

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ
(ΒΙΒΛΙΟΝ Α' & Ζ')

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
(ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ Ο.Ε.Δ.Β.)

- * Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Ν
- * ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΕΞΕΙΣ
- * ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ
- * ΧΡΟΝΙΚΑΙ - ΕΓΚΛΙΤΙΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ & ΤΥΠΟΙ
- * ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ
- * ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ
- * ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ
- * ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
- * ΝΟΗΜΑ * ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ * ΕΠΙΓΡΑΦΗ * ΔΙΔΑΓΜΑ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΟΦΟΚΛΗ Ι. ΡΩΣΣΗ
ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 5 (ΣΤΟΑ ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΥ) - ΤΗΛ. 321.8572 - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ Δ. Φ.
Π. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

42011

Σπύρος Ι. Παπασπύρου
Ζωγράφος
Καθηγητής Εφαρμογών ΤΕΙ/ΗΠ.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ
(ΒΙΒΛΙΟΝ Α' & Ζ')

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
(ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ Ο.Ε.Δ.Β.)

- * Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Ν
- * ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΕΞΕΙΣ
- * ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ
- * ΧΡΟΝΙΚΑΙ - ΕΓΚΛΙΤΙΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ & ΤΥΠΟΙ
- * ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ
- * Ε Τ Υ Μ Ο Λ Ο Γ Ι Κ Α
- * Κ Α Τ Α Λ Ε Ξ Ι Ν Μ Ε Τ Α Φ Ρ Α Σ Ι Σ
- * Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Α
- * Σ Υ Ν Τ Α Κ Τ Ι Κ Η Α Ν Α Λ Υ Σ Ι Σ
- * Π Ρ Α Γ Μ Α Τ Ι Κ Α
- * Ν Ο Η Μ Α * Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Ι Σ * Ε Π Ι Γ Ρ Α Φ Η * Δ Ι Δ Α Γ Μ Α

Ν Ε Α Ε Κ Δ Ο Σ Ι Σ

Σπύρος Ι. Παπασπύρου
Ζωγράφος
Καθηγητής Εφαρμογών ΤΕΙ/ΗΠ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΟΦΟΚΛΗ Ι. ΡΩΣΣΗ
ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 5 (ΣΤΟΑ ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΥ) - ΤΗΛ. 321.8572 - ΑΘΗΝΑΙ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν κάτωθι ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου.

Ο. Ε.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Εκδοτικός Οίκος Νικολαΐδων
Εκδόσεις

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΩΝ & ΕΙΔΩΚΑΝ Ι ΡΥΣΙΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

§ 1-3 Πτολεμαῖος ὁ Λάγου
καὶ Ἀριστόβουλος ὁ Ἀριστοβού-
λου,
ὅσα μὲν συνέγραψαν ἄμφω ταῦτα

περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου,
ταῦτα ἐγὼ ἀναγράφω ὡς ἀληθῆ
πάντη, ὅσα δ' οὐ ταῦτα τούτων
ἐπιλεξάμενος τὰ φαινόμενα ἐμοὶ
πιστότερα καὶ ἀξιαφηγητότερα
ἄμα.

Ἄλλοι μὲν δὴ ἀνέγραψαν
ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἄλλα, οὐδ'
ἔστι τις ὑπὲρ ὅτου πλείονες οἱ
ἄξυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους.

ἄλλ' ἐμοὶ ἔδοξαν Πτολεμαῖός τε

καὶ Ἀριστόβουλος πιστότεροι ἐς
τὴν ἀφήγησιν, ὁ μὲν, ὅτι ξυνε-
στράτευσε βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ,
Ἀριστόβουλος, Πτολεμαῖός δὲ
ὅτι πρὸς τῷ ξυστρατεῦσαι, καὶ
αὐτῷ βασιλεῖ ὄντι αἰσχροτέρον
ἦν ψεύσασθαι ἢ ἄλλῳ τῷ.

ἄμφω δέ, (ἔδοξαν πιστότεροι) ὅτι,
ξυγγράφουσιν αὐτοῖς,

Ὁ Πτολεμαῖος, ὁ υἱὸς τοῦ Λάγου,
καὶ ὁ Ἀριστόβουλος, ὁ υἱὸς τοῦ
Ἀριστοβούλου,

ὅσα μὲν συνέγραψαν καὶ οἱ δύο
ὁμοίως

περὶ Ἀλεξάνδρου, τοῦ υἱοῦ τοῦ
Φιλίππου, τὰ ἴδια ἐγὼ ἀναφέρω
ὡς ἀληθῆ ἐξ ὀλοκλήρου, ὅσα δὲ
διαφόρως (συνέγραψαν), ἀπὸ αὐ-
τά, ἀφοῦ ἐξέλεξα (ἀναφέρω) ἐ-
κεῖνα τὰ ὁποῖα εἰς ἐμὲ φαίνονται
περισσότερον ἀξιόπιστα καὶ συγ-
χρόνως περισσότερον ἄξια πρὸς
διήγησιν.

Ἄλλοι μὲν βέβαια ἀνέφεραν
περὶ Ἀλεξάνδρου διάφορα, καὶ
δὲν ὑπάρχει (κανεῖς ἄλλος) διὰ
τὸν ὁποῖον τόσον πολλοὶ (συνέ-
γραψαν), χωρὶς νὰ συμφωνοῦν
μεταξὺ τους.

Ἄλλὰ εἰς ἐμὲ ἐφάνησαν καὶ ὁ Πτο-
λεμαῖος

καὶ ὁ Ἀριστόβουλος περισσότε-
ἀξιόπιστοι εἰς τὴν ἀφήγησιν, ὁ
μὲν (ἕνας) διότι ἐξεστράτευσε μα-
ζὶ μὲ τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον, ὁ
Ἀριστόβουλος δηλ., ὁ Πτολε-
μαῖός δέ, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ
ἴδιος μετέσχε τῆς ἐκστρατείας,
καὶ εἰς αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἦτο βασι-
λεύς, ἦτο αἰσχροτέρον νὰ ἐκθέσῃ
ψευδῶς παρὰ σὲ ἄλλον κανένα.

καὶ οἱ δύο δέ, (ἐφάνησαν περισσό-
τερον ἀξιόπιστοι), διότι, ὅτε αὐ-

Ἄλεξάνδρου ἤδη τετελευτηκότος,
ἢ τε ἀνάγκη ἀπὴν καὶ ὁ μισθὸς
τοῦ συγγράψαι τι ἄλλως ἢ ὡς
ζυνηνέχθη.

Ἔστι δὲ ἅ ζυγγεγραμμένα
πρὸ ἄλλων ἀνεγράψα μόνον
ὡς λεγόμενα ὑπὲρ Ἄλεξάνδρου,
ὅτι ἔδοξέ μοι καὶ αὐτὰ
ἀξιαφήγητά τε καὶ ἄπιστα
οὐ πάντη.
Ἵστις δὲ θαυμάσεται ἀνθ'

οὔτου ἐπὶ τοσοῦτοις συγγραφεῦσι
καὶ ἐμοὶ ἦλθεν ἐπὶ νοῦν ἤδη ἢ
συγγραφῆ,
ἀναλεξάμενός τις καὶ ἐντυχὼν
τά τε ἐκείνων πάντα
τοῖσδε τοῖς ἡμετέροις,
οὔτω θαυμαζέτω.

§ 1—3 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἄμφω = καὶ οἱ δύο
ἀναγράφω = ἀναφέρω
πάντη = ἐξ' ὀλοκλήρου
ἐπιλέγομαι = ἐκλέγω
πιστός = ἀξιόπιστος
ἀξιαφήγητος = ἀξίος πρὸς διήγη-
σιν
δὴ = βεβαίως ὑπὲρ = περὶ
ὑπὲρ οὔτου = περὶ τοῦ ὁποίου
δοκῶ = φαίνομαι
ψεύδομαι = ἀναφέρω ψευδῶς
τελευτῶ = ἀποθνήσκω
ἄπεστιν ἢ ἀνάγκη = δὲν ὑπάρχει
φόβος

τοὶ συνέγραφον, ἀφοῦ ὁ
Ἄλεξάνδρος πλέον εἶχε ἀποθά-
νει, δὲν ὑπῆρχε φόβος καὶ ἡ ἐλπίς
ἀμοιβῆς, ὥστε νὰ συγγράψουν
κάτι διαφορετικὰ ἀπὸ ὅπως συν-
έβησαν (τὰ πράγματα).
Μερικὰ δὲ τὰ ὅποια ἔχουν ἐκτεθῆ
ἀπὸ ἄλλους, ἀνέφερα μόνον
ὡς φήμας περὶ τοῦ Ἄλεξάνδρου,
διότι μοῦ ἐφάνησαν καὶ αὐτὰ
καὶ ἀξιαφήγητα καὶ ἀναξιόπιστα
ἔχι ἐξ ὀλοκλήρου.
Ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὁποῖος θὰ ἀπο-
ρήσῃ, διὰ
ποῖον λόγον ὕστερα ἀπὸ τόσους
συγγραφεῖς
ἦλθε καὶ εἰς τὸν νοῦν μου τώρα
πλέον ἢ συγγραφῆ,
ἀφοῦ ἀναγνώσῃ κανεῖς καὶ μελε-
τήσῃ καὶ ἐκείνων ὅλα
καὶ αὐτὰ τὰ ἰδικὰ μας,
τότε ἂς ἀπορῆ.

ἄπεστιν ὁ μισθὸς = δὲν ὑπάρχει ἐλ-
πίς ἀμοιβῆς
ἄλλως = κατὰ διαφορετικὸν τρόπον
συμφέρεται = συμβαίνει
ἔστιν ἅ = τινά, μερικὰ
λεγόμενα = φῆμαι, διαδόσεις
ἄπιστος = ἀναξιόπιστος
θαυμάζω = ἀπορῶ
ἀνθ' οὔτου = διὰ ποῖον λόγον
ἀναλέγομαι = ἀναγιγνώσκω, διαβάζω
ἐντυχάνω = μελετῶ
οὔτω = τότε

§ 1—3 Γραμματικά.

ἄμφω = ἐπιμερ. ἀντων. **ξυνέγραψαν** = γ' πληθ. τοῦ ἄορ. α' τοῦ ρ. **ξυγγράφω**, **ξυνέγραφο**, **ξυγγράψω**, **ξυνέγραψα**, **ξυγγέγραφα**, **ξυνεγεγράφευ**. τοῦ **ξυγγράφαι** = ἔναρθρον ἀπαρέμφ. ἀορίστου τοῦ ρ. **ξυγγράφω** ἢ **συγγράφω**. **ἀνέγραψα** = ἐνεργ. ἄορ. ὀριστικῆς τοῦ ρ. ἀναγράφω. **πάντη** = ἐπίρρ. ποσ. **ταυτὰ** = ὀριστ. ἀντων. (κράσις). **ἐπιλεξιόμενος** = μετχ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **ἐπιλέγομαι**, **ἐπελεγόμην**, **ἐπιλέξομαι**, **ἐπιλεγήσομαι**, **ἐπελεξιόμην** - **ἐπελέγην**, **ἐπίειλεγμαι**, **ἐπιείλεγμην**. τὰ **φαινόμενα** = μετχ. ἐνεστ. οὐδ. τοῦ ρ. **φαίνομαι**, **εἰσφαινόμην**, **φανοῦμαι** - **φανήσομαι**, **εἰσφαινόμην** - **εἰσφάνθη**, **πέφασμαι** - **πέφηνα**, **ἐπεφάσμην** - **ἐπεφάνειν**. **ἐμοί** = δοτ. προσ. ἀντων. α' προσ. **πιστότερα** = συγκρ. βαθ. οὐδ. γέν. πληθ. ἀριθ. τοῦ ἐπιθ. **πιστός**. **ἀξιαφηγητότερα** = συγκρ. βαθ. οὐδ. γέν. ἀριθ. πληθ. τοῦ ἐπιθ. **ἀξιαφήγητος**. **ἅμα** = χρονικ. ἐπίρρ. **ἔστι** = ὀριστ. ἐνεστ. τοῦ ρ. **εἰμί**, **ἦν**, **ἔσομαι**, **ἐγενόμην**, **γένενα**, **ἐγενόμην**, ὁ τόνος τοῦ **ἔστι** ἀναβιβάζεται, ὅταν τοῦτο ἔχη τὴν σημασίαν τοῦ ὑπάρχει (ἔστι Θεός). **ἔτου** = γεν. τῆς ἀναφ. ἀντων. (ὅστις - ἧτις - ὅ, τι). **ἔτου** ἀντὶ **οὐτινος**. **πλείονες** = πληθ. ἄρ. γέν. ἄρσ. βαθ. συγκρ. τοῦ ἐπιθ. **πολύς** - **πολλή** - **πολύ**, **πλέον** καὶ **πλείων**, **πλέον**, **πλείστος**, **πλείστη**, **πλείστον**. **ἀξυμφωνότεροι** = πληθ. ἄρ. γέν. ἄρσ. συγκρ. βαθ. τοῦ ἐπιθ. **ὁ**, **ἡ** **ἀξυμφωνος** - **ον**. **ἔδοξαν** = γ' πληθ. τοῦ ἄορ. α' τοῦ ρ. **δοκέω** - **ῶ**, **ἔδοκουν**, **δόξω**, **ἔδοξα**, **δεδόκηκα**, **ἔδεδοκῆκευ**. **ἔς** = πρόθ. ἀντὶ εἰς **συνεστράτευσε** = α' ἄορ. τοῦ ρ. **ξυστρατεύω** ἢ **συστρατεύω**, **συνεστράτευον**, **συστρατεύσω**, **συνεστράτευσα**, **συνεστράτευκα**, **συνεστρατεύκειν**. **τῷ** **ξυστρατεύσαι** = ἔναρθρον ἀπαρέμφ. τοῦ ρ. (**ξυστρατεύω**). **ὄντι** = μετχ. ἐνεστ. δοτ. ἐνικ. τοῦ ρ. **εἰμί** (ὦν, οὔσα, ὄν). **αἰσχροτέρον** = (ἀντὶ τοῦ ἀττικοῦ **αἰσχίον**) συγκρ. βαθ. οὐδ. γέν. τοῦ ἐπιθ. **αἰσχρὸς** ἂ - **ὄν** - **αἰσχιῶν** - **αἰσχίον** - **αἰσχιστος** - **η** - **ον**. **ἦν** = παρατ. τοῦ ρ. **εἰμί**. **ψεύσασθαι** = ἀπαρέμφ. ἄορ. μέσ. τοῦ ρ. **ψεύδομαι**, **ἔψευδόμην**, **ψεύσομαι**, **ψευσθήσομαι**, **ἔψευσάμην**, **ἔψευσθην**, **ἔψευσμαι**, **ἔψεύσμην**. **ἄλλω** = δοτ. ἐν. ἀριθ. ἀντων. ἢ ἐπιμεριστικῇ (ἄλλος - η - ο). **τω** = δοτ. τῆς ἄορ. ἀντων. **τίς**, **τί** (ἀντὶ τινί). **ξυγγράφουσιν** = δοτ. πληθ. τῆς μετχ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ ρ. **ξυγγράφω**. **ἤδη** = ἐπίρρ. χρον. **τετελευτηκότος** = μετχ. παρακ. τοῦ ρ. **τελευτάω** - **ῶ**, **ἔτελεύτων**, **τελευτήσω**, **ἔτελεύτησα**, **τετελεύτηκα**, **ἔτελευτήκειν**. **ἦ** = ἄρθρ., ὁ τόνος τοῦ **τε**. **ἀπῆν** = παρατ. τοῦ ἄπειμι, ἀπὸ + **εἰμί**. **τι** = οὐδ. τῆς ἄορ. ἀντων. **ἄλλως** = τροπικ. ἐπίρρ. **ξυνηνέχθη** = ἄορ. παθητ. τοῦ **ξυμφέρομαι** ἢ **συμφέρομαι**, **συνεφερόμην**, **συνοίσομαι** -

συνενεχθήσομαι, συνηνεγκάμην-συνηνέχθην, συνενήνεγμαι, συνενη-
 νέγμην. **ἄ**=ἀναφ. οὐδ. γέν. πληθ. ἀριθ. (ὄς-ἦ-ὅ). **ξυγγεγραμμένα**=μετχ.
 παθ. παρακ. τοῦ ξυγγράφομαι ἢ συγγράφομαι, **συνεγραφόμην, συγγρά-**
φομαι-συγγραφήσομαι, συνεγραψάμην-συνεγράψην συγγέγραμμαι, συν-
εγεγράμμην. **λεγόμενα**=μετχ. ἐνεστ. οὐδ. πληθ. ἀριθ. τοῦ ρ. λέγομαι,
 ἐλεγόμην, **λέξομαι-ρηθήσομαι-λεχθήσομαι, ἐρρήθην, ἐλέχθην, εἶρημαι,**
εἶρήμην. **ἔδοξε**=ἀόρ. α' τοῦ ρ. **δοκέω-ῶ** (ἀπροσώπως). **δοκεῖ, ἐδόκει,**
δόξει, ἔδοξε, δέδοκται, ἐδέδοκτο. **θαυμάσεται**=μέλ. τοῦ ρ. **θαυμάζω,**
ἐθαύμαζον, θαυμάσομαι, ἐθαύμασα, τεθαύμακα, ἐτεθαυμάκειν. **ἀνθ'**=
 πρόθεσις, ἀντί πρὸς ἀποφυγὴν χασμωδίας ἀντ' καὶ ἐπειδὴ ἀκολουθεῖ δα-
 σεῖα μετατρέπει τὸ τ εἰς θ. **ὄτου**=γεν. τῆς ἀναφ. ἀντων. **ὄστις, ἦτις, ὅ,τι**
 (οὔτινος καὶ ὄτου). **τοσοῦτοις**=δοτ. πληθ. τῆς δεικτ. ἀντων. **τοσοῦτος,**
τοσαύτη, τοσοῦτον. **ἦλθεν**=ἀόρ. β' τοῦ ρ. **ἔρχομαι, ἦα καὶ ἦιν, εἶμι,**
ἦλθον, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν. **νοῦν**=αἰτ. ἐνικ. τοῦ συνηρ. δευτ. ὄνομ. ὁ
 νοῦς. **ἀναλεξάμενος**=μετχ. μέσ. ἀορ. τοῦ ρ. **ἀναλέγομαι. ἐντυχῶν**=μετχ.
 β' ἀορ. τοῦ ρ. **ἐντυγχάνω, ἐνετύγχανον, ἐντεύζομαι, ἐνέτυχον, ἐντετύχη-**
κα, ἐνετετυχήκειν. **πάντα**=αἰτ. ἐν. τῆς ἐπιμερισ. ἀντων. ἢ τοῦ τριτο-
 κλίτου ἐπιθ. **πᾶς-πᾶσα-πᾶν. τοῖσδε**=δοτ. πληθ. τῆς δεικτ. ἀντων. **ὄδε,**
ἦδε, τόδε. ἡμετέροις=δοτ. πληθ. τῆς κτητ. ἀντων. α' προσ. **ἡμέτερος,**
α, ον. οὔτω=ἐπίρρ. μὲ χρον. σημασίαν=τότε. **θαυμαζέτω**=προστ. ἐνεστ.
 τοῦ ρ. θαυμάζω.

§ 1—3 Ἀντικατάστασις ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων.

πολλοὶ — πλείονες — πλεῖστοι

αἰσχροῶς — αἴσχιον καὶ αἰσχροτέρον — αἴσχιστα.

§ 1—3 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἐπιλεγόμενος	φαινόμενα	ψεύδεσθαι	συμφέρεται
—	—	—	συνεφέρετο
ἐπιλεξόμενος	φανόμενα	ψεύσεσθαι	συνοίσεται
ἐπιλεγησόμενος	φανησόμενα	ψευστήσεσθαι	συνενεχθήσεται
ἐπιλεξάμενος	φηνάμενα	ψεύσασθαι	συνηνέγκατο
ἐπιλεγείς	φανέντα	ψευστήναι	συνηνέχθη
ἐπιλεγμένος	πεφασμένα	ἐψεῦσθαι	συνενήνεκται
—	—	—	συνενήνεκτο

έντυγχάνων	δοκοῦσι	τελευτῶντος	ἄπεστι
—	ἐδόκουν	—	—
έντευξόμενος	δόξουσι	τελευτήσοντος	ἀπῆν
έντυχὼν	ἔδοξαν	τελευτήσαντος	ἀπέσται
έντετυχηκῶς	δεδοκῆχασι	τετελευτηκότος	ἀπεγένετο
—	ἐδεδοκῆκεσαν	—	ἀπογέγονε
—	—	—	ἀπεγεγόνει
—	—	—	—

λεγόμενα	θαυμάζει	ἔρχεται	θαυμαζέτω
—	—	—	—
ρηθησόμενα	ἐθαύμαζε	ἦει	—
ἢ λεχθησόμενα	θαυμάσεται	εἶσι	θαυμασάτω
ρηθέντα	—	—	—
ἢ λεχθέντα	ἐθαύμασε	ἦλθε	τευθαμακῶςἔστω
εἰρημένα	τεθαύμαχε	ἐλήλυθε	—
—	ἐτεθαυμάκει	ἐλήλυθειν	—

§ 1—3 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἔδοξαν, δόξωσι, δόξαιεν, δοξάντων, δόξαι, δόξας.

συνηνέχθη, συνενεχθῆ, συνενεχθείη, συνενεχθήτω, συνενεχθῆναι, συνενεχθεῖς.

συνέγραψαν, συγγράψωσι, συγγράψαιεν ἢ συγγράψαιαν, συγγραψάντων, συγγράψαι, συγγράψας, ασα, αν.

ἦλθε, ἔλθῃ, ἔλθοι, ἐλθέτω, ἐλθεῖν, ἐλθῶν, οὔσα, ὄν.

θαυμάζει, θαυμάζῃ, θαυμάζοι, θαυμαζέτω, θαυμάζειν, θαυμάζων.

§ 1—3 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

1) **Πτολεμαῖο...ξυνέγραψαν**=ἀναφορική. 2) **ταῦτα...ἀναγράφω**=κυρία. 3) **ὄσα** (ένν. ξυνέγραψαν).. **ταῦτά**=ἀναφορική. 4) **τούτων** (ένν. ἀναγράφω)... **ἐπιλεξάμενος** = κυρία. 5) **ἄλλοι... ἀνέγραψαν** = κυρία. 6) **οὐδ' ἔστι**=κυρία. 7) **ὑπὲρ ὅτου**...(ένν. ἀνέγραψαν)... **ἀλλήλους**=ἀναφορική. 8) **ἀλλ' ἐμοί...ἀφήγησιν**=κυρία. 9) **ὅτι**... **Ἀλεξάνδρῳ**=ἀιτιολογική. 10) **ὁ μὲν** (ἔδοξε)=κυρία. 11) **Πτολεμαῖος** (ἔδοξε)... **ξυστρατεῦ**

σαι=κυρία 12) **ὅτι...** ἦν=αἰτιολογική. 13) **ἄμφω** (ἔδοξαν)=κυρία. 14) **ὅτι... ἀπὴν**=αἰτιολογική. 15) **ὡς συνενέχθη**=ἀναφορική. 16) **ἔστιν...** ζυγγωραμμένα ὡς λεγόμενα... **ἀνέγραψα**=κυρία. 17) **ὅτι... ἄπιστα**=αἰτιολογική. 18) **ὄστις...** **θαυμάσεται**=ἀναφορική ὑποθετική. 19) **ἀνθ' ὄτου...** **ζυγγραφή**=πλαγία ἐρώτησις. 20) **τά τε...** **θαυμαζέτω**=κυρία.

§ 1—3 Συντακτικά.

Πτολεμαῖος-Ἀριστόβουλος-ἄμφω=ὑποκ. **Λάγου-Ἀριστοβούλου**=γεν. κτητικαί. **ὅσα**=ἀντικ. **συνέγραψαν**=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. **ταῦτα**=κατηγρ. **περὶ Ἀλεξάνδρου**=ἐμπρ. διορ. ἀναφ. **Φιλίππου**=γεν. κτητ. **ταῦτα**=ἀντικ. **ἐγὼ**=ὑποκ. **ἀναγράφω**=ρημ. κυρ. προτ. **ὡς ἀληθῆ**=κατηγρ. **πάντη**=ἐπίρρ. ποσοτ. διορ. **ὅσα**=εἰσάγει τὴν ἀναφ. ἐννοουμένην προτ. μὲ ρῆμα τὸ **συνέγραψαν**. **τούτων**=γεν. διαιρ. **ἐπιλεξάμενος**=μετχ. χρον. (ἀναγράφω=ρημ. κυρ. προτ. τὸ ὅποῖον ἐννοοῦμεν). **τὰ φαινόμενα**=μετχ. ἐπιθ. **ἐμοί**=δοτ. προσ. **πιστότερα-ἀξιαφηγητότερα**=κατηγορ. **ἄλλοι**=ὑποκ. **ἀνέγραψαν**=ρημ. κυρ. προτ. **ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου**=ἐμπρ. διορ. ἀναφ. **ἄλλα**=ἀντικ. **οὐδ' ἔστι** (τις) **ὑπὲρ ὄτου**=ἐννοεῖται συνέγραψαν. **ὑπὲρ ὄτου**=ἐμπρ. διορ. ἀναφ. **πλείονες**=ὑποκ. τοῦ ἐν. ρ. **συνέγραψαν**. **ἢ ἀζυμφωνότεροι**=β' ὅρος συγκρίσεως. **εἰς ἀλλήλους**=ἐμπρ. διορ. **ἐμοί**=δοτ. προσ. **ἔδοξαν**=ρημ. κυρ. προτ. μὲ ὑποκείμενα τὰ Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβουλος. **πιστότεροι**=κατηγορ. (**εἶναι**=εἰδ. ἀπαρέμφ. καὶ ἀντικ. τοῦ ἔδοξαν τὸ ὅποῖον ἐννοεῖται). **εἰς τὴν ἀφήγησιν**=ἐμπρ. διορ. ἀναφ. **ὁ μὲν**=ὑποκ. **ὅτι ξυνεστράτευσεν**=ρημ. αἰτ. προτ. **βασιλεῖ**=παράθεσις. **Ἀλεξάνδρῳ**=ἀντικ. **Ἀριστόβουλος**=ἐπεξήγησις. **Πτολεμαῖος**=ὑποκ. **πρὸς τὸ ξυστρατεῦσαι**=ἐμπρ. διορ. **αὐτῷ**=δοτ. προσ. **βασιλεῖ**=κατηγρ. **ὄντι**=ἐπιθ. μετχ. **αἰσχρότερον ἦν**=ἀπροσ. ἐκφρασις. **ψεύσασθαι**=ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφράσεως. **ἢ ἄλλῳ**=β' ὅρος συγκρ. **ἄμφω**=ὑποκ. τοῦ ἐννοουμένου ρημ. **ἔδοξαν**. **συγγράφουσιν**=μετχ. χρον. **αὐτοῖς**=ὑποκ. **Ἀλεξάνδρου**=ὑποκ. **τετελευτηκότος**=γεν. ἀπόλυτος χρονική. **ἀνάγκη, μισθός**=ὑποκ. **ἀπὴν**=ρημ. αἰτ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ αἰτιολ. ὅτι. **τοῦ ζυγγράφαι**=ἐναρθρ. ἀπαρέμφ. τοῦ σκοποῦ. **τι**=ἀντικ. **ἄλλως**=ἐπίρρ. διορ. **ἦ...** **συνηνέχθη**=β' ὅρος συγκρίσ. **ἔστιν ἃ**=ἀντικ. (τοῦ ρ. ἀνέγραψα). **ζυγγωραμμένα**=μετχ. ἐπιθ. **πρὸ ἄλλων**=ποιητ. αἰτ. (διότι τὸ πρὸς μετὰ γενικῆς=ὑπό). **ἀνέγραψα**=ρημ. κυρ. προτ. **ὡς λεγόμενα**=κατηγορ. **ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου**=ἐμπρ. διορ. ἀναφορ. **ἔδοξε**=ρημ. αἰτ. προτ. **μοί**

=δοτ. προσ. **αὐτὰ**=ὑποκ. **ἀξιαφήγητα-ἄπιστα**=κατηγ. **πάντη**=ἐπίρρ. προσδ. **δοσις**=ὑποκ. **θαυμάσεται**=ρῆμ. ἀναφ. προτ. **ἀνθ' ὅτου...**=πλαγία ἐρωτ. προτ. ἀντικ τοῦ θαυμάσεται. **ἐπὶ τοσούτοις ξυγγραφεῦσι.**=ἐμπρ. χρον. διορ. **ἐμοί**=δοτ. προσ. **ἐπὶ τὸν νοῦν**=ἐμπρ. διορ. **ἡ ξυγγραφή**=ὑποκ. **ἤλθεν**=ρῆμ. **ἀναλεξάμενος**=μετχ. χρον. **τις**=ὑποκ. **ἐντυχῶν**=μετχ. χρον. **ἐκείνων**=γεν. κτητ. **πάντα**=ἀντικ. τῆς μετχ. **ἀναλεξ. τοῖσδε**=ἀντικ. τῆς μετχ. ἐντυχῶν. **τοῖς ἡμετέροις**=ἐπίθ. διορ. **οὕτω**=ἐπίρρ. χρον. διορ. **θαυμαζέτω**=ρῆμ.

§ 1—3 Ἐτυμολογικά.

ἀληθής, ἐς < στερ. ἀ + λανθάνω >, ἀληθεύω, ἀλήθεια, ἀληθινός, ἀληθῶς. πιστός < πείθω < πῖθ. > πιθανός, πιστός, πίστις, πιστεύω, πιστευτός, πιστευτός.

ἀξιαφήγητος < ἄξιος + ἀφηγοῦμαι > ἀφήγησις, ἀφήγημα.

ἀσύμφωνος < στερ. ἀ + συμφωνῶ > ἀσυμφωνία.

ἀφήγησις < ἀπό + ἡγοῦμαι=ἀφηγοῦμαι > ἀφήγησις, ἀφήγημα, ἀφηγητής.

αἰσχρός < αἴσχος >, αἰσχύνω, αἰσχύνη, αἰσχροτής, αἰσχροῶς.

τελευτῶ < τελευτή < τέλος > τελευταῖος.

ἄπιστος < στερ. ἀ + πιστός < πείθω > ἀπιστῶ, ἀπιστία, ἀπιστοσύνη, ἀπίστως.

θαυμάζω < θαῦμα > θαυμάσιος, θαυμαστός, θαυμαστέον, θαυμαστικός.

συγγραφὴ < συγγράφω < σύν + γράφω >, σύγγραμμα, συγγραφεύς, συγγραφικός.

§ 1—3 Πραγματικά.

Πτολεμαῖος = υἱὸς τοῦ Λάγου. Οὗτος κατήγετο ἐκ τῆς Ἑορδαίας τῆς Μακεδονίας. ὑπῆρξε φίλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ ἠκολούθησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ὡς στρατηγός του. Ἀργότερον ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου κληρονομήσας μέρος ἐκ τῆς ἀπεράντου αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ὁ Πτολεμαῖος ἠγάπα τὰ γράμματα καὶ ἐπροστάτευσεν αὐτά, συγγράφας ὁ ἴδιος ἀπομνημονεύματα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τὰ ὅποια θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀρριανοῦ ὡς λίαν ἀξιόπιστος πηγὴ, διότι ὁ Πτολεμαῖος συνεξεστράτευσεν μετὰ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ ἔζησε πλησίον αὐτοῦ. Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τούτων διασώζονται μόνον ἀποσπάσματα.

Ἀριστόβουλος = κατήγετο ἐκ Κασάνδρας τῆς Χαλκιδικῆς, ἠκολούθησε δὲ καὶ οὗτος, ὅπως καὶ ὁ Πτολεμαῖος, τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἐκστρατεῖαν τοῦ καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν τῶν πολέμων τοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας διασώζονται ἐλάχιστα ἀποσπάσματα.

ταῦτά = τὰ ἴδια, δηλ. τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς συμφωνίαν ἐν σχέσει πρὸς τὰ γεγονότα καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

ἐπιλεξάμενος τὰ φαινόμενα = Ὁ Ἀρριανὸς διὰ τῶν λέξεων τούτων θέλει νὰ πείσῃ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ, ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ δὲν ἐγράφη χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὰς πηγὰς τοῦ καὶ ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλὰ ἔθεσεν ὑπὸ κρίσιν ὅλας ἐκεῖνας τὰς μαρτυρίας αἱ ὁποῖαι μεταξὺ τῶν συμφωνοῦν, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν ἔκαμεν ἐπιλογὴν καὶ παραθέτει τὰς πλέον ἀξιόπιστους κατὰ τὴν γνώμην τοῦ.

Ἄλλοι-ἄλλα=κάθε συγγραφεὺς δηλ. ἔγραφε διαφορετικὰ.

Οὐδ' ἔστι... πλείονες = Φυσικὸν εἶναι νὰ ἔχουν ἀσχοληθῆ πλεῖστοι ὅσοι συγγραφεῖς μὲ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ Ἀλεξάνδρου, διότι ταῦτα ὑπῆρξαν μεγάλα καὶ ἡ λάμπρις των ἐπεσκίασεν ὅλους τοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διαπρέψαντας στρατηγούς καὶ βασιλεῖς, διότι τὸ ἔργον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὑπῆρξε πράγματι ἐκπληκτικόν.

Πτολεμαῖος τε καὶ Ἀριστόβουλος = Ὁ Ἀρριανὸς ἀποδίδει ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰς μαρτυρίας τοῦ Πτολεμαίου καὶ Ἀριστοβούλου καὶ πολὺ δικαίως, διότι οὗτοι ὑπῆρξαν αὐτόπται καὶ συμπολεμισταὶ τοῦ μεγάλου Μακεδόνα. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὁ Πτολεμαῖος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ ἴδιος βασιλεὺς καὶ προστάτης τῶν γραμμάτων, θὰ ἦτο πολὺ αἰσχρὸν, ἐάν, ὅσα ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου, ἦσαν ψευδῆ. Δὲν ἦτο λοιπὸν εὐκόλον δι' ἓνα βασιλέα νὰ ἐκθέσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀναγράφων ψευδῆ.

ὡς λεγόμενα = ὡς φήμας αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ διαφόρους ἄλλους, χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ ἐγγρηθῆ τὴν ἀξιόπιστίαν των. Καὶ ταύτας ὁμοῦς ἀναφέρει, ὡς ἱστορικός, διότι, κρίνει ὅτι πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἄξιοι ἀφηγήσεως, δὲν φαίνονται καὶ ἀναξιόπιστοι.

Ὅστις θαναμάσεται = Ὁ Ἀρριανὸς ἐξηγεῖ διατὶ ἔπειτα ἀπὸ τὸς ἄλλους συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἀποφασίζει καὶ αὐτὸς νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις τοῦ. Ἡ ἀνάγνωσις δηλ. καὶ ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τοῦ, θὰ πείσουν τὸν ἀναγνώστην ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκθέτει πολλὰς ἀληθεῖς πληροφορίας.

§ 1—3 Νόημα.

Ὁ Ἀρριανὸς ἐκθέτει εἰς τὸ προοίμιον τῆς ἱστορίας του, τοὺς λόγους οἱ ὅποιοι ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ στηριχθῆ εἰς τὰς μαρτυρίας τοῦ Πτολεμαίου καὶ τοῦ Ἀριστοβούλου, διότι θεωρεῖ τούτους ἀξιοπίστους ὡς συμφωνοῦντας μεταξύ των κατὰ τὸ πλεῖστον. Ὅπου δὲ οὗτοι ἀποφαίνονται διαφόρως, ἐλέγχει τὰς μαρτυρίας ταύτας καὶ ἀναγράφει τὰς πλέον ἀξιοπίστους κατὰ τὴν γνώμην του καὶ ἐκείνας αἱ ὅποια κρίνονται ὡς ἀξιαφῆγητοι. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπῆρξαν πολλοὶ ἄλλοι οἱ ὅποιοι ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀλλὰ ἐξ ὧν τούτων εὐρίσκει ὡς ἀξιοπίστους τὸν Πτολεμαῖον καὶ Ἀριστόβουλον, διότι οὗτοι ἦσαν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἠκολούθησαν αὐτὸν εἰς τὴν ἐναντίον τῆς Ἀσίας ἐκστρατείαν του ἀφ' ἐνὸς καὶ διότι ἀφ' ἑτέρου ὁ Πτολεμαῖος ὡς βασιλεὺς σεβόμενος ἑαυτὸν δὲν ἤτο δυνατόν νὰ ψευσθῆ. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἀλέξανδρος εἶχεν ἀποθάνει καὶ ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἀληθῶν γεγονότων δὲν παρημποδίζετο ἐκ τοῦ φόβου, ὅπως θὰ συνέβαινεν ἂν ἔζη ὁ βασιλεὺς, οὔτε ὁ γράφων ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐλπίδα ἀμοιβῆς παραποιῶν τὴν ἀλήθειαν, πρὸς ὄφελος τοῦ ἱστορουμένου προσώπου. Ἀναφερόμενος μετὰ ταῦτα εἰς τὰς προθέσεις αὐτοῦ, δικαιολογεῖ διατὶ ἀναγράφει καὶ μερικὰς φήμας αἱ ὅποια ἐλέχθησαν ὑπὸ ἄλλων, διότι αὗται κρίνονται ὡς ἄξια ἀφηγήσεως καὶ ἐν πολλοῖς ἀξιοπίστοι. Δικαιολογεῖ κατόπιν διατὶ ἀπεφάσισε νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, διότι ὁ μελετῶν ταύτην θὰ εὕρῃ πολλὰ τὰ ἀληθῆ, τὰ ὅποια δὲν ἐλέχθησαν προηγουμένως καὶ εἶναι ἀξιοθαύμαστα.

§ 1—3 Περίληψις.

Ποῖαι αἱ πηγαὶ ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ἀρριανὸς ἀντλεῖ τὸ ἀπαραίτητον ὑλικὸν διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ποῖαι ἐκ τῶν πηγῶν κρίνονται ὡς ἀξιοπίστοι. Ποῖοι λόγοι ἠνάγκασαν τὸν Ἀρριανὸν νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

§ 1—3 Ἐπιγραφὴ.

Ὁ Ἀρριανὸς αἰτιολογεῖ τὰς πηγὰς καὶ τὰς προθέσεις του διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου.

§ 1—3 Δίδαγμα.

Προκειμένου νὰ συγγράψωμεν ἱστορίαν, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ κάμωμεν καλὴν καὶ ἀντικειμενικὴν χρῆσιν τῶν πηγῶν.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ

Βιβλίον Α΄.

Κεφ. 1

§ 1—3 Λέγεται δὴ
Φίλιππος μὲν τελευτήσαι
ἐπ' ἄρχοντος Πυθοδήμου Ἀθη-
νησι·
παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν
Ἀλέξανδρον, ὄντα
παῖδα Φιλίππου, (λέγεται)
παρελθεῖν ἐς Πελοπόννησον.
εἶναι δὲ Ἀλέξανδρον τότε
ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη.
Ἐνταῦθα ζυναγαγόντα
τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἦσαν
ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου, (λέ-
γεται)
αἰτεῖν παρ' αὐτῶν
τὴν ἡγεμονίαν τῆς στρατιᾶς
ἐπὶ τοὺς Πέρσας,
ἦντινα ἔδοσαν ἤδη Φιλίππῳ·

καὶ (λέγεται) αἰτήσαντα
λαβεῖν παρ' ἐκάστων
πλὴν Λακεδαιμονίων.
Λακεδαιμονίους (λέγεται)
δὲ ἀποκρίνασθαι,
μὴ εἶναι πάτριον σφίσις ἀκολου-
θεῖν ἄλλοις,
ἀλλ' αὐτοὺς ἐξηγεῖσθαι ἄλλων.

(Λέγεται) δὲ καὶ τὴν πόλιν τῶν
Ἀθηναίων
νεωτερίσαι ἅττα.

Λέγεται λοιπόν,
ὅτι ὁ μὲν Φίλιππος ἀπέθανεν,
ὅταν ἦτο ἄρχων (ἐπώνυμος) εἰς
τὰς Ἀθήνας ὁ Πυθόδημος·
ἀφοῦ δὲ παρέλαβε τὴν βασιλείαν
ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος ἦτο
υἱὸς τοῦ Φιλίππου, (λέγεται)
ὅτι μετέβη εἰς τὴν Πελοπόννησον.
Ἦτο δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τότε
περίπου εἴκοσι ἐτῶν.
Ἐκεῖ, ἀφοῦ συνεκάλεσε
τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι εὕρισκοντο
ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου (λέγε-
ται)
ὅτι ἐζήτησεν ἀπ' αὐτοὺς
τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐκστρατείας
ἐναντίον τῶν Περσῶν,
τὴν ὁποίαν εἶχον δώσει προτύ-
τερα εἰς τὸν Φίλιππον·
καὶ (λέγεται) ἀφοῦ ἐζήτησε
τὴν ἔλαβε ἀπὸ ἕνα ἕκαστον,
ἐκτὸς τῶν Λακεδαιμονίων.
Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι (λέγεται)
ὅτι ἀπεκρίθησαν,
ὅτι δὲν εἶναι πατροπαράδοτον εἰς
αὐτοὺς νὰ ἀκολουθοῦν ἄλλους,
ἀλλὰ αὐτοὶ νὰ εἶναι ἀρχηγοὶ τῶν
ἄλλων.
(Λέγεται) δὲ καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀ-
θηναίων
ὅτι ἔδειξε κάποιας στασιαστικὰς
προθέσεις.

Ἄλλ *Ἀθηναίους γε ἐκπλαγέντας τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλεξάνδρου (λέγεται) συγχωρῆσαι Ἀλεξάνδρῳ καὶ πλείονα ἔτι τῶν δοθέντων Φιλίππῳ.

*Ἐπανελθόντα δ' εἰς Μακεδονίαν (λέγεται) εἶναι ἐν παρασκευῇ τοῦ στόλου ἐς τὴν Ἀσίαν.

§ 1—3 Ἄγνωστοι λέξεις.

δῆ = λοιπὸν
τελευτῶ = ἀποθνήσκω
Ἀθήνησι = ἐν Ἀθήναις
παρέρχομαι = μεταβαίνω, πορεύομαι
συνάγω = συγκαλῶ
ἡγεμονία = ἀρχηγία
στρατιᾶ = ἐκστρατεία
ἡγεμονία τῆς στρατιᾶς = ἀρχη-στρατηγίαν
ἤδη = πρότερον
πάτριον = πατροπαράδοτον

Ἄλλ οἱ Ἀθηναῖοι βεβαίως, ἐπειδὴ ἔθορυβήθησαν μὲ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπένειμαν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ μεγαλυτέρας ἀκόμη τιμὰς ἀπὸ τὰς ἀπονεμηθείσας εἰς τὸν Φίλιππον.

*Ἄφοῦ δὲ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν (λέγεται) ὅτι παρεσκεύαζε τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς Ἀσίας.

ἐξηγοῦμαι τινος = εἶμαι ἀρχηγὸς τινος, προηγοῦμαι τινος
ἄττα = τινὰ
νεωτερίζω ἄττα = δεικνύω κάποιας διαθέσεις στασιαστικὰς
ἐκπλήττομαι = φοβοῦμαι
ἔφοδος = ἐμφάνισις
συγχωρῶ τινί τι = ἀπονέμω εἰς τινὰ τι
εἰς τιμὴν = τιμητικῶς
ἐν παρασκευῇ εἶμι = παρασκευάζω
στόλος = ἐκστρατεία

§ 1—3 Γραμματικά.

λέγεται = γ' ἐν. ἐνεστ. μέσ. φων. τοῦ λέγομαι, ἐλεγόμεν, λέξομαι-λεχθήσομαι, ἐλέχθην-εἰπόμην-ἐρρήθην, εἶρημαι, εἰρήμην. δῆ = συμπ. σύνδ. τελευτῆσαι = ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. τελευτάω-ῶ, ἐτελεύτων, τελευτήσω, ἐτελεύτησα, τετελεύτηκα, ἐτετελεύτηκειν. Ἀθήνησι = ἐπίρρ. τοπικόν. παραλαβόντα = μετχ. β' ἄορ. τοῦ ρ. παραλαμβάνω, παρελάβανον, παραλήψομαι, παρέλαβον, παρείληφα, παρείληφειν. ὄντα = μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἶμι, ἦν, ἔσομαι, ἐγενόμην, γέγονα, ἐγενόνειν. παῖδα = αἰτ. ἐν. τοῦ τριτ. ὄνομ. ὁ παῖς-παιδός (ἡ γενικὴ τοῦ πληθ. τῶν παίδων κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἄλλων μονοσυλλάβων, ὅπως καὶ τὸ φῶς-φώτων, Τρῶς-Τρώων,

δάς-δάδων, οὖς-ώτων). **παρελθεῖν**=ἀπαρέμφ. β' ἄορ. τοῦ ρ. **παρέρχομαι, παρήα καὶ παρήειν, πάρειμι, παρήλθον, παρελήλυθα, παρεληλύθειν. ἀμφι**=πρόθεσις. **ἔτη**=οὖς. τριτόκλ. σιγμολ. **ξυναγαγόντα**=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. **ξυνάγω, ξυνήγον, ξυνάξω, ξυνήγαγον, ξυνήχα, ξυνήχειν. ὄσοι**=ἀναφορ. ἄντων. **ἦσαν**=παρατ. τοῦ ρ. εἰμί. (§1-3). **αἰτεῖν**=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. **αἰτέω-ῶ, ἦτουν, αἰτήσω, ἦτησα, ἦτηκα, ἦτήκειν. ἦντινα**=ἄντων. ἀναφ. **ὄστις, ἦτις, ὄ,τι. ἦδη**=χρον. ἐπίρρ. **ἔδοσαν**=ἄορ. τοῦ **δίδωμι, ἐδίδουν, δώσω, ἔδωκα, δέδωκα, ἐδεδόκειν. αἰτήσαντα**=μετχ. ἄορ. α' **αἰτέω-ῶ** (§1-3). **λαβεῖν**=ἀπαρέμφ. β' ἄορ. τοῦ ρ. **λαμβάνω** (§1-3). **ἐκάστων**=ἄντων. ἐπιμεριστική. **πλήν**=πρόθ. καταχρ. **ἀποκρίνασθαι**=ἀπαρέμφ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **ἀποκρίνομαι, ἀπεκρινόμεν, ἀποκρινοῦμαι, ἀπεκρινάμεν, ἀποκριθήσομαι, ἀπεκρίθην, ἀποκέκριμαι, ἀπεκεκρίμεν. εἶναι**=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἰμί (§1-3). **σφίσι**=ἄντων. προσ. γ' προσώπου, δοτ. πληθ. **ἀκολουθεῖν**=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. **ἀκολουθέω-ῶ, ἠκολούθουν, ἀκολουθήσω, ἠκολούθησα, ἠκολούθηκα, ἠκολούθηκειν. ἄλλοις**=δοτ. πληθ. τῆς ἄορ. ἄντων. ἄλλος-η-ο, ἡ ὁποία εἰδικώτερον λέγεται ἐπιμεριστική. **ἐξηγεῖσθαι**=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. **ἐξηγοῦμαι, ἐξηγούμεν, ἐξηγήσομαι, ἐξηγηθήσομαι, ἐξηγήθην ἐξήγημαι, ἐξηγήμεν. νεωτερίσαι**=ἀπαρέμφ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **νεωτερίζω, ἐνεωτέριζον, νεωτεριῶ, ἐνεωτέρισα. ἄττα**=ἄορ. ἄντων. αἰτ. πληθ. οὐδ. **τινά ἢ ἄττα. γε**=μόριον ἐγκλ. ἢ ἐπεξ. βεβαιωτ. **ἐκπλαγέντας**=μετχ. παθ. ἄορ. β' τοῦ ρ. **ἐκπλήττομαι, ἐξεπληττόμεν, ἐκπλαγήσομαι, ἐξεπλάγην, ἐκπέπληγμα, ἐξεπεπλήγημεν. ξυγχωρήσαι**=ἀπαρέμφ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **ξυγχωρέω-ῶ, ξυνεχώρουν, ξυγχωρήσω, ξυνεχώρησα, ξυγκεχώρηκα, ξυνεκεχώρηκειν. πλείονα**=ἄντικ. πολλά, πλείονα, πλεῖστα συγκρ. βαθ. τοῦ ἐπιθ. **πολύς, πλείων, πλεῖστος. δοθέντων**=μετχ. παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **δίδομαι, ἐδιδόμεν, δώσομαι-δοθήσομαι, ἐδεδόμεν-ἐδόθην, δέδομαι, ἐδεδόμεν. ἐπανελθόντα**=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ἐπανέρχομαι (§1-3). **εἶναι**=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἰμί (§1-3).

§ 1—3 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

λέγεται	παραλαμβάνοντα	παριέναι	συνάγοντα
ἐλέγετο	—	—	—
λεχθήσεται	παραληψόμενον	παριέναι	συναζόντα
ἐλέχθη	παραλαβόντα	παρελθεῖν	συναγάγοντα

εἴρηται εἴρητο	παρειληφότα —	παρεληλυθέναί —	συναγγοχότα —
διδόασι ἐδίδοσαν	λαμβάνειν —	ἀποκρίνεσθαι —	ἐκπληττομένους —
δώσουσι ἔδοσαν	λήψεσθαι λαβεῖν	ἀποκρινεῖσθαι ἀποκρίνασθαι	ἐκπλαγγομένους ἐκπλαγέντας
δεδώκασι ἐδεδώκεσαν	εἰληφέναι —	ἀποκεκρίσθαι —	ἐκπεπληγμένους —

διδομένων —	ἐξηγεῖσθαι —	τελευτᾶν —
δοθησομένων δοθέντων δεδομένων —	ἐξηγήσεσθαι ἐξηγήσασθαι ἐξηγήσθαι —	τελευτήσειν τελευτήσαι τετελευτηκέναι —

αἰτοῦντα —	(ξ)συγχωρεῖν —	ἐπανιόντα —
αἰτήσοντα αἰτήσαντα ἤτηχότα —	συγχωρήσειν συγχωρήσαι συγκεχωρηκέναι —	ἐπανιόντα ἐπανελθόντα ἐπεληλυθότα —

§ 1—3 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἔδοσαν, δῶσι, δοῖεν, δόντων, δοῦναι, δούς.

λέγεται, λέγεται, λέγοιτο, λεγέσθω, λέγεσθαι, λεγόμενος.

§ 1—3 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

λέγεται... Ἀθήνησι (κυρία) παραλαβόντα... Ἀλέξανδρον (μετοχική πρότασις ἀναλυομένη εἰς χρονικήν). παῖδα ὄντα Φιλίππου (εἶναι παρὰ-θεσις) (λέγεται) ἐς Πελοπόννησον παρελθεῖν (κυρία). (λέγεται) εἶναι... Ἀλέξανδρον (κυρία). Ἐνταῦθα... Ἕλληνας (μετοχική ἀναλυομένη εἰς χρονικήν). ὅσοι... ἦσαν (ἀναφορική). (λέγεται) αἰτεῖν... στρατιᾶς (κυρία) ἦντινα... ἔδοσαν (ἀναφορική) καὶ αἰτήσαντα (μετοχική ἀναλυομένη,

εἰς χρονικὴν). (λέγεται) λαβεῖν... Λακεδαιμονίων (κυρία). (λέγεται) Λακεδαιμονίους... ἐξηγεῖσθαι (κυρία). νεωτερίσαι... πόλιν (κυρία). Ἄλλ' Ἀθηναίους... ἐκπλαγέντας (μετοχικὴ ἀναλυομένη εἰς αἰτιολογικὴν). (λέγεται) καὶ πλείονα... ζυγχωρῆσαι (κυρία). Ἐπανελθόντα δ' ἐς Μακεδονίαν (μετοχικὴ ἀναλυομένη εἰς χρονικὴν). (λέγεται) ἐν παρασκευῇ... στόλου (κυρία).

§ 1—3 ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ.

Λέγεται=ρημ. κυρ. πρότ. (συντ. προσωπ.) Φίλιππος=ὑποκ. τελευτήσαι=άντ. τοῦ ρήμ. (εἰδ. ἀπαρέμφ.) ἐπ' ἄρχοντος Πυθοδήμου=ἐμπρ. χρον. διορ. Ἀθήνησι=ἐπίρρ. διορ. τῆς ἐν τόπῳ στάσεως. παραλαβόντα=χρον. μετχ. τὴν βασιλείαν=άντικ. Ἀλέξανδρον=ὑποκ. ὄντα=μετχ. ἀναφ. παῖδα=κατηγ. Φιλίππου=γεν. κτητ. παρελθεῖν=ὑποκ. τοῦ λέγεται ὅπερ τίθεται ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀπροσώπως. ἐς Πελοπόννησον=ἐμπρ. διορ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν. εἶναι=ὑποκ. τοῦ ἀπρ. λέγεται. Ἀλέξανδρον=ὑποκ. τοῦ εἶναι. τότε=ἐπίρρ. χρον. διορ. ἀμφὶ τὰ εἴκοσι ἔτη=ἐμπρ. διορ. σημ. χρόνον λαμβανόμενον καὶ ὡς κατηγορ. Ἐνταῦθα=ἐπίρρ. τοπ. διορ. ξυναγαγόντα=χρον. μετχ. τοὺς Ἕλληνας=άντικ. ὄσοι=ὑποκ. τοῦ ρ. ἦσαν. ἦσαν=ρημ. ἀναφ. πρότ. ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. αἰτεῖν=ὑποκ. τοῦ λέγεται. παρ' αὐτῶν=ἐμπρ. προσδ. τὴν ἡγεμονίαν=άντικ. τῆς στρατιᾶς=γεν. άντικ. ἐπὶ τοὺς Πέρσας=ἐμπρ. προσδ. σημ. διεύθυνσιν. ἦντινα=άντικ. ἄμεσ. ἔδοσαν=ρημ. ἀναφ. δευτ. προτ. ἦδη=ἐπίρρ. χρον. προσδ. Φιλίππῳ=ἔμμ. άντικ. αἰτήσαντα=χρον. μετχ. λαβεῖν=ὑποκ. τοῦ λέγεται εἰδ. ἀπαρέμφ. παρ' ἐκάστων=ἐμπρ. προσδ. πλὴν Λακεδαιμονίων=ἐμπρ. προσδ. Λακεδαιμονίους=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. ἀποκρίνασθαι. εἶναι=άντικ. τοῦ ἀποκρίνασθαι, εἰδ. ἀπαρέμφ. πάτριον=κατηγορ. σφίσι=δοτ. προσωπ. ὑποκ. αὐτούς (ἕτερ.) ἀκολουθεῖν=ὑποκ. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως πάτριον εἶναι. ἄλλοις=άντικ. τοῦ ἀκολουθεῖν. ἀλλ' αὐτούς=ὑποκ. τοῦ ἐξηγεῖσθαι. ἐξηγεῖσθαι=ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφρ. εἶναι πάτριον. ἄλλων=άντικ. τὴν πόλιν=ὑποκ. τοῦ νεωτερίσαι. τῶν Ἀθηναίων=γεν. κτητ. νεωτερίσαι=ὑποκ. τοῦ λέγεται. ἅττα=συστ. άντικ. ἀλλ' Ἀθηναίους=ὑποκ. τῆς μετ. ἐκπλαγέντας. ἐκπλαγέντας=αἰτ. μετχ. τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ=δοτ. τῆς αἰτίας. Ἀλεξάνδρου=γεν. ὑποκειμ. ζυγχωρῆσαι=ὑποκ. τοῦ λέγεται. Ἀλεξάνδρῳ=άντικ. ἔμμ. τοῦ ζυγχωρῆσαι. πλείονα=άντικ. τοῦ ζυγχω-

ρῆσαι. ἔτι=ἐπίρρ. ποσοτ. προσδ. τῶν δοθέντων Φιλίππῳ=β' ὄρος συγκρίσεως. Φιλίππῳ=ἀντικ. τῆς μετχ. ἐπανελθόντα=χρον. μετχ. ἐξ Μακεδονίαν=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν. εἶναι=ὑποκ. τοῦ λέγεται. ἐν παρασκευῇ=ἐμπρ. προσ. προσδ. τοῦ στόλου=γεν. ἀντικ. εἰς τὴν Ἀσίαν=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν.

§ 1—3 Ἑτυμολογικά.

βασιλεία < Βασιλεύω < βασιλεύς > βασιλείον, βασιλικός, βασιλῆς, βασίλισσα. Πελοπόννησος < Πέλοψ + νῆσος (Πέλοπος + νῆσος) > Πελοποννήσιος, Πελοποννησιακός.

ἡγεμονία < Ἡγεμών >, ἡγεμονεύω, ἡγεμονικός, ἡγεμόνιος.

στρατιὰ < Στρατός >, στρατεύω, στρατεύμα, στρατιώτης, στρατιωτικός, στρατεύσιμος, στρατεύσις.

πάτριος < Πατήρ >, πατρίς, πατριά, πατρικός.

ἔφοδος < Ἐπί + ὁδός >, ἐφόδιος, ἐφοδιάζω, ἐφόδιον.

παρασκευῇ < Παρά + σκευή (=ἐτοιμασία) > παρασκευάζω, παρασκευάσμα, παρασκευαστικός.

στόλος < Στέλλω > στολή (=ἐξοπλισμός, ἔνδυμα), στολάς, στολῆς

§ 1—3 Πραγματικά.

Φίλιππος Β'. = ἦτο τρίτοτοκος υἱὸς τοῦ Ἀμύντου τοῦ Β' καὶ πατὴρ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Οὗτος ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν βασιλείαν κατόπιν ἀγῶνων ἐναντίον τῶν ἀπαιτητῶν τοῦ θρόνου του, διωργάνωσε τὸ κράτος καὶ τὸν στρατὸν διδάχθεις πολλὰ ὑπὸ τοῦ Πελοπίδου ἐν Θήβαις, ὅπου εἶχε παραμείνει ἐπὶ τριετίαν ὡς ὄμηρος. Ὑπῆρξεν ἰκανὸς βασιλεύς, πεπρωκισμένος μὲ ἐξάριετα πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ προσόντα, χρησιμοποιοῦν πᾶν μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του, κατώρθωσε νὰ ὑποτάξῃ τοὺς γειτονικοὺς του λαοὺς, τοὺς Παίονας, Θρᾶκας, Ἰλλυριοὺς, Σκύθας καὶ τέλος ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ τὴν μάχην τῆς Χαιρωνείας εἰς τὸ ἐν Κορίνθῳ συγκληθὲν συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, ἀνέλαβε τὴν ἀρχιστρατηγίαν διὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῶν Περσῶν. Ἐδολοφονήθη ὁμως τῷ 336 π. Χ. ὑπὸ τοῦ σωματοφύλακος Πausανίου χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ μεγάλα σχέδιά του.

ἐπ' ἄρχοντος Πυθοδήμου=ἄρχων ἐπώνυμος ὠνομάζετο ἐν Ἀθήναις

εἶς ἕκ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. Ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐχρονολογοῦντο τὰ διάφορα γεγονότα ἐξ οὗ καὶ ἐπώνυμος, ὅπως ἐν Σπάρτῃ ἐκ τοῦ πρώτου τῶν ἐφόρων. Εἶχε διοικητικὰ καὶ δικαστικὰ καθήκοντα.

Πυθόδημος = Οὗτος διετέλεσεν ἐπώνυμος ἀρχῶν ἐν Ἀθήναις τῷ 336 π. Χ.

ἐς **Πελοπόννησον** = ἐννοεῖ τὴν εἰς Κόρινθον ἀφίξιν τοῦ Ἀλεξάνδρου ὅπου ἀνέλαβε τὴν ἀρχιστρατηγίαν εἰς τὴν συγκληθεῖσαν κοινὴν συνέλευσιν ὄλων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Περσῶν.

ἦντινα ἔδοσαν Φιλίπῳ = εἰς τὸν Φίλιππον εἶχε δοθῆ ἡ ἀρχιστρατηγία μετὰ τὴν μάχην τῆς Χαιρωνείας, τῷ 337 π. Χ. Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν δὲν συμμετέσχον μόνον οἱ Σπαρτιαῖται ἀκολουθοῦντες τὴν παράδοτον συνθήειάν των νὰ μὴ ἀκολουθοῦν ἄλλους, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἡγοῦνται ἄλλων. Ἀντιθέτως οἱ Ἀθηναῖοι ὑπεστήριξαν τὴν ἐκλογὴν ταύτην τοῦ Φιλίππου καὶ περιέβαλον αὐτὸν μετ' ἐξαιρετικῶν τιμῶν ἀνακηρύξαντες αὐτὸν πολίτην Ἀθηναῖον καὶ ἀνεγείραντες εἰς τὸν Φίλιππον ἀνδριάντα ἐν τῇ ἀγορᾷ. Εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας τῶν δύο ἐξεχουσῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, διαβλέπει τις τὴν ἀδυναμίαν ἀφ' ἑνός τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν ἠθικὴν πτώσιν καὶ παρακμὴν, ἀπὸ τὰς ὑπερβολικὰς τιμὰς μὲ τὰς ὁποίας περιέβαλον τὸν Φίλιππον ὅπως καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀδικαιολόγητον ὑπεροψίαν καὶ τὸν κοῦφον κομπασμὸν τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ ὅποιοι στερούμενοι πάσης δυνάμεως ἐξηκολούθουν νὰ φέρωνται ὑπεροπτικῶς. Ἐναντι ὅμως τῆς συμπεριφορᾶς των ταύτης, ὁ Ἀλέξανδρος ἐμφανίζεται μεγαλόψυχος ἀγνοήσας τὴν ἀπάντησιν ταύτην τῶν Σπαρτιατῶν.

§ 1—3 Νόημα.

Ὁ Ἀλέξανδρος διαδεχθεὶς τὸν Φίλιππον εἰς τὸν θρόνον εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἐτῶν ἔρχεται εἰς Κόρινθον ὅπου συγκαλεῖ πανελλήνιον συνέδριον καὶ ἀνακηρύσσεται ἀρχιστράτηγος τῆς ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν Περσῶν. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο δὲν ἔλαβον μέρος μόνον οἱ Σπαρτιαῖται, οἱ ὅποιοι ἀπορρίπτουν τὰς προτάσεις μὲ κομπασμὸν ἀδικαιολόγητον. Ἀντιθέτως οἱ Ἀθηναῖοι καταθορυβηθέντες ἐκ τῆς πρώτης ὀρμητικῆς ἐφόδου τοῦ Ἀλεξάνδρου δέχονται αὐτὸν μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ παραχωροῦν περισσοτέρας τιμὰς καὶ προνόμια ἀπὸ ὅ,τι εἶχον δώσει πρότερον εἰς τὸν πατέρα του Φίλιππον. Κατόπιν τούτου ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ προπαρεσκευάζετο διὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς Ἀσίας.

§ 1—3 Περίληψις

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον ἔρχεται εἰς Κόρινθον ὅπου ἀνακηρύσσεται ἀρχηγὸς τῆς ἐναντίον τῶν Περσῶν ἐκστρατείας. Ἄρρησις Σπαρτιατῶν ὅπως ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπορρίψαντες τὰς προτάσεις αὐτοῦ. Τιμητικαὶ διακρίσεις τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Ἐπιστροφή εἰς Μακεδονίαν καὶ προετοιμασία διὰ τὴν ἐκστρατείαν.

§ 1—3 Ἐπιγραφή.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν πανελληνίῳ συνεδρίῳ ἐν Κόρινθῳ ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχιστρατηγίαν καὶ προετοιμάζει ἐπανελθὼν εἰς Μακεδονίαν τὴν ἐναντίον τῶν Περσῶν ἐκστρατείαν.

Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν

(334 π.Χ.)

Κεφ. 11 - 12

§ 3—4 Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ἀρχο-
μένῳ

ἔξελαύνει ἐφ' Ἑλλησπόντου,
ἐπιτρέψας μὲν Ἀντιπάτρῳ

τὰ κατὰ Μακεδονίαν τε
καὶ τοὺς Ἑλληνας,
αὐτὸς δὲ ἄγων πεζοὺς μὲν
ξύν ψιλοῖς τε καὶ τοξόταις
οὐ πολλῶ πλείους τῶν τρισμυ-
ρίων,
ἵππεας δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντακισ-
χιλίους.

Ἦν δὲ αὐτῷ ὁ στόλος
παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν
ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τὰς ἐκ-
βολὰς τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος

Διαβὰς δὲ τὸν Στρυμόνα
παρήμειβε τὸ ὄρος Πάγγαιον
τὴν ὡς ἐπ' Ἀβδηρα καὶ Μαρώ-
νειαν, πόλεις Ἑλληνίδας
ἐπὶ θαλάττῃ ὠκισμένας.

Ἐνθεν δ' ἀφικόμενος
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἐβρον
διαβαίνει καὶ τὸν Ἐβρον εὐπετῶς.
Ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς
ἔρχεται ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μέλανα.

Συγχρόνως δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς
ἀνοίξεως

ἔξεκίνησε πρὸς τὸν Ἑλλησποντον
ἀφοῦ μὲν ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἀντί-
πατρον

τὴν διοίκησιν τῆς Μακεδονίας
καὶ τῆς Ἑλλάδος,
αὐτὸς δὲ ὀδηγῶν πεζοὺς μὲν
μαζὶ μὲ τοὺς ψιλοὺς καὶ τοξότας
ὄχι πολὺ περισσοτέρους τῶν 30
χιλιάδων
ἵππεῖς δὲ περισσοτέρους τῶν 5
χιλιάδων.

Ἐπορεύετο δὲ αὐτὸς
παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν
μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Ἀμφί-
πολιν καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποτα-
μοῦ Στρυμόνος.

Ἀφοῦ δὲ ἐπέρασε τὸν Στρυμόνα
παρέκαμψε τὸ ὄρος Πάγγαιον
βαδίζων τὴν ὁδόν, ἣ ὁποία ὠδη-
γοῦσε εἰς Ἀβδηρα καὶ Μαρώ-
νειαν, πόλεις Ἑλληνικὰς παραθα-
λασσίους.

Ἀπὸ δῶ δέ, ἀφοῦ ἔφθασε
εἰς τὸν ποταμὸν Ἐβρον,
διαβαίνει καὶ τὸν Ἐβρον εὐκόλως.
Ἀπὸ ἐκεῖ δὲ διὰ μέσου τῆς Παι-
τικῆς ἔρχεται εἰς τὸν ποταμὸν
Μέλανα,

§ 3—4 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἄμα τῷ ἦρι ἀρχομένῳ=συγχρό-
 νως μὲ τὴν ἑναρξίν τῆς ἀνοίξεως
 ἐξελαύνω=ἐκκινῶ
 ἐπιτρέπω τινί τι=ἀναθέτω εἷς τι-
 να κάτι
 τὰ κατὰ Μακεδονίαν=ἡ διοίκη-
 σις τῆς Μακεδονίας

τρισμῦριοι=τριάκοντα χιλιάδες
 στόλος=πορεία
 ὡς ἐπὶ=πρὸς
 παραμείβω=παρακόπτω
 ᾠκισμένος=κτισμένος
 ἔνθεν=ἀπὸ ἐδῶ
 εὐπετῶς=εὐκόλως

§ 3—4 Γραμματικά.

ἄμα=ἐπίρρ. χρον. ἦρι=δοτ. ἐν. τοῦ τριτ. ὄνομ. τὸ ἕαρ-ος, ἕαρι ἢ ἦρι. ἀρ-
 χομένῳ=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀρχομαι, ἠρχόμην, ἄρξομαι, ἠρξάμην, ἠργ-
 μαι, ἠργμην. ἐξελαύνει=γ' ἐν. τοῦ ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐξελαύνω, ἐξήλαυνον,
 ἐξελῶ, ἐξήλασα, ἐξελήλακα, ἐξεληλάκειν. ἐπιτρέψας=μετχ. ἄορ. α'
 τοῦ ρ. ἐπιτρέπω, ἐπέτρεπον, ἐπιτρέψω, ἐπέτρεψα, ἐπιτέτροφα, ἐπετετρό-
 φειν. ἄγων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἄγω, ἦγον, ἄξω, ἦγαγον, ἦχα, -ἀγή-
 οχα, ἦχειν-ἦγήοχεν. ζὺν=σύν. πλείους ἀντικαταστ. : πολλοὺς, πλείους
 ἢ πλείονας, πλείστους. πλείους=συγκρ. βαθμ. τοῦ ἐπιθ. πολὺς, τρισμυ-
 ρίους=ἀριθ. ἀπόλυτ. (τρὶς δεκακισχιλίους). ἦν=παρατ. τοῦ ρ. εἰμί, ἦν,
 ἔσομαι, ἐγενόμην, γέγονα, ἐγγόνειν. διαβάς=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. δια-
 βαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα, διεβέβηκειν. παρ-
 ἤμειβε=παρατ. τοῦ ρ. παραμείβω, παρήμειβον, παρήμειψα. ᾠκισμένας
 =μετχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. οἰκίζομαι, ᾠκίζομην, οἰκιοῦμαι, οἰκισθή-
 σομαι, ᾠκισάμην - ᾠκίσθην, ᾠκισμαι, ᾠκίσμην. ἔνθεν=ἐπίρρ. τοπ.
 ἀφικόμενος=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀφικνέομαι-οὔμαι, ἀφικνούμην ἀφί-
 ξομαι, ἀφικόμην, ἀφίγμαι, ἀφίγμην. διαβαίνει=(§ 3-4). εὐπετῶς=ἐπίρρ.
 τροπ. ἐκεῖθεν =ἐπίρρ. τοπ. ἔρχεται=(§ 3-4).

§ 3—4 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἐξελαύνει	διαβαίνων	οἰκίζομένας	ἀφικνούμενος
ἐξήλαυνε	—	—	—
ἐξελεῖ	διαβησόμενος	οἰκισμένας	ἀφιζόμενος
ἐξήλασε	διαβάς	οἰκισαμένας	ἀφικόμενος

ἐξελήλακε ἐξεληλάκει	διαβεβηκώς —	ᾠκισμένος —	ἀφιγμένος —
ἔρχεται ἦει	ἀρχομένῳ —	ἄγων —	διαβαίνει διέβαινε
εἶσι	ἀρξομένῳ	ἄζων	διαβήσεται
ἦλθεν	ἀρξαμένῳ	ἀγαγών	διέβη
ἐλήλυθε	ἠργμένῳ	ἀγιοχῶς ἢ ἡχῶς	διαβέβηκε
ἐληλύθει	—	—	διεβεβήκει

§ 3—4 Ἑγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἐξελαύνει, ἐξελαύνῃ, ἐξελαύνοι, ἐξελαυνέτω, ἐξελαύνειν, ἐξελαύνων.
 διαβαίνει, διαβαίνειῃ, διαβαίνοι, διαβαινέτω, διαβαίνειν, διαβαίνων.
 ἔρχεται, ἔρχῃ, ἔροι, ἔρω, ἔναι, ἔων.

§ 3—4 Ἀναγνώρισις προτάσεων

Ἄμα δέ... Ἑλλησπόντου (κυρία). τὰ μὲν... ἐπιτρέψας (μετοχικὴ ἀναλυομένη εἰς χρονικὴν). αὐτός... πεντακισχιλίους (μετοχικὴ χρονικὴ, διότι. ἄγων=ἐν ᾧ ὠδήγει). Ἦν... ἐκβολὰς (κυρία). Διαβὰς δὲ τὸν Στρουμόνα (μετοχικὴ χρονικὴ). παρήμειβε... ᾠκισμένος (κυρία). Ἐνθεν... ἀφικόμενος (μετοχικὴ χρονικὴ). διαβαίνει... εὐπετώς (κυρία). Ἐκεῖθεν... ἔρχεται (κυρία).

§ 3—4. Συντακτικά.

Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ἀρχομένῳ=ἐπίρρ. προσδ. τῷ ἦρι=ὑποκ. τοῦ ἀρχομένῳ.
 ἀρχομένῳ=χρον. μετ. ἐξελαύνει=ρημ. κυρ. πρότ. ἐφ' Ἑλλησπόντου=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν. ἐπιτρέψας=χρον. μετχ. Ἄντιπάτρῳ=ἀντικ. τῆς μετοχ. ἐπιτρέψας. κατὰ Μακεδονίαν=ἐμπρ. προσδ. τοὺς Ἕλληνας=ἀντικ. αὐτός=ὑποκ. ἢ κατηγορ. προσ. ὁπότε ὑποκ. Ἄλέξ. ἄγων=τροπ. μετχ. πεζοὺς=ἀντικ. ξὺν ψιλοῖς τε καὶ τοξόταις=ἐμπρ. προσδ. τῆς συνοδ. οὐ πολλῶ πλείους=ἐπίθ. προσ. εἰς τὸ πεζοὺς, τῶν τρισμυρίων=β' ὅρος συγκρ. ἵππεας=ἀντικ. ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους=ἐμπρ. ἐπίθ. προσδ. σημ. τὸ ποσόν. Ἦν=ρημ. κυρ. πρότ. αὐτῷ=δοτ. προσ. ὁ στόλος=ὑποκ. παρὰ τὴν λίμνην=ἐμπρ. τοπ. προσδ. τὴν Κερκινίτιν=ἐπίθ. προσδ. ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τὰς ἐκβολὰς=ἐμπρ.

διορ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν. **Στρυμόνος**=γεν. ὑποκ. **Διαβάς**=χρον. μετχ. τὸν **Στρυμόνα**=ἀντικ. **παρήμειβε**=ρημ. κυρ. προτ. τὸ **ὄρος**=ἀντικ. **Πάγγαιον**=ἐπίθ. προσδ. **ὡς ἐπ' Ἄβδηρα καὶ Μαρόνεια**=ἐμπρ. προσδ. σημ. διεύθυνσιν. **πόλεις**=παράθεσις. **Ἑλληνίδας**=ἐπίθ. προσδ. **ἐπὶ θαλάττῃ**=ἐμπρ. προσ. σημ. τόπον. **ῥηκισμένας**=ἀναφ. μετχ. **ἀφικόμενος**=μετχ. χρον. **ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἐβρον**=ἐμπρ. προσδ. τῆς εἰς τόπον κινήσ. **διαβαίνει**=ρημ. κυρ. προτ. **εὐπετῶς**=ἐπίρρ. προσδ. τοῦ τρόπου. **διὰ τῆς Παιτικῆς**=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὸ διὰ μέσου. **ἔρχεται**=ρημ. κυρ. προτ. **ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μέλανα**=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν.

§ 3—4 Ἐτυμολογικά.

πεζός < Πέζα (=πούς, βάσις) > πεζεύω, πεζικός, πεζῆ.

ψιλός < Ψάω > ψιλῶ.

τοξότης < Τόξον > τοξεύω, τοξικός.

τρισύριοι < Τρίς + μύριοι .

ἵππεύς < Ἴππος > ἵππεύω, ἵππικός, ἵππεία, ἵππειος, ἵππευμα.

στόλος < Στέλλω > στολή, στολάς, στολίσ.

ἐκβολή < Ἐκβάλλω (ἐκ + βάλλω) > ἐκβολός.

παραμείβω < παρὰ + ἀμείβω < προθ. ἀ + ρ. μείβω > ἄμειψις.

Ἑλληνίς < Ἑλλην > ἐλληνίζω, ἐλληνικός, ἐλληνισμός, ἐλληνιστικός.

οἰκίζω < Οἶκος > οἰκισίς, οἰκισμός, οἰκιστής, οἰκιστήρ.

εὐπετῶς < Εὐπετής < Εὖ + πεσεῖν (τοῦ πίπτω) > εὐπέτεια.

§ 3—4 Πραγματικά.

Ἄμα δὲ τῷ ἡρὶ = ἦτοι κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ ἔτους 334 π. Χ.

Ἀντίπατρος = οὗτος ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰόλλα καὶ φίλος τοῦ Φιλίππου.

Παρέμεινεν ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὡς ἀντιβασιλεύς.

ξὺν ψιλοῖς καὶ τοξόταις= ψιλοὶ ἐλέγοντο οἱ ἐλαφρῶς ὠπλισμένοι. οὗτοι ἔφερον ἐν μόνον εἶδος ὄπλου, ἀναλόγως δὲ ὠνομάζοντο: τοξόται, πελτασταί, ἀκοντισταί, σφενδονῆται.

Κερκινίτις = λίμνη πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, μεταξὺ Σερρῶν καὶ τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου.

Ἀμφίπολις = Ἀποικία τῶν Ἀθηναίων κειμένη παρὰ τὸν Στρυ-

μόνα πλησίον τῆς παραλίας λόγω δὲ τῆς θέσεώς της, ἦτο λίαν ὀχυρὰ πόλις.

Στρυμών = ποταμὸς τῆς Μακεδονίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν Στρυμον. κόλπον.

Πάγγαιον = ὄρος τῆς Μακεδονίας γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα διὰ τὰ πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Ἄβδηρα = Παράλιος Θρακικὴ πόλις παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέστου ποταμοῦ, πατρίς τῶν φιλοσόφων Δημοκρίτου καὶ Πρωταγόρα. Οἱ Ἄβδηρῖται εἶχον φήμην ἀνοήτων ἀνθρώπων.

Μαρώνεια = πόλις παρὰ τὰ Ἄβδηρα πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νέστου.

Ἐβρος = ποταμὸς τῆς Θράκης (Μαρίτσα), ὁ μεγαλύτερος τῆς Ἑλλην. χερσονήσου πηγάζων ἐκ τοῦ Ρίλλου, διαρρέει τὴν Ἄνατ. Ρωμυλίαν καὶ χύνεται εἰς τὸ Θρακικὸν Πέλαγος.

Παιτικὴ = ἡ χώρα ἢ μεταξὺ Ἐβρου καὶ Μέλανος ποταμοῦ

Μέλας = ποταμὸς τῆς Θράκης ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὸν ὁμώνυμον κόλπον.

§ 3—4 Νόημα.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀναθέσας τὴν διοίκησιν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Ἀντίπατρον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοίξεως τοῦ 334 π. Χ. μὲ στρατιωτικὴν δύναμιν 35.000 ἀνδρῶν πεζῶν καὶ ἰππέων κατευθύνεται πρὸς τὸν Ἑλλησποντον. Ἀφοῦ δὲ ἐβάδισε παρὰ τὴν Κερκινῆτιν λίμνην ἔρχεται πρὸς τὴν Ἀμφίπολιν, διαβάς δὲ τὸν Στρυμόνα φθάνει εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις Ἄβδηρα καὶ Μαρώνειαν, παρακάμψας τὸ Πάγγαιον ὄρος. Μετὰ ταῦτα διαβαίνει τὸν Ἐβρον καὶ ἔρχεται εἰς τὸν Μέλανα ποταμὸν διὰ μέσου τῆς Παιτικῆς.

§ 3—4 Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος τὴν ἀνοιξιν τοῦ 334 π. Χ. μὲ στρατιωτικὴν δύναμιν 35.000 ἀνδρῶν κατευθύνεται πρὸς τὸν Ἑλλησποντον. Διάβασις τοῦ Στρυμόνος, ἀφίξις αὐτοῦ εἰς τὰς Ἑλλ. πόλεις Ἄβδηρα καὶ Μαρώνειαν, διέρχεται τὸν Ἐβρον καὶ φθάνει μέχρι τοῦ Μέλανος ποταμοῦ.

§ 3—4 Ἐπιγραφή.

Πορεία τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου πρὸς Μέλανα ποταμόν.

§ 5. Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα ἀφικνεῖται ἐς Σηστόν ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἴκοθεν ἐξορμήσεως.

Ἐλθὼν δ' ἐς Ἐλαιούντα θύει Πρωτεσιλάω

ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος ἐδόκει ἐκβῆναι ἐς τὴν Ἀσίαν

πρῶτος τῶν Ἑλλήνων τῶν στρατευσάντων ἐς Ἴλιον

ἅμα Ἀγαμέμνονι. Καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν γενέσθαι οἱ τὴν ἀπόβασιν ἐπιτυχεστέραν ἢ Πρωτεσιλάω.

Ἄφοῦ δὲ διέβη καὶ τὸν Μέλανα φθάνει εἰς τὴν Σηστόν ἐντὸς εἴκοσι ἐν συνόλῳ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς πατρίδος του ἀναχωρήσεως.

Ἄφοῦ δὲ ἦλθεν εἰς τὸν Ἐλαιούντα προσφέρει θυσίαν πρὸς τιμὴν τοῦ Πρωτεσιλάου,

ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Πρωτεσιλάου, διότι καὶ ὁ Πρωτεσίλαος ἐθεωρεῖτο, ὅτι ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Ἀσίαν

πρῶτος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἐξεστράτευσαν εἰς τὸ Ἴλιον

μαζὶ μὲ τὸν Ἀγαμέμνονα. Καὶ ὁ σκοπὸς τῆς θυσίας ἦτο νὰ ἀποβῆ εἰς αὐτὸν

ἢ ἀπόβασις εὐτυχεστέρα παρ' ὅ,τι ἀπέβη εἰς τὸν Πρωτεσίλαον.

§ 5 Ἄγνωστοι λέξεις.

οἴκοθεν=ἐκ τῆς πατρίδος

ἐξορμησις=ἀναχώρησις

θύω=προσφέρω θυσίαν

δοκῶ=θεωροῦμαι

ἐκβαίνω=ἀποβιβάζομαι

στρατεύω=ἐκστρατεύω

ἅμα=μαζὶ

νοῦς=σκοπὸς

§ 5 Γραμματικά.

διαβάς=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. διαβαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα, διεβέβηκειν. ἀφικνεῖται=γ' ἐν. τοῦ ρ. ἀφικνέομαι-οὔμαι, ἀφικνούμην, ἀφίξομαι, ἀφικόμην, ἀφίγμαι, ἀφίγμην. ἐς=πρόθ. εἰς. οἴκοθεν=ἐπίρρ. τοπικόν. θύει=ἐνεστ. τοῦ θύω, ἔθυσον, θύσω, ἔθυσσα, τέκα, ἐτεθύκειν. ἐδόκει=παρατ. τοῦ δοκέω-ῶ, ἐδόκουν, δόξω, ἔδοξα, δέδοκται, ἐδέδοκτο. ἐκβῆναι=ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ἐκβαίνω, (§5). στρα-

τευσάντων=μετχ. άορ. ά' τοῦ ρ. στρατεύω (όμαλόν). νοῦς=οὔσ. δευτ. κλ. συν. ό νόος-νοῦς. ἦν=παρτ. τοῦ ρ. εἰμί. γενέσθαι=άπαρέμφ. άορ. β' τοῦ ρ. γίγνομαι, ἐγγιγνόμην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γεγένημαι, ἐγεγενήμην. (*Ιδε Λεξ. Ἐνωμ. Ρημάτων Ἰ. Θ. Ρώσση). ἐπιτυχεστέραν=συγκρ. βαθ. τοῦ ἐπιθ. ἐπιτυχής, άντικ. ἐπιτυχῆ, ἐπιτυχεστέραν, ἐπιτυχεστάτην. εἴκοσι=άριθμ. άπόλυτον, άντικ. εἴκοσι, εἰκοστός, εἰκοσταῖος, εἰκοσαπλοῦς, εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσάς ἢ εἰκάς, εἰκοσάκις.

§ 5 Χρονικαὶ άντικαταστάσεις.

διαβαίνων	ἀφικνεῖται	ἰών	δοκεῖ
—	ἀφικνεῖτο	—	ἔδοκει
διαβησόμενος	ἀφίξεται	ἰών	δόξει
διαβάς	ἀφίκετο	ἔλθων	ἔδοξε
διαβεβηκώς	ἀφῖκται	ἐληλυθώς	δέδοκται
	ἀφῖκτο	—	ἔδέδοκτο
ἐκβαίνειν	θύει		γίγνεσθαι
—	ἔθυε		—
ἐκβήσεσθαι	θύσει		γενήσεσθαι
ἐκβῆναι	ἔθυσε		γενέσθαι
ἐκβεβηκέναι	τέθυκε		γεγενῆσθαι
—	έτεθύκει		ἦ γεγονέναι

§ 5 Ἐγκλιτικαὶ άντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἀφικνεῖται, ἀφικνηῖται, ἀφικνοῖτο, ἀφικνεῖσθω, ἀφικνεῖσθαι, ἀφικνούμενος.

§ 5 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Διαβάς δὲ τὸν Μέλανα (μετοχική χρονική). ἐς Σηστόν... ἐξορμήσεως (κυρία). Ἐλθὼν δ' ἐς Ἐλαιούντια (μετοχική χρονική). θύει... Πρωτεσιλάου (κυρία). ὅτι... στρατευσάντων (αἰτιολογική). Καὶ ὁ νοῦς... ἀπόβασιν (κυρία).

§ 5 Συντακτικά.

διαβάς=χρον. μετχ. (ύποκ. αὐτῆς ὁ Ἄλέξ.), τὸν Μέλανα άντικ. ἀφι-

κνεΐται=ρημ. κυρ. προτ. ἐς Σηστὸν=ἐμπρ. προσδ. τοῦ τόπου. ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. ἀπὸ τῆς οἰκοθεν ἐξορμήσεως=ἐμπρ. χρο. προσδ. ἐλθῶν=χρον. μετχ. ἐς Ἐλαιοῦντα=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν. θῦει=ρημ. κυρ. προτ. Πρωτεσιλάῳ=δοτ. χαριστ. ἐπὶ τῷ τάφῳ=ἐμπρ. προσδ. τοῦ τόπου. τοῦ Πρωτεσιλάου=γεν. κτητ. Πρωτεσίλαος=ὑποκ. ἐδόκει=ρημ. αἰτ. δευτ. προτ. ἐκβῆναι=ἀντικ. τοῦ ἐδόκει. ἐς τὴν Ἀσίαν=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν. Πρωτος=ἐπίρρ.κατηγ. τῶν Ἑλλήνων=γεν.διαίρ. τῶν στρατευσάντων=μετχ. ἐπιθ. ἐς Ἴλιον=ἐμπρ. προσδ. σημ. διεύθυνσιν. ἅμα Ἀγαμέμνονι=δοτ. τῆς συνοδείας. ὁ νοῦς=ὑποκ. τῆς θυσίας=γεν. ὑποκ. ἦν =ρημ. κυρ. προτ. γενέσθαι=ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφρ. τελ. ἀπαρέμφ. οἶ=δοτ. (προσωπ.) χαριστ. τὴν ἀπόβασιν=ὑποκ. τοῦ γενέσθαι. ἐπιτυχεστέραν=κατηγορ. ἢ Πρωτεσιλάῳ=β' ὄρος συγκρίσεως.

§ 5 Ἑτυμολογικά.

ἐξόρμησις < Ἐξορμῶ(έω) < ἐκ + ὄρμος(=ἀγκυροβόλιον).

τάφος < θάπτω > ταφή, τάφος.

οἶκοθεν < Οἶκος > οἰκῶ, οἶκησις, οἰκίζω, οἶκισις, οἰκισμός, οἰκιστής.

στρατεύω < Στρατός >, στρατεία, στρατιά, στρατεύσις, στρατεύσιμος.

νοῦς < Νόος >

θυσία < Θύω >, θῦμα, θυτήρ, θυτήριον, θύτης, θυσιατήριον, θύσιμος.

(=κατάλληλος πρὸς θυσίαν), Θυμέλη (=βωμός).

ἀπόβασις < Ἀποβαίνω < ἀπό + βαίνω >, ἀποβατήριος, ἀποβατικός.

ἐπιτυχῆς < Ἐπὶ + τυγχάνω >, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἐπίτευγμα.

§ 5 Πραγματικά.

Σηστός = πόλις ἐν τῇ Θρακικῇ Χερσονήσῳ ἔναντι τῆς Ἀβύδου, ἀποικία τῶν Μυτιληναίων. Πλησίον ταύτης ὁ Ἐερέξης τὸ 480 π. Χ. ἔζηυξε τὸν Ἑλλήσποντον προκειμένου νὰ διέλθουν τὰ στρατεύματα αὐτοῦ.

Ἐλαιοῦς = πόλις τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν αὐτῆς.

Πρωτεσίλαος = ἥρωας ἐκ Θεσσαλίας, ὅστις ἠκολούθησε τὸν Ἀγαμέμνονα εἰς τὴν περιφημον ἔναντιὸν τῆς Τροίας ἐκστρατείαν. Οὗτος κατὰ τὴν παράδοσιν ἀπεβιβάσθη πρῶτος εἰς τὴν Ἀσιατικὴν γῆν καὶ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος. Ταφεῖς εἰς Ἐλαιοῦντα ἐτιμᾶτο κατόπιν ὡς ἡμίθεος.

Ἴλιον ἢ Ἴλιος ἢ Τροία = πρωτεύουσα τῆς Τρωάδος. Αὕτη ἦτο κτισμένη μεταξύ τῶν ποταμῶν Σκαμάνδρου καὶ Σιμόεντος εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἰδης.

Ἀγαμέμνων = ἀρχηγὸς τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν εἰς Τροίαν ἐκστρατείαν των.

Θυσία = ἦτο ἐκδήλωσις τῆς λατρείας τῶν θεῶν. Μὲ τὴν θυσίαν σκοπὸν εἶχον οἱ ἀρχαῖοι ἄλλοτε μὲν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν θεὸν καὶ ἄλλοτε νὰ παρακαλέσουν νὰ ἐπιτύχουν κάτι. Ἡ παράκλησις αὐτὴ ἐλέγετο προσευχή.

ἐπιτυχεστέρα = νὰ μὴ ἀποβῆ ἄγλ. ὅπως καὶ εἰς τὸν Πρωτεσίλαον ἀτυχῆς, διότι ἐφρονεύθη, ἀλλ' εὐτυχεστέρα.

§ 5 Νόημα.

Ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ Μέλανος ποταμοῦ ἔφθασεν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκκινήσεως εἰς τὴν πόλιν Σηστόν. Κατόπιν ἔφθασεν εἰς τὸν Ἐλαιοῦντα, ὅπου ἔκαμε θυσίαν εἰς τὸν τάφον τοῦ Πρωτεσίλαου, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐκ τῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Τροίας καὶ ὁ ὁποῖος ἀποβιβάσθεις εἰς τὴν ἀσιατικὴν γῆν ἐφρονεύθη. Ἡ θυσία αὕτη ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ἀποβῆ πλέον εὐτυχῆς ἢ ἀπόβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου, παρ' ὅ,τι εἰς τὸν Πρωτεσίλαον.

§ 5 Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος φθάνει ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκκινήσεως εἰς Σηστόν. Ἀφιξίς αὐτοῦ εἰς Ἐλαιοῦντα, ὅπου θυσιάζει πρὸς τιμὴν τοῦ Πρωτεσίλαου.

§ 5 Ἐπιγραφή.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Μέλανος ποταμοῦ φθάνει ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Σηστόν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἐλαιοῦντα.

§ 5 Δίδαγμα.

Πρέπει νὰ ἐπικαλούμεθα πάντοτε τὴν θεῖαν βοήθειαν.

§ 6. Παρμενίων μὲν δὴ
ἐτάχθη διαβιβάσαι

ἐκ Σηστοῦ εἰς Ἄβυδον

Ὁ Παρμενίων μὲν λοιπὸν
ἔλαβε τὴν ἐντολήν νὰ διαπε-
ραιώσῃ
ἀπὸ τὴν Σηστόν εἰς τὴν Ἄβυδον

τῶν τε πεζῶν τοὺς πολλοὺς
καὶ τὴν ἵππον.
καὶ διέβησαν τριήρεις

μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα
πλοίοις δὲ ἄλλοις
πολλοῖς στρογγύλοις
Ὁ πλείων δὲ λόγος κατέχει
Ἀλέξανδρον κατάραι,
ἐξ Ἐλαιοῦντος
εἰς τὸν λιμένα Ἀχαιῶν,

καὶ διαβάλλειν κυβερνῶντα
αὐτόν τε τὴν στρατηγίδα ναῦν
καὶ ἐπειδὴ ἐγένετο
κατὰ μέσον τὸν πόρον
τοῦ Ἑλλησπόντου,
σφάζαντα ταῦρον
τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηϊσι

σπένδειν ἐκ χρυσοῦς φιάλης
εἰς τὸν Πόντον.

§ 6 Ἄγνωστοι λέξεις.

δῆ=λοιπὸν

τάττομαι=διατάσσομαι

διαβιβάζω=διαπεραιώνω

οἱ πολλοὶ=οἱ περισσότεροι

ἡ ἵππος=τὸ ἵππικόν

πλοῖα στρογγύλα=φορτηγὰ

πλοῖα

τὸ μέγιστον μέρος τοῦ πεζικοῦ
καὶ τὸ ἵππικόν.

πράγματι διεπεραιώθησαν μὲ τρι-
ήρεις

μὲν ἑκατὸν ἐξήκοντα,

μὲ πλοῖα δὲ ἄλλα

πολλὰ φορτηγὰ.

Ἡ κοινὴ δὲ παράδοσις ἀναφέρει,

ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος κατέπλευσεν

ἀπὸ τὸν Ἐλαιοῦντα

εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
ὅτι

διεπεραιώθη κυβερνῶν

ὁ ἴδιος τὴν ναυαρχίδα

καὶ ὅταν ἔφθασεν

εἰς τὸ μέσον τοῦ στενοῦ

τοῦ Ἑλλησπόντου,

ἀφοῦ ἔσφαξε ταῦρον

εἰς τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὰς Νη-
ρηϊδας

ὅτι ἔκαμε σπονδὴν ἀπὸ χρυσοῦς
φιάλην

εἰς τὴν θάλασσαν.

ὁ πλείων λόγος κατέχει=λέγουν

οἱ περισσότεροι

καταίρω=καταπλέω

διαβάλλω=διαπεραιοῦμαι

στρατηγίς ναῦς=ναυαρχίς

μέσος πόρος=τὸ μέσον τοῦ στενοῦ

σπένδω=κάμνω σπονδὴν

πόντος=θάλασσα

§ 6 Γραμματικά.

ἐτάθη=παθ. ἄορ. τοῦ ρ. τάττομαι, ἐταττόμην, τάξομαι - ταχθήσομαι,

ἐταξάμην-ἐτάθη, τέταγμα, ἐτετάγμην. διαβιβάσαι=ἀπαρέμφ. ἄορ.

α' τοῦ ρ. διαβιβάζω, διεβίβαζον, διαβιβῶ, διεβίβασα. διέβησαν=ἄορ.

β' τοῦ ρ. διαβαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα, διε-

βεβήκειν. τριήρεσι=δοτ. πληθ. τοῦ τριτ. ὄνομ. ἢ τριήρης-ους. πλείων=συγκρ. βαθμὸς τοῦ ἐπιθ. πολὺς. Ἐντικατάστασις: πολὺς-πλείων-πλεῖστος. **κατέχει**=ἐνεστ. τοῦ ρ. **κατέχω, κατεῖχον, καθέξω - κατασχίσω, κατέσχον, κατέσχηκα, κατεσχέκειν.** **κατᾶραι**=ἀπαρέμφ. τοῦ ἀ' ἄορ. τοῦ ρ. **καταίρω, κατῆρον, καταρῶ, κατῆρα, κατῆρκα, κατῆρκειν.** **διαβάλλειν**=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρήμ. **διαβάλλω, διέβαλλον, διαβαλῶ, διέβαλον, διαβέβληκα, διεβεβλήκειν.** **κυβερνῶντα**=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. **κυβερνάω-ῶ, ἐκυβέρνηων, κυβερνήσω, ἐκυβέρνησα.** **στρατηγίδα**=αἰτ. ἐν. τοῦ θ. ἐπιθ. ἢ **στρατηγίς-ίδος.** **ναῦν**=αἰτ. ἐν. τοῦ ἀνωμάλου οὐσ. ἢ **ναῦς-νεῶς-νηϊ-ναῦν-ναῦ.** **νῆες-νεῶν-ναυσί-ναῦς-νῆες.** **ἐγένετο**=ἀόρ. β' τοῦ ρ. **γίγνομαι, ἐγιγνόμην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γεγένημαι, ἐγεγενήμην.** **σφάζαντα**=μετχ. ἄορ. ἀ' τοῦ ρ. **σφάττω, ἔσφαττον, σφάζω, ἔσφαξα, ἔσφακα, ἐσφάκειν.** **σπένδειν**=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. **σπένδω, ἔσπενδον, σπείσω, ἔσπεισα, σπείσας ἔχω, σπείσας εἶχον.**

§ 6 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

διαβιβάζειν	κατέχει	καταίρειν	διαβάλλειν
—	κατεῖχε	—	—
διαβιβάῃν	καθέξει	καταρεῖν	διαβαλεῖν
διαβιβάσαι	κατέσχε	κατᾶραι	διαβαλεῖν
—	κατέσχηκε	κατηρκέναι	διαβεβλημέναι
—	κατεσχέκει	—	—
σπένδειν	τάττεται	διαβαίνουσι	
—	ἐτάττετο	διέβαινον	
σπείσειν	ταχθήσεται	διαβήσονται	
σπείσαι	ἐτάχθη	διέβησαν	
ἐσπεικέναι	τέτακται	διαβεβήκασιν	
—	ἐτέτακτο	διεβεβήκησαν	

§ 6 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἐτάχθη, ταχθῆ, ταχθείη, ταχθήτω, ταχθῆναι, ταχθείς.
διέβησαν, διαβῶσι, διαβαῖεν, διαβάντων, διαβῆναι, διαβάς.
κατέχει, κατέχη, κατέχοι, κατεχέτω, κατέχειν, κατέχων.
ἐγένετο, γένηται, γένοιτο, γενέσθω, γενέσθαι, γενόμενος.

§ 6 Ἐναγνώρισις προτάσεων.

Παρμενίων... ἵππον (κυρία) καὶ διέβησαν... στρογγύλοις (κυρία) Ἄλεξανδρον... κατέχει (κυρία) καὶ αὐτὸν (λόγος κατέχει)... διαβάλλειν (κυρία) καὶ σφάζαντα ταῦρον... πόντον (κυρία) ἐπειδὴ... ἐγένετο. (χρονική).

§ 6 Συντακτικά.

Παρμενίων=ὑποκ. τοῦ ἐτάχθη καὶ διαβιάσαι. ἐτάχθη=ρημ. κυρ. προτ. διαβιάσαι=ἀντικ. τελ. ἀπαρ. (ταυτοπροσωπία). ἐκ Σηστοῦ εἰς Ἄβυδον=ἐμπρ. προσδ. σημ. τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κίνησιν. τῶν πεζῶν=γεν. διαιρετ. τοὺς πολλοὺς καὶ τὴν ἵππον=ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. διαβιάσαι. διέβησαν=ρημ.κυρ. προτ. τριήρεσι=δοτ. τοῦ μέσου. ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα=ἐπίθ. προσδ. πλοίοις=δοτικ. μέσου. ἄλλοις πλοίοις στρογγύλοις=ἐπίθ. προσδ. ὁ πλείων=ἐπίθ. προσδ. λόγος=ὑποκ. τοῦ ρ. κατέχει. κατέχει=ρημ. κυρ. πρότ. Ἄλεξανδρον=ὑποκ. τοῦ κατᾶραι. κατᾶραι=ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφρ. ὁ πλείων λόγος κατέχει, εἰδ. ἀπαρέμφ. ἐξ Ἐλαιούντος=ἐμπρ. προσδ. ἐς τὸν λιμένα τῶν Ἀχαιῶν=ἐμπρ. τῆς εἰς τόπον κινήσεως. διαβάλλειν=ὑποκ. τοῦ ὁ πλείων λόγος κατέχει. εἰδ. ἀπαρέμφ. κυβερνῶντα=μετχ. τροπ. αὐτὸν=ὑποκ. τῆς μετ. κυβερνῶντα. τὴν στρατηγίδα=ἐπίθ. προσδ. ναῦν=ἀντικ. τῆς μετχ. κυβερνῶντα. (ἐπειδὴ) ἐγένετο=ρημ. δευτ. χρον. προτ. κατὰ μέσον τὸν πόντον=ἐμπρ. προσ. σημ. τόπον. μέσον=κατηγορ. διορ. τοῦ Ἑλλησπόντου=γεν. κτητ. σφάζαντα=μετχ. χρον. ταῦρον=ἀντικ. τῷ Ποσειδῶνι - Νηρηίσι=δοτ. χαριστική. σπένδειν=ὑποκ. τοῦ ὁ πλείων λόγος κατέχει. εἰδ. ἀπαρέμφ. ἐκ χρυσῆς φιάλης=ἐμπρ. διορ. δηλ. τὸ ὄργανον ἐς τὸν πόντον=ἐμπρ. διορ.

§ 6 Ἐτυμολογικά.

διαβιάζω < Διά + βιάζω < βαινω > διαβίβασις, διαβιβασμός, διαβιβαστής. τριήρης < Τρίς + ἑρέσσω (=κωπηλατῶ) >.

πλοῖον < πλέω >, πλοῦς, πλευστέον, πλευστικός, πλόϊμος, πλοιάριον.

στρογγύλος < Στράγγ >, στραγγάλη, στρογγύλλω, στραγγαλῖς.

λόγος < Λέγω > λογία, λογάς, λογικός, λογικότης, λόγιος.

διαβάλλω < Διά + βάλλω >, διαβολή, διάβολος, διαβολικός.

στρατηγίς < Στρατηγός < Στρατὸς + ἄγω > στρατήγιον, στρατηγῶ, στρατηγεῖον, στρατήγημα, στρατηγία, στρατηγικός.

ναῦς < λατ. Nav, vis >, ναύτης, ναυτία, ναυτικός, ναυτίλος, ναυτιλία.

πόρος < περάω < πέρα >, πορεύω, πορεία, πόρευμα, πορεύσιμος. πορευ-
τέος, πορίζω, πορισμός, πόρισμα, ποριστής, ποριστικός.

§ 6 Πραγματικά.

Παρμενίων = εἷς ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων στρατηγῶν τοῦ Μ. Ἀλε-
ξάνδρου.

Σηστός = Θρακικὴ πόλις ἔναντι τῆς Ἀβύδου.

τριήρης = τὸ κυριώτερον πολεμικὸν πλοῖον τῶν ἀρχαίων. Ἐφερεν
εἰς ἐκάστην τῶν πλευρῶν αὐτοῦ τρεῖς ἐπαλλήλους σειρὰς κωπῶν, ἐξ οὗ
προῆλθε καὶ ἡ ὀνομασία του.

λιμένα Ἀχαιῶν = κολπίσκος κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν παραλίαν τῆς
Τρωάδος πλησίον τῶν ἀκρωτηρίων Ροιτείου καὶ Σιγείου.

Νηρηίδες = θυγατέρες τοῦ Νηρέως, ἦσαν ὠραιόταται νύμφαι.

φιάλη = πλατὺ καὶ ἀβαθὲς ἀγγεῖον.

§ 6 Νόημα.

Ὁ Ἀλέξανδρος συνεχίζων τὴν πορείαν του διατάσσει τὸν Παρμε-
νίωνα νὰ διαπεραιωθῇ μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος τοῦ πεζικοῦ καὶ
τοῦ ἵππικοῦ ἀπὸ τὴν Σηστόν εἰς τὴν Ἀβυδον. Ἡ διάβασις ἐγίνε με ἐκατὸν
ἐξήκοντα πλοῖα καὶ πολλὰ ἄλλα φορτηγά. Κατὰ τὴν παράδοσιν μάλιστα
λέγεται ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἐπλευσεν ἀπὸ τὸν Ἐλαιοῦντα μέχρι τοῦ λιμέ-
νος τῶν Ἀχαιῶν κυβερνῶν ὁ ἴδιος τὴν Ναυαρχίδα. Ὅταν δὲ εὐρίσκετο εἰς
τὸ μέσον τοῦ Ἐλλησπόντου ἔσφαξεν ἕνα ταῦρον πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶ-
νος καὶ τῶν Νηρηίδων καὶ ἔκαμε σπονδὰς με χρυσῆν φιάλην εἰς τὴν
θάλασσαν.

§ 6 Περίληψις.

Πορεία τοῦ Παρμενίωνος μετὰ τοῦ πλείστου μέρους τῶν πεζικῶν
δυνάμεων καὶ τοῦ ἵππικοῦ ἐκ τῆς Σηστοῦ εἰς Ἀβυδον. Ὁ Ἀλέξανδρος
διαπλέων τὸν Ἐλλησπόντον καὶ κυβερνῶν ὁ ἴδιος τὴν ναυαρχίδα θυσιάζει
εἰς τὸν Ποσειδῶνα καὶ εἰς Νηρηίδας.

§ 6 Ἐπιγραφή.

Κατάπλους Ἀλεξάνδρου ἀπὸ Ἐλαιοῦντος εἰς λιμένα τῶν Ἀχαιῶν.

§ 7. Λέγουσι δὲ ἐκβῆναι
πρῶτον αὐτὸν ἐκ τῆς νεῶς

Λέγουσι δὲ ὅτι ἀπεβιβάσθη
πρῶτος αὐτὸς ἐκ τοῦ πλοίου

σὺν τοῖς ὅπλοις
εἰς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν
καὶ ἰδρῦσασθαι βωμούς,
ὅθεν ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ
ὅπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας,

Διὸς ἀποβατηρίου
καὶ Ἀθηναῶς καὶ Ἡρακλέους.
(Λέγουσι) δὲ ἀνελθόντα
εἰς Ἴλιον θῦσαι
τῇ τε Ἀθηναῖ τῇ Ἰλιάδι
καὶ ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεῶν
τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ
καὶ καθελεῖν ἀντὶ ταύτης

τινὰ τῶν ἱερῶν ὄπλων
ἔτι σωζόμενα ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ
ἔργου.
Καὶ λέγουσιν, ὅτι ἔφερον
ταῦτα οἱ ὑπασπισταὶ

πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰς μάχας.
Λόγος δὲ κατέχει
θῦσαι αὐτὸν καὶ Πριάμῳ ἐπὶ τοῦ
βωμοῦ τοῦ Διὸς

τοῦ Ἑρκείου,
παραιτούμενον μῆνιν Πριάμου

τῷ γένει Νεοπτολέμου, ὃ δὴ κα-
θῆκεν εἰς αὐτόν.

§ 7 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἐκβαίνω=ἀποβιβάζομαι

σὺν τοῖς ὅπλοις=ἔνοπλος

καθαιρῶ=καταβιβάζω, κατεβάζω

Τρωϊκὸν ἔργον=Τρωϊκὸς πόλε-
μος

γῆ=χώρα, γῆ, ἔδαφος

ἔνοπλος

εἰς τὴν γῆν τὴν Ἀσιατικὴν
καὶ ὅτι ἰδρυσε βωμούς,
εἰς τὸν τόπον ἀπ' ὅπου ἐξέπλευσε
ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκεῖ ὅπου
ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Ἀσίαν,
τοῦ Διὸς τοῦ ἀποβατηρίου καὶ
τῆς Ἀθηναῶς καὶ τοῦ Ἡρακλέους.
(Λέγουσι) δὲ ἀφοῦ ἀνῆλθεν
εἰς τὸ Ἴλιον ὅτι ἐθυσίασε
καὶ εἰς τὴν Ἀθηναῶν τὴν Ἰλιάδα
καὶ ὅτι προσέφερεν ὡς ἀφιέρωμα
εἰς τὸν ναὸν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ
καὶ ὅτι κατεβίβασεν εἰς ἀντάλλα-
γμα αὐτῆς

μερικὰ τῶν ἱερῶν ὄπλων
τὰ ὅποια ἀκόμη ἐσώζοντο ἐκ τῶν
χρόνων τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.
Καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐκράτουν
αὐτὰ οἱ ὑπασπισταὶ (ἀσπιδοφό-
ροι)

πρὸ αὐτοῦ κατὰ τὰς μάχας.

Παράδοσις δὲ ἀναφέρει

ὅτι ἐθυσίασεν αὐτὸς καὶ πρὸς τι-
μὴν τοῦ Πριάμου ἐπὶ τοῦ βωμοῦ
τοῦ Διὸς

τοῦ Ἑρκείου,

ἐπειδὴ ἐζήτηε νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν ὀρ-
γὴν τοῦ Πριάμου

ἐναντίον τοῦ γένους τοῦ Νεοπτο-
λέμου,

τὸ ὅποῖον ὡς γνωστὸν ἔφθανε μέ-
χρις αὐτοῦ.

ἀνατίθημι=ἀφιερώνω

νεῶς=ναὸς

ὑπασπιστῆς=ἀσπιδοφόρος

λόγος κατέχει=λέγεται

παραιτοῦμαι=ζητῶ νὰ ἀπομακρύνω

μῆνις=ὀργή

ὄθεν=εἰς τὸν τόπον ἀπὸ ὅπου καθίημι=κατέρχομαι, φθάνω
 στέλλομαι=ἐκπλέω

§ 7 Γραμματικά.

Ἐκβῆναι=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. ἐκβαίνω, ἐξεβαίνον, ἐκβήσομαι, ἐξεβην, ἐκβέβηκα, ἐξεβεβήκειν. νεὼς=γεν. τοῦ ἄνωμ. οὐσ. ναῦς-νεὼς ἐν τοῦ νηός. ἰδρῦσασθαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. ἀ' τοῦ ρ. ἰδρῦομαι, ἰδρῦομην, ἰδρῦσομαι, ἰδρυσάμην, ἰδρύθην, ἰδρυμαι, ἰδρύμην. ὄθεν=ἀναφ. ἐπίρρ. ἐστάλη=ἄορ. β' τοῦ ρ. στέλλομαι, ἐστελλόμεν, σταλήσομαι, ἐστάλην, ἔσταλμαι, ἐστάλμην. ὅπου=ἀναφ. ἐπίρρ. τοπ. ἐξέβη=ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐκβαίνω (§ 7). Διὸς=γεν. τοῦ ἄνωμ. οὐσ. Ζεὺς-Διὸς καὶ Ζεὺς— Διὸς καὶ Ζηνός—Διὶ καὶ Ζηνί—Δία — Ζεῦ. ἀνελθόντα=μετχ. β' τοῦ ρ. ἔρχομαι, ἦα ἦειν, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν. θῦσαι=ἀπαρ. ἄορ. ἀ' τοῦ ρ. θύω, ἔθουον, θύσω, ἔθουσα, τέθυκα, ἐτεθύκειν. Ἰλιάδι=ἐπίθ. δοτ. ἐνικ. Ἰλιάς-ἄδορ. αὐτοῦ=γ' πρόσ. αὐτοπ. ἄντων. ἐμαυτοῦ-σεαυτοῦ-ἑαυτοῦ καὶ αὐτοῦ. ἀναθεῖναι=ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀνατίθημι, ἀνετίθην, ἀναθήσω, ἀνέθηκα, ἀνατέθεικα, ἀνετεθείκειν. νεῶν=οὐσ. ἄττ. β' κλίσ. (νεὼς (ναός), νεῶ-νεῶ, νεῶν). καθελεῖν=ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ρ. καθαιρέω-ῶ, καθήρουν, καθαιρήσω, καθεῖλον, καθήρηκα, καθηρήκειν. σφζόμενα=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. σφζομαι, ἐσφζομην, σφσομαι, σφθήσομαι, ἐσφσάμην, ἐσώθην, σέσωσμαι, ἐσεσώσμην. ἔφερον=παρατ. τοῦ ρ. φέρω, ἔφερον, οἴσω, ἦνεγκον - ἦνεγκα, ἐνήνοχα, ἐνήνοχεν. κατέχει=ἐνεστ. τοῦ ρ. κατέχω κατέχω, κατεῖχον, καθέξω, ἄτασχῆσω, κατέσχον, κατέσχηκα, κατεσχέκειν. θῦσαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρήμ. θύω (§ 7). παραιτούμενον=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. παραιτοῦμαι παρητούμην, παραιτήσομαι, παραιτηθήσομαι, παρητησάμην, παρητήθην, παρήτημαι, παρητήμην. μῆνιν,=οὐσ. γ' κλ. μῆνις-ιος. γένει=δοτ. ἐν. τοῦ σιγμ. οὐδ. τῆς γ' κλ. τὸ γένος-ους. ὄ=ἀναφ. ἄντων. οὐδ. γεν. (ὄς-ἦ-ὄ). καθῆκεν=ἄορ. τοῦ ρ. καθίημι. καθίην, καθήσω, καθῆκα, καθεῖκα, καθεῖκειν.

§ 7 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

λέγουσι	ἐκβαίνειν	στέλλεται
ἔλεγον	—	ἐστέλλετο
λέξουσι—ἐροῦσι	ἐκβήσονται	στελεῖται—σταλήσεται

ἔλεξαν, εἶπον, εἶπαν	ἐκβῆναι	ἔστείλατο—ἔστάλη
εἰρήκασαν	ἐκβεβηκέναι	ἔσταλται
εἰρήκασαν	—	ἔσταλτο

καθήησι	ἐκβαίνει	καθαιρεῖν	φέρουσι
καθίει	ἐξέβαινε	—	ἔφερον
καθήσει	ἐκβήσεται	καθαιρήσειν	οἴσουσι
καθήκε	ἐξέβη	καθελεῖν	ἤνεγκον
καθεῖκε	ἐκβέβηκε	καθηρηκέναι	ἐνηνόχασι
καθεῖκει	ἐξεβεβήκει	—	ἐνηνόχεσαν

κατέχει	ἀνατιθέναι	ιδρύεσθαι	ἀνιόντα
κατεῖχε	—	—	—
καθέξει	ἀναθήσειν	ιδρύσεσθαι	ἀνιόντα
κατέσχε	ἀναθεῖναι	ιδρύσασθαι	ἀνελθόντα
κατέσχηκε	ἀναθεθεικέναι	ιδρῦσθαι	ἀνελθλυθότα
κατεσχῆκει	—	—	—

§ 7 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

λέγουσι, λέγωσι, λέγοιεν, λεγόντων, λέγειν, λέγων.
 ἐστάλη, σταλῆ, σταλείη, σταλήτω, σταλῆναι, σταλείς.
 ἐξέβη, ἐκβῆ, ἐκβαίη, ἐκβήτω, ἐκβῆναι, ἐκβάς.
 καθῆκε, καθῆ, καθείη, καθέτω, καθεῖναι, καθείς.

§ 7 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Λέγουσι... ιδρύσασθαι (κυρία). ὄθεν... Εὐρώπης καὶ ὄπου... Ἡρακλέους (δύο προτάσεις ἀναφορικαί). Ἀνελθόντα δ' ἐς Ἴλιον (μετοχικὴ χρονική). (λέγουσι) τῆ τε Ἀθηνᾶ... σωζόμενα (κυρία. τὰ τρία ἀπαρέμματα θῦσαι, ἀναθεῖναι, καθελεῖν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐννοουμένου λέγουσι) καὶ ταῦτα λέγουσι (κυρία). ὅτι... μάχας (εἰδική) θῦσαι... κατέχει (κυρία) μῆνιν... γένει (μετοχικὴ αἰτιολογική). ὃ δὴ καθῆκεν (ἀναφορική).

§ 7 Συντακτικά.

Λέγουσι=οῤῃμα κυρ. προτ. ἐκβῆναι=ἀντικ. τοῦ λέγουσι πρῶτον==ἐπιρ.

κατηγ. αὐτὸν=ὑποκ. τοῦ ἐκβῆναι. ἐκ τῆς νεῶς=ἐμπρ. προσ. τῆς ἀπὸ τόπ. κιν. σὺν τοῖς ὅπλοις=ἐμπρ. προσδ. συνοδείας. εἰς τὴν γῆν=ἐμπρ. προσδ. τὴν Ἀσίαν=ἐπίθ. προσδ. ἰδρῦσασθαι=ἀντικ. τοῦ λέγουσι. βωμοὺς=ἀντ. (ᾄθεν). ἐστάλη=ρημ. τῆς δευτ. ἀναφ. προτ. ἐκ τῆς Εὐρώπης=ἐμπρ. προσδ. (ᾄθεν) ἐξέβη=ρημ. τῆς ἀναφ. ἀντων. προτ. τῆς Ἀσίας=γεν. διαιρ. Διὸς-Ἀθηνᾶς-Ἡρακλέους=γεν. κτητ. ἀνελθόντα=χρον. μετχ. ἐς Ἴλιον=ἐμπρ. διορ. θῦσαι=ἀντικ. τοῦ λέγουσι, εἰδ. ἀπαρέμφ. τῇ Ἀθηνᾷ=δοτ. χαρ. τῇ Ἰλιάδι=ἐπίθ. προσδ. ἀναθεῖναι=ἀπαρέμφ. εἰδ. καὶ ἀντικ. τοῦ λέγουσι. ἐς τὸν νεῶν=ἐμπρ. τοπ. προσδ. τὴν πανοπλίαν=ἀντικ. τὴν αὐτοῦ=ἐπίθ. προσδ. καθελεῖν=ἀντικ. τοῦ λέγεται καὶ εἰδ. ἀπαρέμφ. ἀντὶ ταύτης=ἐμπρ. προσδ. τινὰ=ἀντικ. τῶν ἱερών=ἐπίθ. προσδ. ὅπλων=γεν. διαιρ. σφζόμενα=μετχ. ἀναφ. ἐκ τοῦ τρωϊκοῦ ἔργου=ἐμπρ. προσ. χρον. Λέγουσι=ρημ. κυρ. προτ. (ὅτι). ἔφερον=ρημ. εἰδ. δευτ. προτ. καὶ ἀντικ. τοῦ λέγουσι. ταῦτα=ἀντικ. οἱ ὑπασπισταὶ=ὑποκ. πρὸ αὐτοῦ=ἐμπρ. προσδ. τόπ. ἐς τὰς μάχας=ἐμπρ. προσδ. λόγος=ὑποκ. κατέχει=ρημ. κυρ. προτ. θῦσαι=ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφρ. λόγος κατέχει. αὐτὸν=ὑποκ. τοῦ θῦσαι. Πριάμω=δοτικὴ χαριστ. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ=ἐμπρ. προσ. τοῦ Διὸς=γεν. κτητ. τοῦ Ἑρκείου=ἐπίθ. προσδ. παραιτούμενον=αἰτ. μετχ. μῆνιν=ἀντικ. Πριάμου=γεν. ὑποκ. Νεοπτολέμου=γεν. κτητ. καθῆκεν=ρημ. ἀναφ. δευτ. προτ. ἐς αὐτὸν=ἐμπρ. προσδ.

§ 7 Ἑτυμολογικά.

ἐκβαίνω <Ἐκ + βαίνω> ἔκβασις

βωμὸς <βαίνω> βάσις, βαδίζω, βάθρον, βέβαιος, βάτης, βατός, βαθμός, βαθμίς, βακτηρία, βάδην.

ἀποβατήριος <Ἀποβαίνω <Ἀπὸ + βαίνω> ἀπόβασις, ἀποβατικός.

ἀνατίθημι <Ἀνά + τίθημι> ἀνάθεσις, ἀνάθεμα, ἀνάθημα (=ἀφιέρωμα).

νεῶς <Ναίω (=κατοικῶ)> ναός, ναῖσκος, ναῖδιον.

πανοπλία <πάνοπλος <πᾶς + ὄπλον>

καθαίρω <κατά + αἰρέω-ῶ> καθαίρεισις, καθαιρέτης, καθαιρετός, καθαιρετός.

σφάζω <Σῶω> σῶος, σῶμα, σωτήρ, σώστης, σωτηρία, σωτήριος.

ὑπασπιστής <Ἵπὸ + ἀσπίς> ὑπασπίδιος.

παραιτοῦμαι <παρά + αἰτοῦμαι> παραίτησις, ἀπαραίτητος (=ἀμείλικτος).

μῆνις <Μαίνω> μένος, μανία, μάντις.

γένος <*Γένω (γίγνομαι)> γένεσις, γενεά, γενετή, γενέτης, γενετήσιος, γενετικός.

§ 7 Πραγματικά.

Ἐκ τῆς Εὐρώπης = ἐκ τῆς Σηστοῦ.

τῆς Ἀσίας = τῆς Ἀβύδου.

ἀποβατήριος=ἐκαλεῖτο ὁ Ζεὺς ὡς προστατεύων τὰς ἀποβάσεις.

τῆ Ἀθηνᾶ τῆ Ἰλιάδι=ὠνομάζετο Ἰλιάς ὡς λατρευομένη ἐν Ἰλίῳ.

Πρίαμος=βασιλεὺς τῆς Τροίας, πατὴρ τοῦ Ἑκτορος.

Ἑρμείος=ὠνομάζετο ὁ Ζεὺς, ὡς προστάτης τοῦ ἔρκου (τῆς αὐλῆς) τῆς οἰκίας.

Νεοπτόλεμος=ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως. Οὗτος εἶχε φονεύσει τὸν γηραιὸν Πρίαμον παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός.

ὁ καθῆκεν = ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ μητρὸς μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰακιδῶν, διότι ἡ μήτηρ του ἦτο ἀπόγονος τῶν βασιλέων τῆς Ἠπείρου, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Νεοπτολέμου, ἐκ πατρὸς δὲ ἀνῆκε τὸ γένος του εἰς τὸν Ἡρακλέα.

§ 7 Νόημα.

Κατὰ τὴν παράδοσιν, ὁ Ἀλέξανδρος ἀπεβιβάσθη πρῶτος εἰς τὴν Ἀσιατικὴν γῆν ἔνοπλος, ὅπου ἀφιέρωσε βωμοὺς πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς τοῦ ἀποβατηρίου, τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπως εἶχε κάμει καὶ ἐν Εὐρώπῃ προηγουμένως. Ἡ παράδοσις συνεχίζει, ὅτι ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἴλιον ὅπου ἐθυσίασε πρὸς τιμὴν τῆς Ἰλιάδος Ἀθηνᾶς, ἀφιερῶσας εἰς τὸν ναὸν αὐτῆς τὴν πανοπλίαν του ὡς ἀντάλλαγμα τῶν ὅπλων, τὰ ὅποια ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν ναὸν καὶ τὰ ὅποια ἐσφύζοντο ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. Αὐτὰ τὰ ὅπλα, κατὰ τὰς μάχας κατόπιν, λέγεται, ὅτι τὰ ἐκράτουν μπροστά του οἱ ἀσπίδοφόροι. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἀλέξανδρος θυσιάζει εἰς τὸν Δία τὸν Ἑρκεῖον μὲ σκοπὸν νὰ καταπαύσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Πριάμου κατὰ τοῦ γένους τοῦ Νεοπτολέμου, ἀπὸ τὸν ὅποιον κατήγετο καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος.

§ 7 Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀποβιβάζεται πρῶτος εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἰδρύει βωμοὺς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκκινήσεως καὶ ἀποβάσεως. Ἄνοδος αὐτοῦ εἰς

Τροίαν, θυσίαι πρὸς τὴν Ἰλιάδα Ἀθηνᾶν, ἀνταλλαγὴ τῆς πανοπλίας αὐτοῦ πρὸς σφζόμενα ὅπλα ἐκ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. Θυσίαι εἰς τὸν Δία τὸν Ἐρκεῖον πρὸς ἐξευμένισιν τοῦ Πριάμου.

§ 7 Ἐπιγραφή.

Ὁ Ἀλέξανδρος συνεχίζων τὴν ορειαν αὐτοῦ φθάνει εἰς Τροίαν ἰδρῶν βωμοὺς καὶ θυσιάζει εἰς θεοὺς.

§ 8 Ἀνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον	Ὅταν δὲ ἀνήρχετο αὐτὸς εἰς τὸ Ἴλιον
Μενοίτιός τε ὁ κυβερνήτης	ὁ Μενοίτιος ὁ κυβερνήτης
ἔστεφάνωσε χρυσῷ στεφάνῳ καὶ	τὸν ἔστεφάνωσε μὲ χρυσοῦν στέφανον
ἐπὶ τούτῳ Χάρης ὁ Ἀθηναῖος	καὶ μετὰ τοῦτον Χάρης ὁ Ἀθηναῖος
ἐλθὼν ἐκ Σιγείου	ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἀπὸ τὸ Σίγειον
καὶ τινες καὶ ἄλλοι,	καὶ μερικοὶ ἄλλοι
οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι.	ἄλλοι μὲν (ἦσαν) Ἕλληνες, ἄλλοι δὲ ἐντόπιοι.
Ὁ δὲ ἔστεφάνωσε καὶ αὐτὸς	Αὐτὸς δὲ (ὁ Ἀλέξανδρος) ἔστεφάνωσεν ὁ ἴδιος
ἄρα τὸν τάφον Ἀχιλλέως·	κατόπιν τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως·
λέγουσι δὲ Ἡφαιστίωνα ὅτι ἔστεφάνωσε τὸν τάφον τοῦ Πατρόκλου,	λέγουν δὲ ὅτι ὁ Ἡφαιστίων ἔστεφάνωσε τὸν τάφον τοῦ Πατρόκλου,
καὶ εὐδαιμόνισε ἄρα	καὶ ἐμακάρισε μάλιστα
Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὡς λόγος (κατέχει),	ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Ἀχιλλέα,
ὅτι ἔτυχεν Ὀμήρου κήρυκος ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην.	καθὼς ἢ παράδοσις (ἀναφέρει),
	διότι ἔτυχεν ἐνὸς Ὀμήρου κήρυκος (ὑμνητοῦ) εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν μετέπειτα.

§ 8 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἐπὶ τούτῳ=μετὰ τοῦτον

ἐπιχώριος=ἐντόπιος

ἄρα=κατόπιν

εὐδαιμονίζω=μακαρίζω, καλο-
τυχίζω.

ἄρα=μάλιστα

λόγος κατέχει=λέγεται

τυγχάνω τινὸς κήρυκος=εὐρίσκω

τινὰ ὡς ὑμνητὴν

εἰς τὴν ἔπειτα μνήμην=διὰ τὴν ἐνθυ-
μοῦνται αὐτὸν οἱ μεταγενέστε-
ροι.

§ 8 Γραμματικά.

ἀνιόντα=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀνέρχομαι, ἀνῆα καὶ ἀνήειν, ἄνειμι, ἀνήλθον, ἀνελήλυθα, ἀνεληλύθειν. ἔστεφάνωσε=ἀόρ. τοῦ ρ. στεφανόω-ω, ἔστεφάνουν, στεφανώσω, ἔστεφάνωσα. ἔλθων=μετχ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ἔρχομαι (§ 8). ἄρα=μόριον. εὐδαιμόνισε =ἀόρ. τοῦ ρ. εὐδαιμονίζω, εὐδαιμόνιζον, εὐδαιμονιῶ, εὐδαιμόνισα. ἄρα=συμπ. σύνδ. ἔτυχεν=ἀόρ. β' τοῦ ρ. τυγχάνω, ἐτύγχανον, τεύξομαι-τεύξομαι, ἔτυχον, τετύχηκα, ἔτετυχήκειν.

§ 8 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἀνιόντα	λέγουσι	τυγχάνει	εὐδαιμονίζει
—	ἔλεγον	ἐτύγχανε	ἠύδαιμόνιζε
ἀνιόντα	λέξουσι—ἔροῦσι	τεύξεται	εὐδαιμονιεῖ
ἀνελθόντα	ἔλεξαν—εἶπον	ἔτυχε	ἠύδαιμόνισε
ἀνεληλυθότα	εἰρήκασι	τετύχηκε	ἠύδαιμόνικε
—	εἰρήκεσαν	ἔτετυχήκει	ἠύδαιμόνικει

§ 8 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἔτυχε, τύχη, τύχοι, τυχέτω, τυχεῖν, τυχών.

εὐδαιμόνισε, εὐδαιμονίση εὐδαιμονίσειε, εὐδαιμονισάτω, εὐδαιμόνισαι, εὐδαιμονίσας.

§ 8 Ἐναγνώρισις προτάσεων.

Ἄνιόντα...Ἴλιον (μετοχικὴ χρονικὴ). Μενοίτιος...ἔστεφάνωσε (κυρία). καὶ ἐπὶ τούτῳ... ἐπιχώριοι (ἔστεφάνωσαν) (κυρία). Ἦφαιστίωνα δὲ λέγουσι (κυρία). ὅτι... ἔστεφάνωσε (εἰδική). Καὶ εὐδαιμόνισεν ἄρα Ἀλέξανδρος Ἀχιλλεῖα (κυρία). ὡς λόγος (κατέχει) (ἀναφορικὴ). ὅτι... ἔτυχεν (αἰτιολογικὴ).

§ 8 Συντακτικά.

ἀνιόντα=μετχ. χρον. αὐτὸν=ὑποκ. ἐς Ἴλιον=ἐμπρ. προσ. Μενοίτιος τε=ὑποκ. τοῦ ἔστεφάνωσε. ὁ κυβερνήτης=παράθεσις. ἔστεφάνωσε=ρημ. κυρ. προτ. χρυσῶ=ἐπίθ. προσδ. στεφάνω=δοτ. τοῦ ὄργανου καὶ

ἐπὶ τούτῳ=ἐμπρ. διορ. **Χάρης**=ὑποκ. τοῦ ἐστεφάνωσε. ὁ **Ἀθηναῖος**=παράθεσις. **ἐλθὼν**=μετχ. χρον. **ἐκ Σιγείου**=ἐμπρ. προσδ. τῆς ἀπὸ τόπ. κιν. **καὶ τινες καὶ ἄλλοι**=ὑποκ. τοῦ ἐστεφάνωσαν (ὅπερ θὰ ἐνοήσωμεν), **οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι**=παράθεσις κατ' ἐπιμερισμόν. τὰ ἄρθρα ἐνταῦθα, ὅπως πλειστάκις, ἔχουν ἀντωνυμιακὴν σημασίαν) οἱ μὲν — οἱ δέ, = ἄλλοι μὲν, ἄλλοι δέ — αὐτὸς μὲν, ἐκεῖνοι δέ). ὁ δέ=ὑποκ. τοῦ ἐστεφάνωσεν **ἐστεφάνωσε**=ρημ. κυρ προτ. **Ἡφαιστίωνα**=ἀντικ. τοῦ λέγουσι. **ἐστεφάνωσε**=ρημ. δευτ. εἰδ. προτ. **τὸν τάφον**=ἀντικ. **τοῦ Πατρόκλου**=γεν. κτητ. **καὶ εὐδαιμόνισε**=ρημ. κυρ πρότ. **Ἀλέξανδρος**=ὑποκ. τοῦ εὐδαίμ. **Ἀχιλλέα**=ἀντικ. **ὡς ὁ λόγος** (κατέχει)=ἀναφ. προτ. μὲ ἐννοούμενον ρημ. τὸ κατέχει. **ὅτι ἔτυχεν**=ρημ. αἰτ. δευτ. προτ. **Ἵομήρου**=ἀντ. **κῆρυκος**=κατηγ. **ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην**=ἐμπρ. προσδ. σημ. σκοπόν.

§ 8 Ἑτυμολογικά.

στέφανος < Στέφω > στεφανώνω, στέφος, στεφάνη.

ἐπιχώριος < Ἐπὶ + χῶρος > ἐπιχωρῶ.

τάφος < Θάπτω > ταφή, τάφος.

εὐδαιμονίζω < Εὐδαίμων < Εὐ + δαίμων (=τύχη) > εὐδαιμονία, εὐδαιμόνισμα, εὐδαιμονικός.

μνήμη < Μιμνήσκω > μνήμα, μνημεῖον, μνήμων, μνηστός.

§ 8 Πραγματικά.

Σίγειον = πόλις τῆς Τροίας παρὰ τὸ ὀμώνυμον ἀκρωτήριον.

Ἡφαιστίων = ἐκ τῶν πλέον ἀγαπητῶν φίλων τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀμύντου, ἠκολούθησε δὲ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς ἅλας αὐτοῦτὰς ἐκστρατείας.

ἐστεφάνωσε= ἡ δι' ἀνθέων στέψις τῶν τάφων καὶ ὁ στολισμὸς αὐτῶν ὡς καὶ σήμερον, εἶναι δεῖγμα ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ νεκροῦ. Ἦ ἐκ μέρους δὲ τοῦ Ἡφαιστίωνος στέψις τοῦ τάφου τοῦ Πατρόκλου καταδεικνύει ὅτι καὶ οὗτος ἦτο τόσο πιστὸς φίλος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὥστε οἱ φίλοι ἐκείνου ἦσαν καὶ οἱ ἰδικοὶ του.

Πάτροκλος = ἀγαπητὸς φίλος τοῦ Ἀχιλλέως φονευθεὶς κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τροίας.

§ 8 Νόημα.

Ἐνῷ ὁ Ἀλέξανδρος εὕρισκετο εἰς τὸ Ἴλιον, ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου, ὁ Μενoitίος, τὸν ἐστεφάνωσε μὲ χρυσοῦν στέφανον καὶ κατόπιν ὁ Ἀθηναῖος Χάρης καὶ μερικοὶ ἄλλοι Ἕλληγες καὶ ἐντόπιοι. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ ταῦτα στεφανώνει τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, ὁ δὲ φίλος του Ἡφαιστίων τὸν τοῦ Πατρόκλου. Ὁ Ἀλέξανδρος καλοτυχίζει τὸν Ἀχιλλέα, κατὰ τὴν παράδοσιν, διότι ἠτύχησε νὰ ἔχη ὡς ὑμνητὴν του τὸν Ὀμηρογ, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν ποιημάτων του τὸν κατέστησεν ἀθάνατον εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

§ 8 Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος στεφανοῦται εἰς Ἴλιον παρὰ τοῦ Μενoitίου, τοῦ Χάρητος καὶ ἄλλων. Ὁ Ἀλέξανδρος στεφανώνει τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως μακαρίζων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἡφαιστίων τὸν τάφον τοῦ Πατρόκλου.

§ 8 Ἐπιγραφή.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Ἰλίῳ δέχεται τιμητικὰς ἐκδηλώσεις, ἐνῷ ὁ ἴδιος μετὰ τοῦ φίλου του Ἡφαιστίωνος τιμᾷ τοὺς τάφους τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου.

§ 6—7. Ἐξ Ἰλίου δ' ἦκεν ἐς Ἀρίσβην,
οὗ ἐστρατοπεδεύκει
πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῷ,
διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλησποντον
καὶ τῆ ὑστεραία ἐς Περκώτην.

τῆ δ' ἄλλη παραμείψας Λάμψακον
ἐστρατοπέδευσε

πρὸς τῷ Πρακτίῳ ποταμῷ,
ὅς ρέων ἐκ τῶν ὄρων τῶν Ἰδαίων
ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν
τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου τε

Ἀπὸ τὸ Ἴλιον δὲ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀρίσβην
ὅπου εἶχε στρατοπεδεύσει
πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ,
ἀφοῦ εἶχε διαβῆ τὸν Ἑλλησποντον,
καὶ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Περκώτην
τὴν δὲ ἄλλην (ἡμέραν) ἀφοῦ παρέκαμψε τὴν Λάμψακον ἐστρατοπέδευσε
πλησίον τοῦ Πρακτίου ποταμοῦ,
ὅστις ρέων ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης
ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου

καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου.
Ἔνθεν δὲ ἀφίκετο εἰς Ἑρμῶντον,
παραμείψας πόλιν Κολωνάς.

Ἐπέμποντο δὲ αὐτῷ
σκοποὶ πρὸ τοῦ στρατεύματος
καὶ ἦν ἡγεμῶν τούτων
Ἀμύντας ὁ Ἀρραβαίου,
ἔχων τῶν τε ἐταίρων τὴν ἴλην
τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας,

ἧς ἦν ἰλάρχης
Σωκράτης ὁ Σάθωνος,
καὶ ἴλας τέσσαρας
τῶν καλουμένων προδρόμων.
Κατὰ δὲ τὴν πάροδον
ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ

τῷ Λυκαγόρου,
ἐνὶ τῶν ἐταίρων,
τοὺς παραληψομένους
πόλιν Πρίαπον ἐνδοθεῖσαν
πρὸς τῶν ἐνοικούντων.

§ 6—7 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἦκω=ἔχω ἔλθει, ἦλθον
οὐ=οὔπου
παραμείβω=παρακάμπτω
ἐκδίδωμι=ἐκβάλλω
ἐνθεν=ἀπὸ ἐκεῖ
σκοπός=ἀνιχνευτής

§ 6—7 Γραμματικά.

ἦκεν=παρατ. τοῦ ρ. ἦκω, ἦκον, ἦα-ἦειν, ἦξω, εἶμι, ἦκον-ἦλθον-ἀφικό-
μην, ἦκω-ἐλήλυθα-ἀφίγμαι, ἦκον-ἐληλύθειν-ἀφίγημην (ὁ παρ. μὲ ση-

καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου.
Ἀπὸ ἐκεῖ δὲ ἔφθασεν εἰς Ἑρ-
μῶντον
ἀφοῦ παρέκαμψε τὴν πόλιν Κολω-
νάς.

Ἀπεστέλλοντο δὲ ὑπ' αὐτοῦ
ἀνιχνευταὶ πρὸ τοῦ στρατεύματος
καὶ ἦτο ἀρχηγὸς τούτων
ὁ Ἀμύντας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρρα-
βαίου,
ὅστις εἶχε καὶ τῶν ἐταίρων τὴν
ἴλην
τὴν προερχομένην ἐκ τῆς Ἀπολ-
λωνίας,
τῆς ὁποίας ἦτο ἰλάρχος
ὁ Σωκράτης ὁ υἱὸς τοῦ Σάθωνος
καὶ ἴλας τέσσαρας
τῶν ὀνομαζομένων προδρόμων.
Κατὰ δὲ τὴν διέλευσιν
ἀπέστειλε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ
Πανηγόρου
τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκαγόρου,
ἐνὸς ἐκ τῶν ἐταίρων,
ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔμελλον νὰ
καταλάβωσι
τὴν πόλιν Πρίαπον, ἡ ὁποία παρε-
δόθη ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς.

ἡγεμῶν=ἀρχηγὸς
πάροδος=διέλευσις
παραλαμβάνω=καταλαμβάνω
ἐνδίδωμι=παραδίδω
πρὸς=ὑπὸ
ἐνοικοῦντες=κατοικοῦντες

μασίαν ὑπερσ. ἢ ἄορ.). οὐ=ἀναφ. τοπ. ἐπίρρ. ἐστρατοπεδεύκει=ὑπερσ. τοῦ στρατοπεδεύω (ὀμαλόν). διαβεβηκυῖα=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. διαβαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα, διεβεβήκειν. τῆ ὑστεραία=ἐπίθ. οὐσιαστικοποιημένον, ἐν. ἡμέρα. παραμείψας=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. παραμείβω, παρήμειβον, παραμείψω, παρήμειψα. ἐστρατοπέδευσε=ἄορ. τοῦ στρατοπεδεύω. ὅς=ἀναφ. ἄντων. ὅς-ἦ-ὄ. ρέων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ρέω, ἔρρεον, ρυήσομαι, ἐρρύην, ἐρρύηκα, ἐρρύηκειν. ὀρῶν=γεν. πληθ. τοῦ σιγμ. τριτ. τὸ ὄρος (τῶν ὀρέων καὶ ὀρῶν). ἐκδιδοῖ=ἐκδίδωσι. Ἰων. τύπ. ἐκδίδωμι ἐδίδουν, δώσω, ἔδωκα, δέδωκα, ἐδέδωκειν. ἀφίκετο=ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀφικνέομαι-οὔμαι, ἀφικνούμενην, ἀφίξομαι, ἀφικόμενην, ἀφίγμαι, ἀφίγην. ἐπέμποντο=παρατ. τοῦ ρ. πέμπομαι, ἐπεμπόμην, πέμψομαι, πεμφθήσομαι, ἐπεμψάμην, ἐπέμφθην, πέπεμμαι, ἐπεπέμμην. ἦν=παρατ. τοῦ ρ. εἰμί. ἔχων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἔχω, εἶχον, ἔξω-σχῆσω, ἔσχον, ἔσχηκα, ἐσχῆκειν. ἦς=ἀναφ. ἄντων. γεν. θηλ. (ὅς-ἦ-ὄ). καλουμένων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ καλέομαι-οὔμαι, ἐκαλούμην, καλέσομαι, κληθήσομαι, ἐκαλεσάμην, ἐκλήθην, κέκλημαι, ἐκεκλήμην. ἀπέστειλε=ἄορ. τοῦ ρ. ἀποστέλλω, ἀπέστελλον, ἀποστελῶ, ἀπέστειλα, ἀπέσταλκα, ἀπεστάλκειν. παραληψομένους=μετχ. μέλλ. τοῦ ρ. παραλαμβάνω, παρελάμβανον, παραλήψομαι, παρέλαβον, παρείληφα, παρείληφειν. ἐνδοθεῖσαν=μετχ. παθ. ἄορ. τοῦ ρ. ἐνδίδομαι, ἐνεδιδόμην, ἐνδοθήσομαι, ἐνεδόθην, ἐνδέδομαι, ἐνεδεδόμην. ἐνοικούντων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐνοικῶ, ἐνῶκουν, ἐνοικήσω, ἐνῶκησα, ἐνῶκηκα, ἐνῶκήκειν.

§ 6—7 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

διαβαίνουσα	ρέων	ἐκδίδωσι—δίδοι	ἀφικνεῖται
—	—	ἐξεδίδου	ἀφικνεῖτο
διαβησομένη	ρυησόμενος	ἐκδώσει	ἀφίξεται
διαβᾶσα	ρυεῖς	ἐξέδωσε	ἀφίκετο
διαβεβηκυῖα	ἐρρυηκῶς	ἐκδέδωκε	ἀφῖχται
—	—	ἐξεδεδῶκει	ἀφῖχτο
καλουμένων	ἀποστέλλει	παραλαμβάνοντας	
—	ἀπέστειλε	—	
καλουμένων	ἀποστελεῖ	παραληψομένους	

καλεσαμένων	ἀπέστειλε	παραλαβόντας
κεκλημένων	ἀπέσταλκε	παρειληφόντας
—	ἀπεστάλκει	—

ἐνδιδομένην	πέμπονται	ἔχων
—	ἐπέμποντο	ἔξων καὶ σχήσων
ἐνδοθησομένην	πέμπονται (πεμφθή- σονται)	σχών ἐσχηκώς
ἐνδοθεῖσαν	ἐπέμψαντο	
ἐνδοδομένην	ἐπέμφθησαν	
	πεπεσμένοι εἰσὶ	
	πεπεσμένοι ἦσαν	

§ 6—7 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἐκδιδοῖ ἢ ἐκδίδωσι, ἐκδιδῶ, ἐκδιδοίη, ἐκδιδότω ἐκδιδόναι, ἐκδιδούς.
ἀφίκετο, ἀφίκεται, ἀφίκοιτο, ἀφικέσθω, ἀφικέσθαι, ἀφικόμενος.
ἀπέστειλε, ἀποστείγη, ἀποστείλει, ἀποστειλάτω, ἀποστεῖλαι, ἀποστεί-
λας.

ἔστρατοπέδευσε, στρατοπεδεύση, στρατοπεδεύσει(ν), στρατοπεδευσά-
τω, στρατοπεδεῦσαι, στρατοπεδεύσας.

§ 6—7 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Ἐξ Ἰλίου... ἦκεν (κυρία). οὐ... ἔστρατοπεδεύκει (ἀναφορική). καὶ
τῇ ὑστεραίᾳ (ἦκεν) ἐς Περκώτην (κυρία). τῇ δ' ἄλλῃ πρὸς τῷ Πρα-
κτιῷ ποταμῷ ἔστρατοπέδευσαν (κυρία). Λάμψακον παραμείψας (μετο-
χικὴ χρονική). ὅς... πόντου (ἀναφορική). Ἐνθεν... ἀφίκετο (κυρία)
Κολωνάς... παραμείψας (μετοχικὴ χρονική). σκοποῖ...στρατεύματος (κυ-
ρία). καί... Ἀρραβαίου (κυρία). ἔχων... Ἀπολλωνίας καὶ τῶν προδρό-
μων... τέσσαρας (μετοχικὴ ἀναφορική). ἦς... Σάθωνος (ἀναφορική).
κατὰ δέ... (ἀπέστειλε) ἑταίρων (κυρία).

§ 6—7 Συντακτικά.

Ἐξ Ἰλίου=ἐμπρόθ. προσδ. τῆς ἀπὸ τόπ. κιν. ἦκεν=ρημ. κυρ. πρότ. (μὲ
ὑποκ. Ἀλέξανδ.). ἐς Ἀρίσβην=ἐμπρ. προσ. τῆς εἰς τόπ. κιν. (οὐ) ἔστρα-

τοπεδεύκει=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. πᾶσα=κατηγ. προσδ. ἡ δύναμις= ὑποκ. τοῦ διαβεβηκυῖα. αὐτῷ=δοτ. κτητ. διαβεβηκυῖα=χρον. μετχ. τὸν Ἑλλησποντον=ἀντικ. τῇ δ' ὑστεραία=δοτ. χρον. ἐς Περκώτην= ἔμπρ. προσ. τῆς εἰς τόπον κιν. τῇ δ' ἄλλη=δοτ. χρόνου. παραμείψας= χρον. μετ. Λέμψακον=ἀντικ. ἐστρατοπέδευσε=ρημα κυρ. προσ. πρὸς τῷ Πρακτίῳ ποταμῷ=ἔμπρ. προσ. τόπου. ὄς=ὑποκ. ρέων=τροπικὴ μετχ. τῶν ὄρων=ἔμπρ. προσδ. τῆς εἰς τόπον κινήσεως. τῶν Ἰδαίων= ἐπιθ. προσδ. ἐκδιδοῖ=ρῆμα ἀναφ. δευτ. προτ. ἐς θάλασσαν=ἔμπρ. προσ. τὴν... Ἑλλησπόντου, Εὐξείνου πόντου=ἐπιθ. προσδ. ἀφίκετο = ρημ. κυρ. προτ. ἐς Ἐρωτον=ἔμπρ. προσδ. σημ. εἰς τόπον κίνησιν παραμείψας=χρον. μετχ. πόλιν=ἀντικ. Κολωνάς=ἐπιθ. προσ. ἐπέμποντο=ρημ. κυρ. προτ. αὐτῷ=ποιητ. αἴτιον. σκοποῖ=ὑποκ. πρὸ τοῦ στρατεύματος =ἔμπρ. προσ. τοῦ τόπου. ἦν=ρημ. κυρ. προτ. ἡγεμῶν=κατηγ. τούτων =γεν. ἀντικ. Ἀμύντας=ὑποκ. Ἀρραβαίου=γεν. κτητ. ἔχων=τροπ. ἐταίρων=γεν. περιεχομένου. τὴν Ἴλην=ἀντικ. τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας= ἐπιθ. προσδ. (ἦς) ἦν=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. ἦς=γεν. ἀντικ. ἰλάρχης =κατηγορ. Σωκράτης=ὑποκ. Σάθωνος=γεν. κτητ. Ἴλας=ἀντικ. τέσσαρας=ἐπιθ. προσδ. τῶν καλουμένων=μετχ. ἀναφορ. κατὰ τὴν πάροδοι=ἔμπρ. χρον. προσδ. ἀπέστειλε=ρημ. κυρ. προτ. σὺν Πανηγόρῳ =ἔμπρ. προσδ. συνοδείας. Λυκαγόρου=γεν. κτητ. ἐνὶ=παράθεσις. τῶν ἐταίρων=γεν. διαιρ. τοὺς παραληψομένους=μετχ. ἐπιθ. καὶ ἀντικ. πόλιν=ὑποκ. τοῦ ἐνδοθεῖσαν. Πρῖταπον=ἐπιθ. προσδ. ἐνδοθεῖσαν=ἀναφ. μετχ. πρὸς τῶν ἐνοικούντων=ποιητικὸν αἴτιον.

§ 6—7 Ἑτυμολογικά.

στρατοπεδεύω <Στρατόπεδον <Στρατός + πέδον (=ἔδαφος)> στρατοπέδεις.

δύναμις <Δύναμαι> δυναμῶ-ῶ, δυνάστης, δυνατός, δυναστεία, δυναστεύω, δυνατικός.

ὑστεραῖος <Ἵστερος> ὑστερέω-ῶ, ὑστέρημα, ὑστέρησις, ὑστερίζω.

ἐκδίδωμι <Ἐκ+δίδωμι> ἐκδοσις, ἐκδοτικός, ἐκδοχή-

εὔξεινος <Εὖ+ξένος.

σκοπός <Σκοπέω-ῶ> σκοπή, σκοπία, σχόπελος.

στράτευμα <Στρατεύω> στρατεία, στρατεύσιμος, στρατεύσις, στρατεύ-
τέον.

Ἴλη <Ἴλλω (=κυλίω)> ἰλὺς, ἰλαδὸν (=κατ' Ἴλας).

ἰλάρχης <Ἴλη + ἄρχω.

πρόδρομος <προδρομεῖν (ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ προτρέχω)>, προδρομή.

πάροδος <Παρά + ὁδός> παροδεύω, παροδικός.

ἐνοικῶ <Ἐν + οἰκῶ <οἶκος> ἐνοίκησις, ἐνοικίζω, ἐνοίκιος, ἐνοικος.

§ 6—7 Πραγματικά.

Ἄρισθη = πόλις τῆς Τροίας, ὅπου προσωρμίσθη ὁ στόλος τοῦ Ἄλεξανδρου, πλησίον τῆς Ἀβύδου,

Περκώτη = πόλις τῆς Μυσίας μεταξύ Ἀβύδου καὶ Λαμφάκου.

Λάμψακος = πόλις τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀποικία τῶν Φωκαέων.

Πράκτιον = μικρὸς ποταμὸς ἐν Τροίᾳ.

Ἴδη = ὄρος δασῶδες τῆς Τροίας.

Ἑρμωτος = κόμη μεταξύ Λαμφάκου καὶ Κολωνῶν.

Κολωναί = πόλις τῆς Μυσίας ἄνωθεν τῆς Λαμφάκου.

σκοποὶ = στρατιῶται οἱ ὁποῖοι ἐβάδιζον πρὸ τοῦ στρατεύματος, ἵνα παρακολουθοῦν τὰς ἐχθρικὰς κινήσεις, κάτι ἀνάλογον μὲ τοὺς συγχρόνους ἀνιχνευτάς.

Ἴλη τῶν ἑταίρων = τὸ Μακεδονικὸν ἵππικόν, διοργανωθὲν ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, ὁ ὁποῖος συντόμως ἀντελήφθη τὴν μεγίστην αὐτοῦ ἀξίαν, διηρεῖτο εἰς δύο, εἰς τὸ **ἐλαφρὸν** καὶ τὸ **βαρὺ**. Τὸ **ἐλαφρὸν** ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἵππεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔφερον σάρισσαν καὶ ὠνομάζοντο πρόδρομοι καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο κυρίως ὡς ἀνιχνευταί (πρόσκοποι) ἢ διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν, ὅτε ὑπεχώρουν ἀτάκτως, ἀκόμη δὲ καὶ διὰ τὴν σύλληψιν τούτων. Ἦσαν λίαν εὐκίνητοι λόγῳ τοῦ ἐλαφροῦ ὀπλισμοῦ των καὶ ἠδύναντο εὐχερῶς νὰ μετακινουῦνται. Τὸ **Τὸ βαρὺ ἵππικόν** ἀπετέλουν οἱ εὐγενεῖς Μακεδόνες, οἱ ὁποῖοι ἐλέγοντο **ἑταῖροι**. Οὗτοι ἐσχημάτιζον δὲν ὅλα Ἴλας, ἔφερον βαρὺν ὀπλισμὸν ἤτοι περικεφαλαίαν, θώρακα, ξίφος καὶ ζυστὸν (βραχεῖαν δηλ. λόγχην). Ἐκ τῶν ἰλῶν τούτων, ἡ ἀρίστη ἀπετέλει τὴν βασιλικὴν φρουρὰν ὡς ἔφιππος σωματοφυλακὴ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκαλεῖτο **ἄγημα τῶν ἑταίρων**. Ἡ Ἴλη ἠρίθμει περὶ τοὺς 150—300 ἄνδρας, ἔφερε δὲ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἢ καὶ τῆς ἐπαρχίας, ἐξ ἧς προήρχετο ἢ καὶ τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς, τοῦ ἰλάρχου. Ἡ Ἴλη τῶν ἑταίρων ἔφερε διαφόρους ὀνομασίας, ὡς **ἑταῖροι ἵππεῖς**, **ἑταιρικὴ ἵππος**, **ἡ τῶν ἑταίρων ἵππος**. Πολύλακις ὅμως διὰ τῆς λέξεως **ἑταῖροι** ἐδηλοῦντο οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἰδαι-

τέρου περιβάλλοντος τοῦ βασιλέως, δεδομένου ὅτι οὐτοιῆσαν οἱ εὐγενεῖς.

Ἀπολλωνία = πόλις τῆς Χαλκιδικῆς πρὸς νότον τῆς λίμνης Βόλβης.

Πρόδρομοι = οἱ ἵππεῖς, οἱ ἀνήκοντες δηλ. εἰς τὸ ἐλαφρὸν ἵπτικὸν τῶν Μακεδόνων.

Πρίαπος = πόλις τῆς Μυσίας ἐπὶ τῆς Προποντίδος, ἐν ἣ ἐλατρεύετο ὁ θεὸς Πρίαπος.

§ 6—7 Νόημα.

Ἀπὸ τὸ Ἴλιον ὁ Ἀλέξανδρος συνεχίζων τὴν πορείαν του ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν Ἀρίσβην, ὅπου εἶχε συγκεντρωθῆ ὀλόκληρος ἡ στρατιωτικὴ του δύναμις. Κατόπιν ἔρχεται εἰς τὴν Περκώτην παρακάμψας τὴν Λάμψακον καὶ στρατοπεδεύει παρὰ τὸν ποταμὸν Πράκτιον, ὁ ὁποῖος χύνεται εἰς τὸν Ἑλλάσποντον.

Ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς Ἑρμῶτον, ἔστειλε ἀνιχνευτὰς πρὸ τοῦ στρατεύματος, ἐν ὧν πέντε ἴλας ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀμύντου τοῦ Ἀρραβαίου. Καθ' ὃν χρόνον δὲ εὐρίσκετο πλησίον τῆς Πριάπου καὶ ἔστειλε δυνάμεις ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Πανηγόρου πρὸς κατάληψιν αὐτῆς, οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως παρέδωσαν αὐτὴν αὐτοβούλως.

§ 6— Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος λαμβάνων μέτρα ἀσφαλείας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον πορείαν τοῦ στρατεύματός του, ἔρχεται ἐκ τῆς Τροίας εἰς Ἀρίσβην, Περκώτην, Ἑρμῶτον καὶ Πρίαπον, τὴν ὁποίαν παραλαμβάνει παραδοθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τῶν κατοίκων της.

§ 6— Ἐπιγραφή.

Πορεία τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπὸ Ἀρίσβης εἰς Πρίαπον μέσῳ Περκώτης, Λαμψάκου καὶ Ἑρμῶτου.

§ 8, 9, 10 Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν

Ἀρσάμης καὶ Ρεομίθρης
καὶ Πετίνης καὶ Νιφάτης
καὶ ζὺν τούτοις Σπιθριδάτης,

ὁ Ἀρσάμης καὶ ὁ Ρεομίθρης
καὶ ὁ Πετίνης καὶ Νιφάτης,
καὶ μετὰ τούτων ὁ Σπιθριδάτης,

ὁ Λυδίας καὶ Ἴωνίας σατράπης,
καὶ Ἀρσίτης ὁ ὑπαρχος
τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας.

Οὗτοι δὲ κατεστρατοπεδευκότες
ἦσαν πρὸς Ζελεΐα πόλει
ζὺν τῇ ἵππῳ τε τῇ βαρβαρικῇ
καὶ τοῖς Ἑλλήσι τοῖς μισθο-
φόροις.

Βουλευομένοις δ' αὐτοῖς
ὑπὲρ τῶν παρόντων,
ἐπειδὴ ἠγγέλλετο
Ἄλέξανδρος διαβεβηκῶς,

Μέμνων ὁ Ρόδιος παρήνει
μὴ ἰέναι διὰ κινδύνου
πρὸς τοὺς Μακεδόνας
τῷ τε πεζῷ πολὺ περιόντας
καὶ αὐτοῦ Ἄλεξάνδρου παρόντος,
αὐτοῖς δ' ἀπόντος Δαρείου·

προϊόντας δὲ τὸν τε χιλὸν ἀφα-
νίζειν

καταπατοῦντας τῇ ἵππῳ
καὶ ἐμπιπράναι
τὸν ἐν τῇ γῆ καρπὸν,
μηδὲ φειδομένους
τῶν πόλεων αὐτῶν.
(Ἔλεγεν) γὰρ οὐ μενεῖν

Ἄλέξανδρον ἐν τῇ χώρᾳ
ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων.
Λέγεται δὲ Ἀρσίτην εἰπεῖν

ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Περσῶν
ὅτι οὐκ ἂν περιίδοι
μίαν οἰκίαν ἐμπρησθεῖσαν
τῶν ὑφ' οἷς τεταγμένων

ἀνθρώπων.

ὁ σατράπης τῆς Λυδίας καὶ Ἴω-
νίας
καὶ ὁ Ἀρσίτης ὁ ὑποδιοικητῆς
τῆς παρὰ τὸν Ἑλλησπόντον Φρυ-
γίας.

Οὗτοι δὲ εἶχον στρατοπεδεύσει
πλησίον τῆς Ζελεΐας πόλεως
καὶ μὲ τὸ ἵππικὸν τὸ βαρβαρικὸν
καὶ μετὰ τῶν Ἑλλήνων μισθοφό-
ρων.

Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ συνεσκέπτοντο
περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως,
ἐπειδὴ ἠγγέλλετο
ὅτι ὁ Ἄλέξανδρος εἶχε διαβῆ τὸν
Ἑλλησπόντον,

ὁ Μέμνων ὁ Ρόδιος συνεβούλευε
νὰ μὴ διακινδυνεύσωσι μαχόμενοι
πρὸς τοὺς Μακεδόνας
διότι καὶ κατὰ τὸ πεζικὸν ἦσαν
πολὺ περισσότεροι αὐτῶν καὶ διό-
τι παρευρίσκετο αὐτὸς ὁ Ἄλεξαν-
δρος, εἰς αὐτοὺς δὲ ἦτο ἀπὼν
ὁ Δαρεῖος·

ἀλλὰ (συνεβούλευσεν) ἀφοῦ ὑπο-
χωροῦν καὶ τὸ χόρτον νὰ κατα-
στρέφουν

καταπατοῦντες διὰ τοῦ ἵππικοῦ
καὶ νὰ καίουν
τὸν καρπὸν τῆς γῆς,
χωρὶς νὰ φείδωνται
οὐδὲ τὰς ἰδίας των πόλεις.
Διότι (ἔλεγεν), ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο
νὰ μείνη

ὁ Ἄλέξανδρος ἐν τῇ χώρᾳ (των)
δι' ἔλλειψιν τροφίμων.

Τοῦναντίον λέγεται ὅτι ὁ Ἀρσίτης
εἶπεν

εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Περσῶν,
ὅτι δὲν θὰ ἀνεχθῆ
καὶ μία οἰκία νὰ καθῆ
τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν του τετα-
γμένων
ἀνθρώπων.

καὶ (λέγεται) τοὺς Πέρσας
προσθέσθαι Ἄρσιτη,

καὶ ὅτι ἦν τι ὑποπτον αὐτοῖς εἰς
τὸν Μέμνονα
ἐμποιεῖν τῷ πολέμῳ τριβάς ἐ-
κόντα
οὐνεκα τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς.

§ 8, 9, 10 Ἄγνωστοι λέξεις.

ὑπαρχος=ὑποδιοικητῆς
ἢ ἵππος=τὸ ἵππικόν
βουλευόμεαι=συσκέπτομαι
τὰ παρόντα=ἡ παροῦσα κατά-
στασις
ἀγγέλλομαι=ἀναγγέλλομαι
παραίνῳ=συμβουλεύω
ἔρχομαι διὰ κινδύνου πρὸς τινα=
διακινδυνεύω μαχόμενος ἐναν-
τίον τινός
περίεμί τινος=εἶμαι ἀνώτερός
τινος
προέρχομαι=ὑποχωρῶ
χιλὸς=χορτάρι
ἀφανίζω=καταστρέφω
ἐμπίπρημι=καίω

§ 8, 9, 10 Γραμματικά.

καταστρατοπεδευκότες ἦσαν=ὑπερσ. περιφραστικὸς τοῦ ρ. καταστρα-
τοπεδεύω (ὄμαλόν). βουλευομένοις=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. βουλευόμεαι.
ἐβουλευόμην, βουλευέσομαι, ἐβουλευσάμην, ἐβουλευθήν, βεβούλευμαι,
ἐβεβουλευμένη. παρόντων=μετχ. ἐνεστ. γεν. πληθ. τοῦ ρ. πάριμι (ῶν,
οὔσα, ὄν). ἠγγέλλετο=παρατ. τοῦ ρ. ἀγγέλλομαι, ἠγγελλόμην, ἀγγελθή-
σομαι, ἠγγειλάμην, ἠγγέλθην, ἠγγελμαι, ἠγγέλμην. διαβεβηκώς=μετχ.
παρακ. τοῦ ρ. διαβαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα,
διεβεβήκειν. παρήνει=παρατ. τοῦ ρ. παραινέω-ῶ, παρήνουν, πα-

καὶ (λέγεται) ὅτι οἱ Πέρσαι
συνεφώνησαν μετὰ τὴν γνώμην τοῦ
Ἄρσιτου
καὶ δι' ἄλλας αἰτίας καὶ διότι εἶνον
κάποιαν ὑπόψιαν διὰ τὸν Μέμνονα
ὅτι ἀνέβαλλε τὸν πόλεμον ἐκου-
σίως,
ἵνα διατηρῇ πλησίον τοῦ βασι-
λέως τὴν ὑπόληψίν του.

φείδομαι=λυποῦμαι
ἀπορία ἐπιτηδείων=ἐλλειψις τροφί-
μων
σύλλογος=συμβούλιον
περιορῶ=ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι
οἱ ὑφ' οἷ τεταγμένοι ἄνθρωποι=οἱ
ὑπήκοοί του
προστίθεμαί τι=συμφωνῶ μετὰ τὴν
γνώμην τινός
ὑποπτον=ὑποψία
ἐμποιῶ τριβάς τῷ πολέμῳ=ἀναβάλ-
λω τὸν πόλεμον
ἐκῶν=ἐκουσίως
οὐνεκα τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς=διὰ
τὴν διατηρῆ τὴν ὑπόληψίν του
πλησίον τοῦ βασιλέως

ραινέσομαι παρήνεσα, παρήνεκα, παρηνέκειν. ἰέναι=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἔρχομαι, ἦα ἦειν, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν. περιόντας=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. περίεμι, περιῆν, περιέσομαι, περιεγενόμην, περιέγονα, περιεγεγόνειν. σφῶν=γεν. πληθ. γ' προσωπ. τῆς προσ. ἄντων. παρόντος=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. πάρεμι. ἀπόντος=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἄπειμι. προϊόντας=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. προέρχομαι (§ 8-10). ἀφανίζω=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀφανίζω, ἠφάνιζον, ἀφανιῶ, ἠφάνισα, ἠφάνικα, ἠφανίκειν. Καταπατοῦντας=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. καταπατέω-ῶ, κατεπάτου, καταπατήσω, κατεπάτησα. ἐμπιπράναι=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐμπίπρημι, ἐνεπίμπρην, ἐμπρήσω, ἐνέπρησα, ἐμπρήσας ἔχω, ἐμπρήσας εἶχον. φειδομένους=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. φείδομαι, ἐφειδόμην, φείσομαι, ἐφεισάμην, πέφεισμαι, ἐπεφείσμην. αὐτῶν=αὐτοπαθῆς ἄντων. γ' προσ. εἶπειν=ἀπαρέμφ. β' ἄορ. τοῦ ρ. λέγω, ἔλεγον, λέξω καὶ ἐρῶ, ἔλεξα, εἶπον,-εἶπα, εἶρηκα, εἶρήκειν. περιῖδοι=εὐκτ. ἄορ. τοῦ ρ. περιοράω-ῶ, περιεώρων, περιόψομαι, περιεῖδον, περιεώρακα, περιεωράκειν. ἐμπρησθεῖσαν=μετχ. παθ. ἄορ. τοῦ ρ. ἐμπίπραμαι, ἐνεπιμπράμην, ἐμπρήσομαι, ἐμπρησθήσομαι, ἐνεπρησάμην, ἐνεπρήσθην, ἐμπέπρησμαι, ἐνεπεπρήσμην. μενεῖν=ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ ρ. μένω, ἔμενον, μενῶ, ἔμεινα, μεμένηκα, ἐμεμένηκειν. τεταγμένων=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. τάττομαι ἢ τάσσομαι, ἐταττόμην, τάξομαι, ἐταξάμην, ἐτάχθην, ἐταγμαι, ἐτετάγμην. προσθέσθαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ρ. προστίθεμαι. προστίθεμαι, προσετιθέμην, προσθήσομαι, προστεθήσομαι, προσεθέμην, προσετέθην, προστέθειμαι - πρόσκειμαι, προσετεθείμην, προσεκέιμην. ἐμποιεῖν=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐμποιέω-ῶ. οὐνεκα=κατχρ. πρόθ. (ἔνεκα). οἷ=δοτ. προσ. ἄντων. γ' προσ. ὕφ' οἷ=παρατηροῦνται ἔκθλιψις καὶ ἀνομοιώσις.

§ 8, 9, 10 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἀγγέλλεται	διαβαίνων	παραινεῖ	περιόντας
ἠγγέλλετο	—	παρήνει,	—
ἀγγελεῖται	διαβησόμενος	παραινέσεται	περιεσομένους
ἠγγείλατο	διαβάς	παρήνεσε	περιγενομένους
ἤγγειλται	διαβεβηκῶς	παρήνεκε	περιγεγονότας
ἤγγελτο	—	παρηνέκει	—

ἐμπιπράναι	φειδομένους	περιορώη
—	—	—
ἐμπρήσειν	φεισομένους	περιόψοιτο
ἐμπρήσαι	φεισαμένους	περιίδοι
ἐμπεπρηχέναι	πεφεισμένους	περιοράκοι
—	—	—

ἐμπιπραμένην	προστίθεσθαι	μένειν
—	—	—
ἐμπρησθησομένην	προσθήσεσθαι	μενεῖν
ἐμπρησθεισαν	προσθέσθαι	μεῖναι
ἐμπεπρησμένην	προστεθεῖσθαι	μεμενηχέναι
—	—	—

βουλευομένους	ιέναι	προϊόντας
—	—	—
βουλευσομένους	ιέναι	προϊόντας
βουλευσαμένους	ἔλθειν	προελθόντας
βεβουλευμένους	ἔηλυθέναι	προεληλυθότας
—	—	—

§ 8, 9, 10 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

περιεῖδε, περιεῖδη, **περιίδοι**, περιιδέτω, περιιδεῖν, περιιδών.
λέγεται, λέγεται, λέγοιτο, λεγέσθω, λέγεσθαι, λεγόμενος

§ 8, 9, 10 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Περσῶν... ὑπαρχος (κυρία). οὔτοι... μισθοφόροις (κυρία). βουλευο-
μένοις... παρόντων (μετοχικὴ χρονικὴ).. ἐπειδὴ... ἠγγέλλετο (αἰτιολο-
γικὴ). Μένων... Μακεδόνας (κυρία). τῷ πεζῷ... σφῶν καί... παρόν-
τος αὐτοῖς... Δαρείου (τρεῖς μετοχικαὶ αἰτιολογικαί). **προϊόντας** (παρή-
ναι)... **φειδομένους** (κυρία). Οὐ γάρ... ἐπιτηδεῖων (κυρία, νοουμένου
τοῦ ρήματος ἔλεγεν)—Ἄρσίτην... Περσῶν (κυρία). ὅτι οὐκ... ἀνθρώπων
(εἰδική). καὶ τοὺς Πέρσας (λέγεται) Ἄρσίτη προσθέσθαι (κυρία) ὅτι
καί... οὐνεκα (αἰτιολογικὴ).

Περσῶν=γεν. ἄντικ. στρατηγοὶ=κατηγορ. ἦσαν=ρημ. κυρ. προτ. Ἄρ-
 σάμης-Πετινῆς-Νιφάτης-Σπιθριδάτης=ὑποκείμενα. ξὺν τούτοις=ἐμπρ.
 προσδ. συνοδείας. Λυδίας-Ἰωνίας=γεν. ἄντικ. σατράπης=παράθεσις.
 Ἄρσίτης=ὑποκ. ὑπαρχος=παράθεσις. τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας
 =ἐμπρ. τοπ. προσδ. οὗτοι=ὑποκ. καταστρατοπεδευκότες ἦσαν=ρημ.
 κυρ. προτ. πρὸς=ἐπιθ. προσδ. τῇ βαρβαρικῇ, τοῖς μισθοφόροις=κατ.
 προσδ. Ζελεΐα πόλει=ἐμπρ. προσδ. δηλ. τόπου. ξὺν τῇ ἵπῳ ... τοῖς μι-
 σθοφόροις=ἐμπρ. προσδ. συνοδείας. ὑπὲρ τῶν παρόντων=ἐμπρ. προσδ.
 τῆς ἀναφορᾶς. ἠγγέλλετο=ρημ. δευτ. αἰτ. προτ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ.
 διαβεβηκῶς=μετχ. κατηγορ. Μέμων=ὑποκ. ὁ Ρόδιος=παράθεσις
 παρήνει=ρημ. κυρ. προτ. ἰέναι διὰ κινδύνου=ἀντικείμενον. βουλευο-
 μένοις=μετχ. χρον. αὐτοῖς=ὑποκ. τῆς μετχ. (ἰέναι=τελ. ἀπαρέμφ., διὰ
 κινδύνου=ἐμπρ. προσδ.). πρὸς τοὺς Μακεδόνας=ἐμπρ. προσδ. σημ.
 ἐχθρ. διάθ. τῷ τε πεζῷ=δοτ. τοῦ κατὰ τι. πολὺ=ἐπίρρ. ποσ. προσδ.
 περιόντας=αἰτ. μετχ. σφῶν=ἀντικ. αὐτοῦ=κατηγορ. προσδ. Ἀλεξάν-
 δρου=ὑποκ. παρόντος=μετχ. αἰτ. (γεν. ἀπόλυτ.). αὐτοῖς=δοτ. προσ.
 ἀπόντος=μετχ. αἰτ. (γεν. ἀπόλυτ.). Δαρείου=ὑποκ. προϊόντας=χρον.
 μετχ. (ἢ τροπ.). τὸν χιλὸν=ἀντικ. ἀφανίζειν=ἀντικ. τοῦ ρ. παρήνει
 τελ. ἀπαρέμφ. καταπατοῦντας=μετχ. τροπ. τῇ ἵπῳ=δοτ. τοῦ ὀργά-
 νου. ἐμπιπράναι=ἀντικ. τοῦ παρήνει. τελ. ἀπαρέμφ. τὸν ἐν τῇ γῇ καρ-
 πὸν=ἀντικ. φειδομένους=μετχ. τροπ. τῶν πόλεων=ἀντικ. αὐτῶν=
 γεν. κτητ. μενεῖν=ἀντικ. (τοῦ ρ. ἔλεγεν, ὅπερ νοεῖται), εἰδ. ἀπαρέμφ.
 Ἀλέξανδρον=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. (έτεροπροσ.). ἐν τῇ χώρᾳ=ἐμπρ.
 προσδ. δηλ. τόπον. ἀπορία=δοτ. τῆς αἰτίας. τῶν ἐπιτηδείων=γεν.
 ἄντικ. τοῦ ἀπορία. λέγεται=ρημ. κυρ. προτ. (ἀπροσώπου). Ἀρσίτην=
 ὑποκ. τοῦ εἰπεῖν. (έτερ.). εἰπεῖν =ὑποκ. ἐν τῷ συλλόγῳ=ἐμπρ. προσ.
 τόπ. τῶν Περσῶν=γεν. ὑποκ. ὅτι οὐκ ἂν περιίδοι=ρημ. δευτ. εἰδ. προτ.
 καὶ ὡς ἄντικ. τοῦ εἰπεῖν. μίαν=ἐπιθ. προσδ. οἰκίαν=ἀντικ. ἐμπρη-
 σθεῖσαν=κατηγ. μετχ. τῶν ὑφ' οἱ τεταγμένων ἀνθρώπων =γεν. κτητ.
 τεταγμένων=ἀναφ. μετχ. τοὺς Πέρσας=ὑποκ. προσθέσθαι=ὑποκ. (τοῦ
 λέγεται ὅπερ νοεῖται ὡς ἀπροσ.). Ἀρσίτη=ἀντικ. ἦν=ρημ. τῆς αἰτιολ.
 προτ. ὑποπτον=κατηγορ. αὐτοῖς=δοτ. κτητ. εἰς τὸν Μέμωνα=ἐμπρ.
 προσ. ἐμποιεῖν=ὑποκ. τοῦ ἦν ὑποπτον. τῷ πολέμῳ=ἀντικ. τοῦ ἀπαρεμ-
 ἐμποιεῖν. τριβάς = ἀντικ. ἄμεσον. ἐκόντα = κατηγορ. ἐπίρρ. οὐνεκα

τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς=ἐμπρ. προσ.φαν. σκοπὸν (τελικὸν αἷτιον).

§ 8, 9, 10 Ἑτυμολογικά.

στρατηγὸς <Στρατὸς + ἄγω> στρατηγία, στρατηγεῖον, στρατηγικός.
ὑπαρχος <Ἵπὸ + ἄρχω> ὑπαρχή.

βαρβαρικός <βάρβαρος> βαρβαρίζω, βαρβαρικός, βαρβαρόω-ῶ.

μισθοφόρος <Μισθὸς + φέρω> μισθοφορῶ, μισθοφορία, μισθοφορικός.

βουλεύω <Βουλή> βουλευτής, βουλευτήριον, βούλευμα, βούλευσις, βου-
λευτήριος, βουλευτικός.

παραίνω <Παρά + αἰνώ <αἶνος> παραίνεσις, παραινετικός.

ἀφανίζω <ἀφανής> ἀφάνισις, ἀφανισμός.

φειδομαι <Φειδῶ (=περιορισμός, φιλαργυρία)> φειδωλός, φειδωλία,
φειδωλή.

χώρα <χῶρος> χωρῶ.

ἀπορία <Ἄπορος <ἀ στερ. + πόρος> ἀπορῶ.

σύλλογος <Σύν + λόγος <λέγω (=συλλέγω)> συλλογή, συλλογικός.

οἰκία <Οἶκος> οἰκέω, οἰκίζω, οἰκίσκος, οἰκίον.

ὑποπτos <Ἵπὸ + ὀπ-τοῦ ὄρω> ὑποπτεύω, ὑπόπτευσις, ὑποψία.

τρίβη <τρίβω, τρίβος (=πεπατημένη ὁδός)> τρῖψις, τρῖμμα, τρίβων
(=παλαιὸν ἔνδυμα).

§ 8, 9, 10 Πραγματικά.

σατράπης = διοικητῆς Περσικῆς ἐπαρχίας. Οἱ σατράπαι κατὰ τὸ
πλεῖστον ἦσαν συγγενεῖς τοῦ βασιλέως καὶ προσκείμενοι πρὸς αὐτόν.

ὑπαρχος = ὑποδιοικητής. Ὁ ὑπαρχος ἀνεπλήρωνε τὸν σατράπην,
πολλάκις ὁμως ἡ λέξις ὑπαρχος εἶναι συνώνυμος τοῦ σατράπης (πρβ. τὰ
ῥήματα βασιλεύω, ἄρχω, δυναστεύω, σατραπεύω).

τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας = τῆς Μικρᾶς δηλ. Φρυγίας.

Ζελεία = πόλις τῆς Μυσίας.

Μέμων ὁ Ρόδιος = Ἕλλην στρατηγὸς ἐκ τῶν ἐπιφανῶν, ὑπηρε-
τῶν εἰς τὸν Περσικὸν στρατόν, τιμώμενος τὰ μέγιστα ὑπὸ τοῦ μεγάλου
βασιλέως. Ὁ Μέμων μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Μέντορος προΐσταντο τῶν
Ἑλλήνων μισθοφόρων. Τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν εἶχε συζευχθῆ ὁ σατράπης
Ἀρτάβαζος.

πολὸν περιόντας = αἱ πεζικαὶ δυνάμεις τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀνήρχοντο εἰς 30-000, ἐνῶ τῶν Περσῶν εἰς 20.000.

παρόντος ἀπόντος = ἡ παρουσία τοῦ Ἀλεξάνδρου ἤσκει σημαντικὸν ψυχολογικὸν παράγοντα ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν στρατιωτῶν του, ὅπως καὶ ἡ ἀπουσία τοῦ Δαρείου. Ὁ Μέμνων συνεπῶς ὡς ἔμπειρος στρατηγὸς εἶχεν ἀπόλυτον δίκαιον, ὅταν ἔλεγε ταῦτα, καὶ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τοὺς δύο τούτους παράγοντας καὶ δὲν ἐψεύδετο ὑποστηρίζων τὰς ἀπόψεις του ἀλλὰ ἐπίστευεν εἰς ὅλα ὅσα ἔλεγεν. Ἄν μάλιστα ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ δεσμὸς πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα, αἱ προθέσεις του πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀγαθαί.

Δαρεῖος = ὁ Γ', ὁ καλούμενος Κοδομανὸς (336).

τὸν χιλὸν ἀφανίζειν... καὶ ἐμπιπράναι = Τὸ στρατηγικὸν τοῦτο σχέδιον τοῦ Μέμνονος πρέπει νὰ κριθῆ ὡς ὀρθόν. Ἡ ἱστορία μᾶς παρέχει πλείστας ὅσας ἀναλόγους ἐνεργείας ἄλλων στρατηγῶν, οἱ ὅποιοι ἐπέφερον πραγματικὴν καταστροφὴν εἰς τοὺς ἀντιπάλους στρατοὺς, διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐμπρησμῶν καὶ τῆς ὑποχωρήσεως. Τοιαύτην καταστροφὴν ὑπέστη ὁ Μ. Ναπολέων κατὰ τὴν ἐκστρατείαν αὐτοῦ ἐν Ρωσίᾳ.

ἦν ὑποπτον αὐτοῖς = οἱ Πέρσαι στρατηγοὶ δὲν ἐτάχθησαν μὲ τὴν γνώμην τοῦ Μέμνονος, ἀπὸ κακῶς ἐννοουμένων ἐθνικῶν ἐγωισμῶν, διότι οὗτος ἦτο Ἕλλην καὶ ἐπιπροσθέτως ἔτρεφον κάποιαν ὑποψίαν ἀλλὰ καὶ φθόνον καὶ δὲν ἤθελον νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ σχέδιον ἐνὸς ξένου στρατηγοῦ, πρᾶγμα τὸ ὅποιον, ἐὰν ἐπετύγχανεν, θὰ ἐξησφάλιζεν εἰς τὸν Μέμνονα τὴν διαρκῆ καὶ ὅλως ἰδιαιτέραν εὐνοίαν τοῦ Μ. Βασιλέως.

§ 8, 9, 10 Νόημα.

Ὁ Ἀρριανὸς ἐν συνεχείᾳ τῆς διηγήσεώς του ἀναφέρει τοὺς στρατηγούς τῶν Περσῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν διοίκησιν τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ. Οὗτοι συγκεντρώσαντες ὅλας τὰς πεζικὰς καὶ ἰππικὰς δυνάμεις παρὰ τὴν Ζέλειαν, συνέρχονται εἰς πολεμικὸν συμβούλιον, κατὰ τὸ ὅποιον προτείνονται διάφοροι γνῶμαι περὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως. Ἐνῶ αὐτοὶ συνεσκέπτοντο, καταφθάνει ἡ εἶδησις, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος εἶχε διαβῆ τὸν Ἕλλησποντον. Κατὰ τὴν δύσκολον ταύτην περίστασιν ὁ Ἕλλην στρατηγὸς Μέμνων ὁ Ρόδιος προτείνει εἰς τὸ πολεμικὸν συμβούλιον νὰ μὴ διακινδυνεύσουν μαχόμενοι πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, διότι ἔκρινεν ὅτι αἱ Ἕλληνικαὶ δυνάμεις ἦσαν ὑπέρτεραι τῶν Περσικῶν ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ'

έτέρου ἢ ἀπουσία τοῦ Δαρείου θὰ ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ φρονήματος τῶν Περσῶν. Συνεβούλευσε λοιπὸν νὰ ὑποχωρήσουν καταστρέφοντες τὸ χόρτον διὰ τοῦ ἵππικου, ὥστε νὰ καθίσταται ἄχρηστον διὰ τὰ κτήνη τοῦ Ἀλεξάνδρου, συγχρόνως δὲ νὰ καίουν καὶ τὰς πόλεις των τὰς ἰδίας, ὑποχωροῦντες χωρὶς οἴκτον. Εἰς τὸ σχέδιον ὅμως τοῦ Μέμνονος ἀντιτάσσονται οἱ Πέρσαι στρατηγοί, ἀκολουθήσαντες τὴν γνώμην τιοῦ Ἀρσίτου, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπε νὰ ἴδῃ καὶ μίαν οἰκίαν ἔστω καιομένην τῶν ὑπηκόων του. Πρὸς τὴν γνώμην αὐτὴν τοῦ Ἀρσίτου συνετάχθησαν οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ὑπωπτεύοντο τὸν Μέμνονα ὡς ξένον.

§ 8, 9, 10 Περίληψις.

Ὁ Περσικὸς στρατὸς στρατοπεδεύει παρὰ τὴν πόλιν Ζέλειαν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν στρατηγῶν Ἀρσάμη, Ρεομίθρη, Πετίνη, Νιφάτη, Σπιθριδάτη καὶ Ἀρσίτη. Πολεμικὸν συμβούλιον τῶν Περσῶν στρατηγῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Σχέδιον τοῦ Μέμνονος τοῦ Ροδίου. Ἀπόκρουσις τοῦ σχεδίου τούτου ὑπὸ Ἀρσίτου. Οἱ Πέρσαι στρατηγοὶ δέχονται τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἀρσίτου.

§ 8, 9, 10 Ἐπιγραφή.

Ἐν πολεμικῷ συμβουλίῳ ὁ Μέμνων προτείνει σχέδιον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ ὁποῖον ἀπορρίπτεται παμφηφεί ὑπὸ τῶν Περσῶν στρατηγῶν.

§ 8, 9, 10 Δίδαγμα.

Προκειμένου νὰ ληφθῇ ἀπόφασις περὶ σοβαρῶν ζητημάτων, οὐδέποτε πρέπει νὰ παραγνωρίζεται καὶ ὑποτιμᾶται ἡ γνώμη πεπειραμένων καὶ συνετῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀποφυγὴν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων.

Ἡ πρώτη μάχη παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν

Προετοιμασία διὰ τὴν μάχην

Κεφ. 13 - 14

13 § 2. Ἐν τούτῳ δ' Ἀλέξανδρος
προὔχωρει ἐπὶ τὸν Γρανικὸν πο-
ταμὸν

ξυντεταγμένῳ τῷ στρατῷ,
τάξας τὴν μὲν φάλαγγα
τῶν ὀπλιτῶν διπλῆν,
τοὺς δὲ ἰππέας ἀγαγὼν
κατὰ τὰ κέρατα,
τὰ σκευοφόρα δὲ ἐπιτάξας
ἔπεισθαι κατόπιν.

τοὺς δὲ προκατασκευομένους
τῶν πολεμίων

ἦγεν αὐτῷ Ἡγέλοχος,
ἔχων ἰππέας μὲν σαρισσοφόρους,
τῶν δὲ ψιλῶν

ἔς πεντακοσίους.

Καὶ Ἀλέξανδρός τε
οὐ πολὺ ἀπέιχε
τοῦ Γρανικοῦ ποταμοῦ,
καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν

ἐλαύνοντες σπουδῆ
ἀπήγγελλον ἐφεστάναι τεταγμέ-
νους τοὺς Πέρσας
πέραν ἐν τῷ Γρανικῷ

ὡς ἔς μάχην.

Ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος μὲν
συνέταπτεν πᾶσαν τὴν στρατιὰν
ὡς μαχομένους.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἀλέξανδρος ἐ-
προχώρει πρὸς τὸν Γρανικὸν πο-
ταμὸν

μὲ συντεταγμένον τὸ στράτευμα
ἀφοῦ παρέταξε τὴν, μὲν φάλαγγα
τῶν ὀπλιτῶν διπλῆν,
τοὺς δὲ ἰππεῖς ἀφοῦ ὠδήγησεν
πρὸς τὰς πτέρυγας,
τὰ δὲ μεταγωγικὰ ἀφοῦ διέταξε
νὰ ἀκολουθοῦν ὀπισθεν·
ἐκείνους δὲ οἱ ὁποῖοι προαπεστά-
λησαν πρὸς κατασκόπευσιν τῶν
πολεμίων

ὠδήγει ὁ Ἡγέλοχος
ἔχων μὲν ἰππεῖς σαρισσοφόρους,
ἀπὸ δὲ τοὺς ἐλαφρῶς ὠπλισμέ-
νους

περίπου πεντακοσίους.

Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος
δὲν ἀπέιχε πολὺ
ἀπὸ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν,
ὅποτε οἱ ἐκ τῶν σκοπῶν (πρ-
πεμφθέντες)

τρέχοντες ἔφιπποι ὀλοταχῶς
ἀνήγγελλον ὅτι οἱ Πέρσαι εὐρί-
σκοντο παρατεταγμένοι
ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης τοῦ Γρα-
νικοῦ

εἰς σχηματισμὸν μάχης.

Τότε λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος μὲν
παρέτασεν ὅλον τὸν στρατὸν
διὰ νὰ δώσουν μάχην.

§ 2 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἐν τούτῳ=ἐν τῷ μεταξύ
 τάττω=παρατάσσω
 κέρας=πέτερυξ
 τὰ σκευοφόρα=τὰ μεταγωγικά
 ἐπιτάττω=διατάσσω
 ἔπομαι κατόπιν=ἀκολουθῶ ὅπι-
 σθεν

προκατασκοποῦμαι=ἐκ τῶν προτέ-
 ρων κατασκοπεύω
 σκοποὶ=πρόσκοποι
 σπουδῆ=ὀλοταχῶς
 ἐλαύνω=τρέχω ἔφιππος
 ἔνθα=τότε λοιπὸν

§ 2 Γραμματικά.

προὔχῳρει=παρατ. τοῦ ρ. προχωρέω-ῶ, προὔχῳρουν, προχωρήσω,
 προὔχῳρησα, προκεχῳρηκα, προὔκεχωρήκειν. συντεταγμένῳ=μετχ.
 παρακ. τοῦ ρ. συντάσσομαι συντάττομαι, συνεταττόμην, συντάξο-
 μαι - συνταχθήσομαι, συνεταξάμην, συνετάχθην, συντέταγμαί, συν-
 ετετάγμην. τάξας=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. τάσσω. διπλῆν=πολλαπλασια-
 στικὸν ἀριθμ. ὁ διπλοῦς-ῆ-οῦν. ἀγαγῶν=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἄγω,
 ἦγον, ἄξω, ἦγαγον, ἦχα-ἀγήοχα, ἦχιν-ἦγηόχιν. ἔπεσθαι=ἀπαρέμφ.
 ἐνεστ. τοῦ ρ. ἔπομαι, εἰπόμην, ἔπομαι, ἐσπόμην, ἦκολούθηκα, ἦκο-
 λουθήκειν. προκατασκευομένους=μετχ. μέλλ. τοῦ ρ. προκατασκοπέ-
 ομαι-οῦμαι, προκατεσκοπούμην, προκατασκέψομαι, προκατεσκεψάμην,
 προκατέσκεμμαι, προκατεσκεμέμην. ἦγεν=(§ 2). ἔχων=μετοχ. ἐνεστ.
 τοῦ ρ. ἔχω, εἶχον, ἔξω-σχῆσω, ἔσχον, ἔσχηκα, ἐσχῆκειν. ἐλαύνοντες
 =μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐλαύνω, ἦλαυνον, ἐλῶ, ἦλασα, ἐλήλακα, ἐλη-
 λάκειν. σπουδῆ=ἐπίρρ. δοτικοφανές τροπ. ἀπήγγελλον.=παρατ. τοῦ ρ.
 ἀπαγγέλλω, ἀπήγγελλον, ἀπαγγελῶ, ἀπήγγειλα, ἀπήγγελκα, ἀπηγγέλ-
 κειν. ἐφεστάναι=ἀπαρέμφ. παρατ. τοῦ ρ. ἐφίσταμαι, ἐφιστάμην, ἐπι-
 στήσομαι, ἐπέστην, ἐφέστηκα, ἐφεστήκειν. πᾶσαν=ἄορ. ἄντων. ἐπίθ.
 πᾶς-πᾶσα-πᾶν. μαχομένους=μετχ. μέλλ. τοῦ ρ. μάχομαι, ἐμαχόμην,
 μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμεμαχήμην.

§ 2 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἔπεσθαι	ἐλαύνοντες	ἀπαγγέλλουσι	ἐφίστασθαι
—	—	ἀπήγγελλον	—
ἔνεσθαι	ἐλῶντες	ἀπαγγελοῦσι	ἐπιστήσεσθαι

ἐπισπέσθαι ἠκολουθηκέναι	ἐλάσαντες ἐλληλαχότες	ἀπήγγειλαν ἀπηγγέλκασιν ἀπηγγέλκεσαν	ἐπιστῆναι ἐφεστάναι
—	—	—	—
προχωρεῖ προὔχρει	ἄγων —	προκατασκοπουμένους	—
προχωρήσει προὔχωρησε	ἄξων ἀγαγών	προκατασκεψομένους προκατασκεψαμένους	
προκεχώρηκε προὔκεχωρήκει	ἀγγοχῶς ἢ ἡχῶς —	προκατεσκεμμένους	—
ἄγει ἤγε	ἀπέχει ἀπείχε	μαχομένους	—
ἄξει	ἀφέξει—ἀποσχῆσει	μαχομένους	
ἤγαγε	ἀπέσχε	μαχουμένους	
ἀγῆοχε ἢ ἤχε	ἀπέσχηκε	μεμαχημένους	
ἤγηόχει ἢ ἤχει	ἀπεσχῆκει	—	

§ 2 Ἀντικατάστασις ἀριθμητικῶν.

δύο, δευτέραν, δευτεραίαν, διπλῆν, διπλασίαν, δυάδα, δίς.

§ 2 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Ἐν τούτῳ... στρατῷ (κυρία). διπλῆν... τάξας - τοὺς ἰππέας... ἀγαγών - τὰ σκευοφόρα... ἔπεσθαι (τρεῖς μετοχικαὶ χρονικαί). τοὺς προκατασκεψομένους... πεντακοσίους (κυρία) καὶ Ἀλέξανδρος... Γρανικοῦ (κυρία) καὶ οἱ ἀπὸ μάχην (κυρία). ἔνθα... μαχομένους (κυρία).

§ 2 Συντακτικά.

ἐν τούτῳ (τῷ καιρῷ)=ἐμπρ. χρον. προσδ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. προὔχρει=ρημ. κυρ. προτ. ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν=ἐμπρ. προσ. σημ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν. ξυντεταγμένῳ τῷ στρατῷ=δοτ. συνοδείας. τάξας=μετχ. χρον. τὴν φάλαγγα=ἀντικ. τῶν ὀπλιτῶν=γεν. τοῦ περιεχ. διπλῆν=ἐπίρρ. κατηγ. ἰππέας=ἀντικ. ἀγαγών=χρον. μετχ. κατὰ τὰ κέρατα=ἐμπρ. τοπ. προσδ. τὰ σκευοφόρα=ἀντικ. τοῦ ἐπιτάξας καὶ ὑποκ. τοῦ ἔπεσθαι. κατόπιν=ἐπίρρ. τοπ. προσ. τοὺς δὲ προκατασκεψομέ-

νους=άντ. τοῦ ἤγεν. μετχ. ἐπίθ. τῶν πολεμίῳν=άντικ. τῆς μετχ. ἤγεν
 =ρημ. κυρ. πρότ. αὐτῶ=δοτ. χαριστική. ἔχων=τροπ. μετχ. ἰπέας=
 άντικ. σαρισσοφόρους=παράθεσις. τῶν δὲ ψιλῶν=γεν. διαιρ. ἐς πεν-
 τακοσίους=άντικ. εἰς τὴν μετχ. ἔχων. Ἀλέξανδρος=ύποκ. οὐ πολὺ
 =σχῆμα λιτότητος (ὀλίγον). ἀπεῖχε=ρημ. κυρ. πρότ. τοῦ Γρανικοῦ=
 ἐπίθ. προσδ. ποταμοῦ=άντικ. οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν=ύποκ. τοῦ ἀπήγ-
 γελλον. ἐλαύνοντες=μετχ. τροπ. σπουδῆ=δοτ. τοῦ τρόπου. ἀπήγγελ-
 λον=ρημ. κυρ. πρότ. (κατὰ παράταξιν σύνδεσις πρὸς τὴν προηγ. πρότ.
 οὐ ἀπεῖχε). ἐφεστάναι=άντικ. τεταγμένους=μετχ. τροπ. τοὺς Πέρσας
 =ύποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. (ἕτεροπροσωπία). πέραν=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. ἐπὶ
 τῷ Γρανικῷ=ἐμπρ. προσδ. τῆς ἐν τόπῳ στάσεως. ὡς ἐς μάχην=ἐμπρ.
 προσδ. τοῦ σκοποῦ. Ἀλέξανδρος=ύποκ. συνέταττεν=ρημ. κυρ. πρότ.
 πᾶσαν=κατηγορ. προσδ. τὴν στρατιάν=άντικ. ὡς μαχομένους=μετχ.
 τελ. δηλ. τοὺς στρατιώτας ὡς ύποκειμ. σχῆμα κατὰ σύνεσιν.

§ 2 Ἑτυμολογικά.

ὀπλίτης <Ὀπλον> ὀπλίζω, ὀπλισις, ὀπλισμός, ὀπλιστής.
 σκευοφόρος <Σκεῦος + φέρω> σκευοφορῶ.
 πολέμιος <πόλεμος>, πολεμῶ, πολεμιστής, πολεμητέος, πολεμικός.
 σαρισσοφόρος <Σάρισσα + φέρω.
 σπουδῆ <Σπεύδω> σπουδαστής, σπούδασμα, σπουδαῖος, σπουδαστήριον,
 σπουδαιότης.
 στρατιᾶ <Στρατός> στρατεύω, στράτευμα, στράτευσις, στρατιώτης,
 στρατιωτικός.

§ 2 Πραγματικά.

Γρανικός ἢ καὶ Γράνικος=ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας πηγάζων
 ἐκ τῆς Ἰδης χύνεται εἰς τὴν Προποντίδα.

φάλαγγα=ἡ φάλαγξ ἐν τῷ Μακεδονικῷ στρατῷ ἀπετέλει τὴν βᾶσιν
 αὐτοῦ. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν φάλαγγα ἐλέγοντο πεζέταιροι, ἐκάστη φάλαγξ
 ἦτο διηρημένη εἰς ἐξ τάξεις, ἡ ὁποία ὑποδιηρεῖτο εἰς τρεῖς λόχους, ἕκα-
 στος τῶν ὁποίων ἤριθμοι 500 περίπου ἄνδρας.

διπλῆν=ἔνεκα τῆς στενότητος τοῦ χώρου ἢ παράταξις δὲν ἔγινε κατὰ
 πλάτος εἰς μέτωπον, ἀλλὰ εἰς δύο γραμμάς, ἡ μία ὀπισθεν τῆς ἄλλης. Ἡ
 παράταξις αὕτη ἐλέγετο διφάλαγγια.

κατὰ κέρατα=εἰς τὰς δύο πτέρυγας.

σκευοφόρα=τὰ μεταγωγικά ζῶα τὰ ὅποια ἦσαν ἀπαραίτητα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τροφίμων τῶν στρατιωτῶν.

σαρισσοφόροι=οἱ φέροντες σάρισσαν, Μακεδονικὸν δηλ. δόρυ (ἐλαφρὸν ἵππικὸν ἐνταῦθα).

§ 2 Νόημα.

Ἐνῷ ὁ Ἀλέξανδρος βαδίζει κατευθυνόμενος πρὸς τὸν Γρανικὸν ποταμὸν εἰς παράταξιν μάχης κατὰ τὸν ἀκόλουθον σχηματισμόν. Οἱ ὀπλιται εἰς διπλὴν φάλαγγα ἢ μία ὀπισθεν τῆς ἄλλης, τὸ ἵππικὸν καὶ μὲ ἐμπροσθοφυλακὴν τὸν Ἡγέλοχον—, ἀγγέλλεται καθ' ὃν χρόνον ἐπλησίαζε πρὸς τὸν Γρανικὸν ποταμὸν ὅτι οἱ Πέρσαι εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ παρατεταγμένοι πρὸς μάχην. Μετὰ τὴν εἶδῃσιν ταύτην ὁ Ἀλέξανδρος δίδει διαταγὰς ὅπως τὸ στράτευμα συνταχθῇ διὰ μάχην.

§ 2 Περίληψις.

Πορεία τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς Γρανικὸν ποταμὸν. Διάταξις τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. Ἀγγελία περὶ ἐμφανίσεως τοῦ ἐχθροῦ. Ἐτοιμασία πρὸς μάχην.

§ 2 Ἐπιγραφή.

Ἐνῷ ὁ Ἀλέξανδρος κατευθύνεται πρὸς τὸν Γρανικὸν ποταμὸν, πληροφοροεῖται ὅτι οἱ Πέρσαι εὐρίσκονται παρατεταγμένοι εἰς μάχην εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ Γρανικοῦ.

§ 3. Παρμενίων δὲ προσελθὼν λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε.
«Ἐμοὶ δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῷ παρόντι

καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ, ὡς ἔχομεν.

Δοκῶ γὰρ τοὺς πολεμίους οὐ τολμήσειν αὐλισθῆναι πλησίον ἡμῶν

Ἄλλο δὲ Παρμενίων ἀφοῦ προσῆλθε λέγει εἰς τὸν Ἀλέξανδρον τὰ ἐξῆς «Εἰς ἐμὲ φαίνεται, ὦ βασιλεῦ, ὅτι εἶναι ὠφέλιμον ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει

νὰ στρατοπεδεύσωμεν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, καθὼς εὐρισκόμεθα.

Διότι νομίζω, ὅτι οἱ ἐχθροὶ δὲν θὰ τολμήσουν νὰ στρατοπεδεύσουν πλησίον ἡμῶν

πολὺ λειπομένους τῷ πεζῷ,

καὶ ταύτη παρέξιν τῷ στρατῷ
διαβαλεῖν τὸν πόρον
εὐπετῶς ἔωθεν·

αὐτοὶ γὰρ ὑποφθάσωμεν
περάσαντες
πρὶν καθίστασθαι ἐκείνους
ἐς τάξιν.

Νῦν δὲ δοκοῦμέν μοι
ἐπιχειρήσειν τῷ ἔργῳ
οὐκ ἀκινδύνως,
ὅτι οὐχ οἶόν τ' (ἔστιν)
ἄγειν τὸν στρατὸν
ἐν μετώπῳ
διὰ τοῦ ποταμοῦ.

Πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ
ὄραται βαθέα,
αἱ δὲ ὄχθαι ὑπερύψηλοι

καὶ αἱ αὐτῶν κρημνώδεις·
ἐκβαίνουσιν οὖν (ἡμῖν)
ἀτάκτως τε καὶ κατὰ κέρας,
ἥπερ (ἔστιν ἡμῖν) ἀσθενέστατον

ἐπικείμενοι οἱ ἵππεῖς τῶν πο-
λεμίῳν
ζυντεταγμένοι ἐς φάλαγγα,
καὶ (ἔστ' αἱ) τῷ πρῶτον σφάλμα
ἔς τε τὰ παρόντα χαλεπόν,

καὶ εἰς τὴν κρίσιν
ὑπὲρ παντὸς τοῦ πολέμου σφαλε-
ρόν».

διότι εἶναι πολὺ κατώτεροι κατὰ
τὸ πεζικόν,
καὶ ἔνεκα τούτου θὰ εἶναι δυνατόν
εἰς τὸν στρατὸν νὰ διαβῆ τὸ πέρα-
σμα (τοῦ ποταμοῦ) εὐκόλως ἀπο-
πρωίας·

διότι ἡμεῖς θὰ προφθάσωμεν
νὰ περάσωμεν
προτοῦ παραταχθοῦν ἐκείνοι
εἰς μάχην.

Τώρα ὅμως νομίζω
ὅτι θ' ἀρχίσωμεν τὴν μάχην
οὐχὶ ἄνευ κινδύνου,
διότι δὲν εἶναι δυνατόν
νὰ ὀδηγήσωμεν τὸν στρατὸν
κατὰ μέτωπον
διὰ τοῦ ποταμοῦ .

Διότι πολλὰ μὲν (σημεῖα) αὐτοῦ
φαίνονται βαθέα,
αἱ δὲ ὄχθαι αὐταί, βλέπεις,
ὅτι εἶναι ὑπερύψηλοι

καὶ μερικαὶ ἐξ αὐτῶν ἀπόκρημνοι·
ἐὰν λοιπὸν (ἡμεῖς) διαβαίνωμεν
ἀτάκτως καὶ εἰς μακρὰν σειρὰν
ἐκεῖ ὅπου ἡ παράταξις (εἶναι)
ἀσθενεστάτη,

θὰ ἐπιτεθοῦν οἱ ἵππεῖς τῶν ἐχθρῶν
συντεταγμένοι εἰς φάλαγγα (μέ-
τωπον)

καὶ (θὰ εἶναι) ἡ πρώτη ἀποτυχία
καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν
ἐπιζήμιος,

καὶ εἰς τὴν ἔκβασιν
τοῦ ὅλου ἀγῶνος ἐπικίνδυνος».

§ 3 Ἄγνωστοι λέξεις.

προσέρχομαι=παρουσιάζομαι
προσέρχομαι

ἔμοι δοκεῖ=νομίζω, μοῦ φαίνεται

ἀγαθὸν=ὠφέλιμον, καλὸν

ὑποφθάνω περάσας=προφθάνω νὰ
περάσω

καθίσταμαι εἰς τάξιν=παρατάσσο-
μαι πρὸς μάχην

τὸ παρὸν=ἡ παροῦσα περίστασις
 δοκῶ=νομίζω
 αὐλίζομαι=στρατοπεδεύω
 λείπομαι=εἶμαι κατώτερος
 ταύτη=ἕνεκα τούτου
 παρέχει=εἶναι δυνατόν
 διαβάλλω τὸν πόρον=διαβαίνω
 τὸ πέρασμα (τοῦ ποταμοῦ)
 εὐπετῶς=εὐκόλως
 ἔωθεν=πρωτῆ-πρωτῆ

δοκοῦμέν μοι—δοκεῖ μοι=νομίζω
 ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ=ἀρχίζω τὴν μά-
 χην
 οἶόν τ' ἐστι=εἶναι δυνατόν
 αἱ αὐτῶν=μερικαὶ ἐξ αὐτῶν
 ἦπερ=ἐκεῖ ὅπου
 ἐπείκειμαι=ἐπιτίθεμαι
 σφάλμα=ἀποτυχία
 χαλεπὸς=ἐπιζήμιος
 κρίσις=ἀποτέλεσμα, ἔκβασις
 σφαλερὸς=ἐπικίνδυνος

§ 3 Γραμματικά.

προσελθὼν=μετχ. β' ἄορ. τοῦ ρ. προσέρχομαι, προσῆα-προσῆειν, πρό-
 σειμι, προσῆλθον, προσελήλυθα, προσελήλυθεν. λέγει=ὑπερσ. τοῦ ρ.
 λέγω, ἔλεγον, λέξω-ἔρῶ, ἔλεξα-εἶπον, εἶρηκα, εἰρήκειν. τάδε=δεικτ.
 ἄντων. δοκεῖ=ἀπροσ. ρ. δοκεῖ, ἐδόκει, δόξει, ἔδοξε, δέδοκται, ἐδέ-
 δοκτο. ἐμοί=προσ. ἄντων. α' προσ. εἶναι=ἀπαρέμφ. τοῦ ἔνεστ. τοῦ ρ.
 εἶμί. παρόντι=μετχ. τοῦ ἔνεστ. τοῦ ρ. πάρειμι. καταστρατοπεδεῦσαι=
 ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. καταστρατοπεδεύω (ὁμαλόν), ἔχομεν=ἔνεστ. τοῦ
 ρ. ἔχω, εἶχον, ἔξω-σχῆσω, ἔσχον, ἔσχηκα, ἐσχέκειν. δοκῶ=ρημ. συν.
 ἀπροσ. (§ 3). τολμήσειν=ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ ρ. τολμάω-ῶ, ἐτόλμων,
 τολμήσω, ἐτόλμησα. αὐλισθῆναι=ἀπαρέμφ. παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. αὐλίζο-
 μαι, ἠύλιζόμην, αὐλιόμην, ἠύλισθην, ἠύλισμαι, ἠύλισμην. λειπομέ-
 νους=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. λείπομαι, ἐλειπόμην, λείψομαι, λειφθήσομαι,
 ἐλιπόμην, ἐλείφθην, λέλειμμαί, ἐλελείμην. παρέξειν=ἀπαρέμφ. μέλλ.
 τοῦ ρ. παρέχω (§ 3). διαβάλλειν=ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ρ. διαβάλλω, διέ-
 βαλλον, διαβαλῶ, διέβαλον, διαβέβληκα, διεβεβλήκειν. ὑποφθάσομεν
 =μέλλ. τοῦ ρ. ὑποφθάνω, ὑπέφθανον, ὑποφθήσομαι, ὑπέφθην, ὑπέφθα-
 κα, ὑπεφθάκειν. περάσαντες=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. περάω-ῶ, ἐπέρων, πε-
 ράσω, ἐπέρασα, πεπέρακα. καθίστασθαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. καθίστα-
 μαι, καθιστάμην, καταστήσομαι, κατασταθήσομαι, κατέστην, καθέστη-
 κα, καθειστήκειν. ἐπιχειρήσειν=ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ ρ. ἐπιχειρέω-ῶ,
 ἐπεχείρουν ἐπιχειρήσω, ἐπεχείρησα. ἄγειν=ἀπαρέμφ. ἔνεστ. τοῦ ρ.
 ἄγω, ἤγον, ἄξω, ἤγαγον, ἤχα-ἀγήοχα, ἤχειν, ἤγηόχην. ὄραξ=ἔνεστ.
 τοῦ ρ. ὀράω-ῶ, ἐώρων, ὄψομαι, εἶδον, ἐόρακα, ἐωράκειν, ὀράομαι

-ῶμαι, ἑωρώμην, ὀφθήσομαι, εἰδόμην, ὠφθην, ἑώραμαι, ἑωράμην.
 ἐκβαίνουσι=μετχ. ἔνεστ. δοτ. πληθ. βαίνω, ἐκβαίνω, ἐξέβαινον, ἐκβή-
 σομαι, ἐξέβην, ἐκβέβηκα, ἐξεβεβήκειν. ἐπικεῖσονται=μέλλ. τοῦ ρ.
 ἐπικεῖμαι, ἐπεκείμην, ἐπικείσομαι. ζυντεταγμένος=μετχ. παρακ. τοῦ ρ.
 ζυντάττομαι, ζυντεταττόμην, ζυντάζομαι-ζυνταχθήσομαι-ζυνταγήσομαι,
 ζυνετάχθην-ζυνετάγην, ζυντέταγμα, ζυντετετάγμην. παρόντα=μετχ.
 ἔνεστ. τοῦ ρ. πάρειμι.

προσιῶν	ἔχομεν	δοκεῖ	λειπομένους
—	εἶχομεν	ἐδόκει	—
προσιῶν	ἔζομεν	δόξει	λειψομένους
προσελθῶν	ἔσχομεν	ἔδοξε	λιπομένους
προσεληλυθῶς	ἔσχίκαμεν	δέδοκται	λελειμμένους
—	ἔσχίκαμεν	ἐδέδοκτο	—
διαβάλλειν	ὑποφθάνομεν	περῶντες	καθίστασθαι
—	ὑπεφθάνομεν	—	—
διαβαλεῖν	ὑποφθάσομεν	περάσοντες	καταστήσεσθαι
διαβαλεῖν	ὑπεφθάσαμεν	περάσαντες	καταστήναι
διαβεβληκέναι	ὑπεφθάκαμεν	πεπερακότες	καθεστηκέναι
—	ὑπεφθάκαμεν	—	—
ὀρᾶται	ἐκβαίνουσι	αὐλίζεσθαι	
ἑωρᾶτο	—	—	
ὀφθήσεται	ἐκβησομένοις	αὐλίσεσθαι ἢ αὐλισθήσε- σθαι	
ὠφθη	ἐκβᾶσι	αὐλίσασθαι ἢ	
ἑώραται	ἐκβεβηκόσι	αὐλισθῆναι	
ἑώρατο	—	ἠύλισθαι	
παρέχειν	ἄγειν	ὀρᾶς	
—	ἄξειν	ἑώρας	
παρέξειν	ἄγαγεῖν	ὄψει	
παρασχεῖν	ἄγηροχέναι ἢ ἠχέναι	εἶδες	
παρεσχηκέναι	—	ἑώρακας	
—	—	ἑωράκεις	

§ 3 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ὄρᾱς, ὄρᾱς, ὄρῶς, ὄρα, ὄρᾱν, ὄρῶν.

ὑποφθάσομεν, —, ὑποφθάσαιμεν, ὑποφθάσειν, ὑποφθάσων.

§ 3 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Παρμενίων... τάδε (κυρία). **Ἐμοί**... ὄχθη (κυρία). ὡς ἔχομεν (ἀναφορική). **Τοὺς γάρ**... ἀλίσθηται (κυρία). καὶ ταύτη (δοκῶ)... πόρον (κυρία). **Ἐποφθάσομεν**... περάσαντες (κυρία). **Πρὶν**... καθίστασθαι (χρονική). **Νῦν**... ἔργῳ (κυρία). ὅτι οὐχ... στρατὸν (αιτιολογική). **Πολλά**... **βαθέα** (κυρία). αἱ δ' ὄχθαι... ὄρᾱς (κυρία). ὅτι... αὐτῶν (ειδική). **Ἀτάκτως οὖν καὶ κατὰ κέρας ἐκβαίνουσιν** (μετοχική ὑποθετική). **ἤπερ ἀσθενέστατον** (ἀναφορική). **ἐπικείσονται**... ἵππεῖς (κυρία). καὶ τό... **σφαλερὸν** (κυρία).

§ 3 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις.

δοκεῖ, δοκῆ, δοκοῖ, δοκείτω, δοκεῖν, δοκῶν.

ὑποφθάσομεν, ὑποφθάσοιμεν, ὑποφθάσειν, ὑποφθάσων.

ὄρᾶται, ὄρᾶται, ὄρῶτο, ὄράσθω, ὄρᾶσθαι, ὄρώμενος.

§ 3 Σύντακτικά.

Παρμενίων=ὑποκ. **προσελθὼν**=μετχ. χρον. λέγει=ρημ. κυρ. προτ. **Ἀλεξάνδρῳ** τάδε=ἀντικ. ἐμοί=δοτ. προσδ. **δοκεῖ**=ρημ. κυρ. προτ. (ἀπροσώπως). **βασιλεῦ**=κλητική προσφώνησις. **ἀγαθὸν εἶναι**=ὑποκ. τοῦ ἀπροσ. δοκεῖ. **ἐν τῷ παρόντι**=ἐμπρ. προσ. χρον. **καταστρατοπεδεῦσαι**=ὑποκ. ἀπροσ. ἐκφρ. ἀγαθὸν εἶναι. **ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ**=ἐμπρ. προσδ. τῆς ἐν τόπῳ στάσεως. **ὡς ἔχομεν**=ρημ. τῆς δευτ. ἀναφ. προτ. **δοκῶ**=ρημ. προσ. προσωπ. (ἐγὼ=ὑποκ.). **τοὺς πολεμίους**=ὑποκειμ. τοῦ τολμήσειν. **τολμήσειν**=ἀντ. (εἰδ. ἀπαρέμφ.). **ἀλίσθηται**=ἀντ. τοῦ τολμήσειν (τελ. ἀπαρέμφ.), ἑτεροπροσωπ. **πλησίον**=ἐπίρρ. τοπ. προσ. **πολὺ**=ἐπίρρ. ποσοτ. προσδ. **λειπομένους**=αἰτ. μετχ. **τῷ πεζῷ**=δοτ. τοῦ κατὰ τι. **ταύτη**=ἐπίρρ. προσδ. αἰτίου. **παρέξιν**=ἀντικ. τοῦ δοκῶ, εἰδ. ἀπαρέμφ. **τῷ στρατῷ**=δοτ. προσωπ. τοῦ παρέξιν. **διαβαλεῖν**=ὑποκ. τοῦ ἀπροσώπως λαμβανομένου παρέξιν. **τὸν πόρον**=ἀντικ. **εὐπετῶς**=ἐπίρρ. τροπ. προσδ. **ἔωθεν**=ἐπίρρ. χρον. προσδ. **αὐτοῖ**=κατηγορ. προσδ.

τοῦ ἐννοουμέν. ἡμεῖς. ὑποφθάσομεν=ρημ. κυρ. προτ. περάσαντες=κα-
 τηγ. μετχ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ὑποφθάσομεν. πρὶν καθίστασθαι=τελ. ἀπα-
 ρέμφ. (ἀπαρέμφ. προτ. δηλ. τὸν χρόνον). ἐκείνους=ὑποκ. τοῦ καθίστα-
 σθαι. ἐς τάξιν=ἐμπρ. προσδ. δοκοῦμεν (δοκῶ)=ρημ. κυρ. προτ. μοι=
 δοτ. προσ. ἐπιχειρήσειν=ἀντ. τοῦ δοκοῦμεν, εἰδ. ἀπαρέμφ. τῷ ἔργῳ=
 ἀντικ. τοῦ ἐπιχειρήσειν. οὐκ ἀκινδύνως=ἐπίρρ. τροπ. προσδ. σχῆμα
 λιτότητος, ἀντὶ ἐπικινδύνως. ὅτι οὐχ οἶόν τ' (ἔστι)=ρημ. αἰτιολ. προτ.
 ἄγειν=ὑποκ. τῆς ἀπροσωπ. ἐκφράσ. οὐχ οἶόν τ' ἔστι. τὸν στρατὸν=
 ἀντικ. ἐν μετώπῳ=ἐπίρρ. τροπ. προσδ. διὰ τοῦ ποταμοῦ=ἐμπρ. προσδ.
 σημ. τὸ διὰ μέσου. πολλὰ (μέρη)=ὑποκ. αὐτοῦ=γεν. ὄλου. ὄρᾶται=
 ρημ. κυρ. προτ. (ἀττική σύνταξις). βαθέα=κατηγ. αἱ ὄχθαι αὐται=
 ὑποκ. τοῦ ἐνν. εἰσίν. ὄρᾶς=ρημ. κυρ. προτ. ὅτι εἰσίν=ρημ. εἰδ. δευτ.
 προτ. καὶ ὡς ἀντικ. τοῦ ὄρᾶς. ὑπερύψηλοι=κατηγ. αἱ=ἐπίθ. προσδ.
 αὐτῶν=γεν. διαιρ. κρημνώδεις=κατηγ. ἐκβαίνουσιν=ὑποθετ. μετχ.
 ἀτάκτως=ἐπίρρ. τροπ. προσδ. κατὰ κέρας=ἐπίρρ. τροπ. προσδ. ἤπερ
 (ἔστιν ἡμῖν) ἀσθενέστατον=ἀναφορ. ἔλλιπής πρότασ. μὲ ἐννοουμ. ρημ.
 τὸ ἐστί. ἀσθενέστατον=κατηγορ. ἐπικείσονται=ρημ. κυρ. προτ. οἱ ἰπ-
 πεῖς=ὑποκ. τῶν πολεμίων=γεν. κτητ. ζυντεταγμένοι=μετχ. τροπ.
 ἐς φάλαγγα=ἐμπρ. τροπ. προσ. τὸ σφάλμα=ὑποκ. τοῦ ἐνν. ἔσται. πρῶ-
 τον=ἐπίθ. προσδ. Ἐς τε τὰ παρόντα=ἐμπρ. προσ. τῆς ἀναφορᾶς χαλε-
 πὸν=κατηγορ. καὶ ἐς τὴν κρίσιν... πολέμου=ἐμπρ. προσ. τῆς ἀναφο-
 ρᾶς. σφαλερὸν=κατηγορ.

§ 3 Ἑτυμολογικά.

πολέμιος < πόλεμος > πολεμέω-ῶ, πολεμόω-ῶ, πολεμίζω, πολεμικός,
 πολεμιστής.

τολμῶ < τόλμη > τολμηρός, τόλμημα.

αὐλίζομαι < Αὐλή > αὐλικός, αὐλιος, αὐλιον (αὐλή), αὐλις (=σταῦλος,
 σκηνή).

στρατὸς < Στορέννυμι > στρατιά, στρατιώτης, στρατεύω, στρατεύσις,
 στρατιωτικός.

ἔωθεν < ἔως (=αὐγή, πρωτᾶ) > ἔωθινός, ἔωλος, ἔφος (=πρωϊνός).

περάω-ῶ < Πέρα > πέραν, πέρας, περάσιμος, πέρασις.

τάξις < Τάσσω > ταγή, τάγμα, ταγός, τακρικός, τακτός.

ἀκινδύνως < Ἄ στερ. + κίνδυνος.

μέτωπον < Μετά + ὤψ > μετώπιον, μετωπίδιος, μετωπηδόν.
βάθος < Βάθος.

κρημνώδης < Κρημνός + εἶδος.

ἀτάκτως < ἄτακτος < στερ. ἀ + τακτός > ἀταξία.

ἀσθενής < Ἄστερ. + σθένος >, ἀσθένεια, ἀσθενῶ, ἀσθένημα, ἀσθενικός,
ἀσθενῶς.

Σφάλμα < σφάλω > σφαλερός.

κρίσις < Κρίνω > κρίσιμος, κρισιμότης, κριτής, κριτήριο, κριτικός,
κριτική.

§ 3 Πραγματικά.

Παρμενίων = εἷς ἐκ τῶν πλέον ἐπιφανῶν στρατηγῶν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, διακρινόμενος διὰ τὴν περὶ τὰ πολεμικὰ πεῖραν. Ἡ συμβουλή αὐτοῦ πρὸς τὸν νεαρὸν ἡγεμόνα κρίνεται ὡς ὀρθή, παρ' ὅλα ταῦτα ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἠσπάσθη ταύτην λόγῳ τοῦ ὀρμητικοῦ του χαρακτῆρος καὶ τῆς νεαρᾶς του ἡλικίας, ἢ ὅποια, ὡς πάντοτε συμβαίνει, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίζη τὰ πράγματα μετὰ ψυχραιμίας, νὰ μελετᾷ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἐκτιμᾷ ταύτην δεόντως, ἔχουσα ὄδηγόν τὴν πεῖραν. Ἡ νεότης σπεύδουσα πάντοτε εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν ἀδιαφορεῖ πρὸς τὰς λεπτομερείας καὶ τὰς συνεπείας τῶν ἀμελετήτων ἐνεργειῶν. Τὰ πάντα ἰσοφαρίζει μὲ τὸν πηγαῖον ἐνθουσιασμόν ὁ ὁποῖος ἐνίστε ἀναπληροῖ τὴν πεῖραν καὶ τὴν σύνεσιν.

ἐν μετώπῳ = εἰς ἐκτεταμένην γραμμὴν εἰς τρόπον ὥστε ἡ παράταξις νὰ ἔχη μεγαλύτερον μέτωπον παρὰ βάθος.

κατὰ κέρας = εἰς μακρὰν σειρὰν ἔχουσαν βάθος, εἰς τρόπον ὥστε ἡ παράταξις νὰ ἔχη μέτωπον 2—4 ἀνδρῶν καὶ βάθος πολλῶν.

§ 3 Νόημα.

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης τοῦ Γρανικοῦ, ὁ γηραιὸς Παρμενίων ἔρχεται πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον διὰ νὰ τοῦ εἴπῃ τὴν γνώμην του. Προτείνει λοιπὸν ὅτι εἶναι σκόπιμον νὰ στρατοπεδεύσουν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ ὅπως ἀκριβῶς εὐρίσκονται, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ Πέρσαι, ὑστεροῦντες τῶν Μακεδόνων κατὰ τὸ πεζικόν, δὲν θὰ τολμήσουν νὰ παραμείνουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς εἰς τὰς θέσεις των. Θὰ ἀπομακρυνθοῦν λοιπὸν διὰ νὰ διανυ-

κτερεύσουν, ὅποτε ἦν πρῶταν οἱ Ἕλληνες θὰ ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ διαβῶν τὸν ποταμὸν καὶ πρὶν ἐκεῖνοι συνταχθοῦν εἰς παράταξιν μάχης θὰ ἐπιπέσουν κατ' αὐτῶν. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόψεών του ὁ Παρμενίων ὑπεδείκνυεν ἀκόμη τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ παρουσίαζεν, συνεπεία τῶν ὁποίων θὰ ὑπεχρεοῦντο νὰ διέλθουν τὸν ποταμὸν κατὰ κέρας καὶ οὐχὶ κατὰ μέτωπον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συνέφερε διότι τὸ ἵππικὸν τῶν ἐχθρῶν θὰ προσέβαλεν αὐτοὺς ἐνῶ θὰ διήρχοντο, ὅποτε θὰ διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστοῦν σημαντικὰς ἀπωλείας αἱ ὁποῖαι ἦτο δυνατὸν νὰ ἀσκήσουν καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὅλης ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος.

§ 3 Περίληψις.

Ὁ Παρμενίων ἐκθέτει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται ἡ παραμονὴ τοῦ στρατεύματος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἡ ἀναβολὴ τῆς μάχης. Λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους οἱ Πέρσαι δὲν θὰ διανυκτερεύσουν παρὰ τὸν ποταμὸν. Δυσχέρειαι λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ βάθους τοῦ ποταμοῦ. Ἡ κατὰ κέρας διάβασις τοῦ ποταμοῦ καὶ αἱ ἐκ ταύτης συνέπειαι. Κίνδυνοι τῆς ἀμέσου δράσεως.

§ 3 Ἐπιγραφή.

Σχέδιον Παρμενίωνος περὶ ἀναβολῆς τῆς μάχης διὰ τὴν πρῶταν τῆς ἐπομένης πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων κινδύνων, οἵτινες θὰ ἦσκουν καταστρεπτικὴν συνέπειαν ἐπὶ τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ἀγῶνος.

§ 3 Δίδαγμα.

Οἱ νέοι λόγῳ ἡλικίας ὀφείλουν νὰ ἀκούουν καὶ νὰ σέβωνται τὴν γνώμην τῶν μεγαλύτερων των, διότι οὗτοι ἔχουν ἀποκτήσει πείραν, ἐφόδιον πολύτιμον εἰς τὴν ζωὴν καὶ τῆς ὁποίας πείρας στεροῦνται οἱ νέοι.

§ 6. Ἀλέξανδρος δὲ ἔφη,
«ταῦτα μὲν, ὦ Παρμενίων, γινώσκω·
αἰσχύνομαι δέ,
εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην
εὐπετῶς,

Ὁ Ἀλέξανδρος δὲ εἶπε,
«αὐτὰ μὲν, ὦ Παρμενίωνα, τὰ
γνωρίζω.
ἐντρέπομαι ὅμως,
διότι τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην
μὲ εὐκολίαν

τοῦτο δέ, σμικρὸν ρεῦμα —
 ἐκφαυλίσας οὕτω
 τῷ ὀνόματι Γρανικὸν —
 εἶρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ διαβῆναι,
 ὡς ἔχομεν.
 Καὶ τοῦτο ποιοῦμαι
 οὔτε πρὸς τῆς δόξης Μακεδόνων
 οὔτε πρὸς τῆς ἐμῆς ὀξύτητος
 ἐς τοὺς κινδύνους.

δοκῶ ἀναθαρρήσειν τε τοὺς Πέρ-
 σας ὡς ὄντας ἀξιωμαχοὺς Μα-
 κεδόσιν
 ὅτι οὐδὲν ἔπαθον ἐν τῷ παραυτί-
 κα
 ἄξιον τοῦ σφῶν δέους».

§ 6 Ἄγνωστοι λέξεις.

γιγνώσκω=γνωρίζω
 αἰσχύνομαι=ἐντρέπομαι
 εὐπετῶς=εὐκόλως
 οὕτως ἐκφαυλίζω τῷ ὀνόματι=
 τοιουτοτρόπως ὀνομάζω ἐξευτε-
 λιστικῶς
 εἶργω=ἐμποδίζω
 ὡς ἔχομεν=ἄνευ ἀναβολῆς

αὐτὸ δέ, τὸ μικρὸν ρεῦμα —
 ἀφοῦ ἐξητυτέλισεν ἔτσι
 μὲ τὸ ὄνομα (αὐτὸ) τὸν Γρανικὸν -
 θὰ ἐμποδίση ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ πε-
 ράσωμεν χωρὶς ἀναβολήν.
 Καὶ τοῦτο νομίζω
 ὅτι δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν δόξαν τῶν
 Μακεδόνων, οὔτε πρὸς τὴν ἰδικήν
 μου ἀποφασιστικότητα εἰς τοὺς
 κινδύνους.
 καὶ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἀναλά-
 βουν θάρρος οἱ Πέρσαι ὅτι δῆθεν
 εἶναι ἀξιόμαχοι πρὸς τοὺς Μακε-
 δόνας,
 διότι οὐδὲν ἔπαθον ἀμέσως
 ἀντάξιον τοῦ φόβου των».

ποιοῦμαι=θεωρῶ
 οὔτε πρὸς τῆς δόξης=οὔτε ἀρμόζον
 εἰς τὴν δόξαν
 ὀξύτης=ἀποφασιστικότης
 ἀναθαρρῶ=ἀνακτῶ θάρρος
 ἐν τῷ παραυτίκα=ἀμέσως
 δέος=φόβος

§ 6 Γραμματικά.

ἔφη=ἄορ. τοῦ ρ. φημί, ἔφην, φήσω, λέξω - ἐρῶ, ἔφησα, ἔφην,
 ἔλεξα-εἶπον, εἶρηκα, εἰρήκειν. γιγνώσκω=ἐγίγνωσκον, γνώσομαι, ἔγ-
 νων, ἔγνωκα, ἐγνώκειν. Τὸ ρ. αἰσχύνομαι, ἤσχυνόμην, αἰσχυνοῦμαι-
 αἰσχυνθήσομαι, ἤσχυνθην, ἤσχυμμαι. εἰ=ὑποθ. συν. ἐδῶ=διότι. διέβην
 =ἄορ. β' τοῦ ρ. διαβαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα,
 διεβεβήκειν. εὐπετῶς=ἐπίρρ. τροπ. ἐκφαυλίσας=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. ἐκ-
 φαυλίζω, ἐξεφαύλιζον, ἐκφαυλίσω, ἐξεφαύλισα. εἶρξει=μέλ. τοῦ ρ.
 εἶργω, εἶργον, εἶρξω, εἶρξα. διαβῆναι=ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ρ. διαβαί-
 νω(§ 6). ἔχομεν=ἔχω, εἶχον, ἔξω-σχήσω, ἔσχον, ἔσχηκα, ἐσχέκειν.

Τὸ ρ. ποιῶμαι, ἐποιούμην, ποιήσομαι, ποιηθήσομαι, ἐποίησάμην —ἐποιήθην, πεποιήμαι, ἐπεποιήμην. δοκῶ=ἐδόκουν, δόξω, ἔδοξα, δε-δόκηκα, ἐδεδοκήκειν. ἀναθαρρήσειν=ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ ρ. ἀναθαρ-ρέω-ῶ, ἀνεθάρρουν, ἀναθαρρήσω, ἀνεθάρρησα, ἀνατεθάρρηκα, ἀνετε-θαρρήκειν. ἔπαθον=ἀόρ. β' τοῦ ρ. πάσχω, ἔπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν. παραντίκα=ἐπίρρ. χρον. σφῶν=γ' πρόσ. γεν. πληθ. τῆς προσωπ. ἀντων.

§ 6 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

γιγνώσκω	αἰσχύνομαι	διαβαίνειν
ἐγίγνωσκον	ἤσχυνόμην	—
γνώσομαι	αἰσχυνοῦμαι	διαβήσεσθαι
ἔγνω	ἤσχυνάμην	διαβῆναι
ἔγνωκα	ἤσχυμμαι	διαβεβηκέναι
ἔγνωκειν	ἤσχύμμην	—

ἀναθαρρεῖν	πάσχουσι
—	ἔπασχον
ἀναθαρρήσειν	πείσονται
ἀναθαρρήσαι	ἔπαθον
ἀνατεθαρρηκέναι	πεπόνθασι
—	ἐπεπόνθησαν

§ 6 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

αἰσχύνομαι, αἰσχύνωμαι, αἰσχυνοίμην, (—), αἰσχύνεσθαι, αἰσχυνόμενος.
διέβην, διαβῶ, διαβαίην, (—), διαβῆναι, διαβάς.
ἔπαθον, πάθωσι, πάθοιεν, παθόντων, παθεῖν, παθῶν.

§ 6 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Ἄλέξανδρος ἔφη (κυρία). ταῦτα γινώσκω (κυρία). αἰσχύνομαι δέ (κυρία) εἰ... εὐπετῶς (αιτιολογική ἐκ τοῦ ψυχικοῦ πάθους σημαντικοῦ αἰσχύνομαι) τοῦτο δέ... διαβῆναι (αιτιολογική). ὡς ἔχομεν (ἀναφορι-κή). Καὶ τοῦτο ποιῶμαι... (κυρία) ἀναθαρρήσειν... Πέρσας (κυρία) ὅτι... ἔπαθον (αιτιολογική).

§ 6 Συντακτικά.

Ἄλεξανδρος=ὑποκ. ἔφη=ρημ. κυρ. προτ. ταῦτα =ἀντικ. γινώσκω=ρημ. κυρ. προτ. αἰσχύνομαι=ρημ. κυρ. προτ. εἰ διέβην=ρημ. αἰτ. προτ. εἰσαγομένης δι' ὑποθετικοῦ συνδέσμου, διότι προηγεῖται ῥῆμα ψυχικοῦ πάθους. τὸν Ἑλλήσποντον=ἀντικ. εὐπετῶς=ἐπίρρ. τροπ. προσ. τοῦτο=ὑποκ. τοῦ εἴρξει. σμικρὸν ρεῦμα=παράθεσις. ἐκφαυλίσας=μετχ. χρον. ἢ τροπ. οὕτω=ἐπίρρ. τροπ. προσ. τῷ ὀνόματι=δοτ. τοῦ μέσου. τὸν Γρανικὸν=ἀντικ. εἴρξει=ρημ. αἰτ. προτ. ἡμᾶς=ἀντικ. τοῦ μὴ διαβῆναι=ἀντικ. τοῦ εἴρξει, τελ. ἀπαρέμφ. ὡς ἔχομεν=ρημ. ἀναφ. προτ. τοῦτο=ἀντικ. ποιοῦμαι=ρημ. κυρ. προτ. οὔτε πρὸς τῆς δόξης... ὀξύτητος κινδύνους=ἐμπρ. προσ. δοκῶ=ρημ. κυρ. προτ. ἀναθαρρήσειν=ἀντικ. τοῦ δοκῶ, εἰδ. ἀπαρέμφ. τοὺς Πέρσας=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. (ἑτεροπροσωπία). ὄντας=μετχ. αἰτιολ. ἀξιόμαχους=κατηγορ. Μακεδόσιν=δοτ. ἀντικ. ὅτι=αἰτ. συνδ. οὐδὲν=ἀντικ. ἔπαθον=ρημ. αἰτιολ. δευτ. προτ. ἐν τῷ παραυτίκα=ἐμπρ. χρον. προσ. ἄξιον=κατηγ. σφῶν δέους=γεν. τῆς ἀξί-ας (σφῶν=γεν. κτητ.).

§ 6 Ἑτυμολογικά.

αἰσχύνομαι < Αἴσχος > αἰσχύνη, αἰσχρός, αἰσχρότης, αἰσχρῶς.

ρεῦμα < Ρέω > ρεῦσις, ρευστός, ρευστότης.

ἐκφαυλίζω < Ἐκ + φαυλίζω > φαῦλος.

διαβαίνω < Διά + βαίνω > διάβασις, διαβάτης, διαβατέος.

δόξα < Δοκῶ > δοξάζω, δόξασμα, δοξαστικός.

ἀξιόμαχος < Ἄξιος + μάχομαι.

ἄξιος < Ἄγω > ἀξιῶ, ἀξίωμα, ἀξιοματικός.

πάσχω < πένθος >.

δέος < ἐκ τῆς ρ. δεῖδ- τοῦ ρ. δέδεικα > δεῖμα, δεῖνος, δεῖλος, δεῖδω.

§ 6 Πραγματικά.

αἰσχύνομαι=ὁ Ἄλεξανδρος θεωρεῖ ὡς ὑποτιμητικὸν νὰ σταματήσῃ τὴν προέλασίν του εἰς τὸν Γρανικὸν ποταμὸν θεωρῶν τοῦτον ὡς ἀσήμαντον ρεῦμα καὶ ἀνάξιον τῆς Μακεδονικῆς ἀνδρείας καὶ ἰκανότητος. Ἐκτὸς τοῦτου θεωρεῖ σκόπιμον τὴν ἄμεσον διάβασιν τοῦ Γρανικοῦ διὰ ψυχολογικοὺς λόγους. Δὲν ἤθελε δηλ. νὰ καταστήσῃ τοὺς στρατιώτας του διστακτικοὺς καὶ ἀτόλμους, ἀλλὰ ριψοκινδύνους καὶ ἀδιαφόρους πρὸς τὰ ἐκά-

στοτε παρουσιαζόμενα ἐμπόδια, ὑπέικων πάντοτε εἰς τὴν ὀρμητικὴν αὐτοῦ διάθεσιν καὶ τὴν γενναίαν φύσιν, ἣ ὁποία οὐδέποτε ἐγνώρισε φόβον.

§ 6 Νόημα.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν συμβουλῶν τοῦ Παρμενίωνος, ὁ Ἀλέξανδρος ἀντέταξε τὰ ἐξῆς ἐπιχειρήματα. Εἶναι ἐντροπὴ εἰς ἐμέ, ὅποιος ἐπέρασα τὸν Ἑλλήσποντον μὲ εὐκολίαν, νὰ σταματήσω σ' αὐτὸ τὸ ἀσήμαντο ρεῦμα. Ἐπειτα, δὲν ἀρμύζει εἰς τὴν δόξαν τῶν Μακεδόνων οὔτε εἰς τὴν ἰδικήν μου ἀποφασιστικότητα εἰς τοὺς κινδύνους. Ἐὰν σταματήσωμεν ἐδῶ, ὁ ἐχθρὸς θὰ ἀποκτήσῃ θάρρος, καὶ θὰ νομίσῃ ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ πολεμᾷ μαζί μας, ἐὰν δὲν πάθῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κάτι σοβαρόν, τὸ ὅποιον νὰ δικαιολογῇ τὸν φόβον τοῦ πρὸς ἡμᾶς.

§ 6 Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος δὲν δέχεται τὸ σχέδιον τοῦ Παρμενίωνος, 1) διότι ἡ ἀναβολὴ τῆς μάχης ἀντίκειται πρὸς τὴν δόξαν τῶν Μακεδονικῶν ὄπλων καὶ τὴν ὀρμητικότητα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ 2) πᾶσα τυχὸν ἀναβολὴ θὰ ἐνεθάρρυνε τοὺς Πέρσας διότι θὰ ἐθεώρουν τοὺς ἑαυτοὺς των ἀξιομάχους πρὸς τοὺς Μακεδόνας.

§ 6 Ἐπιγραφή.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀντιτίθεται εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Παρμενίωνος διὰ τὸ ἰδικόν του γόητρον καὶ τὴν φήμην τῶν Μακεδόνων.

§ 6 Δίδαγμα.

Πρέπει νὰ ἐκτιμῶμεν ὀρθῶς τὰς δυσκολίας καὶ νὰ ἐνεργῶμεν κατόπιν περισκέψεως καὶ οὐδέποτε ἐπιπολαίως, ὑπακούοντες εἰς τὰ αἰσθηματά μας.

§ 2-3. Ταῦτα εἰπὼν
Παρμενίωνα μὲν πέμπει
ἡγήσόμενον ἐπὶ τὸ εὐώνυμον
κέρας, αὐτὸς δὲ παρήγε ἐπὶ τὸ
δεξιόν.
Προετάχθησαν δ' αὐτῷ

Ταῦτα ἀφοῦ εἶπεν
τὸν Παρμενίωνα μὲν ἀπέστειλε
ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἀριστερὰν πτέρυ-
γα, ὁ ἴδιος δὲ ἐπορεύετο πρὸς τὴν
δεξιάν.
Παρετάχθησαν δὲ πρῶτοι ὑπ'
αὐτοῦ

τοῦ μὲν δεξιοῦ (κέρατος)
Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος,

ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἰππέας
καὶ τοὺς τοξότας
καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας τοὺς ἀκοντι-
στάς·

Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαίου

ἔχων τοὺς τε σαρισσοφόρους ἰπ-
πέας

καὶ τοὺς Παίονας
καὶ τὴν ἴλην τοῦ Σωκράτους
ἐπετάχθη Φιλώτα.

Ἐχόμενοι δὲ τούτων
ἐτάχθησαν

οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἑταίρων,
ὧν ἠγεῖτο

Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος·

ἐπὶ δὲ τούτοις

ἡ φάλαγξ Περδίκκου τοῦ Ὀρόν-
του· ἐπὶ δὲ ἡ (φάλαγξ) Κοίνου
τοῦ Πολεμοκράτους·

ἐπὶ δὲ ἡ (φάλαγξ) Κρατέρου

τοῦ Ἀλεξάνδρου·

ἐπὶ δὲ ἡ (φάλαγξ) Ἀμύντου

τοῦ Ἀνδρομέου·

ἐπὶ δὲ ὧν ἠρχε

Φίλιππος ὁ Ἀμύντου·

Τοῦ δὲ εὐωνύμου

ἐτάχθησαν μὲν πρῶτοι

οἱ Θετταλοὶ ἰππεῖς,

ὧν ἠγεῖτο

Κάλας ὁ Ἀρπάλου·

ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ζύμμαχοι

ἰππεῖς ὧν ἠρχε

Φίλιππος ὁ Μενελάου·

εἰς μὲν τὴν δεξιὰν (πτέρυγα)
ὁ Φιλώτας ὁ υἱὸς τοῦ Παρμενί-
ωνος,

ἔχων τὸ βαρὺ ἰππικὸν
καὶ τοὺς τοξότας
καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας ἀκοντιστάς·

ὁ δὲ Ἀμύντας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρρα-
βαίου

ἔχων καὶ τὸ ἐλαφρὸν ἰππικὸν

καὶ τοὺς Παίονας

καὶ τὴν ἴλην τοῦ Σωκράτους
παρετάχθη πλησίον τοῦ Φιλώτα.

Πλησίον δὲ τούτων

παρετάχθησαν

οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἑταίρων,

τῶν ὁποίων ἦτο ἀρχηγὸς

ὁ Νικάνωρ ὁ υἱὸς τοῦ Παρμενί-
ωνος·

πλησίον δὲ τούτων (παρετάχθη-
σαν)

ἡ φάλαγξ τοῦ Περδίκκου τοῦ υἱοῦ
τοῦ Ὀρόντου· πλησίον δὲ ἡ φά-
λαγξ τοῦ Κοίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ

Πολεμοκράτους·

πλησίον δὲ ἡ φάλαγξ τοῦ Κρατέ-
ρου

τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

πλησίον δὲ ἡ φάλαγξ τοῦ Ἀμύν-
του

τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀνδρομέου·

πλησίον δέ, ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων
ἦτο ἀρχηγὸς ὁ Φίλιππος ὁ υἱὸς

τοῦ Ἀμύντου.

Εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα

παρετάχθησαν μὲν πρῶτοι

οἱ Θεσσαλοὶ ἰππεῖς,

τῶν ὁποίων ἦτο ἀρχηγὸς

ὁ Κάλας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρπάλου.

πλησίον δὲ τούτων οἱ σύμμαχοι

ἰππεῖς, τῶν ὁποίων ἦτο ἀρχηγὸς

ὁ Φίλιππος ὁ υἱὸς τοῦ Μενελάου.

ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Θραῖκες,
ὧν ἦρχε Ἀγάθων·

ἐχόμενοι δὲ τούτων
πεζοὶ ἢ τε φάλαγξ Κρατέρου
καὶ ἡ Μελεάγρου
καὶ ἡ Φιλίππου
ἔστ' ἐπὶ τὸ μέσον
τῆς ξυμπάσης τάξεως.

πλησίον δὲ τούτων οἱ Θραῖκες
τῶν ὁποίων ἦτο ἀρχηγὸς ὁ Ἀ-
γάθων·

πλησίον δὲ τούτων
πεζοὶ καὶ ἡ φάλαγξ τοῦ Κρατέρου
καὶ ἡ (φάλαγξ) τοῦ Μελεάγρου
καὶ ἡ φάλαγξ τοῦ Φιλίππου
μέχρι τοῦ μέσου
τῆς ὅλης παρατάξεως.

§ 2—3 Ἑρμηνευτικά.

ἡγησόμενον=ἐννοεῖται αὐτοῦ. ἡγοῦμαι=ἐνταῦθα μὲ τὴν σημασίαν ἀνα-
λαμβάνω τὴν διοίκησιν. αὐτὸς=ὁ ἴδιος (ὁ Ἀλέξανδρος). παράγω=προ-
χωρῶ, πορεύομαι. προετάχθησαν τοῦ δεξιοῦ=παρατάχθησαν εἰς τὸ δεξι-
όν, εἰς τὴν ἀκροτάτην δεξιὰν πτέρυγα. τοὺς ἑταίρους τοὺς ἰππέας=τὸ
βαρὺ ἰππικόν, τοὺς βαρέως ὠπλισμένους ἰππεῖς (ιδ. 12 § 7). Φιλώτα ἐπε-
τάχθη=ἐτάχθη πλησίον τοῦ Φιλώτα. ἐχόμενοι δὲ τούτων=(ἐνν. ἦσαν)
=πλησίον δὲ τούτων παρατάχθησαν. ἐπὶ δὲ τούτοις=ἐνν. ἐτάχθησαν.
ἔστ' ἐπὶ τὸ μέσον=μέχρι τοῦ μέσου. ξυμπάσης=τῆς ὅλης, ὀλοκλήρου.
τάξεως.=παρατάξεως.

§ 2— Γραμματικά.

εἰπὼν=μετχ. β' ἄορ. τοῦ ρ. λέγω, ἔλεγον, λέξω-ἐρῶ, ἔλεξα-εἶπον,
εἶρηκα, εἶρήκειν. πέμπει=(ὀμαλόν). ἡγησόμενον=μετχ. μέλ. τοῦ ρ.
ἡγοῦμαι, ἡγοῦμην, ἡγήσομαι, ἡγησάμην-ἡγήθην, ἡγήμαι, ἡγήμην.
παρήγε=παράτ. τοῦ ρ. παράγω, παρήγον, παράξω, παρήγαγον, παρα-
γήοχα, παρηγήοχην. προετάχθησαν=παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. προτάσσο-
μαι, προὔτασσομην, προτάξομαι, προεταξάμην, προτέταγμαί, προετε-
τάγμην. ἐπετάχθη=παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἐπιτάττομαι. ἦρχε=παρατ. τοῦ ρ.
ἄρχω, ἤρχον, ἄρξω, ἄρξας ἔχω, ἄρξας εἶχον. ἔστε=ἐπίρρ. χρονικόν.

§ 2—3 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

λέγων	πέμπει	ἡγοῦμενον	παράγει
—	ἔπεμπε	—	παρήγε
λέξων καὶ ἐρῶν	πέμψει	ἡγησόμενον	παράξει

εἰπὼν	ἔπεμψε	ἡγησάμενον	παρήγαγε
εἰρηκῶς	πέπομφε	ἡγημένον	παραγῆοχε ἢ
—	ἔπεπόμφει	—	παρῆχε
			παρηγῆοχει ἢ
			παρήχει
προτάσσονται	ἡγεῖται	ἄρχει	ἐχόμενοι
προεάττοντο	ἡγεῖτο	ἦρχε	—
προτάζονται ἢ	ἡγήσεται	ἄρξει	ἐξόμενοι ἢ σχη-
προταχθήσονται			σόμενοι.
προεάξαντο ἢ	ἡγήσατο	ἦρξε	σχόμενοι
προεάχθησαν			
προτεταγμένοι	ἡγηται	ἦρχε	ἐσχημένοι
εἰσὶ			
προτεταγμένοι	ἡγητο	ἦρχει	—
ἦσαν			

§ 2—3 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

πέμπει, πέμπη, πέμποι, πεμπέτω, πέμπειν, πέμπων.

προεάχθησαν, προταχθῶσι, προταχθεῖεν, προταχθέντων ἢ προταχθέτωσαν, προταχθῆναι, προταχθεῖς.

ἐπετάχθη, ἐπιταχθῆ, ἐπιταχθεῖη, ἐπιταχθῆτω, ἐπιταχθῆναι, ἐπιταχθεῖς.

§ 2—3 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

ταῦτα εἰπὼν (μετοχικὴ χρονικὴ). Παρμενίωνα... ἡγησόμενον (κυρία). αὐτός... παρήγεν (κυρία). προεάχθησαν... ἀκοντιστάς (κυρία). Ἀμύντας... Σωκράτους (κυρία). ἐχόμενοι... ἐταίρων (κυρία). ὦν... Παρμενίωνος (ἀναφορικὴ). ἐπί... (ἐτάχθη)... φάλαγξ (κυρία). ἐπί... Πολεμοκράτους (κυρία). ἐπί... Ἀλεξάνδρου (κυρία). ἐπί... Ἀνδρομένους (κυρία). ἐπὶ δὲ (ἐτάχθησαν) (κυρία). ὦν... ἦρχε (ἀναφορικὴ). τοῦ δ' εὐδώνιμου... ἐτάχθησαν (κυρία). ὦν... Ἀρπάλου (ἀναφορικὴ). ἐπί... (ἐτάχθησαν) ἱππεῖς (κυρία). ὦν... Μενελάου (ἀναφορικὴ). ἐπί... (ἐτάχθησαν) Θραῖκες (κυρία). ὦν... Ἀγάθων (ἀναφορικὴ). ἐχόμενοι... τάξεως (κυρία).

§ 2—3 Συντακτικά.

ταῦτα=άντων. εἰπὼν=μετχ. χρον. Παρμενίωνα=άντ. πέμπει=ρημ. κυρ. προτ. ἠγησόμενον=τελ. μετχ. ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας=έμπρ. προσδ. τῆς εἰς τόπον κίν. αὐτὸς=ύποκ. (ἢ κατηγορ. προσδ. τοῦ ύποκ.). παρῆγγε=ρημ. κυρ. προτ. ἐπὶ τὸ δεξιὸν=έμπρ. προσ. σημ. τὴν εἰς τόπ. κίν. προετάχθησαν=ρημ. κυρ. προτ. αὐτῷ=ποιητ. αἴτιον. τοῦ μὲν δεξιοῦ=άντικ. Φιλώτας=ύποκ. Παρμενίωνος=γεν. κτητ. ἔχων=μετχ. τροπ. τοὺς ἑταίρους, τοὺς ἱππέας, τοὺς τοξότας, τοὺς Ἀγριαῖνας=άντικείμενα (ἱππέας=παράθεσις εἰς τὸ ἑταίρους. ἀκοντιστάς=παράθεσις εἰς τὸ Ἀγριαῖνας). Ἀμύντας=ύποκ. Ἀρραβαίου=γεν. κτητ. ἔχων=μετχ. τροπ. τοὺς τε σαρισσοφόρους=έπιθ. προσ. ἱππέας=άντικ. τοὺς Παίονας—τὴν ἰλην=άντικ. τοῦ Σωκράτους=γεν. κτητ. ἐπετάχθη=ρημ. κυρ. προτ. Φιλῶτα=άντικ. ἐχόμενοι=μετχ. τροπ. τούτων=άντικ. ἐτάχθησαν=ρημ. κυρ. προτ. οἱ ύπασπισταὶ=ύποκ. τῶν ἑταίρων=γεν. κτητ. ὦν=άντων. ἠγεῖτο=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. Νικάνωρ=ύποκ. Παρμενίωνος=γεν. κτητ. ἐπὶ δὲ τούτοις=έμπρ. προσδ. ἢ φάλαγξ Περδίκκου τοῦ Ὀρόντου=ύποκ. τοῦ ἐνν. ρ. ἐτάχθησαν, ὅπως καὶ ἡ (φάλαγξ) Κοῖνου τοῦ Πωλεμοκράτους—(ἢ φάλαγξ) Κρατέρου τοῦ Ἀλεξάνδρου—(ἢ φάλαγξ) Ἀμύντου τοῦ Ἀνδρομένους. ὦν=άντων. ἦρχε=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. Φίλιππος=ύποκ. Ἀμύντου=γεν. κτητ. τοῦ δὲ εὐωνύμου=άντικ. (γεν. διαιρ.) ἐτάχθησαν=ρημ. κυρ. προτ. μὲν πρῶτοι=κατηγ. Θετταλοὶ=έπιθ. προσ. ἱππεῖς=ύποκ. ὦν ἠγεῖτο=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. ὦν=άντικ. Κάλας=ύποκ. Ἀρπάλου=γεν. κτητ. ἐπὶ δὲ τούτοις=έμπρ. προσ. ζύμμαχοι=έπιθ. προσ. ἱππεῖς=ύποκ. ὦν=άντων. ἦρχε=ρημ. ἀναφ. δευτ. προτ. Φίλιππος=ύποκ. Μενελάου=γεν. κτητ. ἐπὶ δὲ τούτοις=έμπρ. προσ. οἱ Θραῖκες=ύποκ. ὦν=άντων. ἦρχε=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. Ἀγάθων=ύποκ. ἐχόμενοι=μετχ. τροπ. τούτων=άντικ. πεζοὶ=ύποκ. ἢ τε Κρατέρου φάλαγξ, ἢ Μελεάγρου καὶ ἢ Φιλίππου=ύποκείμενα (ἢ ὡς ἐπεξήγησις τοῦ πεζοί). ἐστ' ἐπὶ τὸ μέσον=έμπρ. τοπ. προσ. τῆς ζυμπάσης=έπιθ. προσ. τάξεως=γεν. διαιρ.

§ 2—3 Ἑτυμολογικά.

εὐώνυμος < Εὔ + ὄνομα.

δεξιὸς < ἐκ τῆς ρίζ. δεκ. τοῦ ρ. δέχομαι > δεξιόω-ῶ, δεξιότης, δεξιῶς, τοξότης < τόξον > τοξεύω, τοξικός.

ἀκοντιστής < ἀκοντίζω < ἄκων > ἀκόντιον, ἀκόντισις, ἀκόντισμα, ἀκοντισμός, ἀκοντιστικός.

ὑπασπιστής < Ὑπό + ἀσπίς > ὑπασπίδιος.

σύμμαχος < Σύν + μάχη > συμμαχῶ, συμμαχία, συμμαχικός.

§ 2—3 Πραγματικά.

Ἄγριᾶνας = οἱ Ἄγριᾶνες ἦσαν λαὸς τῆς Θράκης κατοικοῦντες παρὰ τὸν Αἴμον.

Παίονας = Οὗτοι ἦσαν λαὸς τῆς Μακεδονίας κατοικοῦντες τὴν Παιονίαν χώραν κειμένην μεταξὺ Ἄξιου καὶ Στρυμόνος.

Ἴλην τοῦ Σωκράτους = τὴν ἐν τῇ § 7 ἐξ Ἀπολλωνίας Ἴλην ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Σωκράτους.

οἱ ὑπασπισταὶ = ἦσαν σῶμα ἐλαφρῶς ὀπλισμένον ὅπως οἱ πελτασταὶ καὶ οἱ γυμνήτες.

Ἐταῖροι = ἐκαλοῦντο οἱ βαρέως ὀπλισμένοι ἱππεῖς, οἱ ὅποιοι ἐστρατολογοῦντο ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς Μακεδόνας. Οἱ ἐταῖροι ἀπετέλουν, τρόπον τινά, τὴν βασιλικὴν φρουρὰν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἡ Κρατέρου φάλαγξ = ὁ Κράτερος ἦτο εἷς τῶν ἐπισημοτέρων στρατηγῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ προῖστατο τοῦ πεζικοῦ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος κατὰ τὴν μάχην ταύτην ὡς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἰσσοῦ καὶ Ἀρβήλοις.

§ 2—3 Νόημα.

Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς συμβουλῆς τοῦ Παρμενίωνος ὁ Ἀλέξανδρος ἀποφασίζει νὰ ἐπιτεθῆ ἀμέσως ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καὶ διατάσσει τὸν στρατὸν νὰ παραταχθῆ ὡς εἰς μάχην. Ἡ παράταξις ἐγένετο κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, ἡ ὁποία ἀπετελέσθη ἐκ τῶν ἐταίρων ἱππέων, τῶν τοξοτῶν καὶ Ἀγριάνων ἀκοντιστῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Φιλῶτα, τῶν σαρισσοφόρων ἱππέων, τῶν Παιόνων, τῆς Ἴλης τοῦ Σωκράτους ὑπὸ τὸν Ἀμύνταν, τῶν ὑπασπιστῶν τῶν ἐταίρων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Νικάνορος καὶ τῶν φαλάγγων τοῦ Περδίκκα, Κοίνου, Πτολεμαίου, Ἀμύντα καὶ Φιλίππου. Τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Παρμενίων, τὴν ὁποίαν ἀπετέλεσαν οἱ Θεσσαλοὶ ἱππεῖς ὑπὸ τὸν Κάλαν, οἱ σύμμαχοι ἱππεῖς ὑπὸ τὸν Φίλιππον, οἱ Θράκες ὑπὸ τὸν Ἀγάθωνα καὶ τὰ τμήματα τῶν στρατηγῶν Κρατέρου, Μελεάγρου καὶ Φιλίππου.

§ 2—3 Περίληψις.

Σύνθεσις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου.
Σύνθεσις τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Παρμενίωνος.

§ 2—3 Ἐπιγραφή.

Ὁ στρατὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς διάταξιν μάχης.

§ 4. Περσῶν δὲ ἵππεῖς μὲν
ἦσαν ἐς δισμυρίους,
ξένοι δὲ πεζοὶ μισθοφόροι
ὀλίγον ἀποδέοντες δισμυρίων.

ἐτάχθησαν δὲ
παρατείναντες τὴν μὲν ἵππον τῷ
ποταμῷ
κατὰ τὴν ὄχθην
ἐπὶ μακρὰν φάλαγγα,
τοὺς δὲ πεζοὺς
κατόπιν τῶν ἵππέων.
καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν
τὸ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία.
Ἡ δὲ καθεώρων

ἐπέχοντα αὐτὸν Ἀλέξανδρον

κατὰ τὸ εὐώνυμον σφῶν —

δῆλος γὰρ ἦν
τῇ λαμπρότητι τῶν τε ὅπλων
καὶ τῇ ζῦν ἐκπλήξει θεραπείᾳ

τῶν ἀμφ' αὐτὸν
ταύτη ἐπέταζαν τῇ ὄχθῃ
πυκνὰς τὰς ἴλας τῶν ἵππέων.

§ 4 Ἀγνωστοὶ λέξεις.

δισμύριοι=εἴκοσι χιλιάδες
ὀλίγον ἀποδέοντες=ὀλίγον ὑπο-

τῶν Περσῶν δὲ ἵππεῖς μὲν
ἦσαν περίπου εἴκοσι χιλιάδες,
ξένοι δὲ πεζοὶ μισθοφόροι
ὀλίγον ὑπολειπόμενοι τῶν 20 χι-
λιάδων.

παρατάχθησαν δέ,
ἀφοῦ ἐξέτεινον τὸ μὲν ἵππικὸν
κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ
πλησίον τῆς ὄχθης
εἰς μακρὰν φάλαγγα,
τοὺς δὲ πεζοὺς
ὀπισθεν τῶν ἵππέων.
διότι καὶ ὑπερύψηλον ἦτο
τὸ ὑπεράνω τῆς ὄχθης ἔδαφος.
Εἰς τὸ μέρος δὲ ὅπου εὐκρινῶς
ἔβλεπον

ὅτι κατεῖχε θέσιν ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέ-
ξανδρος
ἀπέναντι τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος
αὐτῶν —

διότι ἦτο εὐδιάκριτος
ἐκ τῆς λαμπρότητος τῶν ὅπλων
καὶ ἐκ τῆς μετὰ σεβασμοῦ προθυ-
μίας

τῶν περὶ αὐτῶν —
ἐκεῖ παρέταζαν παρὰ τὴν ὄχθην
εἰς πυκνὰς τάξεις τὰς ἴλας τῶν
ἵππέων.

ἦ=ἐκεῖ ὅπου

καθορῶ=βλέπω καθαρά, διακρίνω

λειπόμενοι, σχεδόν
 παρατείνω=ἐκτείνω
 ὑπερδέξιος=ὑπερούψηλος
 τὰ χωρία=τὸ ἔδαφος

ἐπέχω=κατέχω θέσιν
 σὺν ἐκπλήξει=μετὰ σεβασμοῦ
 θεραπεία=προθυμία

§ 4 Γραμματικά.

ἦσαν=παρατ. τοῦ ρ. εἰμί. δισμυρίους=ἀριθμ. ἀπόλυτ. ἀποδέοντες=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀποδέω, ἀπέδεον, ἀποδεήσω, ἀπεδέησα, ἀποδεδέηκα, ἀπεδεδέηκιν. ἐτάχθησαν=παθ. ἀόρ. α' τοῦ ρ. τάττομαι, ἐταττόμην, τάξομαι, ταχθήσομαι, ἐταξάμην-ἐτάχθην, τέταγμαί, ἐτετάγμην. παρατείναντες=μετχ. ἀόρ. τοῦ ρ. παρατείνω, παρέτεινον, παρατενῶ, παρέτεινα, παρατέτακα, παρετετάκειν. ὑπερδέξια=ἐπίθ. πληθ. ὁ, ἡ ὑπερδέξιος-ον,. ἦ=ἀναφ. τοπ. ἐπίρρ. καθεώρων=παρ. τοῦ ρ. καθοράω-ῶ, καθεώρων, κατόψομαι, κατεῖδον, καθεόρακα, καθεωράκειν. ἐπέχοντα=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐπέχω, ἐπεῖχον, ἐφέξω-ἐπισχήσω, ἐπέσχον, ἐπέσχηκα, ἐπεσχήκειν. σφῶν=προσ. ἀντων. γ' προσ. δῆλος=ἐπίθ. ἦν=παρατ. τοῦ ρ. εἰμί. ταύτη=τοπ. ἐπίρρ. ἐπέταξαν=ἀόρ. τοῦ ρ. ἐπιτάσσω, ἐπέτασον, ἐπιτάξω, ἐπέταξα, ἐπιτέταχα, ἐπετετάχεν.

§ 4 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἀποδέοντες	παρατείνοντες	καθορῶσι	ἐπέχοντα
—	—	καθεώρων	
ἀποδεήσοντες	παρατενοῦντες	κατόψονται	ἐφέξοντα
ἀποδεήσαντες	παρατείναντες	κατεῖδον	ἐπισχόμεντα
ἀποδεδεηκότες	παρατετακότες	καθεοράκασι	ἐπεσχηκότα
		καθεωράκασαν	

ἐπιτάττουσιν	ἐπέταξαν
ἐπέταττον	ἐπιτάξωσι
ἐπιτάξουσιν	ἐπιτάξαιεν
ἐπέταξαν	ἢ ἐπιτάξειαν
	ἐπιταξάντων
ἐπιτετάχασιν	ἐπιτάξαι
ἐπετετάχασαν	ἐπιτάξας

§ 4 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Περσῶν... δισμυρίους (κυρία). ξένοι... (ἦσαν)... δισμυρίων (κυρία). ἐτάχθησαν... ἰππέων (κυρία). Καὶ γάρ... χωρία (κυρία). Ἡ.. καθεώρων... ἐπέχοντα (ἀναφορική δευτερ.) δῆλος... θεραπεία (κυρία παρενθετική). ταύτη... ἰππέων (κυρία).

§ 4 Συντακτικά.

Περσῶν=γεν. διαίρ. ἰππεῖς=ὑποκ. ἦσαν=ρημ. κυρ. προτ. ἐς δισμυρίους=κατηγορ. ξένοι=ὑποκ. πεζοὶ-μισθοφόροι=ἐπιθ. προσδ. ἀποδέοντες=μετχ. κατηγ. δισμυρίων=ἀντικ. ἐτάχθησαν=ρημ. κυρ. προτ. παρατείναντες=μετχ. χρον. τὴν μὲν ἵππον=ἀντικ. τῷ ποταμῷ=δοτ. τοπική. κατὰ τὴν ὄχθην=ἐμπρ. τοπ. προσθ. ἐπὶ φάλαγγα=ἐμπρ. προσ. μακρὰν=ἐπιθ. προσδ. ὑπερδέξια=κατηγορ. ἦν=ρημ. κυρ. πρότ. ἀττική σύνταξις. ὑπὲρ τὴν ὄχθην=ἐμπρ. τοπ. προσ. χωρία=ὑποκ. (ἦ) καθεώρων=ρημ. ἀναφ. δευτ. προτ. ἐπέχοντα=κατηγορ. μετχ. (ἐκ τοῦ καθεώρων). αὐτὸν=κατηγορ. προσ. Ἀλέξανδρον=ἀντικ. καὶ ὑποκ. τῆς μετχ. κατὰ τὸ εὐώνυμον=ἐμπρ. τοπ. προσ. σφῶν=γεν. κτητ. δῆλος=κατηγορ. ἦν=ρημ. κυρ. παρενθ. προτ. τῇ λαμπρότητι=δοτ. τῆς αἰτίας. τῶν τε ὀπλων=γεν. ὑποκ. θεραπεία=δοτ. τῆς αἰτίας. τῶν ἀμφ' αὐτὸν=γεν. ὑποκ. ταύτη=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. ἐπέταξαν=ρημ. κυρ. προτ. τῇ ὄχθῃ=δοτ. τοπ. πυκνάς=κατηγορ. προσδ. τὰς ἴλας=ἀντικ. τῶν ἰππέων=γεν. κτητ.

§ 4 Ἐτυμολογικά.

δισμύριοι <Δίς-μύριοι.

μισθοφόρος <μισθός + φέρω> μισθολογία, μισθοφορῶ, μισθοφορικός.

χωρίον <χώρος> χώρα, χωρῶ.

λαμπρότης <Λαμπρός <Λάμπω> λαμπρύνω, λαμπρῶς.

ἐκπληξίς <ἐκπλήσσω <ἐκ + πλήσσω> ἐκπληκτός, ἐκπληκτικός.

θεραπεία <Θεραπέω <Θεράπων> θεράπευμα, θεραπευτής, θεραπευτικός, θεραπευτήριον.

πυκνός <Πύκα (=πυκινός=πυκνός> πυκνότης, πυκνῶ, πύκνωμα, πυκνῶς.

§ 4 Πραγματικά.

ξένοι = ἐννοοῦνται οἱ ἐν τῷ Περσικῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες μισθοφόροι Ἕλληνες.

παρατείναντες τὴν ἵππον τῷ ποταμῷ = ἀναπτύξαντες κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ εἰς εὐρυτάτην γραμμὴν τοὺς ἵππεῖς. Τοῦτο ἔπραξαν οἱ Πέρσαι, διότι αἱ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ ἦσαν ὑψηλαὶ καὶ οἱ ἵππεῖς διὰ τῶν μακρῶν των ὄπλων εἶχον περισσοτέραν εὐχέρειαν νὰ ἀποκρούσουν τοὺς ἀποβιβαζομένους εἰς τὰς ὄχθας Ἑλλήνας. Ἡ σκέψις των ὁμως αὕτη ἦτο ἐσφαλμένη καὶ ἐνεργήσαντες τοιοῦτοτρόπως διέπραξαν τρομερὸν σφάλμα, διότι οἱ ἵππεῖς λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους δὲν εἶχον τὴν εὐχέρειαν τῆς ἐλευθέρας μετακινήσεως καὶ οἱ ἐλιγμοὶ τοῦ ἵππικοῦ εἰς παρομοίας περιστάσεις ἀποβαίνουν καταστρεπτικοὶ καὶ διὰ τοὺς ἵππους καὶ διὰ τοὺς ἀναβάτας. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ πλέον ἐνδεικνυομένη παράταξις ἦτο νὰ προηγηθῶν οἱ πεζοί, οἱ ὅποιοι εὐχερέστερον μετακινοῦνται εἰς παρομοίας φύσεως ἐδάφη, διότι ἔχουν τὴν εὐκολίαν νὰ παρακολουθοῦν τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ δροῦν ἀναλόγως, χωρὶς νὰ δυσχεραίνωνται ἐκ τῶν ἀποκρήμων ὄχθῶν τοῦ ποταμοῦ. Μὲ τὸν τρόπον τοῦτον τῆς διατάξεως τὸ πεζικὸν ὄπισθεν τοῦ ἵππικοῦ κατεδικάσθη εἰς ἀδράνειαν, διότι οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ παρακολουθῆ καλῶς τὸ ἀποβιβαζόμενον ἐχθρικὸν στράτευμα καὶ εἰς περίπτωσιν ἀμέσου δράσεως παρημποδίζετο ἀπὸ τοὺς παρεμβαλλομένους ἵππεῖς.

δῆλος ἦν = ἦτο φυσικὸν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ καθίσταται εὐδιάκριτος, διότι ἡ ἀπόστασις πρῶτον τὸ ἐπέτρεπεν. Ἐπειτα τὰ λαμπρὰ ὄπλα του καὶ ἡ χαίτη τῆς περικεφαλαίας του ἐκ λαμπρῶν λευκῶν πτερῶν καὶ γενικῶς τὸ πλῆθος τῶν ὑπασπιστῶν, τὸ περιβάλλον τὸν νεαρὸν βασιλέα, προσείλκουν τὴν προσοχὴν καὶ εὐκόλως ἀντελαμβάνετο κανεὶς ὅτι εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, λόγῳ τῆς ζωηρᾶς κινήσεως, εὐρίσκετο ὁ ἐνδοξος ἡγέτης.

§ 4 Νόημα.

Αἱ Περσικαὶ δυνάμεις ἀνερχόμεναι εἰς 20.000 περίπου ἵππεῖς καὶ εἰς — κατὰ τι ὀλιγώτερον τῶν 20.000 — πεζοὺς μισθοφόρους παρετάχθησαν κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν. Τὸ ἵππικὸν ἀναπτυχθὲν ἔλαβε θέσιν πλησίον τοῦ ποταμοῦ κατὰ μῆκος τῶν ὄχθῶν αὐτοῦ, ὄπισθεν του δὲ παρετάχθη τὸ πεζικὸν λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους. Ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ σημείου εἰς τὸ ὅποιον ἀντελήφθησαν ὅτι εὐρίσκετο ὁ Ἀλέξανδρος, οἱ Πέρσαι ἀντιπαρέταξαν πυκνὰς τὰς ἴλας τῶν ἵππέων των.

§ 4 Περίληψις.

Ἀριθμὸς τῶν ἵππικῶν καὶ πεζικῶν δυνάμεων τῶν Περσῶν. Τρόπος

διατάξεως αὐτῶν. Ἐνίσχυσις τῆς Περσικῆς παρατάξεως τῆς κειμένης ἔναντι τοῦ Ἀλεξάνδρου.

§ 4 Ἐπιγραφή.

Τρόπος διατάξεως τῶν Περσικῶν δυνάμεων.

§ 5, 6, 7. Χρόνον μὲν δὴ ἀμφότερα τὰ στρατεύματα ἐφαστῶτες ἐπ' ἄκρου τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τοῦ ὀκνεῖν τὸ μέλλον ἡσυχίαν ἤγον, καὶ σιγὴ ἦν πολλή ἀφ' ἑκατέρων.

Οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενον τοὺς Μακεδόνας ὁπότε ἐσβήσονται εἰς τὸν πόρον ὡς ἐπικεισόμενοι ἐκβαίνουσιν·

Ἀλέξανδρος δ' ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ ἐγκελευσάμενος τοῖς ἀφ' αὐτὸν ἐπεσθαί τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι, ἔταξε Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου

προεμβλεῖν ἐς τὸν ποταμὸν ἔχοντα μὲν τοὺς προδρόμους ἵππεας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων (ἐμβλεῖν)

Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου

ἄγοντα τὴν ἰλην Σωκράτους, ἣ δὴ καὶ ἐτύγχανεν ἔχουσα τὴν ἡ-

Ἐπί τινα μὲν λοιπὸν χρόνον ἀμφότεροι οἱ στρατοὶ ἰστάμενοι παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἐπειδὴ ἐφοβούντο τὸ μέλλον ἡσύχαζον, καὶ σιγὴ ἐπεκράτει βαθεῖα καὶ εἰς τὰ δύο μέρη.

Διότι οἱ Πέρσαι ἀνέμενον τοὺς Μακεδόνας πότε θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ποταμόν, ἵνα ἐπιτεθῶσι (κατ' αὐτῶν) ὅταν ἐξέρχωνται·

ὁ Ἀλέξανδρος δὲ ἀφοῦ ἐπήδησε ἐπάνω εἰς τὸν ἵππον (του) καὶ ἀφοῦ προέτρεψε τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ νὰ ἀκολουθοῦν καὶ ἄνδρες γενναῖοι νὰ γίνωνται, διέταξε τὸν Ἀμύνταν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρραβαίου νὰ ριφθῆ πρῶτος εἰς τὸν ποταμὸν μὲ τοὺς προσκόπους ἵππεῖς

καὶ μάλιστα καὶ τοὺς Παίονας καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ ἔμπροσθεν τούτων (νὰ εἰσέλθῃ)

ὁ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου

ὀδηγῶν τὴν ἰλην τοῦ Σωκράτους, ἣ ὁποία βεβαίως ἔτυχε νὰ ἔχῃ

γεμονίαν παντός τοῦ ἵππικου

ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ·
αὐτὸς δ' ἄγων τὸ δεξιὸν κέρας

ὑπὸ σαλπίγγων τε
καὶ ἀλαλάζοντας τῷ Ἐνουαλίῳ

ἐμβαίνει εἰς τὸν πόρον
παρατείνων ἀεὶ λοξὴν τὴν τάξιν,

ἣ παρεῖλκε τὸ ρεῦμα,
ἵνα μὴ προσπίπτωσι,
οἱ Πέρσαι αὐτῷ κατὰ κέρας

ἐκβαίνοντι δῆ,
ἀλλ' ὡς ἀνυστὸν καὶ αὐτὸς
προσμείξῃ τῇ φάλαγγι
αὐτοῖς.

§ 5, 6, 7 Ἄγνωστοι λέξεις.

χρόνον=ἐπὶ τινα χρόνον, ἐπὶ ἐν
χρονικὸν διάστημα

δῆ=λοιπὸν

τὰ στρατεύματα ἐφεστῶτες=οἱ
στρατοὶ ἰστάμενοι

ὄκνω=φοβοῦμαι

τὸ μέλλον=ἡ ἄγνωστος ἐκβασίς
τῆς μάχης

ἡσυχίαν ἄγω=ἡσυχάζω

πολλὴ σιγὴ=βαθεῖα σιγὴ

ἐκάτερος=καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος
ἐκ τῶν δύο

ὄποτε=πότε

πόρος=ποταμὸς

ἐπίκειμαι=ἐπιτίθεμαι

§ 5, 6, 7 Γραμματικά.

ἐφεστῶτες=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. ἐφίσταμαι, ἐφιστάμην, ἐπιστήσομαι,

τὴν πρώτην θέσιν ὅλου τοῦ ἵππι-
κοῦ

κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν·
αὐτὸς δὲ (ὁ Ἀλέξανδρος) ὀδηγῶν
τὴν δεξιὰν πτέρυγα
ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων
καὶ τοῦ ἀλαλαγμοῦ πρὸς τιμὴν
τοῦ Ἐνουαλίου

εἰσέρχεται εἰς τὸν ποταμὸν
ἐκτείνων βαθμηδὸν λοξὴν τὴν
παράταξιν,

κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρεύματος
ἵνα μὴ ἐπιπίπτωσι
οἱ Πέρσαι κατ' αὐτοῦ ἐκ τῶν πλα-
γίων,

ὅταν διαβαίῃ ἤδη,
ἀλλὰ ὅσον τὸ δυνατόν καὶ αὐτὸς
νὰ συμπλακῇ ἐν ἐκτεταμένῃ γραμ-
μῇ πρὸς αὐτούς.

ἐγκελεύομαι=προτρέπω

γίγνομαι ἀνὴρ ἀγαθός=ἀναδεικνύ-
ομαι γενναῖος ἀνὴρ

προεμβάλλω=πρῶτος εἰσέρχομαι

καὶ μὴν=καὶ μάλιστα

τάξεις=τάγμα

ἡγεμονία=πρῶτη θέσις

ἀλαλάζω=κραυγάζω ἀλαλά

παρατείνω ἀεὶ τὴν τάξιν=βαθμηδὸν
ἐκτείνω τὴν παράταξιν

ἣ παρεῖλκε τὸ ρεῦμα=πρὸς τὴν κατ-
εύθυνσιν τοῦ ρεύματος

προσπίπτω=ἐπιπίπτω

ὡς ἀνυστὸν=ὅσον τὸ δυνατόν

προσμείγνυμι=συμπλέκομαι

ἐπέστην, ἐφέστηκα, ἐφειστήκειν (μετχ. παρακ. ἐφεστῶς-ῶσα-ῶς).
 ὀκνεῖν=ἀπαρέμφ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ὀκνέω-ῶ, ὠκνουν, ὀκνήσω, ὠκνησα.
 ἦγον=παρατ. τοῦ ρ. ἄγω, ἦγον, ἄζω, ἦγαγον, ἦχα-ἀγήοχα, ἦχιν-ἦ-
 γηόχιν. ἦν=παρατ. τοῦ ρ. εἶμι. ἑκατέρων=ἐπιμερ. ἀντων. προσέμενον
 =παρατ. τοῦ ρ. προσμένω προσέμενον, προσμενῶ, προσέμεινα, προσμε-
 μένηκα, προσεμεμένηκειν. ἐσβήσονται=μέλλ. τοῦ ρ. ἐσβαίνω, ἐσέβαι-
 νον, ἐσβήσομαι, ἐσέβην, ἐσβέβηκα, ἐσεβεβήκειν. ἐπικεισόμενοι=μετχ.
 μέλλ. τοῦ ρ. ἐπικεῖμαι=ἐπιτίθεμαι, ἐπετιθέμην, ἐπιθήσομαι=ἐπιτεθήσο-
 σομαι, ἐπεθέμην—ἐπετέθη, ἐπιτέθειμαι=ἐπικεῖσαι, ἐπετεθέτην—ἐπεκεῖ-
 μην. ἐκβαίνουσιν=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἐκβαίνω (§ 5,7). ἀναπηδήσας=
 μετχ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἀναπηδάω-ῶ, ἀνεπήδων, ἀναπηδήσω, ἀνεπήδησα,
 ἀναπεπήδηκα, ἀνεπεπηδήκειν. ἐγκελευσάμενος=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. ἐγκε-
 λεύομαι (ὀμαλόν). ἔπεσθαι=ἀπαρέμφ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἔπομαι, εἰπόμην, ἔψο-
 μαι, ἐσπόμην, ἠκολούθηκα, ἠκολουθήκειν. γίγνεσθαι=ἀπαρέμφ. ἔνεστ.
 τοῦ ρ. γίγνομαι. ἔταξε=ἄορ. α' τοῦ ρ. τάττω. προεμβάλειν=ἀπαρέμφ.
 ἄορ. β' τοῦ ρ. προεμβάλλω, προενέβαλλον, προεμβάλῶ, προενέβαλον, προ-
 εμβέβληκα προενεβεβλήκειν. ἔχοντα=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἔχω. ἄγοντα=
 μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἄγω. ἐτύγγανεν=παρατ. τοῦ ρ. τυγγάνω, ἐτύγγανον,
 τεύξομαι - τεύξομαι, ἔτυχον, τετύχηκα, ἐτετυχήκειν. ἀλαλάζοντας=
 μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἀλαλάζω. παρατείνων=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. παρα-
 τείνω, παρέτεινον, παρατενῶ, παρέτεινα, παρατέτακα, παρετετάκειν.
 ἦ=ἀναφ. τροπ. ἐπίρρ. παρεῖλκε=παρατ. τοῦ ρ. παρέλκω, παρεῖλκον,
 παρέλξω-παρελκύσω, παρεῖλκυσα-παρεῖλξα, παρεῖλκυκα, παρελκύ-
 κειν. προσπίπτειν=εὐκτ. ἔνεστ. τοῦ ρ. προσπίπτω, προσέπιπτον, προσ-
 πεσοῦμαι, προσέπεσον, προσπέπτωκα, προσεπεπτώκειν. ἐκβαίνοντι=
 μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἐκβαίνω. ἀνυστὸν=ρημ. ἐπίθετον προερχόμενον ἐκ
 τοῦ ρ. ἀνύω ἢ ἀνύτω. προσμείζῃ =ὑποτ. ἄορ. τοῦ ρ. (προσ)μείγνυμι-
 μειγνύω-μίσγω, προσεμείγνυον, προσμείζω, προσέμειξα, προσμείξας
 ἔχω, προσμείξας εἶχον.

§ 5, 6, 7 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἐφιστάμενοι	προσμένουσι	ἐκβαίνουσι	παρέλκει
—	προσέμενον	—	παρεῖλκε
ἐπιστησόμενοι	προσμενοῦσι	ἐκβησομένοις	παρέλξει
ἐπιστάντες	προσέμειναν	ἐκβᾶσι	παρεῖλξε

ἐφεστῶτες	προσεμεμενήκασι	ἐκβεβηκόσι	παρείλυκε
—	προσεμεμενήκεσαν	—	παρειλύκει

εἰσβαίνουσι	ἔπεσθαι	προεμβάλλειν	τυγχάνει
εἰσέβαινον	—	—	ἐτύγχανε
εἰσβήσονται	ἔψεσθαι	προεμβαλεῖν	τεύξεται
εἰσέβησαν	ἔσπέσθαι	προεμβαλεῖν	ἔτυχε
εἰσβεβήκασι	ἤκολουθηκέαι	προεμβεβληκέαι	τετύχηκε
εἰσεβεβήκεσαν	—	—	ἔτετυχήκει

ἔχοντα	παρτείνων	προσπίπτειν
—	—	—
ἔξοντα	παρτενῶν	προσπεσοῖντο
σχόντα	παρτείνας	προσπέσειεν
ἔσχηκότα	παρτετακῶς	προσπεπτωκότες εἶεν
—	—	—

ἐκβαίνοντι	προσμειγνύη	ἄγουσι
—	—	ἦγον
ἐκβησομένω		ἄξουσι
ἐκβάντι	προσμείξη	ἦγαγον
ἐκβεβηκότι	προσμεμειχῶς ἦ	ἀγήοχασι ἦ ἦχασι
—	—	ἠγήοχεσαν ἦ ἠχεσαν

γίγνεσθαι	ἄγοντα	ἐμβαίνει
—	—	ἐνέβαινε
γενήσεσθαι	ἄξοντα	ἐμβήσεται
γενέσθαι	ἀγαγόντα	ἐνέβη
γεγενῆσθαι ἢ γεγονέναι	ἀγηοχότα ἦ ἦχότα	ἐμβέβηκε
—	—	ἐνεβεβήκει

§ 5, 6, 7 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἐσβήσονται, —, ἐσβήσονται, —, ἐσβήσεσθαι, ἐσβησόμενος.

ἐκβαίνουσι, ἐκβαίνωσι, ἐκβαίνουιεν, ἐκβαίνόντων, ἐκβαίνειν, ἐκβαίνων.

ἐμβαίνει, ἐμβαίνη, ἐμβαίνοι, ἐμβαινέτω, ἐμβαίνειν, ἐμβαίνων.

προσπίπτουσι, προσπίπτωσι, προσπίπτειεν, προσπιπτόντων, προσπίπτειν, προσπίπτων.

προσέμειξε, προσμείξῃ, προσμείξαι, προσμειξάτω, προσμείξαι, προσμείξας.

§ 5, 6, 7 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Χρόνον... ἤγον (κυρία). καὶ σιγή... ἑκατέρων (κυρία). Οἱ γάρ... Μακεδόνας... ὧς... ἐκβαίνουσιν (κυρία διακοπεῖσα). ὁπότε... πόρον (πλαγία ἐρώτησις). Ἀλέξανδρος... ἵππον (μετοχική χρονική). καὶ τοῖς... γίνεσθαι (μετοχική χρονική). τοὺς μὲν... τάξιν (κυρία). καὶ πρὸ τούτων... (ἔταξε) ... ἄγοντα (κυρία). ἡ δὲ... ἡμέρα (ἀναφορική). Αὐτός... τάξιν (κυρία). ἤ... ρεῦμα (ἀναφορική). ἵνα... προσπίπτειεν (τελική). ἀλλά... αὐτοῖς (τελική).

§ 5, 6, 7 Συντακτικά.

χρόνον=αἰτ. τοῦ χρόνου (ἐπιρρηματικῶς). ἀμφοτέρα=ἐπιθ. προσδ. τὰ στρατεύματα=ὑποκ. ἐφεστῶτες=μετχ. τροπ. σχῆμα κατὰ σύνεσιν ἢ κατὰ τὸ νοούμενον (ἀντὶ ἐφεστῶτα τὰ στρατεύματα ἢ ἐφεστῶτες οἱ στρατοί). ἐπ' ἄκρου τοῦ ποταμοῦ=ἐμπρ. τοπ. προσ. ὑπὸ τοῦ ὄκνεῖν=ἐμπρ. προσ. τοῦ ἀναγκ. αἰτίου. τὸ μέλλον=ἀντικ. τοῦ ὄκνεῖν. ἡσυχίαν=ἀντικ. ἤγον=ρημ. κυρ. προτ. σιγή=ὑποκ. ἦν=ρημ. κυρ προτ. πολλή=ἐπιθ. προσ. ἀφ' ἑκατέρων=ἐμπρ. τοπ. προσ. Οἱ Πέρσαι=ὑποκ. προσέμενον=ρημ. κυρ. προτ. τοὺς Μακεδόνας=ἀντικ. ἐσβήσονται=ρημ. πλαγ. χρον. προτ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ προσέμενον. εἰς τὸν πόρον=ἐμπρ. προσ. ὧς ἐπικεισόμενοι=τελ. μετχ. ἢ τοῦ σκοποῦ. ἐκβαίνουσιν=μετχ. χρον. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. ἀναπηδήσας=μετχ. χρον. ἐπὶ τὸν ἵππον=ἐμπρ. προσ. ἐγκελευσάμενος=μετχ. χρον. τοῖς ἀμφ' αὐτὸν=ἀντικ. τῆς μετχ. ἔπεσθαι=ἀντικ. τοῦ ἐγκελευσάμενος ὅπως καὶ τὸ ἀμφ' αὐτὸν (τελ. ἀπαρέμφ.) ἄνδρας=κατηγ. ἀγαθοὺς=ἐπιθ. προσδ. γίνεσθαι=ἀντικ. τοῦ ἐγκελευσάμενος. ἔταξε=ρημ. κυρ. προτ. Ἀμύνταν=ἀντικ. Ἀρραβαίου=γενικὴ κτητ. προεμβαλεῖν=ἀντικ. τοῦ ἔταξε, τελ. ἀπαρέμφ. ἐς τὸν ποταμὸν=ἐμπρ. προσ. ἔχοντα=μετχ. τροπ. τοὺς προδρόμους=ἐπιθ. προσ. ἱπέας καὶ τοὺς Παίονας=ἀντικ. καὶ τῶν πεζῶν=γεν. διαιρ. μίαν =ἐπιθ. προσ. τάξιν=ἀντικ. τοῦ ἔχοντα. καὶ πρὸ τούτων=ἐμπρ. προσ. Πτολεμαῖον=ἀντικ. τοῦ Φιλίππου=γεν. κτητ. ἄγοντα=τροπ. μετχ. τὴν ἴλην

=άντικ. **Σωκράτους**=γεν. κτητ. (ἦ) **ἐτύγχανεν**=ρημ. τῆς ἀναφ. προτ. (ἦ=ὑποκ.). **ἔχουσα**=κατηγορ. μετχ. **τὴν ἡγεμονίαν**=άντικ. τοῦ ἔχουσα. **παντὸς**=κατηγ. προσδ. **ἰππικοῦ**=γεν. άντικ. τοῦ ἡγεμονία. **ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ**=δοτ. χρονική. **αὐτὸς**=ὑποκ. **ἄγων**=μετχ. τροπ. **τὸ δεξιὸν**=ἐπιθ. προσ. **κέρας**=άντικ. **ὑπὸ σαλπίγγων τε**=ἐμπρ. προσδ. συνοδείας. **καὶ ἀλαλάζοντας**=μετχ. τροπ. **σχῆμα κατὰ σύνεσιν ἢ κατὰ τὸ νοούμενον** (ἀντὶ ἀλαλάζον). **τῷ Ἐυαλίῳ**=άντικ. (δοτ. χαριστ.). **ἐμβαίνει**=ρημ. κυρ. προτ. **ἐς τὸν πόρον**=ἐμπρ. προσ. **παρτείνων**=μετχ. τροπ. **ἀεὶ**=ἐπιρρ. χρον. προσ. **λοξὴν**=κατηγορ. προσδ. **τὴν τάξιν**=άντικ. (ἦ) **παρεῖλκε**=ρημ. δευτ. ἀναφ. προτ. **τὸ ρεῦμα**=ὑποκ. (**ἵνα μὴ**) **προσπίπτειεν**=ρ. τελ. προτ. **οἱ Πέρσαι**=ὑποκ. τοῦ προσπίπτειεν. **αὐτῷ**=άντικ. **κατὰ κέρασ**=ἐμπρ. προσ. **ἐκβαίνοντι**=μετχ. χρον. **ὡς ἀνυστὸν (ἦν)**=ἐννοοῦμ. ρημ. τῆς ἀναφ. προτ. **καὶ αὐτὸς**=κατηγορ. προσ. με ὑποκ. τὸ ἐννοοῦμ. Ἀλεξάν. **προσμείξῃ**=ρημ. τελ. προτ. **τῇ φάλαγγι**=δοτ. τοῦ μέσου. **αὐτοῖς**=άντικ.

§ 5, 6, 7 Ἐτυμολογικά.

στράτευμα < Στρατεύω > στρατεία, στρατεύσις, στρατεύσιμος, στρατευτικός.

ὄκνω < ὄκνος (=φόβος, δισταγμός) > ὄκνηρός, ὄκνητέος.

ἡσυχία < Ἡσυχος >, ἡσύχιος, ἡσυχάζω.

σιγή < Σίζω (=ἐκπέμπω συριγμόν) > σιγάζω, σιγῶ, σιγαλός.

πρόδρομος < Πρό + δραμεῖν τοῦ ρ. τρέχω.

ἡγεμονία < Ἡγεμών > ἡγεμονεύω, ἡγεμονικός.

ρεῦμα < Ρέω > ρεῦσις, ρευστός, ρευστότης.

ἀνυστός < Ἀνύω > ἀνυστικός, ἀνύττω.

§ 5, 6, 7 Πραγματικά.

Καὶ σιγή ἦν πολλή=ἌΟ Ἀρριανὸς ἐνταῦθα μᾶς δίδει πράγματι. ἐξαιρετόν εἰκόνα τῶν δύο ἀντιπάλων στρατῶν κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμήν τῆς μεγάλης των συγκρούσεως. Βαθυτάτη σιγή ἐπεκράτει, λέγει. εἶναι ἡ σιγή ἐκείνη ἢ ὅποια συνέχει τοὺς πάντας εἰς παρομοίας ἀγωνιώδεις στιγμάς, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ μέλλον εἶναι ἄδηλον. Μετὰ τὰς τελευταίας διαταγὰς τῶν ἀρχηγῶν, οἱ πάντες προσηλωμένοι μετὰ τὴν προσοχὴν των συγκεντρωμένην εἰς τὸ πρόσωπον ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὁποίου

ἀναμένεται ἢ τελευταία λέξεις, διὰ νὰ λησμονηθοῦν τὰ πάντα καὶ ὅλοι νὰ ριφθοῦν εἰς τὸ πεδίου τῆς τιμῆς ἀκάθεκτοι. Φόβοι, ἐνδοιασμοί, τὰ πάντα καταπαύουν καὶ τὰ ἄγρια ἔνστικτα καταλαμβάνουν τὴν πρώτην θέσιν, ὅπου ἢ ἐξόντωσις καὶ ὁ ἀλληλοσπαραγμὸς ἐμφανίζεται ἀδυσώπητος.

ἀλαλάζοντες - ὑπὸ σαλπίγγων = οἱ ἀλαλαγμοὶ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς μάχης ἦσαν λίαν συνήθεις εἰς τοὺς Ἕλληνας. Οἱ ἀλαλαγμοί, ὡς σήμερον τὰ διάφορα συνθήματα καὶ οἱ ἦχοι τῶν σαλπίγγων, ἐξήσκουν μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν στρατιωτῶν καὶ δι' αὐτῶν καὶ οἱ πλέον ἄτολμοι ἐλάμβανον θάρρος καὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἀντιθέτως αἱ φωναὶ αὗται κατετρόμαζον τὸν ἀντίπαλον καὶ μάλιστα τοὺς στρατιώτας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸ πρῶτον ἐλάμβανον τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς καὶ ἠγγόνουν τὰς συνθηεῖας τῶν Ἑλλήνων. Γνωστὸς εἶναι ὁ φόβος τὸν ὅποιον ἐπροξένησεν ὁ Κύρος κατὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν στρατευμάτων του εἰς τὴν Κίλισσαν καὶ εἰς τὸν βαρβαρικὸν στρατόν.

τῷ Ἐνυάλῳ = Ἐνυάλιος ὠνομάζετο ὁ Ἄρης, ὁ θεὸς τοῦ πολέμου.

§ 5, 6, 7 Νόημα.

Ἐνῶ τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα καὶ οἱ δύο ἀνέμενον παρατεταγμένοι παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ σιωπηλοὶ τὴν τελευταίαν διαταγὴν, ὁ Ἀλέξανδρος, ἀφοῦ συνέστησεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ φανοῦν γενναῖοι καὶ ἄξιοι τοῦ ὀνόματός των, δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐφορμήσεως εἰς τὸν Σωκράτην, ἢ ἴλη τοῦ ὁποίου εἰσέρχεται πρώτη εἰς τὸν ποταμόν, δεδομένου ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν αὐτὴ ἔτυχε νὰ ἔχη τὴν ἡγεμονίαν. Τὸν Σωκράτην ἀκολουθεῖ ὁ Ἀμύντας μετὰ τῶν προδρόμων καὶ κατόπιν οἱ Παίονες. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐνῶ τὰ τμήματα ταῦτα προχωροῦν καὶ αἱ σάλπιγγες ἀντηχοῦν καὶ οἱ στρατιῶται ἠλάλαζον ἐπικαλούμενοι τὸν Ἐνυάλιον, ὁ Ἀλέξανδρος εἰσέρχεται εἰς τὸν ποταμόν ὀδηγῶν τὴν δεξιὰν πτέρυγα λοξῶς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ρευμάτων τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ ἀποφύγη κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ἐχθρικὴν προσβολὴν εἰς μέγα μέτωπον.

§ 5, 6, 7 Περίληψις.

Λόγοι σιωπῆς τῶν δύο ἀντιπάλων. Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν. Ἡ ἴλη τοῦ Σωκράτους δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐκκι-

νήσεως κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἡ δεξιὰ πτέρυξ ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον εἰσέρχεται λοξῶς εἰς τὸν ποταμόν.

§ 5, 6, 7 Ἐπιγραφή.

Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ πρὸ τῆς μάχης καὶ ὁ τρόπος διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ.

Ἔναρξις καὶ διεξαγωγὴ τῆς μάχης

Κεφ. 15

2. Οἱ δὲ Πέρσαι,
πρῶτοι
οἱ ἄμφι Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην

προσέσχον τῇ ὄχθῃ,
ταύτῃ καὶ αὐτοὶ
ἔβαλλον ἄνωθεν,
οἱ μὲν αὐτῶν ἔσακοντίζοντες

ἐς τὸν ποταμὸν
ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου,
οἱ δὲ καταβαίνοντες
κατὰ τὰ χαμαλώτερα αὐτῆς
ἔστ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ.
Καὶ ἦν ὠθισμὸς τῶν τε ἰππέων,
τῶν μὲν ἐκβαίνειν ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ
τῶν δ' εἴργειν τὴν ἔκβασιν,
καὶ ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν
πολλὴ ἄφεις (ἦν) παλτῶν,
οἱ δὲ Μακεδόνες
ἐμάχοντο ζὺν δόρασιν.
Ἄλλ' οἱ Μακεδόνες
πολὺ ἐλαττούμενοι
τῷ τε πλήθει
ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ προσ-
βολῇ
ἀμυνόμενοι καὶ αὐτοὶ

ἐξ οὗ βεβαίου τε
καὶ ἅμα κάτωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ,

οἱ δὲ Πέρσαι
ἐξ ὑπερδεξίου τῆς ὄχθης·

Οἱ δὲ Πέρσαι,
εἰς τὸ μέρος ὅπου πρῶτοι
οἱ περὶ τὸν Ἀμύνταν καὶ Σω-
κράτην
ἐπλησίασαν τὴν ὄχθην,
εἰς αὐτὸ τὸ μέρος καὶ αὐτοὶ
ἐκτύπων ἀπὸ ἐπάνω,
ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν ρίπτοντες ἀ-
κόντια

μέσα εἰς τὸν ποταμὸν
ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑψηλῶν θέσεων,
ἄλλοι δὲ καταβαίνοντες
εἰς τὰς χαμηλότερας θέσεις αὐτῆς
μέχρι τοῦ ὕδατος.
Καὶ συνωθοῦντο καὶ οἱ ἰππεῖς
διότι προσεπάθουν οἱ μὲν νὰ ἐξέλ-
θουν ἐκ τοῦ ποταμοῦ,
οἱ δὲ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἔκβασιν,
καὶ οἱ μὲν Πέρσαι
ἔρριπτον πολλὰ ἀκόντια
οἱ δὲ Μακεδόνες
ἐμάχοντο διὰ τῶν δοράτων.
Ἄλλ' οἱ Μακεδόνες,
ἐπειδὴ ἦσαν ὀλιγώτεροι
κατὰ τὸ πλήθος,
ὑπέφερον κατὰ τὴν πρώτην προσ-
βολήν,
ἐπειδὴ μάλιστα ἠμύνοντο καὶ αὐ-
τοὶ
ἐξ ἐπισφαλοῦς (ἐδάφους)
καὶ συγχρόνως κάτωθεν ἐκ τοῦ
ποταμοῦ,
οἱ δὲ Πέρσαι
ἐξ ὑψηλῶν θέσεων τῆς ὄχθης·

ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον
τῆς Περσικῆς ἵππου
ἔπετέτακτο ταύτη,
οἱ τε Μέμνονος παῖδες
καὶ αὐτὸς Μέμνων
μετὰ τούτων ἐκινδύνευε.

καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη οἱ ἄριστοι
τοῦ Περσικοῦ ἵππικοῦ
εἶχον ταχθῆ ἔν ταύτη τῇ θέσει,
καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μέμνονος
καὶ ὁ ἴδιος ὁ Μέμνων
μετὰ τούτων ἐμάχητο.

§ 2 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἦ=ἐκεῖ ὅπου
προσέχω τῇ ὄχθῃ=πλησιάζω εἰς
τὴν ὄχθην
ταύτη=εἰς τοῦτο τὸ μέρος
βάλλω=κτυπῶ
εἰσακοντίζω=ρίπτω ἀκόντια
ἐξ ὑπερδεξίου=ἀπὸ ὑψηλᾶς θέ-
σεως
χθαμαλὸς=χαμηλὸς
ἔστε ἐπὶ τὸ ὕδωρ=μέχρι τοῦ ὕ-
δατος

ἦν ὠθισμὸς τῶν ἰπέων=συνεω-
θοῦντο οἱ ἰππεῖς
εἶργω=ἐμποδίζω
ἦν ἄφεις παλτῶν=ἀφίετο παλτὰ=
ἐρρίπτοντο ἀκόντια
ἐλαττοῦμαι=εἶμαι ὀλιγώτερος
κακοπαθῶ=ὑποφέρω
οὐ βέβαιος=ἐπισφαλῆς
ἄλλως τε καὶ=καὶ πρὸς τούτοις, καὶ
ἐξ ἄλλου
τὸ κράτιστον=τὸ ἄριστον μέρος
κινδυνεύω=μάχομαι

§ 2 Γραμματικά.

ἦ=ἀναφ. τοπ. ἐπίρρ. προσέσχον=ἀόρ. β' τοῦ ρ. προσέχω, προσεῖχον,
προσέξω, προσέσχον, προσέσχηκα, προσεσχῆκειν. ταύτη=δοτικοφανὲς
ἐπίρρ. ἔβαλλον=παρατ. τοῦ ρ. βάλλω, ἔβαλλον, βαλῶ, ἔβαλον - ἔβαλα
βέβληκα, ἐβεβλήκειν. ἐσακόντιζοντες=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐσακοντίζω,
ἐσηκόντιζον, ἐσακοντιῶ, ἐσηκόντισα, ἐσηκόντικα, ἐσηκοντίκειν. Κα-
ταβαίνοντες=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. καταβαίνω, κατέβαινον, καταβήσο-
μαι, κατέβην, καταβέβηκα, κατεβεβήκειν. χθαμαλότερα=συγκρ. βαθ.
τοῦ ἐπιθ. χθαμαλός. ἔστε=ἐπίρρ. εἶργειν=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἶρ-
γω, εἶργον, εἶρξω, εἶρξα, εἶρξας ἔχω, εἶρξας εἶχον. ἐμάχοντο=παρατ.
τοῦ ρ. μάχομαι, ἐμαχόμεν, μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμε-
μαχήμην. ἐλαττούμενοι=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐλαττούμαι-οῦμαι ἤλατ-
τούμην, ἐλαττώσομαι, ἐλαττωθήσομαι, ἤλαττώθην, ἤλάττωμαι, ἤλατ-
τώμην. ἐκακοπάθουν=παρατ. τοῦ ρ. κακοπαθέω-ῶ, ἐκακοπάθουν, κα-
κοπαθήσω, ἐκακοπάθησα. ἀμνόμενοι=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀμνόμεναι,

ἡμυνόμην, ἡμυνοῦμαι, ἡμυνάμην. κράτιστον=ὑπερθ. βαθ. τοῦ ἐπιθ. ἀγαθός. **ἐπετέτακτο**=ὑπερσ. τοῦ ρ. **ἐπιτάττομαι, ἐπεταττόμην, ἐπιτάξομαι** -**ἐπιταχθήσομαι, ἐπετάχθην-ἐπετάγην, ἐπιτέταγμα, ἐπετετάγμην. ἔκυνδύνευε**=παρατ. τοῦ ρ. κινδυνεύω (ὄμαλόν).

§ 2 Ἀντικατάστασις ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων.

πρὸ—πρότεροι—**πρῶτοι**

χθαμαλά—**χθαμαλώτερα**—χθαμαλώτατα

πολλή—πλείων—πλείστη

πολύ—μάλα, πλέον, μᾶλλον—πλείσον, πλείστα, μάλιστα.

βεβαίου—βεβαιότερου—βεβαιοτάτου.

ἀγαθὸν—κρεῖττον—**κράτιστον**

ἀγαθὸν—ἄμεινον—ἄριστον

ἀγαθὸν—βέλτιον—βέλτιστον

§ 2 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

προσέχουσι	βάλλουσι	καταβαίνοντες	ἡμυνόμενοι
προσεῖχον	ἔβαλλον	—	—
προσέξουσι	βαλοῦσι	καταβησόμενοι	ἡμυνούμενοι
προσέσχον	ἔβαλον	καταβάντες	ἡμυνάμενοι
προσεσχήκασι	βεβλήκασι	καταβεβηκότες	—
προσεσχήκεσαν	ἔβεβλήκεσαν	—	—

ἐκβαίνειν	μάχονται	ἐλαττούμενοι
—	ἐμάχοντο	—
ἐκβήσεσθαι	μαχοῦνται	ἐλαττωθησόμενοι
ἐκβῆναι	ἐμαχέσαντο	—
ἐκβεβηκέναι	μεμάχηνται	ἐλαττωθέντες
—	ἐμεμάχηντο	ἡλαττωμένοι

§ 2 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

προσέσχον, πρόσχωσι, πρόσχοιεν, προσχόντων, προσχεῖν, προσχών.

§ 2 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Οἱ δὲ Πέρσαι ταύτη... ἔβαλλον (κυρία). ἤ... ὄχθη (ἀναφορική). οἱ μὲν... ἔσακοντίζοντες—οἱ δέ... καταβαίνοντες (μετοχικά). Καὶ ἦν... ἔκβα-
σιν (κυρία). καὶ παλτῶν... ἄφεις (κυρία). οἱ Μακεδόνες... ἐμάχον-
το (κυρία). Ἀλλά... Μακεδόνες (μετοχική αἰτιολογική). ἐκακοπάθουν
...προσβολῇ (κυρία). καὶ αὐτοὶ... ὄχθης (μετοχική αἰτιολογική). ἄλ-
λως... ἐπετέτακτο (κυρία). οἱ τε Μέμνωνος... ἐκινδύνευεν (κυρία).

§ 2 Συνακτικά.

Οἱ δὲ Πέρσαι=ὑποκ. ἤ=ἐπίρρ. τοπ. προσ. πρῶτοι=ἐπίρρ. κατηγ. οἱ
ἀμφ' Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην=ὑποκ. προσέσχον=ρημ. ἀναφ. προτ. τῇ
ὄχθῃ=ἀντικ. ταύτη=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. καὶ αὐτοὶ=ὑποκ. ἔβαλλον=
ρημ. κυρ. προτ. ἄνωθεν=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. αὐτῶν=γεν. διαίρ. ἔσα-
κοντίζοντες=μετχ. τροπ. ἐς τὸν ποταμὸν=ἐμπρ. προσ. ἀπὸ τῆς ὄχθης
=ἐμπρ. προσ. ἐξ ὑπερδεξίου=ἐμπρ. τοπ. προσ. καταβαίνοντες=μετχ.
τροπ. κατὰ τὰ χθαμαλότερα=ἐμπρ. τοπ. προσ. αὐτῆς=γεν. διαίρ.
ἔστ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ=ἐμπρ. τοπ. προσ. ἦν=ρημ. κυρ. προτ. ὠθισμός=
ὑποκ. τῶν ἰπέων=γεν. ὑποκ. ἐκβαίνειν=ἀντικ. τοῦ ἐνν. πειρωμένων.
ἐκ τοῦ ποταμοῦ=ἐμπρ. προσ. εἶργειν=ἀντικ. τοῦ ἐνν. πειρωμένων, τελ.
ἀπαρέμφ. ὅπως καὶ τὸ ἐκβαίνειν. τὴν ἔκβασιν=ἀντικ. ἀπὸ μὲν τῶν
Περσῶν=ἐμπρ. τοπ. προσ. πολλῇ=ἐπιθ. προσ. ἄφεις=ὑποκ. τοῦ ἐνν.
ἦν. παλτῶν=γεν. ὑποκ. οἱ δὲ Μακεδόνες=ὑποκ. ἐμάχοντο=ρημ. κυρ.
προτ. δόρασιν=δοτ. ὄργ. πολὺ=ἐπίρρ. ποσ. προσ. ἐλαττούμενοι=μετχ.
αἰτιολ. τῷ τε πλήθει=δοτ. τοῦ κατὰ τι. ἐκακοπάθουν=ρημ. κυρ. προτ.
ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ=ἐμπρ. χρον. προσ. ἀμνόμενοι=μετχ. αἰτιολ.
καὶ αὐτοὶ=ὑποκ. ἐξ οὗ βεβαίου=ἐμπρ. προσ. τῆς ἀπὸ τόπου κινήσ. καὶ
ἤμα=ἐπίρρ. χρον. προσδ. κάτωθεν=ἐπίρρ. προσ. τοῦ τόπου. ἐκ τοῦ
ποταμοῦ=ἐμπρ. προσ. οἱ δὲ Πέρσαι=ὑποκ. τοῦ ρ. ἐμάχοντο. ἐξ ὑπερ-
δεξίου τῆς ὄχθης=ἐμπρ. προσ. τῆς ἀπὸ τόπου κινήσεως. ἄλλως τε=
ἐπίρρ. ἐπιτακτικὸς προσ. κράτιστον=ὑποκ. τῆς Περσικῆς ἵππου=γεν.
διαίρ. ἐπετέτακτο=ρημ. κυρ. προτ. ταύτη=τοπ. ἐπίρρ. προσ. οἱ τε Μέ-
μνωνος παῖδες=ὑποκ. αὐτὸς=κατηγορ. προσδ. Μέμνων=ὑποκ. ἐκιν-
δύνευε=ρημ. κυρ. προτ.

§ 2 Ἐτυμολογικά.

ἄνωθεν < Ἄνω < ἀνά.

καταβαίνω < Κατὰ + βαίνω > κατάβασις, καταβάτης, καταβατικός.

χθαμαλός < Χαμαί > χθαμαλότης.

ὠθισμός < ὠθίζω > ὠθῶ.

ἐκβασίς < ἐκβαίνω > ἐκ + βαίνω.

ἄφεςις < Ἀφίημι.

παλτὸν < Πάλλω > παλλύνω, πάλλος, παλμός.

πληθός < πίμπλημι > πληθύνω, πληθύς, πλήθω, πληθώρα, πληθυσμός.

προσβολή < Προσβάλλω < πρὸς + βάλλω > προσβολεύς, προσβλητικός.

κακοπαθῶ < Κακοπαθής < κακός + παθεῖν τοῦ ρ. πάσχω > κακοπάθεια.

ἀμύνα < ἄ προθ. + μυν-τοῦ οὐσ. μύνη (= πρόφασις πρὸς ἀναβολήν) >

ἀμυνα, ἀμύντωρ, ἀμυντήριος, ἀμυντικός.

βέβαιος < Βαίνω > βεβαιότης, βεβαιόω-ῶ, βεβαιώς, βεβαίωσις.

κάτωθεν < Κάτω < Κατά > κατώτερος, κατωτερότης κατώτατος.

κράτιστος < ὑπερθ. τοῦ ἀγαθός ἐσχημ. ἐκ τοῦ κράτος > κρατιστεύω.

πρῶτος < πρό > πρωτεύω, πρωτεῖον.

κινδυνεύω < κίνδυνος > κινδυνευτής, κινδύνεμα, κινδυνευτέον.

§ 2 Πραγματικά.

Παλτὸν = Τοῦτο ἦτο βραχὺ ἀκόντιον, οἱ δὲ Πέρσαι εἶχον δύο τοιαῦτα, ὡς πληροφοροῦμεθα παρὰ τοῦ Ξενοφῶντος.

ἐκακοπάθουν = διότι ἀφ' ἐνός ἦσαν ὀλιγώτεροι εἰς ἀριθμὸν καὶ ἐπιτιθέμενοι, καὶ ἀφ' ἐτέρου τὸ ἔδαφος ἦτο ὀλισθηρὸν καὶ λασπῶδες. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὁ ἀμυνόμενος ἔχει ὅλον τὸν χρόνον νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀντιπάλου του καὶ ἀναλόγως νὰ δρᾷ. Εὐρίσκεται συνεπῶς εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν ἀπὸ τὸν ἐπιτιθέμενον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον αἱ διαβάσεις ποταμῶν καὶ αἱ ἀποβάσεις καθίστανται λίαν δυσχερεῖς καὶ πρέπει νὰ μελετῶνται ἐπιμελῶς. Αἱ δυσκολαί τῶν Μακεδόνων ἦσαν μεγαλύτεραι, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐβάλλοντο ὑπὸ τῶν Περσῶν ἐκ τῶν ὑψηλῶν θέσεων, τὰς ὁποίας κατεῖχον οὗτοι.

§ 2 Νόημα.

Οἱ ὑπὸ τὸν Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην Μακεδόνες, μόλις ἐπλησίασαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἤρχισαν νὰ βάλλωνται ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς θέσεις, τὰς ὁποίας κατεῖχον οὗτοι, ἐνῶ ἄλλοι φθάνοντες μέχρι τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, προσεπάθουν νὰ ἐμποδίσουν τὴν διάβασιν τῶν Μακε-

δόνων. Ὁ συνωστισμὸς μεταξύ τῶν ἰππέων ἦτο μέγας ἐξ ἄλλου, διότι οἱ μὲν προσεπάθουν νὰ ἐξέλθουν, οἱ δὲ τοὺς παρημπόδιζον τὴν ἐξοδον. Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐπαφὴν οἱ Μακεδόνες εὐρίσκοντο εἰς μειονεκτικὴν θέσιν καὶ ὑπέφερον, διότι ἐμάχοντο ἀπὸ ἕδαφος ὀλισθηρὸν καὶ ἐδέχοντο τὰ κτυπήματα ἐκ τῶν ὑψηλῶν θέσεων τοῦ ἐχθροῦ, χωρὶς οὗτοι νὰ δύνανται νὰ ἀμυνθοῦν ἀποτελεσματικῶς, καίτοι εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶχον ριφθῆ τὰ πλέον ἐπίλεκτα Μακεδονικὰ τμήματα τοῦ ἰππικοῦ ὅπου ἠγωνίζετο ὁ Μέμων καὶ οἱ υἱοὶ του.

§ 2 Περίληψις.

Προσπάθεια τῶν Περσῶν περὶ ματαιώσεως τῆς διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τῶν Μακεδόνων — Σύγκρουσις τῶν ἰππέων ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων. Δυσχέρεια τῶν Μακεδόνων—Πλεονεκτικὴ θέσις τῶν Περσῶν.

§ 2 Ἐπιγραφή.

Δυσχέρειαι τῶν Μακεδόνων κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν σύγκρουσιν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ διαβοῦν τὸν ποταμόν.

§ 3, 4, 5. Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν
Μακεδόνων

ξυμμίξαντες τοῖς Πέρσαις

κατεκόπησαν πρὸς αὐτῶν,
γενόμενοι ἄνδρες ἀγαθοί,

ὅσοι γε μὴ ἀπέκλιναν αὐτῶν

πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα.

Ἀλέξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν,

ἄγων οἱ ἅμα τὸ κέρας τὸ δεξιόν,

καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας

πρῶτος, ἵνα τὸ πᾶν στίφος τῆς
ἵππου

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι ἐκ τῶν Μακεδό-
νων

ἀφοῦ συνεπλάκησαν πρὸς τοὺς
Πέρσας

ἐφονεύθησαν ὑπ' αὐτῶν,
ἀφοῦ ἀνεδείχθησαν ἄνδρες γεν-
ναῖοι,

ὅσοι βέβαια δὲν ὑπεχώρησαν ἐξ
αὐτῶν

πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος
ἐπλησίαζε.

Διότι ὁ Ἀλέξανδρος ἦτο ἤδη πλη-
σίον,

ὀδηγῶν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν δεξιὰν
πτέρυγα,

καὶ εἰσβάλλει εἰς τὰς τάξεις τῶν
Περσῶν

πρῶτος, ἐκεῖ ὅπου τὸ πυκνότετον
πληθὸς τοῦ ἰππικοῦ

καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περ-
σῶν

τεταγμένοι ἦσαν.

Καὶ ζυνειστήκει περὶ αὐτὸν
μάχη κρατερὰ.

Καὶ ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι
διέβαινον οὐ χαλεπῶς ἦδη.

Καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ
μάχη
πεζομαχία δὲ μᾶλλον τι ἐφ' ἔκει.

Ξυνεχόμενοι γὰρ ἵπποι τε ἵπποις

καὶ ἄνδρες ἀνδράσι

ἠγωνίζοντο

οἱ μὲν, οἱ Μακεδόνες

ἐξῴσαι ἐς ἅπαν ἀπὸ τῆς ὄχθης

καὶ ἐς τὸ πεδίον

βιάσασθαι τοὺς Πέρσας

οἱ δέ, οἱ Πέρσαι

εἴο^ϛαί τε αὐτῶν τὴν ἔκβασιν

καὶ ἀπώσασθαι αὐθις

ἐς τὸν ποταμόν.

Καὶ ἐκ τούτου

ἐπλεονέκτου ἦδη οἱ ζύν Ἄλε-
ξάνδρῳ

τῆ τ' ἄλλη ρώμῃ καὶ ἐμπειρίᾳ

καὶ ὅτι ἐμάχοντο

ζυστοῖς κρανεῖνοις

πρὸς παλά.

καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Περ-
σῶν

ἦσαν παρατεταγμένοι.

Καὶ συνεκροτήθη περὶ αὐτὸν

μάχη πεισματώδης.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἐν τμήμα κα-
τόπιν τοῦ ἄλλου τῶν Μακεδόνων
διέβαινον εὐκόλως πλέον.

Καὶ διεξήγετο μὲν ἡ μάχη ἀπὸ τῶν
ἵππων

ὡμοίαζε δὲ μᾶλλον κάπως πρὸς
πεζομαχίαν.

Διότι συνωθούμενοι ἵπποι πρὸς
ἵππους

καὶ ἄνδρες πρὸς ἄνδρας

ἠγωνίζοντο

οἱ μὲν, δηλ. οἱ Μακεδόνες,

νὰ ἀπωθήσῃσι παντελῶς ἀπὸ
τῆς ὄχθης

καὶ πρὸς τὴν πεδιάδα

διὰ τῆς βίας νὰ ξαναγκάσῃσι
τοὺς Πέρσας,

οἱ δέ, δηλ. οἱ Πέρσαι, (ἠγωνί-
ζοντο)

καὶ νὰ ἐμποδίσῃσι αὐτῶν τὴν
ἀπόβασιν

καὶ νὰ ἀπωθήσῃσι πάλιν (αὐτοὺς)

εἰς τὸν ποταμόν

Καὶ ἐκ τούτου (τοῦ χρόνου)

διετέλουν ἐν ὑπεροχῇ πλέον οἱ
μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου

καὶ κατὰ τὴν ἄλλην σωματικὴν
δύναμιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν

καὶ διότι ἐμάχοντο

μὲ δόρατα κρανεῖνα

ἐναντίον τῶν ἀκοντίων (τῶν Περ-
σῶν).

§ 3, 4, 5 Ἄγνωστοι λέξεις.

συμμείγνομαι τινι=συμπλέκομαι
πρὸς τινα

κατακόπτομαι=φονεύομαι

ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων=τὸ ἐν
κατόπιν τοῦ ἄλλου τὰ τάγματα
οὐ χαλεπῶς ἦδη=εὐκόλως πλέον

γε=βεβαίως, τουλάχιστον
 ἀποκλίνω=καταφεύγω, ὑποχωρῶ
 πελάζω=πλησιάζω
 ἄγων ἅμα οἱ=ὁδηγῶν μαζί του
 ἐμβάλλω=εἰσβάλλω
 τὸ πᾶν στίφος=τὸ πυκνότατον
 πλῆθος
 συνίσταται μάχη=συνάπτεται
 μάχη
 κρατερός=πεισματώδης

ἔοικα=ὁμοιάζω
 συνέχομαι=συνωθοῦμαι
 ἐξωθῶ=ἀπωθῶ
 εἰς ἅπαν=ἐντελῶς
 βιάζομαί τινα=διὰ τῆς βίας ἐξωθῶ
 τινα
 εἶργω τὴν ἔκβασιν=ἐμποδίζω τὴν
 ἀπόβασιν
 ἀπωθοῦμαι=ἀπωθῶ

§ 3, 4, 5 Γραμματικά.

ξυμμείξαντες=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. ξυμμείγνυμι καὶ μειγνύω καὶ μίσγω, ξυνεμείγνυον, ξυμμείξω, ξυνέμειξα, ξυμμείξας ἔχω, ξυμμείξας εἶχον. κατεκόπησαν=παθ. ἄορ. β' τοῦ ρ. κατακόπτομαι, κατεκοπτόμην, κατακόψομαι, κατακοπήσομαι, κατεκόπην, κατακέκομαι, κατεκεκόμην. ἀπέκλιναν=ἄορ. τοῦ ρ. ἀποκλίνω, ἀπέκλινον, ἀποκλινῶ, ἀπέκλινα, ἀποκέκλικα, ἀπεκεκλίκειν. πελάζοντα=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. πελάζω, ἐπέλαζον, πελάσω, ἐπέλασα. ἄγων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἄγω, ἦγον, ἄξω, ἦγαγον, ἦχα-ἄγηχα, ἦχιν-ἦγηόχιν. ἐμβάλλει=ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐμβάλλω, ἐνέβαλλον, ἐμβάλῶ, ἐνέβαλον, ἐμβέβληκα, ἐνεβεβλήκειν. τεταγμένοι ἦσαν=ὑπερσυντ. τοῦ ρ. τάττομαι ξυνειστήκει=ὑπερσ. τοῦ ρ. ξυνίσταμαι, ξυνιστάμην, ξυστήσομαι, ξυνέστην, ξυνέστηκα, ξυνειστήκειν. διέβαινον=παρατ. τοῦ ρ. διαβαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα, διεβεβήκειν. ἔωκει=ὑπερσ. μὲ σημασίαν παρατ. τοῦ ἔοικα, ἔωκειν. μᾶλλον=ἐπίρρ. συγκρ. βαθμ. (μάλα-μᾶλλον-μάλιστα). ἠγωνίζοντο=παρατ. τοῦ ρ. ἀγωνίζομαι. ἐξῶσαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἐξωθέω-ῶ, ἐξώθουν, ἐξώσω, ἐξέωσα-ἐξέωκα, ἐξέωκειν. βιάσασθαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. α' τοῦ ρ. βιάζομαι (ὁμαλόν). εἶρξαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. εἶργω, εἶργον, εἶρξω, εἶρξα, εἶρξας ἔχω, εἶρξας εἶχον. ἀπώσασθαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. ἀπωθοῦμαι, ἀπεωθοῦμην, ἀπώσομαι, ἀποστήσομαι, ἀπεωσάμην, ἀπέωσμαι, ἀπέωσμην. οἱ=προσ. ἄντων. γ' προσ. ἧ=ἀναφ. ἐπίρρ.

§ 3, 4, 5 Ἀντικατάστασις ἐπιρρημάτων.

μάλα - μᾶλλον - μάλιστα.

χαλεπῶς - χαλεπώτερον - χαλεπώτατα.

§ 3, 4, 5 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

συμμειγνύντες	ἀποκλίνουσι
—	ἀπέκλινον
συμμείζοντες	ἀποκλινούσι
συμμείζαντες	ἀπέκλιναν
—	ἀποκεκλίκασι
—	ἀπεκεκλίκεσαν

ἐμβάλλει	συνίσταται	ἀπωθεῖσθαι
ἐνέβαλλε	συνίστατο	—
ἐμβαλεῖ	συστήσεται	ἀπόσεσθαι
ἐνέβαλε	συνέστη	ἀπόσασθαι
ἐμβέβληκε	συνέστηκε	ἀπεῶσθαι
ἐνεβεβλήκει	συνειστήκει	—

κατακόπτονται	γιγνόμενοι	διαβίνουσι
κατεκόπτοντο	—	διέβαινον
κατακοπήσονται	γενησόμενοι	διαβήσονται
κατεκόπησαν	γενόμενοι	διέβησαν
κατακεκομμένοι εἰσὶ	γεγενημένοι	διαβεβήκασι
κατακεκομμένοι ἦσαν	ἢ γεγονότες	διεβεβήκεσαν

ἐξωθεῖν	μάχονται
—	ἐμάχοντο
ἐξώσειν	μαχοῦνται
ἐξῶσαι	ἐμαχέσαντο
ἐξεωκέναι	μεμάχηνται
—	ἐμεμάχηντο

§ 3, 4, 5 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

κατεκόπησαν, κατακοπῶσι, κατακοπεῖεν, κατακοπέντων, κατακοπή-
ναι, κατακοπεῖς.

ἀπέκλιναν, ἀποκλίνωσι, ἀποκλίναιεν, ἀποκλινάντων, ἀποκλῖναι, ἀποκλίνας.

ἐμβάλλει, ἐμβάλλη, ἐμβάλλοι, ἐμβαλέτω, ἐμβάλλειν, ἐμβάλλων.

§ 3, 4, 5 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Καὶ οἱ μὲν... αὐτῶν (κυρία). ἄνδρες... γενόμενοι (μετοχική χρονική). ὄσοι... αὐτῶν (ἀναφορική). Ἄλέξανδρος... δεξιὸν (κυρία). καί... πρῶτος (κυρία). ἵνα τὸ πᾶν... ἦσαν (ἀναφορική). καὶ περί... κρατερὰ (κυρία). Καὶ ἐν τούτῳ... ἤδη (κυρία). καὶ ἦν... μάχη (κυρία). πεζομαχία... ἐφόκει (κυρία). ξυνεχόμενοι... ἀπόσασθαι (κυρία). καὶ ἐκ τούτου... ἐμπειρία (κυρία). ὅτι... ἐμάχοντο (αἰτιολογική).

§ 3, 4, 5 Σύντακτικά.

καὶ οἱ μὲν πρῶτοι=ὑποκ. τῶν Μακεδόνων=γεν. διαιρ. ξυμείξαντες=μετχ. χρον. τοῖς Πέρσiais=ἀντικ. κατεκόπησαν=ρημ. κυρ. προτ. πρὸς αὐτῶν=ἐμπρ. προσ. ποιητικοῦ αἰτίου. γενόμενοι=μετχ. χρον. ἄνδρες=κατηγορ. ἀγαθοὶ=ἐπιθ. προσ. ὄσοι=ὑποκ. ἀπέκλιναν=ρημ. τῆς ἀναφ. προτ. αὐτῶν=γεν. διαιρ. πρὸς Ἄλέξανδρον=ἐμπρ. προσ. πελάζοντα=μετ. ἀναφ. Ἄλέξανδρος=ὑποκ. πλησίον=ἐπίρρ. τοπ. προσ. ἦν=ρημ. κυρ. προτ. ἄγων=μετχ. τροπ. ἅμα οἱ=ἐμπρ. προσ. τῆς συναδείας. τὸ κέρας=ἀντικ. τὸ δεξιὸν=ἐπιθ. προσ. καὶ ἐμβάλλει=ρημ. κυρ. προτ. ἐς τοὺς Πέρσας=ἐμπρ. προσ. πρῶτος=ἐπίρρ. κατηγ. ἵνα=ἀναφ. τοπ. ἐπίρρ. εἰσαγ. τὴν ἀναφ. πρότασιν (τεταγμένοι ἦσαν). τὸ πᾶν=ἐπιθ. προσ. στίφος=ὑποκ. τῆς ἵππου=γεν. κτητ. καὶ αὐτοὶ=κατηγορ. προσδ. οἱ ἡγεμόνες=ὑποκ. τῶν Περσῶν=γεν. ἀντικ. ξυνειστήκει=ρημ. κυρ. προτ. περὶ αὐτὸν=ἐμπρ. τοπ. προσδ. μάχη=ὑποκ. καρτερὰ=ἐπιθετ. προσδ. ἐν τούτῳ=ἐμπρ. χρον. προσ. ἄλλαι=ὑποκ. ἐπ' ἄλλαις=ἐμπροδ. προσδ. τῶν τάξεων=γεν. διαιρ. τοῖς Μακεδόσι=(τῶν Μακεδόνων) ὅποτε θὰ ἐκληφθῆ ὡς γεν. διαιρ. διέβαινον=ρημ. κυρ. προτ. οὐ χαλεπῶς=ἐπίρρ. τροπ. προσ. ἤδη=ἐπίρρ. χρον. προσ. ἦν=ρημ. κυρ. προτ. ἀπὸ τῶν ἵππων=ἐμπρ. προσ. μάχη=ὑποκ. πεζομαχία=ἀντικ. μᾶλλον=ἐπίρρ. ποσ. προσ. ἐφόκει=ρημ. κυρ. προτ. ξυνεχόμενοι=μετχ. τροπ. ἵπποι=ὑποκ. ἵπποις=ἀντικ. ἄνδρες=ὑποκ. ἀνδράσιν=ἀντικ. ἡγωνίζοντο=ρημ. κυρ. προτ. οἱ μὲν=ὑποκ. Μακεδόνες=ἐπεξήγησις τοῦ οἱ μὲν. ἐξῶσαι=ἀντικ. τελ. ἀπαρεμφ. ἐς ἅπαν=ἐμπρ. προσ. ἀπὸ τῆς ὄχθης

=έμπρ. προσδ. εἰς τὸ πεδίον=έμπρ. προσδ. βιάσασθαι=άντικ. τοῦ ἡγωνίζοντο, τελ. ἀπαρέμφ. τοὺς Πέρσας=άντικ. οἱ δὲ=ύποκ. οἱ Πέρσαι=έπεξ. εἶρξαι=άντικ. τελ. ἀπαρεμφ. τὴν ἔκβασιν=άντικειμ. (εἴργω τινός τι). ἀπόσασθαι=άντικ. τοῦ ἡγωνίζοντο, τελ. ἀπαρ. αὖθις=έπίρρ. χρον. προσ. ἐς τὸν ποταμὸν=έμπρ. προσ. ἐκ τούτου=έμπρ. προσ. χρόνου. ἐπλεονέκτουν=ρημ. κυρ. προτ. ἤδη=έπίρρ. χρον. προσ. οἱ ξὺν Ἄλεξανδρῷ=ύποκ. τῇ τε ἄλλῃ ρώμῃ καὶ ἐμπειρίᾳ=δοτ. τῆς ἀναφορᾶς. (ὄτι) ἐμάχοντο=ρημ. αίτιολ. προτ. ξυστοῖς=δοτ. τοῦ ὄργανου. κρानεῖνοις=έπιθ. προσδ. πρὸς παλτᾶ=έμπρ. προσδ. τῆς ἀναφορᾶς.

§ 3, 4, 5 Ἐτυμολογικά.

ἀποκλίνω < Ἄπο + κλίνω > ἀπόκλισις.

πελάζω < Πέλας (=έγγύς, πλησίον) > πελάτης.

πλησίον < Πέλας > πλησιάζω.

στῖφος < Στείβω (=πατῶ, καταπατῶ) > στῖβος, στιβάς, στιπτός.

μάχη < Μάχομαι > μαχητής, μαχητικός, μάχιμος.

κρατερός < Κράτος > κρατῶ, κρατερῶ, κρατικός.

πεζομαχία < Πεζομάχης < πεζός + μάχομαι > πεζομαχῶ.

ἀγωνίζομαι < Ἄγων < Ἄγω > ἀγωνία, ἀγωνιῶ, ἀγωνίσις, ἀγωνίσμα, ἀγωνισμός, ἀγωνιστήριος, ἀγωνιστής, ἀγωνιστικός.

ἐξωθῶ < Ἐκ + ὠθῶ > ἐξώθησις, ἐξωσις, ἐξωθίζω.

πεδίον < Πέδον (=ἔδαφος, γῆ) > πεδιάς, πεδινός.

βιάζομαι < Βία >, βίαιος, βιαστής, βιασμός.

ρώμη < Ρώννυμι > ρωμαλέος.

ἐμπειρία < Ἐμπειρος < ἐν + πείρα.

§ 3, 4, 5 Πραγματικά.

κατεκόπησαν = ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ φονευθοῦν οἱ πρῶτοι ἐπιχειρήσαντες τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, διότι εὐρίσκοντο ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἀμυνθοῦν, δεδομένου ὅτι προσεπάθουν νὰ διέλθουν τὸν ποταμὸν κατευθύνοντες τοὺς ἵππους πρὸς τὸ ρεῦμα, ἀκολουθοῦντες γενικῶς τὴν ἐνδεικνυομένην εἰς παρομοίας περιστάσεις πορείαν. Ἀντιθέτως οἱ ἐχθροὶ ἀνέμενον τοὺς Μακεδόνας ἐντελῶς ἀπερίσπαστοι καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο προσεῖχον παρά εἰς τὴν βεβαίαν ἐξόντωσιν τῶν ἐπερχομένων.

ἐπλεονέκτουν = Ἡ ὑπεροχὴ τῶν Μακεδόνων κατεδείχθη εὐθὺς

ὡς τὰ πρῶτα τμήματα ἀπεβιβάσθησαν καὶ ἐγκατέστησαν τὸ πρῶτο προγεφύρωμα, ὅπως θὰ ἐλέγαμεν σήμερον, διότι τότε ἐμάχοντο ἐπὶ ἴσοις ὄροις. Ἄλλὰ ἀπὸ στιγμῆς τῆς ταύτης οἱ Μακεδόνες εἶχον ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τὴν ἐγνωσμένην ἱκανότητα πρὸς τὸ μάχεσθαι, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν σωματικὴν ρώμην καὶ πρὸς τούτοις καὶ τὸν καλύτερον ὄπλισμόν.

ξυστοῖς = δόρατα τὰ ὅποια οἱ ἵππεῖς τῶν Μακεδόνων μετεχειρίζοντο καὶ ὡς ἀκόντια.

κρानεῖνοις = ἐκ ξύλου κρانيᾶς, δένδρον ὅπερ φέεται ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ, Ἡπειρῷ καὶ ἀλλαχοῦ. Τὸ ξύλον ταύτης εἶναι σκληρότατον, βαρὺ καὶ ἀνθεκτικόν, χρησιμοποιούμενον καὶ νῦν ὑπὸ τῶν ποιμένων (ποιμνικὰς ράβδους). Τὸ σκληρότερον ξύλον εἶναι τῆς ἡμέρου κρانيᾶς.

§ 3, 4, 5 Νόημα.

Κατὰ τὴν πρώτην σύγκρουσιν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ διαβοῦν τὸν ποταμόν, οἱ Μακεδόνες ὑφίστανται τρομερὰν πίεσιν ἐκ μέρους τῶν Περσῶν καὶ ἀποδεκατίζονται ὑπὸ τοῦ ἀναμένοντος ἐχθροῦ. Εἰς τὸ κρίσιμον τοῦτο σημεῖον ὁ Ἀλέξανδρος ὁρμᾷ ἀκάθεκτος πρὸς τὸ κέντρον τοῦ Περσικοῦ ἵππικοῦ, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐχθρῶν, ἵνα διευκολύνῃ τὴν ἀπόβασιν τῶν ἀγωνιζομένων τμημάτων του. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν συνάπτεται σκληρὰ μάχη καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἵππων μάχη ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν πεζομαχίας, διότι τὸ ἵππικόν συνωστίζετο ἐκ τοῦ συστάδην τὸ μὲν προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, τὸ δὲ νὰ διέλθῃ αὐτόν. Ἡ ὁρμητικότης τῶν Μακεδόνων, ὅμως, κάμπτεται τὴν ἀντίστασιν τῶν Περσῶν καὶ ἡ ἀπόβασις πραγματοποιεῖται. Ἡ ἀνδρεία, ἡ περὶ τὰ πολεμικὰ ἱκανότης καὶ ὁ καλύτερος ὄπλισμός τῶν Μακεδόνων θέτει αὐτοὺς εἰς πλεονεκτικὴν πλέον μοῖραν.

§ 3, 4, 5 Περίληψις.

Ἀπώλειαι τῶν Μακεδόνων κατὰ τὴν πρώτην σύγκρουσιν. Ἐπίθεσις τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τοῦ κέντρου τοῦ Περσικοῦ ἵππικοῦ. Σκληρὰ μάχη. Οἱ Πέρσαι κάμπτονται. Ὑπεροχὴ τῶν Μακεδόνων.

§ 3, 4, 5 Ἐπιγραφή.

Τὰ πρῶτα τμήματα τῶν Μακεδόνων κατόπιν σκληροῦ ἀγῶνος διαβαίνουν τὸν ποταμόν.

§ 6. Ἐνθα δὴ ξυντρίβεται
καὶ Ἄλεξάνδρω τὸ δόρυ
ἐν τῇ μάχῃ.
ὁ δὲ ἦτει ἕτερον δόρυ
Ἀρέτην,
ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν

τῶ δὲ πονουμένῳ
ξυντετριμμένον ἦν
καὶ αὐτῷ τὸ δόρυ,
ὁ δὲ ἐμάχετο οὐκ ἀφανῶς
τῷ ἡμίσει κεκλασμένου τοῦ δό-
ρατος,
καὶ δείξας τοῦτο Ἀλεξάνδρω

ἐκέλευεν αἰτεῖν ἄλλον·

Δημάρατος δέ, ἀνὴρ Κορίνθιος,

τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων,
δίδωσιν αὐτῷ τὸ αὐτοῦ δόρυ.

§ 6 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἐνθα δὴ=τότε λοιπὸν
συντρίβομαι=θραύομαι
αὐτῷ τινά τι=ζητῶ ἀπὸ τινός τι
ἀναβολεύς=ἵπποκόμος

Τότε λοιπὸν θραύεται
καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸ δόρυ
κατὰ τὴν μάχην·
αὐτὸς δὲ ἐζητεῖ ἄλλο δόρυ
ἀπὸ τὸν Ἀρέτην,
ὁ ὁποῖος ἦτο εἰς ἐκ τῶν βασιλι-
κῶν ἵπποκόμων·
ἀλλὰ ἐνῶ ἠγωνίζετο μετὰ κόπου
ἦτο θραυσμένον ἐπίσης
καὶ τούτου τὸ δόρυ,
αὐτὸς δὲ ἐμάχετο γενναίως
μὲ τὸ ἡμίσι τοῦ θραυσμένου δό-
ρατος,
καὶ ἀφοῦ ἔδειξεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἀ-
λέξανδρον
τὸν προέτρεπε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ
ἄλλον·
ὁ Δημάρατος δέ, ὁ ὁποῖος ἦτο
ἀνὴρ Κορίνθιος,
ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ἐταίρων,
δίδει εἰς αὐτὸν τὸ ἰδικόν το
δόρυ.

πονοῦμαι=μετὰ κόπου ἀγωνίζομαι
οὐκ ἀφανῶς=γενναίως
κεκλασμένος=θραυσμένος
κελεύω=παρακαλῶ

§ 6 Γραμματικά.

ξυντρίβεται=ἐνεστ. τοῦ ρ. ξυντρίβομαι, ξυνετριβόμεν, ξυντρίψομαι,
ξυντριβήσομαι, ξυνετριψάμην-ξυνετριβήν, ξυντέτριμμαί, ξυνετετριμ-
μην. ἦται=παρατ. τοῦ ρ. αἰτέω-ῶ, ἦτουν, αἰτήσω, ἦτησα, ἦτηκα,
ἦτήκειν. πονουμένῳ=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. πονέομαι-οῦμαι, ἐπονοῦμην,
πονήσομαι, ἐπονησάμην-ἐπονήθην, πεπόνημαι, ἐπεπονήμην. ξυντε-
τριμμένον ἦν=ὑπερσ. τοῦ ξυντρίβομαι, ἀντὶ ξυντέτριπτο. ἐμάχετο=
παρατ. τοῦ ρ. μάχομαι, ἐμαχόμεν, μαχήσομαι-μαχοῦμαι, ἐμαχησάμην,
μεμάχημαι, ἐμεμαχήμειν. κεκλασμένου=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. κλάομαι
ῶμαι, ἐκλώμην, κλάσομαι-κλασθήσομαι, ἐκλάσθην, κέκλασμαι, ἐκεκλά-
σμην. δείξας=μετχ. ἄορ. α' τοῦ ρ. δείκνυμι καὶ δεικνύω, ἐδείκνυν-ἐδεί-

κνυον, δείξω, ἔδειξα, δέδειχα, ἐδεδείχεν. ἐκέλευεν=παρατ. τοῦ ρ. κελεύω (ὁμαλόν). αἰτεῖν=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. αἰτέω-ῶ (§ 6). δίδωσι=ἐνεστ. τοῦ ρ. δίδωμι, ἐδίδουν, δώσω, ἔδωκα, δέδωκα, ἐδεδώκειν.

§ 6 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

συντρίβεται	πονουμένῳ	κλωμένου	δίδωσι
συνετρίβετο	—	—	ἐδίδου
συντριβήσεται	πονησομένῳ	κλασομένου	δώσει
συνετρίβη	πονησαμένῳ	κλασθέντος	ἔδωκε
συντέτριπται	πεπονημένῳ	κεκλασμένου	δέδωκε
συνετέτριπτο	—	—	ἐδεδώκει

αἰτεῖ	μάχεται	δεικνύων	αἰτεῖν
ἦται	ἐμάχετο	—	—
αἰτήσει	μαχεῖται	δείξων	αἰτήσιν
ἤτησε	ἐμαχέσατο	δείξας	αἰτήσας
ἤτηκε	μεμάχηται	δεδειχώς	ἤτηκέναι
ἤτήκει	ἐμεμάχητο	—	—

§ 6. Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

συντρίβεται, συντρίβηται, συντρίβοιτο, συντριβέσθω, συνετρίβεσθαι, συνετριβόμενος.

δίδωσι, διδῶ, διδοίη, διδότω, διδόναι, διδούς.

§ 6 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Ἐνθα δὴ... μάχη (κυρία). ὁ δέ... βασιλικῶν (κυρία). τῷ δε... ἦν (κυρία). ὁ δέ... ἐμάχετο (κυρία). καὶ τούτῳ... ἐκέλευσεν (κυρία). Δημάρτος... δόρυ (κυρία).

§ 6 Συντακτικά.

Ἐνθα δὴ=ἐπίρρ. χρον. προσ. ξυντρίβεται=ρημ. κυρ. προτ. Ἀλεξάνδρῳ=δοτ. ἀντιχαριστική. τὸ δόρυ=ὑποκ. ἐν τῇ μάχῃ=ἐμπρ. χρον. προσ. ὁ δέ=ὑποκ. ἦται=ρημ. κυρ. προτ. ἕτερον=ἐπιθ. προσ. δόρυ=

ἄμ. ἀντικ. Ἄρετην=ἔμμ. ἀντικ. ἀναβολέα=παράθεσις εἰς τὸ Ἄρετην. τῶν βασιλικῶν=γεν. διαιρ. τῷ δὲ=ὑποκ. πονουμένῳ=μετχ. χρον. ξυντετριμμένον=κατηγ. ἦν=ρημ. κυρ. προτ. Καὶ αὐτῷ=κατηγ. προσ. τὸ δόρυ=ὑποκ. ὁ δὲ=ὑποκ. ἐμάχετο=ρημ. κυρ. προτ. οὐκ ἀφανῶς=ἐπίρρ. τροπ. προσ. (σχῆμα λιτότητος). τῷ ἡμίσει=δοτ. ὄργαν. κεκλασμένου=μετχ. ἐπιθ. δόρατος=γεν. διαιρ. δείξας=μετχ. χρον. τοῦτο=ἄμ. ἀντικ. Ἄλεξάνδρῳ=ἔμμ. ἀντικ. (δείκνυμι τινί τι). ἐκέλευεν=ρημ. κυρ. προτ. αἰτεῖν=ἀντικ. τοῦ ἐκέλευε, τελ. ἀπαρέμφ. ἄλλον=ἀντικ. τοῦ ἀπαρεμφ. αἰτεῖν. Δημάρατος=ὑποκ. ἀνὴρ Κορίνθιος=παράθεσις τοῦ Δημάρατος. Κορίνθιος=ἐπίθ. προσδ. εἰς τὸ ἀνὴρ. τῶν ἀμφ' αὐτὸν=ἐμπρ. προσ. ἐταίρων=γεν. διαιρ. δίδωσιν=ρημ. κυρ. προτ. αὐτῷ=ἔμμεσον ἀντικ. δόρυ=ἄμεσον ἀντικείμεν.

§ 6 Ἑτυμολογικά.

συντρίβομαι < Σύν + τρίβομαι > συντριβή.

ἀναβολεύς < ἀναβάλλω > ἀναβολή.

ἀφανῶς < Ἄφανής < ἀ στερ. + φαίνομαι > ἀφάνεια.

Κορίνθιος < Κόρινθος > Κορινθιάς, κορινθιακός.

§ 6 Πραγματικά.

ἀναβολέα = Ἦτοι τῶν ὑποβοηθούτων τὸν βασιλέα νὰ ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ ἵππου καθ' ὅσον οἱ σημερινοὶ ἀναβολεῖς οἱ ἀπὸ τοῦ ἐφιππίου κρεμάμενοι δὲν ὑπῆρχον τότε.

τῷ ἡμίσει = ἦτοι μὲ τὸ κάτω μέρος τοῦ δόρατος, τὸ περιέχον τὸν σταυρωτῆρα ἢ στύρακα = τοὺς σταυρωτῆρας ἐχρησιμοποιοῦν οἱ στρατιῶται διὰ νὰ ἐμπηγνύουν τὰ δόρατα ἐν τῇ γῆ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των ἢ καὶ νὰ μάχωνται, ὅταν κατὰ τὰς μάχας ἐθραύετο ἢ αἰχμὴ τοῦ δόρατος.

§ 6 Νόημα.

Ἐνῷ ὁ Ἄλέξανδρος ἐμάχετο γενναίως, κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης ἦτο ἀβέβαιον, θραύεται τὸ δόρυ του καὶ ζητεῖ ἄλλο ἀπὸ ἕνα τῶν βασιλικῶν ἵπποκόμων του, τὸν Ἄρετην. Οὗτος ὅμως ἠγωνίζετο ἀπεγνωσμένως μὲ τὸ ἦμισυ τοῦ ἀκοντίου του καὶ παρακαλεῖ τὸν βασιλέα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ κάποιον ἄλλον

δόρυ. Ὁ Δημάρατος ὁ Κορίνθιος ἐκ τῶν ἀκολούθων τοῦ Ἀλεξάνδρου σπεύδει καὶ δίδει εἰς αὐτὸν τὸ ἰδικόν του δόρυ.

§ 6 Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος μαχόμενος θραύει τὸ δόρυ του. Ὁ ἵπποκόμος Ἀρέτης ἀγωνιζόμενος μὲ τὸ ἦμισυ τοῦ δόρατόςτου δὲν δύναται νὰ βοηθήσῃ τὸν βασιλέα. Ὁ Δημάρατος προσφέρει εἰς τὸν Ἀλέξανδρον τὸ ἰδικόν του δόρυ.

§ 6 Ἐπιγραφή.

Ὁ Δημάρατος δίδει τὸ ὄπλον του εἰς τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ τεθραυσμένου ἰδικοῦ του.

§ 7—8. Καὶ ὅς ἀναλαβῶν

καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην,
τὸν Δαρείου γαμβρόν,
πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων
προῖππεύοντα
καὶ ἐπάγοντ' ἅμα οἱ
ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἵππέων,

ἐξελαύνει καὶ αὐτὸς
πρὸ τῶν ἄλλων,
καὶ παίσας ἔς τὸ πρόσωπον

τῷ δόρατι
καταβάλλει τὸν Μιθριδάτην.

Ἐν δὲ τούτῳ
Ροισάκης μὲν
ἐπελαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ
καὶ παίει τῇ κοπίδι
Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν
καὶ τοῦ μὲν κράνουσ τι
ἀπέθραυσε,
τὴν πληγὴν δ' ἔσχε τὸ κράνος.

Καὶ καταβάλλει

Καὶ αὐτὸς ἀφοῦ τὸ ἔλαβεν εἰς τὰς
χεῖρας

καὶ εἶδε τὸν Μιθριδάτην,
τὸν γαμβρόν τοῦ Δαρείου,
πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων
νὰ προχωρῆ ἔφιππος
καὶ νὰ ὀδηγῆ μεθ' ἑαυτοῦ
τοὺς ἵππεῖς του ἐν σφηνοειδεῖ
παρατάξει,
ἐξορμᾷ καὶ αὐτὸς
πρὸ τῶν ἄλλων,
καὶ ἀφοῦ τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ
πρόσωπον

διὰ τοῦ δόρατος
ρίπτει κάτω νεκρὸν τὸν Μιθρι-
δάτην.

Κατ' αὐτὴν δὲ τὴν στιγμήν
ὁ Ροισάκης μὲν
ἐφορμᾷ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου
καὶ κτυπᾷ μὲ τὸ κυρτὸν ζιφὸς του
τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν·
καὶ ἐκ μὲν τῆς περικεφαλαίας ἕνα
μέρος ἀπέκοψε
τὸ κτύπημα ὁμῶς ἠμπόδισεν ἢ
περικεφαλαία.

Καὶ ρίπτει νεκρὸν

καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος
παίσας τῷ ξυστῷ
διὰ τοῦ θώρακος εἰς τὸ στέρνον.

Σπιθριδάτης δ' ἀνετέτατο μὲν

ἐπ' Ἀλέξανδρον ἤδη
ᾧπισθεν τὴν κοπίδα,

ὑποφθάσας δ' αὐτὸν
Κλειτός ὁ Δρωπίδου
παίει κατὰ τοῦ ὤμου
καὶ ἀποκόπτει τὸν ὤμον
τοῦ Σπιθριδάτου
ξὺν τῇ κοπίδι·
καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες
αἰεὶ κατὰ τὸν ποταμόν,
ᾧσοις τῶν ἰππέων προὔχωρει

προσεγίγνοντο
τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

§ 7—8 Ἄγνωστοι λέξεις.

καὶ ᾄς=καὶ οὔτος
ἀναλαμβάνω=λαμβάνω εἰς χεῖρας
προῖπνέω=προχωρῶ ἔφιππος
ἐπάγων ἅμα οἶ=ὁδηγῶν μαζί του
ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἰππέων=τοὺς
ἰππεῖς εἰς σφηνοειδῆ παράταξιν
ἐξελαύνω=ἐξορμῶ
παίω=κτυπῶ
καταβάλλω=ρίπτω κάτω νεκρὸν
ἐπελαύνω=ἐφορμῶ
κοπίς=ξίφος

§ 7—8 Γραμματικά.

ἀναλαβῶν=μετγ. β' ᾄορ. τοῦ ρ. ἀναλαμβάνω, ἀνελάμβανον, ἀναλήψομαι, ἀνέλαβον, ἀνείληφα, ἀνείληφειν. ἰδῶν=μετγ. ᾄορ. τοῦ ρ. ὀράω-ῶ

καὶ τοῦτον τὸν Ἀλέξανδρον
ἀφ' οὗ τὸν ἐκτύπησε μὲ τὸ δόρυ
διὰ μέσου τοῦ θώρακος εἰς τὸ
στῆθος.

Ὁ δὲ Σπιθριδάτης εἶχε μὲν ἀνυψώσει

κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἤδη
τὸ κυρτὸν ξίφος του ἐκ τῶν ᾧπισθεν,

ἀλλὰ προφθάσας αὐτὸν
ὁ Κλειτός ὁ υἱὸς τοῦ Δρωπίδου
τὸν κτυπᾷ εἰς τὸν ὤμον
καὶ ἀποκόπτει τὸν βραχίονα
τοῦ Σπιθριδάτου
μὲ τὸ κυρτὸν ξίφος·
καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐξερχόμενοι
διαρκῶς ἐκ τοῦ ποταμοῦ,
εἰς ᾧσοις ἐκ τῶν ἰππέων ἦτο δυνατόν,
ἤνοῦντο
μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀλεξάνδρου.

ἀποθραύω τι τοῦ κράνουσ=ἀποκόπτω μέρος τι τοῦ κράνουσ.

τὸ κράνος ἔχει τὴν πληγὴν=τὸ
κράνος ἐμποδίζει τὸ κτύπημα
ξυστός=δόρυ

στέρνον=στῆθος

ἀνατείνομαι=ὑψώνω

ἐπεκβαίνω=ἐξέρχομαι

προχωρεῖ=εἶναι δυνατόν

προσγίγνομαι=προστίθεμαι, ἐνώνομαι.

ἐώρων, ὄψομαι, εἶδον, ἐώρακα, ἐώρακειν. προῖππεύοντο=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. προῖππεύω (ὀμαλόν). ἐπάγοντα=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἐπάγω, ἐπήγον, ἐπάξω, ἐπήγαγον, ἐπαγήοχα-ἐπήχα, ἐπηγηόχαιν-ἐπήχαιν. παίσας=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. παίω, ἔπαιον, παίσω, ἔπαισα, πέπαικα, ἐπεπαίκειν. ἀπέθραυσε=ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀποθραύω, ἀπέθραυον, ἀποθραύσω, ἀπέθραυσα. ἔσχε=ἄορ. β' τοῦ ρ. ἔχω, εἶχον, ἔξω-σχήσω, ἔσχον, ἔσχηκα, ἐσχίκειν. ἀνετέτατο=ὑπεσ. τοῦ ρ. ἀνατείνομαι, ἀνετεινόμενην, ἀνατενοῦμαι, ἀνετεινόμενην, ἀναταθήσομαι, ἀνετάθην, ἀνατέταμαι, ἀνετετάμην. ὑποφθάσας=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. ὑποφθάνω, ὑπέφθανον, ὑποφθήσομαι, ὑπέφθην, ὑπέφθακα, ὑπεφθάκειν. ἀπεκβαίνοντες=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἀπεκβαίνω, ἀπεξέβαινον, ἀπεκβήσομαι, ἀπεξέβην, ἀπεκβέβηκα, ἀπεξεβεβήκειν. προῦχώρει=παρατ. τοῦ ρ. προχωρέω-ῶ. προσεγίγνοντο=παρατ. τοῦ ρ. προσγίγνομαι.

§ 7—8 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἀναλαμβάνων	ὄρων	ἐξελαύνει	καταβάλλει
—	—	ἐξήλαυται	κατέβαλλε
ἀναληψόμενος	ὀψόμενος	ἐξελαῖ	καταβαλεῖ
ἀναλαβών	ἰδών	ἐξήλασε	κατέβαλε
ἀνειληφώς	ἐωρακώς	ἐξεληλάκε	καταβέβληκε
—	—	ἐξεληλάκει	καταβεβλήκει
ἀνατείνεται	ἐπάγοντα	παίω	ἔχει
ἀνετείνεται	—	—	εἶχε
ἀνατενεῖται	ἐπάζοντα	παίσω	ἔξει ἢ σχήσει
ἀνετείνατο	ἐπαγαγόντα	παίσας	ἔσχε
ἀνατέταται	ἐπαγηγόχα ἢ ἐπηγόχα	πεπαικώς	ἔσχηκε
ἀνετέτατο	—	—	ἔσχηκει
ὑποφθάνων	ἐπεκβαίνοντες	προσγίγνονται	
—	—	προσεγίγνοντο	
ὑποφθισόμενος	ἐπεκβησόμενοι	προσγενήσονται	
ὑποφθᾶς ἢ ὑποφθάσας	ἐπεκβάντες	προσεγένοντο	
ὑπεφθακώς	ἐπεκβεβηκότες	προσεγγένηται ἢ προσεγγόνασι	
—	—	προσεγγένηντο ἢ προσεγγόνεσαν	

§ 7— Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἐξελαύνει, ἐξελαύνῃ, ἐξελαύνοι, ἐξελαυνέτω, ἐξελαύνων.

καταβάλλει, καταβάλλῃ, καταβάλλοι, καταβαλλέτω, καταβάλλειν, καταβάλλων.

ἔσχε, σχῆ, σχοίη, σχέτω, σchein, σχῶν

§ 7—8 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

καὶ ὃς ἀναλαβῶν καὶ ἰδῶν... ἰπέων (δύο μετοχικαὶ χρονικαί). ἐξελαύνει... ἄλλων (κυρία). καί... δόρατι (μετοχικὴ χρονικὴ). καταβάλλει τὸν Μιθριδάτην (κυρία). ἐν δέ... Ἄλεξάνδρῳ (κυρία). καὶ παίει... κοπίδι (κυρία). καὶ τοῦ μὲν... ἀπέθραυσε (κυρία). τὴν πληγὴν... κράνος (κυρία). καὶ καταβάλλει... Ἀλέξανδρος (κυρία). παίσας... στέρνον (μετοχικὴ χρονικὴ). Σπιθριδάτης... κοπίδα (κυρία). ὑποφθάσας... Δρωπίδου (μετοχικὴ χρονικὴ). παίει... ὦμου (κυρία). καὶ ἀποκόπτει... κοπίδι (κυρία). καὶ ἐν τούτῳ... ἰπέων... ποταμὸν (μετοχικὴ χρονικὴ). ὄσοις προῦχῶρει (ἀναφορικὴ). προσεγίγοντο... Ἄλεξάνδρον (κυρία).

§ 7—8 Συντακτικά.

καὶ ὃς=ὑποκ. ἀναλαβῶν=μετχ. χρον. ἰδῶν=μετχ. χρον. Μιθριδάτην=ἀντικ. Δαρείου=γεν. κτητ. γαμβρὸν=παράθεσις πολὺ=ἐπίρρ. ποσοτ. προσδ. πρὸ τῶν ἄλλων=ἐμπρ. προσ. προῖπτεύοντα—καὶ ἐπάγοντα=μετχ. κατηγ. ἅμα οἷ=ὡς ἐμπροθ. προσδ. συνοδ. ἐξελαύνει=ρημ. κυρ. προτ. αὐτὸς=ὑποκ. πρὸ τῶν ἄλλων=ἐμπρ. προσ. παίσας=μετχ. χρον. ἐς τὸ πρόσωπον=ἐμπρ. προσ. τῷ δόρατι=δοτ. ὄργαν. καταβάλλει=ρημ. κυρ. προτ. Μιθριδάτην=ἀντικ. ἐν δὲ τούτῳ=ἐμπρ. χρον. προσ. Ροισάκης=ὑποκ. ἐπελαύνει=ρημ. κυρ. προτ. τῷ Ἀλεξάνδρῳ=ἀντικ. παίει=ρημ. κυρ. προτ. τῇ κοπίδι=δοτ. ὄργαν. Ἀλεξάνδρου=γεν. κτητ. κεφαλὴν=ἀντικ. τοῦ μὲν κράνου=γεν. διαίρ. τί=ἀντικ. ἀπέθραυσε=ρημ. κυρ. προτ. τὴν πληγὴν=ἀντικ. ἔσχε=ρημ. κυρ. προτ. τὸ κράνος=ὑποκ. (καὶ) καταβάλλει=ρημ. κυρ. προτ. καὶ τοῦτον=ἀντικ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. παίσας=μετχ. χρον. τῷ ξυστῶ=δοτ. ὄργαν. διὰ τοῦ θώρακος=ἐμπρ. προσ. τοῦ διὰ μέσου. ἐς τὸ στέρνον=ἐμπρ. τοπ. προσ. Σπιθριδάτης=ὑποκ. ἀνετέτατο=ρημ. κυρ. προτ. ἐπ' Ἀλεξάνδρου=ἐμπρ. προσ. ὄπισθεν=ἐπίρρ. τοπ. προσ. τὴν κοπίδα=ἀντικ. ὑποφθάσας=μετχ. χρον.

αὐτὸν=άντικ. Κλειτός=ύποκ. Δρωπίδου=γεν. κτητ. παίει=ρημ. κυρ. προτ. κατὰ τοῦ ὄμου=ἐμπρ. τοπ. προσ. ἀποκόπτει=ρημ. κυρ.προτ. τὸν ὄμον=άντικ. τοῦ Σπιθριδάτου=γεν. κτητ. ξὺν τῇ κοπίδι=ἐμπρ. προσ. ὄργ. καὶ ἐν τούτῳ=ἐμπρ. χρον. προσ. ἐπεκβαίνοντες=μετχ. χρον. αἰ=ἐπίρρ. χρον. προσ. κατὰ τὸν ποταμὸν=ἐμπρ. τοπ. προσ. ὄσοις=δοτ. προσ. ὡς ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἀπροσώπου προῦχώρει. τῶν ἰππέων=γεν. διαιρ. προῦχώρει=ρημ. τῆς ἀναφ. προτ. μὲ ὑποκ. τὸ ἐνν. ἐπεκβαίνειν. προσεγίνοντο=ρημ. κυρ. προτ. τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον=άντικ.

§ 7—8 Ἑτυμολογικά.

ἀναλαμβάνω < Ἀνά + λαμβάνω > ἀνάληψις, ἀναλήπτης.

γαμβρός < Γαμέω-ῶ < Γάμος > γαμήλιος.

ἔμβολον < ἐμβάλλω > ἐμβολεύς, ἐμβολή, ἐμβόλιμος, ἔμβολος.

πρόσωπον < πρὸς + ὤψ > προσωπεῖον, προσωπίς, προσωπικός.

ἐπελαύνω < Ἐπί + ἐλαύνω > ἐπέλασις.

κοπίς < Κόπτω > κόπος, κοπή, κοπεύς, κόμμα.

κράνος < Κάρα (=κεφαλή).

πληγή < πλήσσω > πλήγμα πλήξις, πληκτός, πλήκτης, πλήκτρον.

§ 7—8 Πραγματικά.

ἔμβολον=Ἡ σφηνοειδῆς αὕτη παράταξις εἰσχωροῦσα ὡς ἔμβολον εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἐσκόπει τὴν εὐκολωτέραν διάσπασιν αὐτοῦ. Οἱ ἰππεῖς κατὰ τὴν παράταξιν ταύτην ἐλάμβανον τριγωνικὸν σχῆμα.

κοπίς=ξίφος κυρτόν.

§ 7—8 Νόημα.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀφοῦ ἔλαβε τὸ δόρυ ἀπὸ τὸν Δημάρατον, σπεύδει νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Μιθριδάτου, τοῦ γαμβροῦ τοῦ Δαρείου, ὁ ὁποῖος ἤρχετο εἰς σφηνοειδῆ σχηματισμὸν μὲ τοὺς ἰππεῖς του ἐναντίον τῶν Μακεδόνων. Ὁ Ἀλέξανδρος ὄρμαξ ἐναντίον του καὶ τὸν φονεύει, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Ροισάκης ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου μὲ κυρτόν ξίφος καὶ τοῦ ἐπιφέρει βαρὺ πλήγμα κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἄνευ ἀποτελέσματος, διότι ἡ περικεφαλαία θραυσθεῖσα ἐν μέρει προεφύλαξε τὸν Ἀλέξανδρον. Εὐθὺς ὅμως ὁ Ἀλέξανδρος στραφεὶς κατὰ τοῦ Ροισάκη φονεύει καὶ αὐτόν. Κατὰ τὴν φοβεράν ὅμως ταύτην συμπλοκὴν, καθ' ἣν οἱ ἐξέχον-

τες και τῶν δύο παρατάξεων ἀγωνίζονται γενναίως ὡς ἀπλοῖ στρατιῶται, ὁ Ἀλέξανδρος ἀπειλεῖται ἀπὸ τὸν Σπιθριδάτην, τὸν ὁποῖον ὅμως θέτει ἐκτὸς μάχης ὁ Κλεῖτος, ἀποκόπτων αὐτοῦ τὸν βραχίονα. Ἐν τῷ μεταξύ τὰ διάφορα τμήματα τῶν Μακεδόνων ἀποβιβάζονται εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐνώνονται μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον.

§ 7—8 Περίληψις.

Ὁ Ἀλέξανδρος φονεῖ τὸν Μιθριδάτην καὶ τὸν Ροισάκην. Ἀνεπιτυχῆς ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κίνδυνος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Σπιθριδάτου. Ὁ Κλεῖτος σφίζει τὸν Ἀλέξανδρον.

§ 7—8 Ἐπιγραφή.

Ὁ Ἀλέξανδρος μαχόμενος ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ καὶ κινδυνεύων ἐπιτυχάνει σταθερὸν προγεφύρωμα.

γ'. Ἀποτέλεσμα τῆς μάχης

Αἱ ἀπώλειαι Περσῶν καὶ Μακεδόνων. Τὰ μετὰ τὴν μάχην

Κεφ. 16

16. § 1. Καὶ οἱ Πέρσαι
παιόμενοί τε πανταχόθεν ἤδη
τοῖς ξυστοῖς ἐς τὰ πρόσωπα
αὐτοῖ τε καὶ οἱ ἵπποι
καὶ ἐξωθούμενοι πρὸς τῶν ἵπ-
πέων,
πολλὰ δὲ βλαπτόμενοι
πρὸς τῶν ψιλῶν
ἀναμειγμένων τοῖς ἵππεῦσι

ἐγκλίνουσι ταύτην πρῶτον,

ἢ Ἀλέξανδρος προεκινδύνευσεν.

Ὡς δὲ ἐνεδεδώκει τὸ μέσον αὐ-
τοῖς

παρερρήγνυτο δὴ
καὶ τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἵππου,

καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερά.

§ 1 Ἄγνωστοι λέξεις.

παιόμαι=κτυπῶμαι

ξυστός=δόρυ

ἐξωθοῦμαι=ἀπωθοῦμαι

βλάπτομαι=ὀφίσταμαι βλάβας

ἐγκλίνω=ὕποχωρῶ

ταύτη=εἰς τοῦτο τὸ μέρος

προκινδυνεύω=μάχομαι εἰς τὴν

πρώτην γραμμὴν

Καὶ οἱ Πέρσαι,
ἐπειδὴ ἐκτυπῶντο ἀπὸ ὅλα τὰ
μέρη ἤδη
διὰ τῶν δοράτων εἰς τὰ πρόσωπα
καὶ αὐτοῖ καὶ οἱ ἵπποι
καὶ ἐπειδὴ ἀπωθοῦντο ὑπὸ τῶν
ἵππέων,
καὶ πολλὰς βλάβας ὀφίσταντο
ἀπὸ τοῦς ἐλαφρῶς ὤπλισμένους,
οἱ ὅποιοι εἶχον ἀναμιχθῆ με τοῦς
ἵππεῖς,
ὕποχωροῦν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος
πρῶτον,
ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν πρῶ-
την γραμμὴν ἐμάχετο.
Ὅτε δὲ εἶχεν ὑποχωρήσει τὸ κέν-
τρον αὐτῶν,
ἀπεσπῶντο ὡς ἦτο ἐπόμενον
καὶ ἀμφοτέραι αἱ πτέρυγες τοῦ
ἵππικοῦ,
καὶ ἦτο πλέον ἢ φυγὴ γενικὴ.

ἐνδίδωμι=ὕποχωρῶ

παρερρήγνυμαι=ἀποσπῶμαι

δὴ=ὡς ἦτο ἐπόμενον, φυσικὸν

τὰ ἐφ' ἑκάτερα =ἀμφοτέραι αἱ
πτέρυγες

φυγὴ καρτερά=γενικὴ φυγὴ

§ 1 Γραμματικά.

παιόμενοι=μετχ. ένεστ. τοῦ ρ. παίομαι, έπαιόμην, παίσομαι, έπαισάμην, έπαισθην, πέπαισμαι, έπεπαίσμην. έξωθούμενοι=μετχ. ένεστ. τοῦ ρ. έξωθόομαι-οῦμαι, έξεωθούμην, έξώσομαι, έξωσθήσομαι, έξεωσάμην, έξεώσθην, έξέωσμαι, έξεώσμην. βλαπτόμενοι=μετχ. ένεστ. τοῦ ρ. βλάπτομαι, έβλαπτόμην, βλάψομαι, βλαβήσομαι, έβλάβην, βέβλαμμαι, έβεβλάμμην. άναμειγμένων=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. άναμείγνυμαι, άνεμειγνύμην, άναμείζομαι - άναμειχθήσομαι, άνεμειζάμην - άνεμειχθην - άνεμίγην, άναμέμειγμαι, άνεμειμίγμην. έγκλίνουσι =ένεστ. τοῦ ρ. έγκλίνω, ένέκλινον, έγκλινῶ, ένέκλινα, έγκέκλικα, ένεκεκλίκειν. ταύτη=τοπ. έπίρρ. ἦ=τοπ. άναφ. έπίρρ. προεκινδύνευεν =παρατ. τοῦ προκινδυνεύω (όμαλόν). ένεδώκει=ύπερσ. τοῦ ρ. ένδίδωμι ένεδίδουν, ένδώσω, ένέδωκα, ένδέδωκα, ένεδεδώκειν. παρερρήγνυτο =παρατ. τοῦ ρ. παραρρήγνυμαι, παρερρηγνύμην, παραρρήζομαι-παραρρηγήσομαι, παρερρηζάμην-παραερράγην, παρέρρωγα-παρέρρηγμαί, παρερρώγειν-παραερρήγμην. ἦν=παρατ. τοῦ ρ. ειμί. δῆ=χρον. έπίρρ. καρτερά=έπίθ.

§ 1 Χρονικαί άντικαταστάσεις.

παιόμενοι	έξωθούμενοι	έγκλίνουσι	ένδίδωσι
—	—	ένέκλινον	ένεδίδου
παισόμενοι	έξωσθησόμενοι	έγκλινουσι	ένδώσει
παισάμενοι	έξωσθέντες	ένέκλινα	ένέδωκε
πεπαισμένοι	έξεωσμένοι	έγκεκλίκασι	ένδέδωκε
—	—	ένεκεκλίκεσαν	ένεδεδώκει
παραρρήγνυται	βλαπτόμενοι		άναμειγμένων
παραρρήγνυτο	—		—
παραρραγήσεται	βλαψόμενοι ἢ βλαφθισόμενοι ἢ		άναμειζομένων
παραερράγη	βλαβησόμενοι		άναμειζαμένων
παρέρρωγε	βλαψάμενοι ἢ βλαφθέντες ἢ βλαβέντες		άναμειγμένων
παραερρώγει	βεβλαμμένοι		—

§ 1 Έγκλιτικά άντικαταστάσεις καί τύποι.

έγκλίνουσι, έγκλίνωσι, έγκλίνουσι, έγκλινόντων, έγκλίνουσι, έγκλίνων.

§ 1 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Καὶ οἱ Πέρσαι... ξυστοῖς—καὶ πρὸς... ἐξωθούμενοι—πολλά... βλαπτόμενοι (τρεῖς μετοχικαὶ αἰτιολογικαὶ) ἐγκλίνουσι... πρῶτον (κυρία). ἦ... προεκινδύνευσεν (κυρία) ὡς δέ... αὐτοῖς (χρονικὴ) παρερρήγγυτο... ἵππον (κυρία) καὶ ἦν... κρατερὰ (κυρία).

§ 1 Συντακτικά.

Οἱ Πέρσαι=ὑποκ. παιόμενοι=μετχ. αἰτιολ. πανταχόθεν=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. ἦδη=ἐπίρρ. χρον. προσδ. τοῖς ξυστοῖς=δοτ. ὄργαν. ἐς τὰ πρόσωπα=ἐμπρ. προσδ. αὐτοὶ τε=κατηγορ. προσδ. οἱ ἵπποι=ὑποκ. ἐξωθούμενοι=μετχ. αἰτιολ. πρὸς τῶν ἵππεων=ἐμπρ. προσ. τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου. πολλά=σύστοιχον ἀντικ. βλαπτόμενοι=μετχ. αἰτιολ. πρὸς τῶν ψιλῶν=ποιητικὸν αἴτιον. ἀναμειγμένων=ἀναφορ. μετχ. τοῖς ἵππευσι=ἀντικ. ἐγκλίνουσι=ρημ. κυρ. προτ. ταύτη=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. πρῶτον=ἐπίρρ. χρον. προσδ. ἦ=ἐπίρρ. ἀναφ. τοπ. προσδ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. προεκινδύνευσεν=ρημ. ἀναφ. προτ. ἐνεδεδώκει=ρημ. χρον. προτ. τὸ μέσον=ὑποκ. αὐτοῖς=δοτ. προσωπ. παρερρήγγυτο=ρημ. κυρ. προτ. καὶ τὰ ἐφ' ἐκάστου =ὑποκ. (ἀττικὴ σύνταξις). τῆς ἵππου=γεν. διαίρ. ἦν=ρημ. κυρ. προτ. κρατερὰ=κατηγ.

§ 1 Ἐτυμολογικά.

πανταχόθεν < πᾶς > πανταχῆ, πανταχοῦ.

φυγὴ < φεύγω > φυγὰς, φευκτός, φευκτέος.

καρτερός < κάρτος καὶ κατὰ μετάθεσιν κράτος > καρτεροῦ, καρτέρησις, καρτερία, καρτερικός.

§ 1 Πραγματικά.

Βλαπτόμενοι πρὸς τῶν ψιλῶν=ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐλαφρῶς ὀπλισμένων ὑπὸ τῶν Μακεδόνων κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπιθέσεως ἦτο σκόπιμος, διότι οὗτοι εὐχερέστερον παντὸς ἄλλου τμήματος μετακινούμενοι λόγῳ τοῦ ὀπλισμοῦ των, ἦτο δυνατόν νὰ παρενοχλοῦν σοβαρῶς τὸν ἀντίπαλον καὶ νὰ προξενοῦν εἰς αὐτὸν σημαντικὰς ἀπωλείας.

ἐγκλίνουσι ταύτη=τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ὑποχωρήσεως δίδεται ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον ἐμάχετο ὁ Ἀλέξαν-

δρος. Τοῦτο εἶναι λίαν ἐνδεικτικόν καὶ καταδεικνύει τὴν μεγάλην σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἡγεσία δι' ἓνα στρατόν. Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀλεξάνδρου διαγράφεται ἐκ τῶν λέξεων τούτων τοῦ Ἀρριανοῦ λίαν ζωηρῶς.

παρρηγήνυτο—δι' αὐτοῦ εἰς τὴν στρατιωτικὴν γλῶσσαν ἐννοοῦμεν τὸν ἀποσχισμόν τῶν πτερύγων ἀπὸ τοῦ κυρίου σώματος καὶ τὴν ἀπόκλιση αὐτοῦ ἐκ τῆς κυρίας γραμμῆς.

§ 1 Νόημα.

Τὸ Περσικὸν ἵππικὸν πιεζόμενον διαρκῶς ὑπὸ τῆς ἀκαθέκτου ὀρμῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ παρενοχλούμενον σοβαρῶς ὑπὸ τῶν ἐλαφρῶς ὀπλισμένων καὶ ἀποδεκατιζόμενον, κάμπτεται τέλος καὶ ἀναγκάζεται εἰς ὑποχώρησιν. Ἡ ὑποχώρησις ὅμως τοῦ κέντρου τῆς παρατάξεως εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑποχώρησιν καὶ τῶν δύο πτερύγων, ἡ ὁποία ἐντὸς ὀλίγου μεταβάλλεται εἰς γενικὴν φυγὴν.

§ 1 Περίληψις.

Πίσεις τοῦ Περσικοῦ ἵππικοῦ ἐξ ὅλων τῶν σημείων καὶ σοβαρὰ παρενόχλησις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ψιλῶν. Κάμψις τοῦ κέντρου καὶ γενίκευσις τῆς ὑποχώρησεως μεταβαλλομένης εἰς φυγὴν.

§ 1 Ἐπιγραφή.

Φυγὴ τῶν Περσῶν.

§ 2—3. Τῶν μὲν δὴ ἵππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον ἐς χιλίους. Οὐ γὰρ πολλὴ ἡ δίωξις ἐγένετο.

ὅτι ἐξετράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ξένους μισθοφόρους· ὧν τὸ στίφος, ἢ τὸ πρῶτον

ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι ἔμενεν

Ἐκ μὲν λοιπὸν τῶν ἵππέων τῶν Περσῶν ἐφονεύθησαν περὶ τοὺς χιλίους. Διότι ἡ καταδίωξις δὲν ὑπῆρξε μεγάλη ἐπειδὴ ὁ Ἀλέξανδρος ἐστράφη κατὰ τῶν ξένων μισθοφόρων· τούτων τὸ πλῆθος, ἐκεῖ ὅπου τὸ πρῶτον παρετάχθη, ἀπὸ ἐκπλήξιν μᾶλλον τινα ἔμενε

τοῦ παραλόγου
ἢ λογισμῶ βεβαίω·
καὶ τούτοις
ἐπαγαγὼν τὴν φάλαγγα
καὶ τοὺς ἵππεας κελεύσας
προσπεσεῖν πάντη

δι' ὀλίγου κατακόπτει αὐτοὺς
ἐν μέσῳ, ὥστε οὐδεὶς μὲν διέ-
φυγε,
ὅτι μὴ διέλαθέ τις (ῶν)
ἐν τοῖς νεκροῖς·
ἐξωγρήθησαν δὲ
ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.
Ἔπεσον δὲ
καὶ ἡγεμόνες τινὲς τῶν Περσῶν
καὶ Μιθριδάτης ὁ Δαρείου γαμ-
βρὸς
καὶ Ἀρβουπάλης
ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς,

καὶ Φαρνάκης,
ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυ-
ναικός,
καὶ ὁ τῶν ξένων ἡγεμὼν Ὁ-
μάρης.
Ἀρσίτης δ' ἐκ μὲν τῆς μάχης
εἰς Φρυγίαν φεύγει,
ἐκεῖ δ' ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς
αὐτοῦ,
ὡς λόγος (κατέχει)
ὅτι ἐδόκει γενέσθαι
αἴτιος τοῦ ἐν τῷ τότε
πταίσματος Πέρσας.

§ 2—3 Ἄγνωστοι λέξεις.

ἀποθνήσκω=φονεῦομαι
οὐ πολλή ἢ δίωξις γίνεταί=ἡ
καταδίωξις δὲν συνεχίζεται ἐπὶ
πολὸν
ἐκτρέπομαι=στρέφομαι

διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τόλμημα,
παρὰ ἀπὸ ἀπόφασιν σταθεράν·
καὶ ἐναντίον τούτων
ἀφοῦ ὠδήγησε τὴν φάλαγγα
καὶ τοὺς ἵππεῖς ἀφοῦ διέταξε
νὰ ἐπιπέσωσιν ἐξ ὅλων τῶν με-
ρῶν,
ἐντὸς ὀλίγου κατακόπτει αὐτοὺς
εἰς τὸ μέσον, ὥστε οὐδεὶς μὲν διέ-
φυγεν,
ἐκτὸς ἐὰν κάποιος ἦτο κρυμμένος
μεταξὺ τῶν νεκρῶν·
συνελήφθησαν δὲ ζῶντες
περίπου δύο χιλιάδες.

Ἐφονεύθησαν δὲ
καὶ μερικοὶ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν
καὶ ὁ Μιθριδάτης ὁ γαμβρὸς τοῦ
Δαρείου,
καὶ ὁ Ἀρβουπάλης,
ὁ υἱὸς τοῦ Δαρείου τοῦ υἱοῦ τοῦ
Ἀρταξέρξου,
καὶ ὁ Φαρνάκης,
ἀδελφὸς αὐτὸς τῆς γυναικὸς τοῦ
Δαρείου,
καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν μισθοφόρων
Ὁμάρης.
Ὁ δὲ Ἀρσίτης ἐκ μὲν τῆς μάχης
εἰς τὴν Φρυγίαν διαφεύγει
ἐκεῖ δὲ αὐτοκτονεῖ,

καθὼς λέγεται,
διότι ἐνόμιζεν ὅτι ὑπῆρξεν
αἴτιος τῆς τότε
ἥττης τῶν Περσῶν.

πάντη=ἐξ ὅλων τῶν μερῶν
δι' ὀλίγου=ἐντὸς ὀλίγου χρόνου
ὅτι μὴ=ἐκτὸς ἐὰν
διαλανθάνω=διαφεύγω τὴν προσο-
χὴν, ξεφεύγω

τὸ στίφος=τὸ πλῆθος
τὸ παράλογον=τὸ ἀπροσδόκητον
ἀποτέλεσμα
βέβαιος λογισμὸς=σταθερὰ ἀπό-
φασις

ζωγοῦμαι=αἰχμαλωτίζομαι
πίπτω=φονεύομαι
ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ=αὐ-
τοκτονεῖ
ὡς λόγος (κατέχει)=ὡς λέγεται
τὸ ἐν τῷ τότε πταῖσμα=ἡ ἥττα ἐ-
κείνη

§ 2—3 Γραμματικά.

Ἀπέθανον=ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἀποθνήσκω, ἀπέθνησκον, ἀποθανοῦμαι, ἀ-
πέθανον, τέθνηκα, ἐτεθνήκειν. ἐγένετο=ἀόρ. τοῦ ρ. γίγνομαι, ἐγιγνό-
μην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γέγονα, ἐγεγόνειν. ἐξετράπη=παθ. ἀόρ.
τοῦ ρ. ἐκτρέπομαι, ἐξετρεπόμην, ἐκτρέψομαι-ἐκτραπήσομαι, ἐξετρε-
ψάμην-ἐξετράπην, ἐκτέτραμμαι, ἐξετετράμμην. ἦ=τοπ. ἀναφ. ἐπίρρ.
ἐτάχθη παθ. ἀόρ. α' τοῦ ρ. τάσσομαι, ἦ τάττομαι, ἐταττόμην, τάξομαι-
ταχθήσομαι, ἐταξάμην, ἐτάχθην, τέταγμα, ἐτετάγμην. ἔμμενε=παρατ.
τοῦ ρ. μένω, ἔμμενον, μενῶ, ἔμμεινα, μεμένηκα, ἐμμεμένηκειν. ἐπαγα-
γῶν=μετχ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἐπάγω, ἐπήγον, ἐπάξω, ἐπήγαγον, ἐπήχα,
ἐπήχειν. κελεύσας=μετχ. ἀόρ. τοῦ ρ. κελεύω (ὀμαλόν). προσπεσεῖν=
ἀπαρέμφ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. προσπίπτω, προσέπιπτον, προσπεσοῦμαι, προσέ-
πεσον, προσπέπτωκα, προσεπεπτώκειν. πάντη=τοπ. ἐπίρρ. κατακό-
πτει=ἐνεστ. τοῦ ρ. κατακόπτω, κατέκοπτον, κατακόψω, κατέκοψα, κα-
τακέκοφα—κατακέκοπα, κατακεκόφειν—κατεκεκόπειν. διέφυγε=ἀόρ.
β' τοῦ ρ. διαφεύγω, διέφευγον, διαφεύξομαι-διαφευξοῦμαι, διέφυγον,
διαπέφευγα, διεπεφεύγειν. διέλαθε=ἀόρ. β' τοῦ ρ. διαλανθάνω, διελάν-
θανον, διαλήσω, διέλαθον, διαλέληθα, διελελήθειν. ἐζωγρήθησαν=παθ.
ἀόρ. α' τοῦ ρ. ζωγρέομαι-οὔμαι, ἐζωγρήθην, ἐζώγρημαι. ἐδόκει=παρατ.
τοῦ ρ. δοκέω-ῶ, ἐδόκουν, δόξω, ἔδοξα, δεδόκηκα, ἐδεδοκῆκειν. γενέ-
σθαι=ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ ρ. γίγνομαι.

§ 2—3 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἀπέθανον, ἀποθάνωσι, ἀποθάνοιεν, ἀποθανόντων, ἀποθανεῖν, ἀπο-
θανών.

ἐξετράπη, ἐκτραπῆ, ἐκτραπεῖη, ἐκτραπήτω, ἐκτραπῆναι, ἐκτραπεῖς.
διέφυγε, διαφύγη, διαφύγοι, διαφυγέτω, διαφυγεῖν, διαφυγών.

διέλαθε, διαλάθη, διαλάθοι, διαλαθέτω, διαλαθεῖν, διαλαθών.
ἔπεσον, πέσωσι, πέσοιεν, πεσόντων, πεσεῖν, πεσών.

§ 2—3 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἐκτρέπεται	μένει	προσπίπτειν
ἐξετρέπετο	ἔμενε	—
ἐκτραπήσεται	μενεῖ	προσπεσεῖσθαι
ἐξετράπη	ἔμεινε	προσπεσεῖν
ἐκτέτραπται	μεμένηκε	προσπεπτωκέναι
ἐξετέτραπτο	ἔμεμενήκει	—
διαλανθάνει	πίπτουσι	ἀποθνήσκουν
διελάνθανε	ἔπιπτον	ἀπέθνησκον
διαλήσει	πεσοῦνται	ἀποθανοῦνται
διέλαθε	ἔπεσον	ἀπέθανον,
διαλέληθε	πεπτώκασι	τεθνήκασι ἢ τεθνᾶσι
διελελήθει	ἔπεπτώκεσαν	ἐτεθνήκεσαν ἢ ἐτέθνασαν
γίγνεται	τάττεται	διαφεύγει
ἐγίγνετο	ἐτάττετο	διέφευγε
γενήσεται	ταχθήσεται	διαφεύξεται
ἐγένετο	ἐτάχθη	διαφευξεῖται
γέγονε	τέτακται	διέφυγε
ἔγεγονε	ἐτέτακτο	διαπέφυγε

§ 2—3 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἐγένετο, γένηται, γένοιτο, γενέσθω, γενέσθαι γενόμενος.
ἐτάχθη, ταχθῆ, ταχθείη, ταχθῆτω, ταχθῆναι, ταχθεῖς.

§ 2—3 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

τῶν μὲν... χιλίων (κυρία). Οὐ γάρ... ἐγένετο (κυρία). ὅτι... μισθοφό-
 ρους (αἰτιολογική). ὧν τὸ στίφος... ἐκπλήξει... ἔμενε (κυρία, διότι τὸ
 ὦν=τούτων). ἢ τό... ἐτάχθη (ἀναφορική). καὶ τούτους... ἐπαγαγών—

καί... κελεύσας (δύο μετοχικά χρονικά). ἐν μέσῳ... αὐτοὺς (κυρία). ὥστε... οὐδείς (συμπερασματική). ὅτι μή... νεκροῖς (ὑποθετική, διότι τὸ ὅτι μή=εἰ μή), ἐξωγήθησαν... δισχιλίους (συμπερασματική, συνδεομένη κατὰ παράταξιν μὲ τὴν ὥστε διέφυγε μὲν οὐδείς)—ἔπεσον... Ὁμήρης (κυρία). Ἀρσίτης... Φρυγίαν (κυρία). ἐκεῖ... αὐτοῦ (κυρία). ὡς λόγος (ἔστι) (ἀναφορική). ὅτι... πταίσματος (αἰτιολογική).

§ 2—3 ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ.

τῶν ἰπέων=γεν. διαιρ. τῶν Περσῶν=γεν. κτητ. ἀπέθανον=ρημ. κυρ. προτ. ἐς χιλίους=ὑποκ. πολλή=κατηγ. ἢ δίωξις=ὑποκ. ἐγένετο=ρημ. κυρ. προτ. (ὅτι) ἐξετράπη=ρημ. αἰτ. προτ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. ἐπὶ τοὺς ξένους μισθοφόρους=ἐμπρ. προσ. ὧν=γεν. κτητ. τὸ στίφος=ὑποκ. ἦ=τοπ. ἀναφ. ἐπίρρ. προσ. τὸ πρῶτον=ἐπίρρ. χρον. προσ. ἐτάχθη=ρημ. ἀναφ. προτ. ἐκπλήξει=δοτ. αἰτίας. μᾶλλον=ἐπίρρ. ποσοτ. προσ. τι=ἀοριστολ. μόρ. ἔμμενεν=ρημ. κυρ. πρότ. τοῦ παραλόγου=γεν. αἰτίας λογισμῶ=δοτ. αἰτίας. βεβαίῳ=ἐπιθ. προσ. (ἢ λογισμῶ=β' ὅρος συγκρίσεως). καὶ τούτοις=ἀντικ. ἐπαγαγῶν=μετχ. χρον. τὴν φάλαγγα=ἀντικ. καὶ τοὺς ἰπέας=ἀντικ. κελεύσας=μετχ. χρον. προσπεσεῖν=ἀντικ. τελ. ἀπαρέμφ. πάντη=ἐπίρρ. τοπ. προσ. δι' ὀλίγου=ἐμπρ. χρον. προσ. κατακόπτει=ρημ. κυρ. προτ. αὐτοὺς=ἀντικ. ἐν μέσῳ=ἐμπρ. τοπ. προσ. (ὥστε) διέφυγε=ρημ. συμπερ. προτ. οὐδείς=ὑποκ. ὅτι μή=εἰ μή διέλαθε=ρημ. ὑποθ. προτ. τίς=ὑποκ. ἐν τοῖς νεκροῖς=ἐμπρ. ποσ. προσδ. ἐξωγήθησαν=ρημ. κυρ. προτ. ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους=ὑποκ. ἔπεσον=ρημ. κυρ. προτ. ἡγεμόνες τινές=ὑποκ. Περσῶν=γεν. ἀναφ. Μιθριδάτης=ὑποκ. ὁ Δαρείου γαμβρὸς=παραθέσεις καὶ Ἀρβουπάλης=ὑποκ. ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς=παραθέσεις. καὶ Φαρνάκης=ὑποκ. ἀδελφὸς οὗτος τοῦ Δαρείου=παραθέσεις. γυναικὸς=γεν. κτητ. τοῦ ἀδελφός. Δαρείου=γεν. κτητ. τοῦ γυναικός. ὁ τῶν ξένων ἡγεμόνων Ὁμήρης=ὑποκ. τοῦ ἔπεσον. Ἀρσίτης=ὑποκ. ὅλων τῶν ἀκολουθούντων ρημ. (φεύγει, ἀποθνήσκει, ἐδόκει). ἐκ τῆς μάχης=ἐμπρ. προσ. φεύγει=ρημ. κυρ. προτ. ἐς Φρυγίαν=ἐμπρ. προσδ. ἐκεῖ=ἐπίρρ. τοπ. προσδ. ἀποθνήσκει=ρημ. κυρ. προτ. αὐτὸς=κατηγ. προσδ. πρὸς αὐτοῦ=ποιητικὸν αἰτιον. ὡς λόγος=ὑποκ. (τοῦ ἐν. ρήμ. ἔστι, ἢ κατέχει). ἐδόκει=ρημ. αἰτιολ. προτ. γενέσθαι=ἀντικ. τοῦ ἐδόκει, εἰδ. ἀπαρέμφ. αἴτιος=κατηγ. πταίσματος=γεν. ἀντικ. Πέρσαις=δοτ. ἠθική.

§ 2—3 Ἑτυμολογικά.

δίωξις < διώκω > διωγμός, διώκτης, δίωγμα.

ἐκτρέπομαι, < ἐκ + τρέπομαι > ἐκτροπή, ἐκτροπος, ἐκτροπεύς.

ἐκπληξίς < ἐκπλήσσω < ἐκ + πλήσσω > ἐκπληκτος, ἐκπληκτικός.

στῖφος < στείβω > στιβάς, στίβος, στιβαρός, στιπτός.

παράλογος < παρὰ + λόγος > παραλογῶ, παραλογία, παραλογίζομαι,
παραλογισμός.

λογισμός < λογίζομαι < λόγος > λογιστής, λογιστικός.

βεβαίος < βαινώ > βεβαιότης, βεβαιῶ-ῶ, βεβαίως, βεβαίωσις.

νεκρός < Νέκυς > νεκρῶ-ῶ, νεκρῶν (=νεκροταφεῖον), νέκρωσις, νεκρικός.

ζωγρῶ < ζῶδς + ἀγρεύω > ζωγρία (=αἰχμαλωσία).

ἀδελφός < ἀ ἀθροιστ. + δελφός (=ἡ μήτρα τῆς γυναικός) > ἀδελφότης,
ἀδελφικός.

αἴτιος < Αἰτία > αἰτιάζομαι, αἰτιῶμαι, αἰτίασις, αἰτιατός.

πταῖσμα < πταίω > πταίκτης.

§ 2—3 Πραγματικά.

οὐ γὰρ πολλὴ ἡ δίωξις—ὁ Ἀλέξανδρος δὲν συνέχισε τὴν καταδίωξιν τοῦ ἱππικοῦ πρὸς παντελῆ ἐξουθένωσιν τούτου, δεδομένου ὅτι ἡ δύναμις τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρων παρέμεινεν ἄθικτος καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ ζημίαι εἰς τοὺς Μακεδόνας, καίτοι καὶ αὕτη ἐκ τοῦ τολμήματος τοῦ Ἀλεξάνδρου, παρέμεινε θορυβημένη καὶ εἶχεν ἀπολέσει τὸ ἠθικόν της.

ἡ λογισμῶ βεβαίῳ—μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ Περσικοῦ ἱππικοῦ οἱ Ἕλληνες μισθοφόροι ἐξηκολούθουν νὰ παραμένουν εἰς τὰς θέσεις των, ὅχι διότι ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ ἀντιτάξουν σοβαρὰν ἀντίστασιν κατὰ τῶν Μακεδόνων, ἀλλὰ παρέμεινον ἀποθουμάζοντες τὸ τόλμημα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀναμένοντες τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀγῶνος.

§ 2—3 Νόημα.

Τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν δύο στρατῶν, ὑπῆρξαν καταστρεπτικὰ διὰ τοὺς Πέρσας. Διότι, ἐφονεύθησαν μὲν ἀπὸ τοὺς ἱππεῖς περίπου χίλιοι, καίτοι ἡ καταδίωξις τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐσταμάτησε, στραφεῖσα ἐναντίον τῶν μισθοφόρων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι δεχθέντες ἐξ ὄλων τῶν μερῶν ἐπίθεσιν εἰς τὸ μέσον διαλύονται καὶ αὐτοὶ αἰχμαλωτισθέντε

ἢ φονευθέντες. Ἐκ τῶν ἡγητόρων τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἐφονεύθησαν οἱ πλεῖστοι μερικοὶ τῶν ὁποίων ἦσαν μάλιστα συγγενεῖς τοῦ Δαρείου. Ὁ μόνος διασωθεὶς διαφυγὼν εἰς Φρυγίαν ὁ Ἀσρίτης, ἠὺτοκτόνησε μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ ἐθεώρησε τὸν ἑαυτὸν του ὑπαίτιον τῆς Περσικῆς αὐτῆς καταστροφῆς.

§ 2—3 Περίληψις.

Ἀπώλειαι τοῦ Περσικοῦ ἱππικοῦ. Καταδίωξις τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρων, διάλυσις αὐτῶν μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν. Οἱ πλεῖστοι τῶν Περσῶν ἡγητόρων φονεύονται κατὰ τὴν μάχην τοῦ Γρανικοῦ. Αὐτοκτονία Ἀρσίτου.

§ 2—3 Ἐπιγραφή.

Ἦττα τῶν Περσῶν καὶ ἀπώλειαι αὐτῶν κατὰ τὴν μάχην τοῦ Γρανικοῦ.

§ 4—5. Μακεδόνων δὲ ἀπέθανον

ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ
τῶν μὲν ἑταίρων
ἄμφι τοὺς εἴκοσι καὶ πέντε·
καὶ τούτων χαλκαὶ εἰκόνες
ἔστᾱσιν ἐν Δίῳ,
Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος
Λύσιππον ποιῆσαι

ὅσπερ μόνος προκριθεὶς

καὶ Ἀλέξανδρον ἐποίει·

τῶν δ' ἄλλων ἱππέων

ὕπερ τοὺς ἐξήκοντα,
πεζοὶ δ' ἔς τριάκοντα.
Καὶ τούτοις τῇ ὑστεραίᾳ
ἔθαψεν Ἀλέξανδρος
ζὺν τοῖς ὅπλοις τε
καὶ ἄλλῳ κόσμῳ·

Ἐκ δὲ τῶν Μακεδόνων ἐφονεύθησαν

κατὰ τὴν πρώτην ἐπίθεσιν
ἐκ μὲν τῶν ἑταίρων
περὶ τοὺς εἴκοσι πέντε·
καὶ αὐτῶν χάλκινοι ἀνδριάντες
ἔχουν στηθῇ ἐν Δίῳ
διατάξαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου
νὰ κατασκευάσῃ (τούτους) ὁ Λύσιππος,

ὁ ὁποῖος μόνος ἐπειδὴ ἐπροτιμήθη
καὶ ἀνδριάντας τοῦ Ἀλεξάνδρου
κατεσκεύαζε
ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἱππέων (ἐφονεύθησαν)

περισσότεροι τῶν ἐξήκοντα,
πεζοὶ δὲ περίπου τριάκοντα.
Καὶ τούτους κατὰ τὴν ἐπομένην
ἔθαψεν ὁ Ἀλέξανδρος
μετὰ τῶν ὀπλων των
καὶ ἄλλων (στρατιωτικῶν) τιμῶν·

γονεῦσι δ' αὐτῶν καὶ παισίν

ἀτέλειαν ἔδωκε
τῶν τε κατὰ τὴν χώραν
καὶ ὅσαι ἄλλαι εἰσφοραὶ (ἦσαν)
ἢ τῷ σώματι λειτουργίαι
ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων.

Καὶ τῶν τετρωμένων δὲ
πολὴν ἔσχεν πρόνοιαν,
ἀπελθῶν τ' αὐτὸς ἐκάστους

καὶ ἰδὼν τὰ τραύματα
καὶ ἐρόμενος
ὅπως ἐτρώθη τις
καὶ ὅ,τι πράττων
οἱ παρασχῶν εἶπεῖν τε

καὶ ἀλαζονεύσασθαι.

§ 4—5 Ἄγνωστοι λέξεις.

προσβολή=ἐπίθεσις
χαλκῆ εἰκὼν=χαλκοῦς ἀνδριάς
ἐστᾶσι=ἔχουν στηθῆ
ποιῶ=κατασκευάζω
προκρίνομαι=προτιμῶμαι
κόσμος=στρατιωτικαὶ τιμαὶ
δίδωμί τινι ἀτέλειάν τινος=ἀ-
παλλάσσω τινὰ ἀπὸ τὸν φό-
ρον τινὸς

τοὺς δὲ γονεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς
παῖδας
ἀπήλλαξε καὶ ἀπὸ τοῦ φόρου
τῶν γεωργικῶν προϊόντων
καὶ ἀπὸ πάσης ἄλλης εἰσφορᾶς
ἢ σωματικῆς ὑπηρεσίας
ἀναλόγως πρὸς τὰς περιουσίας
ἐκάστων.

Καὶ διὰ τοὺς πληγωμένους
ἔλαβε μεγάλην φροντίδα
καὶ ἐπισκεφθεὶς ὁ ἴδιος ἓνα ἑκα-
στον ἐξ αὐτῶν
καὶ ἰδὼν τὰ τραύματα
καὶ ἐρωτήσας
πῶς ἐπληγώθη ἕκαστος
καὶ τί πράττων
παρασχῶν (τὴν ἄδειαν) νὰ διηγη-
θῆ (τὰ κατορθώματά του)
καὶ νὰ ὑπερηφανευθῆ (δι' αὐτά).

τὰ κατὰ τὴν χώραν=τὰ γεωργικὰ
προϊόντα
λειτουργία τῷ σώματι=σωματικῆ
ὑπηρεσία
κτήσεις=περιουσία
τιτρώσκεμαι=πληγώνομαι
ἔχω πρόνοιαν=λαμβάνω φροντίδα
ἐπέρχομαι=ἐπισκέπτομαι
παρέχω τινὶ + ἀπαρ.=ἐπιτρέπω εἰς
τινα νά....
ἀλαζονεύομαι=ὑπερηφανεύομαι

§ 4—5 Γραμματικά.

ἀπέθανον=ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἀποθνήσκω, ἀπέθνησκον, ἀποθανοῦμαι, ἀπέ-
θανον, τέθνηκα, ἐτέθνηκειν. χαλκαῖ=συνηρ. ἐπιθ. β' κλίσι. (χαλκοῦς-ῆ
-οῦν). ἐστᾶσιν=παρακ. τοῦ τοῦ ρ. ἴσταμαι, ἰστάμην, στήσομαι, στα-
θήσομαι, ἐστησάμην-ἔστην-ἐστάθην, ἔστηκα, εἰστήκειν, ἐστήκειν

ὁ παρακ. κλίνεται ἔστηκα, ας, ε, ἐστήκαμεν, ατε, ασι ἢ ἔσταμεν, ἔστατε, ἐστᾶσι· ὑποτ. ἐστήκω, ης, η, ἐστήκωμεν ἢ ἐστῶμεν, ἐστήκετε, ἢ ἐστήκωσι, ἐστῶσι. εὐκτ. ἐστήκοιμι, προστ. ἐστηκῶς ἢ ἐστῶς, ἴσθι, ἔστω, ἀπαρέμφ. ἐστηκέναι ἢ ἐστάναι, μετχ. ἐστηκῶς-κυῖα-κὸς ἢ ἐστῶς-ἐστῶσα-ἐστός. κελεύσαντος=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. κελεύω. ποιῆσαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. ποιέω-ῶ. ὅσπερ=ἀναφ. ἀντων. ὅσπερ, ἦπερ, ὅπερ. προκριθεῖς=μετχ. παθ. ἄορ. τοῦ ρ. προκρίνομαι, προεκρινόμεν, προκρινοῦμαι, προεκρινάμεν, προκριθήσομαι, προεκρίθην, προκέκριμαι, προεκεκρίμην. ἐποίει =παρατ. τοῦ ρ. ποιέω-ῶ. ἔθαπεν=ἀόρ. α' τοῦ ρ. θάπτω, ἔθαπτον, θάψω, ἔθαψα, τέθαφα, ἐτεθάφειν. ἔδωκε=ἀόρ. β' τοῦ ρ. δίδωμι, ἐδίδουν, δώσω, ἔδωκα, δέδωκα, ἐδεδώκειν. τετρωμένων=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. τιτρώσκομαι, ἐτιτρωσκόμην, τρώσομαι -τρωθήσομαι, ἐτρώθην, τέτρωμαι, ἐτετρώμην. ἔσχεν=ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἔχω. ἰδὼν=μετχ. β' ἄορ. τοῦ ρ. ὁράω-ῶ ἐώρων, ὄψομαι, εἶδον, ἐόρακα, ἐωράκειν. ἐρόμενος=μετχ. β' ἄορ. τοῦ ρ. ἐρωτάω-ῶ, ἠρώτων, ἐρωτήσω-ἐρήσομαι, ἠρώτησα-ἠρόμην, ἠρώτηκα, ἠρωτήκειν. ἐτρώθη=παθ. ἀόρ. τοῦ ρ. τιτρώσκομαι. πράττων=μετχ. ἔνεστ. τοῦ ρ. πράττω. παρασχῶν=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. παρέχω. εἶπειν=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. λέγω. ἀλαζονεύσασθαι=ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ρ. ἀλαζονεύομαι. οἶ=προσ. ἀντων. γ' προσ.

§ 4—5 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἴστανται	προκρινόμενος
ἴσταντο	
στήσονται	προκρινόμενος
ἔστησαν	προκρινάμενος
ἐστᾶσι, εἰστήκασι	προκεκριμένος
ἔστασαν, εἰστήκεσαν	προκριθησόμενος
	προκριθεῖς

δίδωσι	ἐρωτῶν	τιτρώσκειται
ἐδίδου	—	ἐτιτρώσκετο
δώσει	ἐρησόμενος	τρωθήσεται
ἔδωκε	ἐρόμενος	ἐτρώθη

δέδωκε ἔδεδώκει	ἠρωτηκώς —	τέτρωται ἔτέτρωτο	
ἀποθνήσκουσι	ἀπιών	παρέχων	λέγειν
ἀπέθνησκον	—	—	—
ἀποθаноῦνται	ἀπιών	παρέζων	λέζειν ἢ ἔρειν
ἀπέθανον	ἀπελθών	παρασχών	εἶπειν
τεθνήκασι ἢ τεθῆασι	ἀπεληλυθώς	παρεσχηκώς	εἰρηκέναι
ἔτεθνήκασαν ἢ ἔτέθνασαν	—	—	—

§ 4—5 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἀπέθανον, ἀποθάνουσι, ἀποθάνοιεν, ἀποθανόντων, ἀποθανεῖν, ἀποθανών.

ἔστήκασι - ἐστῆσι, ἐστήκωσι, ἐστήκοιεν, ἐστηκότες ἢ ἐστῶτες, ἔστων—ἐστηκέναι—ἐστάναι, ἐστηκώς—ἐστώς.

ἔδωκε, δῶ, δοίη, δότω, δοῦναι, δούς.

ἔτρώθη, τρωθῆ, τρωθείη, τρωθήτω, τρωθῆναι, τρωθείς.

§ 4—5 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Μακεδόνων... ἀπέθανον (κυρία). **καὶ τούτων... ἐστῆσιν** (κυρία). **Ἄλεξάνδρου... ποιῆσαι** (μετχ. χρονική). **ὅσπερ... ἐποίει** (ἀναφορική). **τῶν δ' ἄλλων... τριάκοντα (ἀπέθανον)** (κυρία). **καί... κόσμῳ** (κυρία). **γονεῦσι... ἔδωκε** (κυρία). **ὅσαι... εἰσφοραὶ (ἦσαν)** (ἀναφορική). **καὶ τῶν ...ἔσχεν** (κυρία). **ἐπελθών... ἐκάστους—καί... ἰδὼν—καὶ ἐρόμενος—καί... παρασχών** (τέσσαρες μετοχικαὶ προτάσεις). **ὅπως τις ἐτρώθη** (πλαγία ἐρώτησις).

§ 4—5 Σύντακτικά.

Μακεδόνων=γεν. διαίρ. **ἀπέθανον**=ρημ. κυρ. προτ. **ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ**=ἐμπρ. χρον. προσ. **τῶν ἐταίρων**=γεν. διαίρ. (τοῦ ἀμφὶ τοὺς εἰκοσι). **ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ πέντε**=ὑποκ. **καὶ τούτων**=γεν. κτητ. **χαλκαὶ**=ἐπιθ. προσ. **εἰκόνες**=ὑποκ. **ἐστῆσιν**=ρημ. κυρ. προτ. **ἐν Δίῳ**=ἐμπρ. τοπ. προσ. **Ἄλεξάνδρου**=ὑποκ. **κελεύσαντος**=γεν. ἀπόλ. μετχ. χρον. **Λύσιππον**=ἀντικ. τῆς μετχ. καὶ ὑποκ. τοῦ ποιῆσαι. **ποιῆσαι**=ἀντικ. τῆς

μετχ. κελεύσαντος ὅσπερ=ὑποκ. μόνος=κατηγ. προσ. προκριθείς=μετχ. αίτιολ. Ἄλεξανδρον=άντικ. ἐποίει=ρημ. άναφ. προτ. τῶν δ' ἄλλων ἰππέων=γεν. δικαίρ. ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα=ὑποκ. τοῦ ρ. ἀπέθανον, ὅπερ ἐνν. πεζοὶ δ' ἐς τριάκοντα=ὑποκ. τοῦ ρ. ἀπέθανον. καὶ τούτους=άντικ. τῇ ὕστεραία=ἐπίρρ. χρον. προσ. ἔθαψεν=ρημ. κυρ. προτ. Ἄλέξανδρος =ὑποκ. ζῆν τοῖς ὄπλοις τε καὶ ἄλλῳ κόσμῳ=ἐμπρ. προσ. συνοδείας. γονεῦσι (αὐτῶν)=γεν. κτητ. παισὶν-ἀτέλειαν=άντικείμενα. ἔδωκε=ρημ. κυρ. προτ. τῶν τε κατὰ τὴν χώραν (γιγνομένων)=γεν. άντικ. εἰς τὸ ἀτέλειαν. ὅσαι ἄλλαι ἢ τῷ σώματι λειτουργίαι ἢ εἰσφοραὶ=ὑποκ. τοῦ ἦσαν. (λειτουργίαι-εἰσφοραὶ)=ἐπεξ. τοῦ ὅσαι. (τῷ σώματι)=δοτ. ὄργαν. κατὰ τὰς κτήσεις=ἐμπρ. προσ. ἐκάστου=γεν. κτητ. εἰς τὸ κτήσεις. καὶ τῶν τετραωμένων=άναφορ. μετχ. άντικ. πολλὴν=ἐπιθ. προσ. ἔσχε =ρημ. κυρ. προτ. πρόνοιαν=άντικ. ἐπελθῶν=μετχ. τροπ. τὰ τραύματα =άντικ. ἰδὼν ἐρόμενος=μετχ. τροπ. (ὅπως). ἐτρώθη (ὅτι) πράττων (ἐτρώθη)=ρημ. πλαγ. ἐρωτ. προτάσεων. πράττων=μετχ. τροπ. οἶ= άντικ. τοῦ παρασχών. εἰπεῖν-ἀλαζονεύσασθαι=άντικ. τοῦ παρασχών τελ. ἀπαρέμματα.

§ 4—5 Ἑτυμολογικά.

εἰχῶν < εἶκω.

προκρίνω < πρὸ + κρίνω > πρόκρισις, προκριτός.

ὑστεραῖος < ὕστερος > ὑστερῶ, ὑστέρημα, ὑστέρησις, ὑστερίζω.

ἀτέλεια < ἀτελής > < ἄ στερ. + τέλος.

εἰσφορὰ < εἰσφέρω < εἰς + φέρω.

σῶζω < σώω > σῶος, σῶμα, σωτήρ, σώστης, σωτηρία, σωτήριος.

λειτουργία < λειτουργός < λειτός + ἔργον > λειτουργῶ, λειτουργικός.

κτηῖσις < κτῶμαι > κτῆμα, κτήτωρ, κτητός.

πρόνοια < πρόνοος < πρὸ + νοῦς > προνοῶ, προνοητέον, προνοητικός.

τραῦμα < τιτρώσκω > τραυματίας, τραυματίζω, τραυματισμός.

ἀλαζονεύομαι < ἀλαζών >, ἀλαζονεία, ἀλαζονικός.

§ 4—5 Πραγματικά.

Ἐν Δίῳ=πόλις παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον πρὸς Α. τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Ὀλύμπου (Πιέρια), ὀνομαστή διὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς καὶ τοὺς ἀνδριάντας τῶν Μακεδόνων βασιλέων. Οἱ ἀνδριάντες οὗτοι μετηνέχθησαν

βραδύτερον εἰς Ρώμην ὑπὸ τοῦ Μετέλλου πρὸς διακόσμησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ οἰκοδομηθείσης στοᾶς (164 π. Χ.). Ὁ Ἀλέξανδρος ἐτίμησεν ὅλως ἰδιαιτέρως τοὺς πεσόντας ἵππεῖς κατὰ τὴν μάχην τοῦ Γρανικοῦ καὶ ἔστησεν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν ἐν Δίῳ ἔνθα ἦσαν, ὡς εἶπομεν καὶ τῶν Μακεδόνων βασιλέων. Τιμητικὴ διάκρισις.

Λύσιππος = ὄνομαστὸς γλύπτης ἐκ Σικυῶνος (330 π. Χ.). Τὰ ἔργα τοῦ Λυσίππου διακρίνονται τῶν ἄλλων προγενεστέρων γλυπτῶν, διότι οὗτος, καινοτομήσας, ἐλέπτυνε καὶ ἐμάκρυνε τὰ σκέλη κατορθώσας διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ προσθήσῃ εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀνάτασιν καὶ χάριν. Διὰ τὰ προτερήματα ταῦτα ὁ Λύσιππος ἐθεωρεῖτο ὁ ἄριστος τῶν γλυπτῶν τῆς ἐποχῆς του καὶ δικαίως προσεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀναθέσαντος εἰς αὐτὸν μόνον νὰ κατασκευάζῃ τοὺς ἀνδριάντας του. Τὴν αὐτὴν προτίμησιν ἔδειξεν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ εἰς τὸν ἐπιφανέστατον ζωγράφον Ἀπελλῆν, ὁ ὁποῖος κατ' ἀπόλυτον ἀποκλειστικότητα ἐζωγράφιζε μόνον αὐτὸς τὰς εἰκόνας τοῦ Μεγάλου Μακεδόνα.

εἰσφοραὶ = συνεισφοραὶ χρηματικαὶ ἀναλόγως τῆς περιουσίας ἐνὸς ἐκάστου.

ἀτέλεια = ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν φόρων.

λειτουργίαι = ἔργον ἔχον σχέσιν πρὸς τὸν λαόν, δημοσίαι ὑπηρεσίαι.

λειτουργία τῷ σώματι = προσωπικὴ ἐργασία, ἀγχαρεία.

καὶ ἀλαζονεῦσασθαι = εἶναι λίαν χαρακτηριστικὴ ἢ διατύπωσις αὐτῆ τοῦ Ἀρριανοῦ. Δι' αὐτοῦ, διαπιστοῦται ὁ σύνδεσμος τοῦ ἡγέτου πρὸς τοὺς συμπολεμιστάς του· ἀκούει τὰ κατορθώματα ἐνὸς ἐκάστου, μετέχων τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν κατ' ἰδίαν δρᾶσιν καὶ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰς λεπτομερείας τοῦ ἀγῶνος ὡς ἀληθῆς ἡγέτης.

§ 4—5 Νόημα.

Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Γρανικοῦ, αἱ ἀπώλειαι τῶν Μακεδόνων εἰς ἄνδρας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀπώλειαις τῶν Περσῶν ἦσαν ἀσήμαντοι. Κατ' αὐτὸν ἐφονεύθησαν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐταίρους περὶ τοὺς 25. Πρὸς τὴν μνήμην αὐτῶν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέδειξεν ἰδιαιτέραν φροντίδα, διότι τοὺς ἀνδριάντας τῶν ἔστησεν εἰς τὸν Δίον διατάξας πρὸς τοῦτο τὸν περίφημον Λύσιππον νὰ κατασκευάσῃ τὰ ἀγάλματά των. Ἐκ τῶν ἄλλων ἵππέων ἔπεσαν ἄνω τῶν 60 καὶ περὶ τοὺς 30 πεζοῦς. Εἰς τοὺς φονευθέντας, κατὰ τὴν ταφήν, ἢ ὅποια ἐγίνε τὴν ἐπομένῃν ὁ Ἀλέξανδρος διέταξε νὰ ἀποδοθοῦν τιμητικαὶ

διακρίσεις. Ἄλλὰ καὶ εἰς τοὺς οἰκείους τῶν φονευθέντων ἐχορηγήθη ἐκ μέρους τοῦ κράτους ἀτέλεια εἰς τὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰς ἀγγαρείας καὶ τὰς ἄλλας χρηματικὰς συνεισφοράς. Ἐκτὸς τούτων ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος ὡς ἡγέτης, ὁ ὁποῖος συνεπάθει καὶ συνεδέετο ψυχικῶς μετὰ τῶν συμπατριωτῶν του, ἔρχεται καὶ ἐπισκέπτεται τοὺς τραυματίας καὶ ἐρωτᾷ ἕνα ἕκαστον πῶς καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας ἐτραυματίσθη καὶ ἀκούει τὰς διηγήσεις των μετὰ προσοχῆς.

§ 4—5 Περίληψις.

Ἀπολογισμὸς τῶν Μακεδονικῶν ἀπωλειῶν. Ταφὴ τῶν νεκρῶν καὶ τιμητικαὶ διακρίσεις. Προνόμια πρὸς τοὺς οἰκείους τῶν πεσόντων. Ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς τραυματισθέντας κατὰ τὴν μάχην.

§ 4—5 Ἐπιγραφή.

Τὸ προσωπικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς τραυματισθέντας.

§ 6—7. Ὁ δὲ ἔθαψε
καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Περσῶν.
ἔθαψε δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας
μισθοφόρους, οἳ ἀπέθανον

στρατεύοντες ζῆν τοῖς πολεμίοις
ὄσους δ' αὐτῶν ἔλαβεν
αἰχμαλώτους,
τούτους δ' ἀπέπεμψεν
εἰς Μακεδονίαν
δήσας ἐν πέδαῖς
ἐργάζεσθαι (τὴν γῆν),
ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ
δόξαντα τοῖς Ἕλλησιν

Ἕλληνας ὄντες
ἐμάχοντο ἐναντία τῇ Ἑλλάδι
ὑπὲρ τῶν βαρβάρων.
Ἀποπέμπει δὲ καὶ εἰς Ἀθήνας
τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς

Αὐτὸς δὲ (ὁ Ἀλέξ.) ἔθαψεν
καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Περσῶν
ἔθαψε δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας
μισθοφόρους, οἳ ὁποῖοι ἐφονεύ-
θησαν

ἐκστρατεύοντες μετὰ τῶν ἐχθρῶν
ὄσους δὲ ἐξ αὐτῶν συνέλαβεν
ὡς αἰχμαλώτους,
τούτους ἀπέστειλεν
εἰς τὴν Μακεδονίαν
ἀφοῦ τοὺς ἔδεσε μὲ χειροπέδας,
διὰ νὰ ἐργάζωνται (εἰς τὴν γῆν),
διότι παρὰ τὰ ἀπὸ κοινοῦ
ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλ-
λήνων

ἄν καὶ ἦσαν Ἕλληνες
ἐπολέμουν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος
πρὸς ὄφελος τῶν βαρβάρων.
Ἀπέστειλε δὲ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας
τριακοσίας Περσικὰς πανοπλίας

ἀνάθημα εἶναι τῇ ἸΑθηνᾶ

ἐν πόλει.

Καὶ ἐκέλευσεν ἐπιγραφῆναι

τόδε ἐπίγραμμα.

«Ἄλέξανδρος Φιλίππου

καὶ οἱ Ἑλληνες

πλὴν Λακεδαιμονίων

ἀπὸ τῶν βαρβάρων

τῶν τὴν ἸΑσίαν κατοικούντων».

διὰ τὰ εἶναι ὡς ἀφιέρωμα εἰς τὴν ἸΑθηνᾶν

ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Καὶ διέταξε τὰ γραφῆ ἐπάνω

τῆ ἐξῆς ἐπιγραφῆ:

«Ὁ Ἄλέξανδρος, ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου

καὶ οἱ Ἑλληνες

ἐκτὸς τῶν Λακεδαιμονίων (προσφέρουσι)

(αὐτὸ τὸ ἀνάθημα) ἀπὸ τῶν βαρβάρων

τῶν κατοικούντων τὴν ἸΑσίαν».

§ 6—7 ἸΑγνωστοὶ λέξεις.

ἠγεμῶν=ἀρχηγός

δέω-δῶ=δένω

πέδαι=χειροπέδαι

ἐργάζομαι (γῆν) =καλλιιεργῶ

τὰ κοινῇ δόξαντα=κοινὰ ἀποφάσεις

ἀνάθημα=ἀφιέρωμα

πόλις=ἀκρόπολις.

§ 6—7 Γραμματικά.

ἔθαψε=ἀόρ. τοῦ θάπτω οἷ=ἀναφ. ἀντων. ἀπέθανον =ἀόρ. β' τοῦ ρ.

ἀποθνήσκω ἔλαβεν=ἀόρ. β' τοῦ ρ. λαμβάνω ἀπέπεμψεν=ἀόρ. β' τοῦ ρ.

ἀποπέμπω. δήσας=μετχ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. δέω-δῶ, ἔδουν, δήσω, ἔδησα,

δέδεκα, ἐδέδεκιν. ἐργάζεσθαι=ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐργάζομαι, εἰρ-

γαζόμενην, ἐργάσομαι, ἐργασθήσομαι, εἰργασάμην, εἰργάσθην, εἰργα-

σμαι, εἰργάσμην. κοινῇ=ἐπίρρ. τροπ. δόξαντα=μετχ. ἀόρ. τοῦ ρ. δοκεῖ.

ὄντες=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἰμί. ἐμάχοно=παρατ. τοῦ ρ. μάχομαι. ἐπι-

γραφῆναι=ἀπαρέμφ. ἀόρ. β' παθ. τοῦ ρ. ἀναγράφομαι, ἀνεγραφόμην,

ἀναγράψομαι, ἀνεγραψάμην-ἀνεγράφην, ἀναέγραμμαι, ἀνεγεγράμμην.

κατοικούντων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. κατοικῶ, κατώκουν, κατοικήσω,

κατώκησα, κατώκηκα, κατώκῆκιν.

§ 6—7 Χρονικὰ ἀντικαταστάσεις.

θάπτει

λαμβάνει

δῶν

ἐργάζεσθαι

ἔθαπτε

ἐλάμβανε

—

—

θάψει	λήψεται	δήσων	ἐργάσεσθαι
ἔθαψε	ἔλαβε	δήσας	ἐργάσασθαι
τέθαφε	εἴληφε	δεδεκώς	εἰργάσθαι
ἐτεθάφει	εἰλήφει		

ἀποθνήσκουσι	δοκοῦντα	μάχονται	κατοικούντων
ἀπέθνησκον	—	ἐμάχοντο	κατοικησόντων
ἀποθаноῦνται	δόξοντα	μαχοῦνται	κατοικησάντων
ἀπέθανον	δόξαντα	ἐμαχέσαντο	κατοικησάντων
τεθνήκασι ἢ τεθνᾶσι	δεδοκότα	μεμάχηνται	κατωκηκότων
ἐτεθνήκεσαν ἢ ἐτέθνασαν	—	—	—

§ 6—7 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἔθαψε, θάψει, θάψαι, θάψειε(ν), θαψάτω, θάψαι, θάψας.
 ἔλαβε, λάβη, λάβοι, λαβέτω, λαβεῖν, λαβών.

§ 6—7 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Ὁ δέ... ἔθαπεν (κυρία). ἔθαψε... Ἕλληνας (κυρία). οἱ... ἀπέθανον (ἀναφορικῆ). ὄσους... ἔλαβε (ἀναφορικῆ). τοῦτους... ἐργάσεσθαι (κυρία). ὅτι... ἐμάχοντο (αἰτιολογικῆ). Ἀποπέμπει... πόλει (κυρία). καί... τότε (κυρία). Ἀλέξανδρος... κατοικούντων (ἀνατιθέασιν) (κυρία).

§ 6—7 Συντακτικά.

Ὁ δέ (Ἀλέξ.)=ὑποκ. ἔθαψε=ρημ. κυρ. προτ. τοὺς ἡγεμόνας=ἀντικ. τῶν Περσῶν=γεν. κτητ. ἔθαψε=ρημ. κυρ. προτ. καὶ τοὺς Ἕλληνας=ἀντικ. μισθοφόρους=ἐπιθ. προσ. οἱ=ὑποκ. ἀπέθανον=ρημ. τροπ. ἀναφ. προτ. στρατεύοντες=μετχ. ξὺν τοῖς πολεμίοις=ἐμπρ. προσ. συνοδείας. ὄσους=ἀντικ. αὐτῶν=γεν. διαιρ. ἔλαβεν=ρημ. ἀναφορ. προτ. αἰχμαλώτους=κατηγορ. τοῦτους=ἀντικ. ἀπέπεμψεν=ρημ. κυρ. προτ. ἐς Μακεδονίαν=ἐμπρ. προσ. δήσας=μετχ. χρον. ἐν πέδαις=ἐμπρ. προσ. σημ. τὸ ὄργανον. ἐργάσεσθαι=ἀπαρέμφ. τοῦ σκοποῦ (τελ.). παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα=ἐμπρ. προσ. τοῖς Ἕλλησι=προσ. Ἕλληνες=κατηγ. ὄντες=μετχ. ἐναντ. ἐμάχοντο=ρημ. αἰτ. προτ. ἐναντία=ἐπίρρ. τροπ. προσ. τῇ Ἑλλάδι=ἀντικ. ὑπὲρ τῶν βαρβάρων=ἐμπρ. προσ. ἀποπέμπει

=ρημ. κυρ. προτ. **καί καί** ἐς Ἐθῆνας=ἐμπρ. προσ. τριακοσίας=ἐπιθ. προσ. πανοπλίας=ἀντικ. Περσικὰς=ἐπιθ. προσ. ἀνάθημα=κατηγ. εἶναι=τελ. ἀπαρέμφ. τοῦ σκοποῦ. τῇ Ἐθηνᾷ=δοτ. χαριστ. ἐν πόλει=ἐμπρ. προσ. ἐκέλευσεν=ρημ. κυρ. προτ. ἐπιγραφῆναι=ἀντικ. τότε=ἐπιθ. προσ. ἐπίγραμμα=ὑποκ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. Φιλίππου=γεν. κτητ. καὶ οἱ Ἕλληνες=ὑποκ. (τοῦ ἐνν. ἀνατιθέασι). πλὴν Λακεδαιμονίων=ἐμπρ. προσ. ἀπὸ τῶν βαρβάρων=ἐμπρ. προσ. σημ. προέλευσιν. τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων=(τὴν Ἀσίαν ἀντικ. τοῦ κατοικούντων)=ἐμπρ. προσδ.

§ 6—7 Ἑτυμολογικά.

στρατεύω < στρατός > στρατεία, στρατεύσις, στρατεύσιμος.
αἰχμάλωτος < αἰχμῆ + ἄλωτος < ἀλίσκομαι > αἰχμαλωσία, αἰχμαλωτεύω,
αἰχμαλωτίζω, αἰχμαλωτικός.

πέδη < πέζα

ἐργάζομαι < ἔργον > ἐργασία, ἐργάσιμος, ἐργαστήριον, ἐργάτης, ἐργάτις,
ἐργατικός.

πανοπλία < πάνοπλος < πᾶς + ὄπλον.

ἀνάθημα < ἀνατίθημι < ἀνά + τίθημι > ἀνάθεσις, ἀνάθεμα, ἀναθέτης.

ἐπίγραμμα < ἐπιγράφω < ἐπι + γράφω > ἐπιγραφή, ἐπιγραμματικός.

κατοικῶ < κάτοικος < κατὰ + οἶκος > κατοικία, κατοίκησις.

§ 6—7 Πραγματικά.

παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα=ἐναντίον τῆς εἰς Κόρινθον ληφθείσης κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀλέξανδρος ἀνεκηρύχθη ἀρχιστράτηγος διὰ τὴν ἐναντίον τῶν Περσῶν ἐκστρατείαν.

Τριακοσίας Περσικὰς πανοπλίας=αὔται ἀνηρτήθησαν ἐπὶ τοῦ ἐπιστηλίου εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ Παρθενῶνος. Τὰ ἔχνη τῶν ἡλῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηρτήθησαν σώζονται ἀκόμη.

§ 6—7 Νόημα.

Ὁ Ἀλέξανδρος, μετὰ τὴν ταφὴν τῶν Μακεδόνων, θάπτει καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Περσῶν καθὼς καὶ μισθοφόρους Ἕλληνας. Πρὸς τοὺς αἰ-

χμαλώτους συμπεριφέρθη σκληρῶς καὶ τοὺς ἀπέστειλε δεσμίους εἰς τὴν Μακεδονίαν διὰ νὰ καλλιεργοῦν τοὺς ἀγρούς, διότι, παρὰ τὴν κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ἑλλήνων, ἃν καὶ ἦσαν Ἕλληνες, ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῶν Περσῶν. Μετὰ ταῦτα, ἐκ τῶν λαφύρων ἀπέστειλε εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς ἀφιέρωμα εἰς τὴν Ἀθηναῖν ἐν τῇ ἀκροπόλει 300 Περσικὰς πανοπλίας μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν ἐπιγραφὴν: «Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου καὶ οἱ Ἕλληνες ἐκτὸς τῶν Λακεδαιμονίων ἀναθέτουν τὰ ἀφιέρωματα ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν τὴν Ἀσίαν».

§ 6—7 Ἐπιγραφή.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἡ ἀποστολὴ 300 περσικῶν πανοπλιῶν ὡς ἀφιέρωμα εἰς τὴν θεὰν Ἀθηναῖα εἰς Ἀθήνας.

Χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου

(Ἐπίλογος τοῦ συγγραφέως. Κεφ. 28 - 30)

XXVII

Ἐτελεύτα μὲν δὴ Ἀλέξανδρος τῆ ἑκατοστῇ καὶ δεκάτῃ καὶ τετάρτῃ Ὀλυμπιάδι ἐφ' Ἡγησίου ἄρχοντος Ἀθήνησι· ἐβίω δὲ τριάκονα καὶ δύο ἔτη καὶ τοῦ τρίτου μῆνας ἐπέλαβεν ὀκτώ, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος·

ἐβασίλευσε δὲ δώδεκα ἔτη καὶ τοὺς ὀκτῶ τούτους μῆνας, τό τε σῶμα κάλλιστος καὶ φιλοπονώτατος καὶ ὀξύτατος τὴν γνώμην γινόμενος καὶ ἀνδρείοτατος καὶ φιλοτιμώτατος καὶ φιλοκινδυνώτατος καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιμελέστατος· ἡδονῶν δὲ τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης ἀπληστότατος·

Ξυριδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄν δεινότητος, καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἰκὸς ξυμβалеῖν ἐπιτυχέστατος, καὶ τάξαι στρατιὰν καὶ ὀπλίσαι τε καὶ κοσμηῆσαι δαημονέστατος·

καὶ ἐπαῖραι τὸν θυμὸν τοῖς στρατιώταις καὶ ἐμπληῆσαι ἀγαθῶν ἐλπίδων καὶ ἀφανίσαι τὸ δέημα ἐν

Ἀπέθανε μὲν λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν 114ην Ὀλυμπιάδα, ὅτε εἰς τὰς Ἀθήνας ἦτο (ἐπώνυμος ἄρχων ὁ Ἡγησίας, ἔζησε δὲ 32 ἔτη καὶ τοῦ 33ου ἔτους ἐπέζησεν ὀκτῶ μῆνας, ὅπως λέγει ὁ Ἀριστόβουλος·

ἐβασίλευσε δὲ 12 ἔτη καὶ τούτους τοὺς 8 μῆνας, καὶ κατὰ τὸ σῶμα ὠραιότατος καὶ φιλεργότατος καὶ ὀρμητικώτατος εἰς τὰς ἀποφάσεις γενόμενος καὶ ἀνδρείοτατος καὶ φιλοτιμώτατος καὶ ριψοκινδυνώτατος καὶ εἰς τὰ θεῖα εὐσεβέστατος· ἀπὸ δὲ τὰς ἡδονῶν τῶν μὲν σωματικῶν ἦτο ἐγκρατέστατος, τῶν πνευματικῶν (ἀπολαύσεων) ἦτο ὑπερβολικὰ ἀχόρτατος·

καὶ εἰς τὸ νὰ προῖδη τὸ ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα, ἐν ὄσῳ ἦτο ἀκόμη ἀβέβαιον, ἦτο δεινότητος, καὶ εἰς τὸ νὰ συμπεράνη τὸ πιθανὸν ἐκ τῶν φαινομένων ἦτο ἱκανώτατος, καὶ εἰς τὸ νὰ παρατάξῃ τὴν στρατιὰν καὶ νὰ ἐξοπλίσῃ καὶ νὰ τακτοποιήσῃ (αὐτὴν) ἦτο ἐμπειρότατος· καὶ εἰς τὸ νὰ ἐξεγείρῃ τὸ θάρρος τῶν στρατιωτῶν καὶ εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσῃ καλὰς ἐλπίδας καὶ εἰς τὸ

τοῖς κινδύνοις τῷ ἄδει τῷ αὐτοῦ
ζύμπαντα ταῦτα γενναιότατος.

Καὶ οὖν καὶ ὅσα ἐν τῷ ἐμφανεῖ
πρᾶξαι, ζῦν μεγίστῳ θάρσει
ἔπραξεν·

ὅσα τε φθάσας ὑφαρπάσαι τῶν
πολεμίων, πρὶν καὶ δεῖσαι τινα
αὐτὰ ὡς ἐσόμενα, προλαβεῖν δει-
νότατος·

καὶ τὰ μὲν ζυντεθέντα ἢ ὁμολογη-
θέντα φυλάξαι βεβαιότατος, πρὸς
δὲ τῶν ἐξαπατώντων μὴ ἄλῶναι
ἀσφαλέστατος χρημάτων τ' ἐς
μὲν ἡδονὰς τὰς αὐτοῦ φειδωλό-
τατος, ἐς δ' εὐποιίαν τῶν πέλας
ἀφθονώτατος.

Κεφ. 28 *Αγνωστοὶ λέξεις.

τελευτῶ=ἀποθήγσκω

βιόω-ῶ=ζῶ

ἐπιλαμβάνω=ἐπιζῶ

κάλλιστος=ὠραιότατος

φιλόπονος=ἐργατικός

ὀξύς=ὀρμητικός

φιλοκίνδυνος=ριψοκίνδυνος

ἐπιμελής τοῦ θεοῦ=εὐσεβής

ἄπληστος=ἀχόρταγος, ἀκόρε-
στος

τὸ δέον=τὸ πρόπον

δεινός=ἰκανός

νὰ ἐξουδρουνδετερῶση κατὰ τοὺς
κινδύνους τὸν φόβον διὰ τῆς ἰδι-
κῆς του ἀφοβίας, ὡς πρὸς ὅλα αὐ-
τὰ ἦτο ἰκανώτατος.

Καὶ πράγματι, ὅσα ἔπρεπε νὰ πρά-
ξῃ φανερά, μετὰ μεγίστου θάρ-
ρους ἔπραξεν·

ὅσα δὲ ἔπρεπε πρῶτος νὰ ἀποσπά-
σῃ κρυφίως ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς,
προτοῦ ἀκόμη κανεῖς ὑποψιασθῆ
ὅτι αὐτὰ θὰ γίνουιν, ἦτο ἰκανώτα-
τος εἰς τὸ νὰ προλάβῃ.

καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ νὰ τηρήσῃ τὰς
συνθήκας ἢ τὰς ὑποσχέσεις ἦτο
πιστότατος, ὡς πρὸς δὲ τὸ νὰ μὴ
ἐξαπατηθῆ ὑπὸ τῶν ἀπατεῶνων
ἦτο ἀσφαλέστατος· καὶ τῶν χρη-
μάτων διὰ μὲν τὰς ἀτομικὰς του
ἀπολαύσεις ἦτο φειδωλότατος.
διὰ τὴν εὐεργεσίαν ὅμως τῶν ἄλ-
λων ἦτο παρὰ πολὺ γενναιόδω-
ρος.

ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἶκος ζυμ-
βαλεῖν ἐπιτυχέστατος=ἰκανώτα-
τος νὰ συμπεράνῃ τὸ πιθανὸν ἐκ
τῶν φαινομένων

δαήμων=ἔμπειρος

τὸ δεῖμα=φόβος

τὸ ἄδεές=ἡ ἔλλειψις φόβου

ὑφαρπάζω=κρυφίως ἀποσπῶ τι

δέδοικα=φοβοῦμαι, ὑποψιάζομαι

εὐποιῖα=εὐεργεσία

οἱ πέλας=οἱ ἄλλοι

ἄφθονος=γενναιόδωρος

Κεφ. 28 Γραμματικά.

ἔτελεύτα=παρ.ατ. τοῦ ρ. τελευτῶ, ἐτελεύτων, τελευτήσω, ἐτελεύτησα,

τετελεύτηκα, ἐτετελευτήκειν. ἐβίω=ἀόρ. β' τοῦ ρ. βιώω-ῶ, ἐβίουν, βιώσομαι, ἐβίων, βεβίωκα, ἐβεβιώκειν. ἐπέλαβε=ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἐπιλαμβάνω, ἐπελάμβανον, ἐπιλήψομαι, ἐπέλαβον, ἐπέειλφα, ἐπελήφειν. λέγει=ἐνεσ. τοῦ ρ. λέγω, ἔλεγον, λέξω ἐρῶ, εἶπον, εἶρηκα, εἰρήκειν. ἐβασίλευσε=ἀόρ. α' τοῦ ρ. βασιλεύω (ὄμαλόν). κάλλιστος=ἐπιθ. ὑπερθ. βαθμ. τοῦ καλός-καλλίων, κάλλιον-κάλλιστος. φιλοπονώ-τατος=ὑπερ. βαθμ. τοῦ φιλόπονος. ὀξύτατος=ὑπερθ. βαθμ. τοῦ ὀξύς. γενόμενος=μτχ. ἀόρ. β' τοῦ γίγνομαι, ἐγιγνόμεν, γενήσομαι, ἐγενόμεν, γέγονα, ἐγεγόνειν. ἀνδρείοτατος=ὑπερθ. τοῦ ἀνδρείος. φιλοκινδυνότατος=ὑπερθ. τοῦ φιλοκίνδυνος. φιλοτιμότητος=ὑπερ. τοῦ φιλότιμος. ἐπιμελέστατος=ὑπερθ. τοῦ ἐπιμελής. ἐγκρατέστατος=ὑπερθ. τοῦ ἐγκρατής. ἀπληστότατος=ὑπερθ. τοῦ ἀπληστος. ξυνιδεῖν=ἀπαρ. ἀόρ. β' τοῦ ξυνορῶ, ξυνεώρων, ξυνόψομαι, ξυνεῖδον, ξυνεώρακα, ξυνεωράκειν. ὄν=μτχ. ἐνεστ. οὐδ. γένους τοῦ εἰμί. δεινότατος: ὑπερθ. τοῦ ἐπιθ. δεινός. ξυμβαλεῖν=ἀπαρ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. ξυμβάλλω, ξυνέβαλλον, ξυμβαλῶ, ξυνέβαλον, ξυμβέβληκα, ξυνεβεβλήκειν. τάξαι=ἀπαρ. ἀόρ. α' τοῦ ρ. τάττω (ὄμαλόν). ὀπλίσαι=ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ρ. ὀπλίζω, ὀπλιζον, ὀπλιῶ, ὀπλισα, ὀπλικά, ὀπλίκειν. κοσμήσαι=ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ρ. κοσμῶ, ἐκόσμου, κοσμήσω, ἐκόσμησα, κεκόσμηκα, ἐκεκοσμήκειν. δαημονέστατος=ὑπερθ. τοῦ ἐπιθ. δαήμεν. ἐπαῖραι=ἀπαρ. ἀόρ. α' τοῦ ρ. ἐπαίρω, ἐπήρον, ἐπαρῶ, ἐπήρα, ἐπήρακα, ἐπήρακειν. ἐμπλήσαι.=ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ρ. ἐμπίμπλημι, ἐνεπίμπλην, ἐμπλήσω, ἐνέπλησα, ἐμπέπληκα, ἐνεπεπλήκειν. ἀφανίσαι=ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ρ. ἀφανίζω, ἠφάνιζον, ἀφανιῶ, ἠφάνισα, ἠφάνικά ἠφανίκειν. αὐτοῦ=αἰτιολ. ἀντων. γ' προσ. γενναιότητατος=ὑπερθ. βαθ. τοῦ ἐπιθ. γενναῖος. πρᾶξαι=ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ρ. πράττω (ὄμαλόν). μεγίστω=ὑπερθ. βαθ., δοτ. ἐν. τοῦ ἐπιθ. μέγας-μεῖζων-μέγιστος. ἐπραξεν=ἀόρ. τοῦ ρ. πράττω (ὄμαλόν). φθάσας=μετοχ. ἀόρ. τοῦ ρ. φθάνω, ἔφθανον, φθήσομαι, ἔφθην, ἔφθακα, ἐφθάκειν. ὑφαρπάσαι=ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ρ. ὑφαρπάζω. δεῖσαι=ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ρ. δέδοικα (παρακ. μὲ σημ. ἐνεστῶτος), ἐδεδοίκειν, δεῖσομαι, ἔδεισα, πεφόβημαι, ἐπεφοβήμην. ἐσόμενα=μετ. μελλ. τοῦ ρ. εἰμί. προλαβεῖν=ἀπαρ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. προλαμβάνω, προελάμβανον, προλήψομαι, προέλαβον, προείλφα, προειλήφειν. ξυντεθέντα=μτχ. ἀόρ. παθ. τοῦ ρ. ξυντίθεμαι, ξυνετιθέμην, ξυνθήσομαι-ξυντεθήσομαι, ξυνεθέμην-ξυνετέθη, ξυντέθειμαι-ξυύκειμαι, ξυνετεθείμην-ξυνεκείμην. ὁμολογηθέντα=μτχ. παθ. ἀόρ. τοῦ ρ. ὁμολογῶ, ὁμολόγουν, ὁμο-

λογήσω, ὠμολόγησα, ὠμολόγηκα, ὠμολογήκειν. φυλάξαι=ἀπαρ. ἀορ.
 α' τοῦ ρ. φυλάττω (ὀμαλόν). ἐξαπαντώντων=μτχ. ἔνεσ. τοῦ ἐξαπα-
 τᾶω-ᾶ, ἐξηπάτων, ἐξαπατήσω, ἐξηπάτησα, ἐξηπάτηκα, ἐξηπατήκειν.
 ἄλῶναι=ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ἀλίσκομαι, ἡλίσκομαι, ἄλωσομαι,
 ἐάλων, ἐάλωκα, ἐάλωκειν.

Κεφ. 28 Ἀντικαταστάσεις ἐπιθέτων.

καλὸς — καλλίων — κάλλιστος
 φιλόπνοος — φιλοπνότερος — φιλοπνότατος
 ὀξύς — ὀξύτερος — ὀξύτατος
 ἀνδρεῖος — ἀνδρειότερος — ἀνδρειότατος
 φιλοτιμος — φιλοτιμότερος — φιλοτιμότατος
 φιλοκίνδυνος — φιλοκινδυνότερος — φιλοκινδυνότατος
 ἐπιμελής — ἐπιμελέστερος — ἐπιμελέστατος
 ἀπληστος — ἀπληστότερος — ἀπληστότατος
 ἐγκρατής — ἐγκρατέστερος — ἐγκρατέστατος
 δεινός — δεινότερος — δεινότατος
 δαήμων — δαημονέστερος — δαημονέστατος
 βέβαιος — βεβαιότερος — βεβαιοτάτος
 φειδωλός — φειδωλότερος — φειδωλότατος

Κεφ. 28 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ζῆ	ἐπαίρειν	ἐμπιπλάναι	ἀλίσκεσθαι	ζυνορᾶν
ἕζη	—	—	—	—
βιώσεται	ἐπαρεῖν	ἐμπλήσειν	ἀλώσεσθαι	συνόψεσθαι
ἐβίω	ἐπᾶραι	ἐμπλήσαι	ἄλῶναι	συνιδεῖν
βεβίωκε	ἐπηρκέναι	ἐμπεπληκέναι	ἐαλωκέναι	συνεορακέναι
ἐβεβίωκει	—	—	—	—

ἐπιλαμβάνει	συμβάλλειν	προλαμβάνειν	συντιθέμενα
ἐπελάμβανε	—	—	συνθησόμενα
ἐπιλήψεται	συμβαλεῖν	προλήψεσθαι	ἢ συντεθησόμενα
ἐπέλαβε	συμβαλεῖν	προλαβεῖν	συνθέμενα
ἐπέιληφε	συμβεβληκέναι	προειληφέναι	ἢ συντεθέντα
ἐπειλήφει	—	—	συντεθειμένα
			ἢ συγκείμενα

Κεφ. 28 Ἐγκλιτικά ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἐβίω, βιῶ, βιώη, —, βιῶναι, βιούς.

ἐπέλαβε, ἐπιλάβη, ἐπιλάβοι, ἐπιλαβέτω, ἐπιλαβεῖν, ἐπιλαβών.

Κεφ. 28 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

Ἐτελεύτα... Ἀθήνησι (κυρία). ἐβίω... ὀκτῶ (κυρία). ὡς... Ἀριστόβουλος (δευτ. ἀναφορική). ἐβασίλευσε... μῆνας (κυρία). τό τε σῶμα... γενόμενος... ἐπιμελέστατος (μετχ. χρονική). ἡδονῶν... ἀπληστότατος (δύο κύριαι, ἐννοεῖται τὸ ρ. ἐστὶ). ξυνιδεῖν... δεινότατος (κυρία, ἐνν. τὸ ρ. ἦν) καὶ ἐπιτυχέστατος (κυρία, ρ. ἦν) καί... δαημονέστατος (κυρία, ρ. ἦν). καὶ ἐπᾶραι... γενναιότατος (κυρία, ρ. ἦν) Καὶ οὖν ξὺν... ἔπραξε (κυρία) ὅσα... πρᾶξαι (ἀναφορ. ρ. ἔδει (ἐνν.) ὅσα... πολεμίων (ἀναφορική, ρ. ἐνν. ἔδει) πρὶν... δεῖσαι (ἀπαρέμφ. χρονική). προλαβεῖν δεινότατος (ἦν) (κυρία) καὶ τὰ μὲν... βεβαιοτάτος (κυρία) πρὸς δέ... ἀσφαλέστατος (κυρία) χρημάτων τε... φειδωλότατος (κυρία) ἐς δ'... ἀφθονώτατος (κυρία).

Κεφ. 28 Συντακτικά.

ἐτελεύτα=ρ. κυρ. προτ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. τῆ ἑκατοστῆ... Ὀλυμπιάδι =δοτικ. χρον. ἐφ' Ἡγησίου=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. ἄρχοντας=ἐπιθ. προσδ. Ἀθήνησι =ἐπίρρ. προσδ. χρόνου. ἐβίω=ρ. κυρ. πρότ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. ἔτη=ἐπίρρ. προσδ. ποσοῦ. τοῦ τρίτου=γεν. διαιρ. ἐπέλαβεν =ρ. κυρ. προτ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. λέγει=ρ. ἀναφ. προτ. Ἀριστόβουλος=ὑποκ. ἐβασίλευσε=ρ. κυρ. προτ. Ἀλέξανδρος=ὑποκ. δώδεκα ἔτη=ἐπίρρ. προσδ. χρόνου. γενόμενος=μετχ. χρον. (συνημμένη). κάλλιστος - φιλοπονώτατος - δέξυτατος - ἀνδρείοτατος - φιλοκινδυνότατος - ἐπιμελέστατος=κατηγ. τὸ σῶμα - τὴν γνώμην=αἰτ. ἀναφορᾶς. τοῦ θείου =γεν. ἀντικ. ἡδονῶν=γεν. ἀντικ. τοῦ σώματος=γεν. ὑποκ. εἰς τὴν λ. ἡδονῶν. ἐγκρατέστατος=κατηγ. (ρ. ἦν ὑποκ. Ἀλεξ.). ἀπληστότατος=κατηγ. τῶν δέ (=ἡδονῶν)=γεν. ἀντικ. τοῦ σώματος=γεν. ὑποκ. ξυνιδεῖν - ξυμβαλεῖν - τάξαι - ὀπίσαι - κοσμήσαι=ἀπαρ. τῆς ἀναφ. δεινό-

τατος - ἐπιτυχέστατος - δαημονέστατος=κατηγ. (ρ. ἐνν. ἦν ὑποκ. ὁ Ἄλέξ.). τὸ δέον=ἀντικ. τοῦ ξυνιδεῖν. ὄν=μετχ. χρον. τὸ δέον=ὑποκ. τῆς μετχ. ἐν τῷ ἀφανεῖ=κατηγ. τῶν φαινομένων=γεν. διαιρ. τὸ εἰκὸς =ἀντικ. τοῦ ξυμβαλεῖν. στρατιᾶν=ἀντικ. τῶν ἀπαρεμφ. τάξαι, ὀπλί-
σαι, κοσμησαι. ἐπᾶραι - ἐμπλήσαι - ἀφανίσαι=ἀπαρ. τῆς ἀναφ. (Ἄλέ-
 ξανδρος=ὑποκ. τῶν ἀπαρ.). τὸν θυμὸν=ἀντικ. τοῦ ἐπᾶραι. τοῖς στρα-
 τιώταις=δοτ. προσ. ἐλπίδων=ἀντικ. τοῦ ἐμπλήσαι. ἀγαθῶν=ἐπιθ.
 προσδ. τὸ δαῖμα=ἀντικ. τοῦ ἀφανίσαι. ἐν τοῖς κινδύνοις=ἐμπρ.
 προσδ. χρόνου. τῷ ἀδεεῖ=δοτ. τροπ. ζῦμπαντα=κατηγ. προσδ. ταῦτα
 =αἰτιατ. τῆς ἀναφορᾶς. γενναιοτάτος=κατηγ. (ἐνν. τὸ ρ. ἦν). ὅσα=
 ἀντικ. συστ. ἔδει=ρ. ἀναφ. προτ. (ἐνν.). πρᾶξαι=ὑποκ. Ἄλέξανδρον=
 ὑποκ. τοῦ πρᾶξαι (έτεροπρ.) ἐν τῷ ἐμφανεῖ=ἐμπρ. προσδ. τρόπου. ἐπρα-
 ξεν=ρ. κυρίας προτ. Ἄλέξ.=ὑποκ. ξὺν μεγίστῳ θάρσει=ἐμπρ. προσδ.
 τρόπου. ὅσα=ἀντ. ἔδει=ρ. ἀναφ. προτ. (ἐνν.). ὑφαρπάσαι=ὑποκ. φθά-
 σας=τροπ. μετχ. τῶν πολεμίων=γεν. διαιρ. δεῖσαι=ἀπαρ. τελ. τινα
 =ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. ὡς ἐσόμενα=κατηγ. μετχ. προλαβεῖν=ἀπαρ.
 τῆς ἀναφ. δεινότητος=κατηγ. τὰ ξυντεθέντα ἢ ὁμολογηθέντα=ἐπιθ.
 μετχ. ἀντικ. τοῦ φυλάξαι. φυλάξαι=ἀπαρ. τῆς ἀναφορᾶς. βεβαιοτάτος
 =κατηγ. πρὸς δὲ τῶν ἐξαπαντιώντων=ποιητ. αἴτιον. ἀλῶναι=ἀπαρ.
 τῆς ἀναφ. ἀσφαλέστατος=κατηγ. χρημάτων=γεν. ἀντικ. εἰς ἡδονὰς
 =ἐμπρ. προσδ. τῆς ἀναφ. τὰς αὐτοῦ=ἐπιθ. προσδ. φειδωλότατος=
 κατηγ. εἰς δὲ τὴν εὐποῖαν=ἐμπρ. προσδ. τῆς ἀναφ. τῶν πέλας=γεν.
 ἀντικ. ἀφθονώτατος=κατηγ.

Κεφ. 28 Ἐτυμολογικά.

βίω-ω < βίος

ἀνδρεῖος < ἀνήρ

φιλόπρονος < φίλος + πόνος

φιλότιμος < φίλος + τιμή.

θεῖος < Θεός.

ἐπιμελής < ἐπιμέλομαι < ἐπὶ + μέλω.

γνώμη < γνῶναι τοῦ ρ. γινώσκω.

ἄπληστος < ἄ στερ. + πίμπλημι.

ἀφανής < ἄ στερ. + φανῆναι τοῦ ρ. φαίνομαι.

δεινός < δεῖδω < δεῖδ < δεFεσδ > δεεσδ > δειδ.

δαήμων < δάω (=μανθάνω).

ἀφανίζω < ἀφανής < ἀ στερ. + φανῆναι τοῦ ρ. φαίνομαι.

δεῖμα < δείδω < δειδ.

γενναῖος < γέννα < γεν- τοῦ ρ. γίγνομαι.

ὁμολογῶ < ὁμόλογος < ὁμοῦ + λέγω.

ἀσφαλής < ἀ στερ. + σφαλῆναι τοῦ ρ. σφάλλω.

χρῆμα < χρῆμαι - χρῶμα < χρῆ = ἀνάγκη.

ἡδονή < ἡδομαι < ρ. σφᾶδ.

ἄφθονος < ἀ στερ. + φθόνος.

εὐποιεῖα < εὐποιῶ < εὐ + ποιῶ.

Κεφ. 28 Πραγματικά.

τῇ ἑκατοστῇ καὶ δεκάτῃ καὶ τετάρτῃ Ὀλυμπιάδι = κατὰ τὴν 144ην Ὀλυμπιάδα. Ὀλυμπιάς ἐκαλεῖτο ἡ Ὀλυμπιακὴ τετραετία, δηλ. ἡ τέλεισις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἀνὰ πᾶν 4ον ἔτος. Ἡ Ὀλυμπιάς ἀπετέλεσε τὴν βᾶσιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς χρονολογίαν εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας. Ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤρχιζε τὸ ἔτος 776 π. Χ., διότι ἀπὸ τότε ἤρχισαν νὰ καταγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν Ὀλυμπιονικῶν. Συνεπῶς τὸ ἔτος τοῦ θανάτου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου εἶναι τὸ 320 κατὰ τὸν Ἀρριανόν, διότι 114 Ὀλυμ. $\times 4 = 456$ ἔτη εἶχον περάσει ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. Ἀφοῦ δὲ ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤρχιζε τὸ ἔτος 776 π. Χ., ἀφαιροῦντες τὰς 114 Ὀλυμπ. — ἦτοι 456 ἔτη — ἔχομεν τὸ ἔτος 320, τὸ ἔτος τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τὸ κείμενον.

ἐπώνυμος ἄρχων : εἷς ἐκ τῶν δέκα ἀρχόντων ἐν Ἀθήναις. Ἐκαλεῖτο ἐπώνυμος, διότι ἐξ αὐτοῦ ὠνομάζετο τὸ ἔτος.

Κεφ. 28 Νόημα.

Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἀπέθανε κατὰ τὴν 114ην Ὀλυμπιάδα εἰς ἡλικίαν 32 ἐτῶν καὶ ὀκτῶ μηνῶν κατὰ τὸν Ἀριστοβούλον. Ἡ βασιλεία του διήρκεσε 12 ἔτη καὶ 8 μῆνας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγρ. ἀναφέρει τὰ σωματικά, ψυχικά καὶ ἠθικά προσόντα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἀναφέρων ἐν συνεχείᾳ τὰς στρατιωτικὰς καὶ διπλωματικὰς ἰκανότητάς τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως.

Κεφ. 28 Περίληψις.

Χρονολογία τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου . Χρονικὴ διάρκεια τῆς βασιλείας του. Σωματικά, πνευματικά ἀρεταὶ αὐτοῦ. Στρατιωτικὰ προσόντα αὐτοῦ.

Κεφ. 28 Ἐπιγραφή.

Χρονολογία θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ διάρκεια τῆς βασιλείας του.

XXIX

Εἰ δέ τι ἐπλημμελήθη Ἀλεξάνδρῳ δι' ὀξύτητα ἢ ὑπ' ὀργῆς, ἢ εἴ τι ἐς τὸ ὑπερογκότερον προήχθη βαρβαρίσαι, οὐ μέγала τίθεμαι ἔγωγε, εἰ τὴν νεότητά τε τις τὴν Ἀλεξάνδρου μὴ ἀνεπιεικῶς ἐνθυμηθεῖ καὶ τὸ διηνεκὲς τῆς εὐτυχίας καὶ τοὺς πρὸς ἡδονὴν, οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ, τοῖς βασιλεῦσι ζυνόντας τε καὶ ἐπὶ κακῷ ζυνεομένους·

ἀλλὰ μεταγνώναί γε, ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησε, μόνῳ οἶδα τῶν παλαι βασιλέων Ἀλεξάνδρῳ ὑπάρξαντι ὑπὸ γενναιότητος.

Οἱ δὲ πολλοί, εἰ καὶ τι ἔγνωσαν πλημμέλησαντες, τῷ προηγορεῖν αὐτοῦ, ὡς καλῶς δὴ πραχθέντος, ἐπικρύψειν οἴονται τὴν ἀμαρτίαν, κακῶς γινώσκοντες.

Ἐὰν δὲ διεπράχθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου κανὲν σφάλμα ἕνεκα τοῦ ὀρητικοῦ του χαρακτηῖρος ἢ ἕνεκα ὀργῆς, ἢ ἔὰν κάπως ὑπερβολικώτερον παρεσύρθη εἰς μίμησιν τῶν βαρβαρικῶν ἐθίμων, ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν θεωρῶ (αὐτὰ) σπουδαῖα, ἔὰν κανεῖς λάβῃ ὑπ' ὄψιν δικαίως καὶ τὴν νεότητα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν διάρκειαν τῆς εὐτυχίας του καὶ ἐκείνους, οἵτινες συναναστρέφονται τοὺς βασιλεῖς πρὸς εὐχαρίστησιν, ὅχι διὰ τὸ καλὸν αὐτῶν, καὶ οἱ ὅποιοι θὰ συναναστρέφονται (αὐτοὺς) πρὸς τὸ κακὸν των·

ἀλλὰ γνωρίζω, ὅτι μόνος ἐκ τῶν παλαιῶν βασιλέων ὁ Ἀλέξανδρος εἶχε τὴν γενναιότητα νὰ μετανοήσῃ διὰ τὰ σφάλματα, τὰ ὅποια διέπραξεν.

Οἱ δὲ περισσότεροι, ἂν καὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι διέπραξαν σφάλματι, μὲ τὸ νὰ δικαιολογοῦν τοῦτο τὸ σφάλμα των, διότι τάχα διεπράχθη καλῶς, νονίζουσι ὅτι θὰ συγκαλύψουν τὸ σφάλμα, ἀπατώμενοι.

Μόνη γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ ἴσσις ἀμαρτίας ὁμολογεῖν τε ἀμαρτόντα καὶ δῆλον εἶναι ἐπ' αὐτῷ μεταγιγνώσκοντα·

ὡς τοῖς παθοῦσί τι ἄχαρι οὐ πάντη χαλεπὰ τὰ παθήματα φαινόμενα, εἰ ὁ δράσας αὐτὰ ζυγχωροίη, ὅτι οὐ καλὰ ἔδρασεν, αὐτῷ τέ τι ἐς τὸ μέλλον ταύτην ἐλπίδα ἀγαθὴν ὑπολειπομένην, μὴ ποτε ἂν παραπλήσιόν τι ἀμαρτεῖν, εἰ τοῖς πρόσθεν πλημμεληθεῖσιν ἀχθόμενος φαίνοιτο.

Κεφ. 29 Ἄγνωστοι λέξεις.

πλημμελῶ=διαπράττω σφάλματι

ὀξύτης=ὀρμητικότης

εἰς τὸ ὑπερογκότερον προήχθη=

παρεσύρθη εἰς ὑπερβολικώτερον

βαρβαρίζω=μιμοῦμαι τὰ ἦθη τῶν

βαρβάρων

ἔγωγε=ἐγὼ τοῦλάχιστον

ἀνεπιεινῶς=δικαίως

ἐνθυμοῦμαι=λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου

ζύνειμί τι=συναναστρέφομαι με κάποιον

μεταγιγνώσκω=μετανοῶ

Διότι ἐγὼ τοῦλάχιστον νομίζω ὅτι μοναδικὴ θεραπεία (ἐνός) σφάλματος εἶναι τὸ νὰ ὁμολογή τις (τοῦτο), ὅταν σφαλῇ, καὶ νὰ γίνεται φανερός ὅτι μετανοεῖ ἔνεκα τούτου,

διότι εἰς τοὺς παθόντας κακόν τι δὲν φαίνονται πολὺ δυσάρεστα τὰ παθήματα, ἂν ὁ πράξας αὐτὰ παραδέχεται ὅτι κακῶς ἔπραξε (ταῦτα), καὶ διότι εἰς τὸν ἴδιον (τὸν δράστην) οἰοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι οὗτος, ἀπομένει διὰ τὸ μέλλον αὕτη ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς, ὅτι δηλ. δὲν θὰ διαπράξῃ παρόμοιον τι σφάλμα, ἐὰν ἤθελε φανῇ ὅτι λυπεῖται διὰ τὰ προηγούμενα σφάλματά του.

γιγνώσκω=ἀναγνωρίζω

προηγορέω-ῶ=δικαιολογῶ

ἀμαρτία=σφάλμα

κακῶς γινώσκω=κακῶς ἀντιλαμβάνομαι, ἀπατῶμαι

ἴσσις=θεραπεία

δῆλός εἰμι=εἶμαι, γίνομαι φανερός

δράω-ῶ=πράττω

ζυγχωρέω-ῶ=παραδέχομαι

ὑπολείπομαι=ἀπομένω

παραπλήσιον=παρόμοιον

ἄχθομαι=λυποῦμαι, δυσαρεστοῦμαι, στενοχωροῦμαι

Κεφ. 29 Γραμματικά.

ἐπλημμελήθη=γ' ἐνικὸν ὀριστ. παθ. ἀορίστου τοῦ ρ. πλημμελοῦμαι, ἐπλημμελούμην, πλημμελήθησομαι, ἐπλημμελήθην, πεπλημμέλημαι,

ἐπεπλημμελήμην. ὑπερογκότερον=ἐπιθ. συγκρ. βαθμ. τοῦ ὑπέρογκος.
 προήχθη=γ' ἐνικ. ἀορ. παθητ. τοῦ ρ. προάγομαι, προηγόμην, προάξο-
 μαι-προχθήσομαι, προηγαγόμεν-προήχθη, προῆγμα, προήγμην. βαρ-
 βαρίσαι=ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ ρ. βαρβαρίζω, ἐβαρβαρίζον, βαρβαριῶ, ἐβαρ-
 βάρισα. τίθεμαι=ὄριστ. ἐνεστ. τοῦ ρ. τίθεμαι, ἐτιθέμην, θήσομαι-τεθή-
 σομαι, ἐθέμην-ἐτέθη, τέθειμαι-κεῖμαι ἐτεθείμην-ἐκείμην. ἀνεπιεικῶς
 =τροπ. ἐπίρρ. ἐνθυμηθεῖ=γ' ἐνικ. εὐκτ. παθητ. ἀορ. τοῦ ρ. ἐνθυμέομαι
 -οῦμαι, ἐνεθυμούμην, ἐνθυμηθήσομαι, ἐνεθυμήθη, ἐνεθυμήμαι, ἐνε-
 τεθυμήμην. βελτίστω=ὑπερθ. βαθμὸς τοῦ ἀνωμ. ἐπιθ. ἀγαθὸς-βελτίων
 -βέλτιστος. ξυνόντας=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. (ξύν)σύνεμι, συνῆν, συνέσο-
 μαι, συνεγενόμην, συγγέγονα, συνεγεγόνει. κακῶ=θετικ. βαθμ. τοῦ
 κακὸς-κακίων-κάκιστος. ξυνεσομένους =μετχ. μέλλον. τοῦ ρ. ξύνεμι.
 μεταγνῶναι=ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ρ. μεταγιγνώσκω, μετεγίγνωσκον, με-
 ταγνώσομαι, μετέγνων, μετέγνωκα, μετεγνώκειν. οἷς=δοτ. πληθ. ἀριθ.
 τῆς ἀναφ. ἄντων. ὄ. ἐπλημμελήσει=ὄριστ. ἀορ. α' τοῦ ρ. πλημμελῶ. οἶδα=
 ἐνεστ. τοῦ ρ. οἶδα, ἦδειν καὶ ἦδη, εἶσομαι καὶ εἰδήσω, ἔγνων, ἔγνωκα,
 ἐγνώκειν. πάλαι=ἐπίρρ. χρον. ὑπάρξαντι=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ὑπάρχω,
 ὑπῆρχον, ὑπάρξω, ὑπῆρξα. ἔγνωσαν=ὄριστ. ἀορ. β' τοῦ ρ. γινώσκω,
 ἐγίγνωσκον, γνώσομαι, ἔγνων, ἔγνωκα, ἐγνώκειν. πλημμελήσαντες=
 μετχ. ἀορ. α' τοῦ ρ. πλημμελῶ. τῷ προηγορεῖν=δοτ. ἐν. ἐνάρθρ. ἀπαρ.
 τοῦ ρ. προηγορῶ, προηγόρου, προηγορήσω, προηγόρησα, προηγό-
 ρηκα, προηγορήκειν.πραχθέντος=μετχ. παθ. ἀορ. τοῦ ρ. πράττομαι
 ἐπραττόμην, πραχθήσομαι, ἐπράχθη, πέπραγμα, ἐπεπράγμην. ἐπικρύ-
 ψειν=ἀπαρ. μέλλ. τοῦ ρ. ἐπικρύπτω, ἐπέκρυπτον, ἐπικρύψω, ἐπέκρυψα,
 ἐπικέκρυφα, ἐπεκεκρύφειν. οἶονται=ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ρ. οἶομαι καὶ
 οἶμαι, ὠόμην καὶ ὠμην, οἰήσομαι-οἰηθήσομαι, ὠήθη, νενόμικα, ἐνε-
 νομικεῖν. γινώσκοντες=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. γινώσκω (ἴδε ἀνωτέρω).
 κακῶς=τροπ. ἐπίρρ. δοκεῖ=γ' ἐνικ. ἐνεστ. τοῦ ρ. δοκῶ, ἐδόκουν,
 δόξω, ἔδοξα, δεδόκηκα, ἐδεδοκήκειν. ὁμολογεῖν=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ
 ρ. ὁμολογέω-ῶ, ὠμολόγουν, ὁμολογήσω, ὠμολόγησα, ὠμολόγηκα,
 ὠμολογήκειν. ἀμαρτόντα=μετχ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ἀμαρτάνω, ἡμάρτανον,
 ἀμαρτήσομαι, ἦμαρτον, ἡμάρτηκα, ἡμαρτήκειν. μεταγιγνώσκοντα=
 μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. μεταγιγνώσκω (βλ. ἀνωτέρω). τοῖς παθοῦσι=μετχ.
 ἀορ. β' τοῦ ρ. πάσχω, ἔπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν.
 ἄχαρι =ἐπιθ. οὐδ. γένους τοῦ ἐπιθ. ἄχαρις-ἄχαρι (τριγενὲς καὶ δικατά-
 ληκτον). φαίνόμενα=μετχ. ἐνεστ. οὐδ. γένους τοῦ ρ. φαίνομαι, ἐφαινό-

μην, φανοῦμαι, ἐφηνάμην, πέφηνα, ἐπεφήνειν. δράσας=μετχ. ἄορ. τοῦ ρ. δράω-ῶ, ἔδρων, δράσω, ἔδρασα, δέδρακα, ἐδεδράκειν. ξυγχωροίη=γ' ἐν. εὐκτ. ἐνεστ. (Ἄττ. κατάλ.) τοῦ ρ. ξυγχωρῶ, ξυνεχώρουν, ξυγχωρήσω, ξυνεχώρησα, ξυγκεχώρηκα, ξυνεκεχωρήκειν. ἔδρασε=ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. δράω-ῶ. ὑπολειπομένην=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ὑπολείπομαι, ὑπελείπομαι, ὑπολείψομαι-ὑπολειφθήσομαι, ὑπελειψάμην, ὑπελιπόμην, ὑπελείφθην, ὑπολέλειμμαι, ὑπελελείμμην. ἄμαρτεῖν=ἄπαρ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἄμαρτάνω (βλ. ἄνω). ἀχθόμενος μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἄχθομαι, ἤχθόμην, ἀχθέσομαι, ἤχθέσθην, ἤχθεσμαι, ἤχθέσμην. φαίνοιτο =γ' ἐν. εὐκτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. φαίνομαι. (βλ. ἄνω).

Κεφ. 29 Ἀντικαταστάσεις ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων.

μεγάλα—μείζονα—μέγιστα
 ἀγαθῶ—βελτίονι—βελτίστῳ
 κακῶ—κακίονι—κακίστῳ
 καλῶς—κάλλιον—ἄριστα
 κακῶς—κάκιον—κάκιστα
 χαλεπᾶ—χαλεπώτερα—χαλεπώτατα
 ἀγαθῆν—βελτίονα—βελτίστην

Κεφ. 29 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

μεταγινώσκειν	ἄμαρτάνοντα	πάσχουσι	φαίνοιτο	λειπομένην
μεταγνώσεσθαι	ἄμαρτησόμενον	πεισομένοις	φανοῖτο	λειψομένην
μεταγνῶναι	ἄμαρτόντα	παθοῦσι	φήναιτο	λιπομένην
μετεγνώκειναι	ἡμαρτηκότα	πεπονήθει	πεφασμένος	λελειμμένην
			εἶη	

πλημμελεῖται	προάγεται	ἐνθυμοῖτο	γινώσκουσι
ἐπλημμελεῖτο	προήγετο	—	ἐγίνωσκον
πλημμεληθήσεται	προαχθήσεται	ἐνθυμηθήσοιτο	γνώσονται
ἐπλημμελήθη	προήχθη	ἐνθυμηθείη	ἔγνωσαν
πεπλημμέληται	προῆχται	ἐντεθυμημένος εἶη	ἐγνώκασι
ἐπεπλημμέλητο	προῆχτο	—	ἐγνώκασαν

γιγνώσκοντες	ὕπολειπομένην	ἁμαρτάνειν
—	—	—
γνωσόμενοι	ὕπολειψομένην	ἁμαρτήσεσθαι
γνόντες	ὕπολειψαμένην-ὕπολιπομένην	ἁμαρτεῖν
ἐγνωκότες	ὕπολειψιμμένην	ἡμαρτηκέναί
—	—	—

Κεφ. 29 Ἐγκλιτικαὶ ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

ἐπλημμελήθη, πλημμεληθῆ, πλημμεληθείη, πλημμεληθήτω, πλημμεληθῆναι, πλημμεληθείς.

προήχθη, προαχθῆ, προαχθείη, προαχθήτω, προαχθῆναι, προαχθείς.

τίθεμαι, τιθῶμαι, τιθείμην, τίθεσο, τίθεσθαι, τιθέμενος.

οἶδα, εἰδῶ, εἰδείην, ἴσθι, εἰδέναι, εἰδώς.

ἔγνωσαν, γνῶσι, γνοῖεν, γνόντων, γνῶναι, γνοῦς.

δοκεῖ, δοκῆ, δοκεῖ ἢ δοκοίη, δοκεῖτω, δοκεῖν, δοκῶν.

ξυγχωρεῖ, ξυγχωρῆ, ξυγχωροῖ ἢ ξυγχωροίη, ξυγχωρεῖτω, ξυγχωρεῖν, ξυγχωρῶν.

ἔδρασε, δράση, δράσαι, δρασάτω, δρᾶσαι, δράσας.

φαίνεται, φαίνητο, φαίνοιτο φαίνέσθω, φαίνεσθαι, φαινόμενος.

Κεφ. 29 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

εἰ δέ... ἐπλημμελήθη... ἢ εἰ τι προήχθη=(δύο προτ. δευτερ. ὑποθετικά). οὐ... τίθεμαι (κυρία). εἰ τήν... ἐνθυμηθείη... ζηνεσομένους (ὑποθετ.). ἀλλὰ μεταγῶναι γε... μόνω οἶδα... γενναιότητος (κυρία). ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησε (ἀναφορ.). οἱ δὲ πολλοί... τῷ προηγορεῖν... ἐπικρῦψιν οἶονται... γινώσκοντες (κυρία). εἰ καὶ ἔγνωσαν πλημμελήσαντες (ἐναντιωματ.). ὥς... πρᾶχθέντων (μετχ. αἰτιολογική). Μόνη γὰρ... δοκεῖ... μεταγινώσκοντα (κυρία). ὥς τοῖς... φαινόμενα αὐτῷ τε... ὑπολειπομένην... μήποτε ἁμαρτεῖν (δύο μετοχικαὶ αἰτιολογικαί). εἰ... ξυγχωροίη (ὑποθετική). ὅτι οὐ... ἔδρασε (εἰδική). εἰ... φαίνοιτο (ὑποθετική).

Κεφ. 29 Συντακτικά.

ἐπλημμελήθη=ρ. κυρ. προτ. τι=ὑποκ. Ἄλεξάνδρω=ποιητικὸν αἴτιον. δι' ὀξύτητα ἢ ὑπ' ὀργῆς=ἀναγκασ. αἴτια. προήχθη=ρ. ὑποθ. προτ.

***Ἄλεξ.**=ὑποκ. **βαρβαρίσαι**=ἀπαρ. τοῦ ἀποτέλ. **τι**=σύστοιχ. ἀντικ. εἰς τὸ ὑπερογκότερον=ἐμπροσθ. προσδ. τρόπου. **τίθεμαι**=ρ. κυρ. προτάσ. ἔγωγε=ὑποκ. **ταῦτα**=ἀντικ. τοῦ τίθεμαι (ἐννοεῖται). **μεγάλα**=κατηγ. τοῦ ἀντικ. ἐνθυμηθείη=ρ. ὑποθ. προτάσ. **τις**=ὑποκ. **τὴν νεότητα**=ἀντικ. **τὴν Ἄλεξάνδρου**=ἐπιθ. προσδ. **τὸ διηνεκές**=ἀντικ. **τῆς εὐτυχίας**=γεν. ὑποκ. **καὶ τοὺς ξυνόντας**=ἀντικ. ἐπιθ. μετοχῆ. **τοῖς βασιλεῦσι**=ἀντικ. τῆς μ. ξυνόντας **πρὸς ἡδονὴν**=ἐμπρ. προσδ. τοῦ σκοποῦ (τελικὸν αἴτιον) **καὶ ξυνεσομένους**=ἐπιθ. μετχ., ἀντικ. ἐπὶ **κακῶ**=τελικὸν αἴτιον. **οἶδα**=ρ. κυρ. προτ. **Ἄλεξάνδρω**=ἀντικ. **μόνω**=κατηγ. προσδ. **ὑπάρξαντι**=κατ. μετχ. ἐκ τοῦ οἶδα. **ὑπὸ γενναιότητος**=ἐμπρ. προσδ. συνοδείας. **τῶν πάλοι βασιλέων**=γεν. διαιρ. **μεταγνῶναι**=ἀντικ. τῆς φρ. **ὑπάρξαντι ὑπὸ γενναιότητος** τελικ. ἀπαρ. **Ἄλέξανδρον**=ὑποκ. τοῦ μεταγνῶναι (ἐτεροπρ.), **οἱ δὲ πολλοὶ**=ὑποκ. τοῦ ρ. τῆς κυρ. προτ. οἴονται. **ἔγνωσαν**=ρ. ἐναντ. προτ. **πλημμελήσαντες**=κατηγ. μετοχ. **τι**=σύστοιχ. ἀντικ. **τῷ προηγορεῖν**=δοτ. τροπικὴ **αὐτοῦ**=ἀντικ. τοῦ προηγορεῖν. **ὡςπραχθέντος**=αἰτιολ. μετχ. **αὐτοῦ**=ὑποκ. τῆς μετχ. **καλῶς**=ἐπιρρ. προσδ. τρόπου. **ἐπικρύψειν**=ἀντικ. τοῦ ρ. οἴονται, εἰδικὸν ἀπαρ. **τὴν ἁμαρτίαν**=ἀντικ. τοῦ ἐπικρύψειν. **γινώσκοντες**=τροπικὴ μετχ. (συνημμένη). **δοκεῖ**=ρ. κυρ. προτ. **μόνη**=κατηγ. προσδ. **ἔμοιγε**=δοτ. προσωπ. **ἴσισ** (εἶναι)=ὑποκ. τοῦ ρ. δοκεῖ. **ἁμαρτίας**=γεν. ἀντικ. **ὁμολογεῖν καὶ δῆλον εἶναι**=ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφρ. ἴσισ εἶναι, εἰδικὰ ἀπαρ. **τινα**=ὑποκ. τῶν ἀπαρ. (ἐτεροπρ.). **ἁμαρτόντα**=χρονικὴ μετχ. **μεταγινώσκοντα**=κατηγορ. μετχ. ἐκ τοῦ δῆλον εἶναι, **δῆλον**=κατηγ. ἐπ' αὐτῷ=ἀναγκαστ. αἴτιον. **τοῖς παθοῦσι**=ἐπιθ. μετχ. **τι**=ἐπιθ. προσδ. **ἄχαρι**=σύστ. ἀντικ. **τὰ παθήματα**=ὑποκ. τῆς μετχ. **φαινόμενα**. **χαλεπὰ**=κατηγ. **φαινόμενα**=αἰτιολ. μετχ. **ξυγχωροίη**=ρ. ὑποθ. προτάσ. **ὁ δράσας**=ὑποκ. **αὐτὰ**=ἀντικ. τοῦ δράσας. **ἔδρασε**=ρ. εἰδικ. προτ. **οὐ καλὰ**=σύστ. ἀντικ. **αὐτῷ**=ἀντικ. εἰς τὸ μέλλον ἐμπρ. προσδ. **ἐλπίδα**=ὑποκ. τῆς μετχ. ὑπολειπομένην. **ταύτην**=κατηγ. προσδ. **ἀγαθὴν**=ἐπιθ. προσδ. **ὑπολειπομένην**=αἰτιολ. μετχ. **μή ποτε ἁμαρτεῖν**=εἰδικ. ἀπαρ. ἐπεξήγ. εἰς τὴν λ. ἐλπίδα. **αὐτὸν**=ὑποκ. τοῦ ἁμαρτεῖν (έτερ.). **τι**=σύστ. ἀντικ. **παραπλήσιον**=ἐπιθ. προσδ. **φαίνοιτο**=ρ. ὑποθ. προτ. **οὗτος**=ὑποκ. **ἄχθόμενος**=κατηγ. μετχ. **τοῖς πρόσθεν πλημμεληθεῖσι**=ἀναγκ. αἴτιον.

Κεφ. 29 Ἔτυμολογικά.

πλημμελῶ < πλημμελῆς < πλῆν + μέλος (=μελωδία).

νεότης < νέος

ἐνθυμοῦμαι < ἐν + θυμός.

διηνεκῆς < διὰ + ἤνεγκα τοῦ ρ. διαφέρω.

ἁμαρτία < ἁμαρτάνω.

εὐτυχία < εὐτυχῆς < εὖ + τύχη.

γενναιότης < γενναῖος < γέννα.

προηγορῶ < προήγορος < πρό + ἀγορεύω.

ἴσσις < ἰάομαι-ῶμαι < ἐκ τῆς ριζ. ἰσα τοῦ ρ. ἰαίνω.

ὁμολογῶ < ὁμόλογος < ὁμοῦ + λέγω.

ἄχαρις < ἄ στερ. + χάρις.

ἄχθομαι < ἄχθος (=λύπη, θλίψις).

Κεφ. 29 Νόημα.

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος παρεσύρθη εἰς διάπραξιν σφαλμάτων, δὲν μειοῖ τὴν ἀξίαν τῆς προσωπικότητός του, διότι ἂν θέλῃ νὰ εἶναι κανεὶς δίκαιος ἀπέναντί του, θὰ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὸν χαρακτήρα, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του, τὴν ιδιότητά του καὶ τὰς συναναστροφάς του καὶ βάσει αὐτῶν νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ποιοῦ τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀλεξάνδρου. Διότι, κατὰ τὸν συγγραφέα, ὁ Ἀλέξανδρος ἦτο ὁ μόνος, ὅστις μετενόησε εἰλικρινῶς διὰ τὰ σφάλματά του, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ ὁποῖοι μολονότι ἀναγνωρίζουν τὰ σφάλματά των, δικαιολογοῦν αὐτά, αὐταπατώμενοι. Καὶ ὁ συγγραφεὺς συνεχίζει μὲ τὴν διατύπωσιν μιᾶς γενικῆς γνώμης, ὅτι δηλ. ἡ ὁμολογία ἐνὸς σφάλματος καὶ ἡ εἰλικρινὴς μεταμέλεια δι' αὐτό, ἀποτελοῦν τὸ μοναδικὸν μέσον ἐπανορθώσεως τῶν σφαλμάτων καὶ συνάμα τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν δρᾶστην τῆς μὴ ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ σφάλματος.

Κεφ. 29 Περίληψις.

Δικαιολόγησις τῶν σφαλμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς μιμήσεως περσικῶν ἐθίμων. Ὁ Ἀλέξανδρος ἀνεγνώριζε τὰ σφάλματά του καὶ μετενόει δι' αὐτά.

Κεφ. 29 Γνωμικά.

Μόνη γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ ἴσσις ἁμαρτίας ὁμολογεῖν τε ἁμαρτόντα καὶ δῆλον εἶναι ἐπ' αὐτῷ μεταγιγνώσκοντα.

“Οτι δ’ ἐς θεὸν τὴν γένεσιν τὴν αὐτοῦ ἀνέφερον, οὐδὲ τοῦτο ἔμοι δοκεῖ μέγα εἶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα, εἰ μὴ καὶ σόφισμα ἦν τυχὸν ἐς τοὺς ὑπηκόους τοῦ σεμνοῦ ἔνεκα·

οὐκ οὖν δοκεῖ ἔμοιγε ἢ Μίνωος γενέσθαι βασιλεὺς ἀφανέστερος ἢ Αἰακοῦ ἢ Ραδαμάνθους· οἷς δὴ ἐς Δία ἀνενεχθεῖσα ἡ γένεσις πρὸς τῶν πάλαι ἀνθρώπων οὐδεμιᾶ αὐτῶν ὕβρει προστίθεται·

οὐδὲ Θησέως τοῦ Ποσειδῶνος οὐδὲ Ἴωνος τοῦ Ἀπόλλωνος· ὧς ἔμοιγε καὶ ἡ Περσικὴ σκευὴ σόφισμα δοκεῖ εἶναι πρὸς τε τοὺς βαρβάρους, ὡς μὴ πάντῃ ἀλλότριον αὐτῶν φαίνεσθαι τὸν βασιλέα, καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὡς ἀποστροφὴν τινα εἶναι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὀξύτητός τε καὶ ὕβρεως τῆς Μακεδονικῆς·

ἐφ’ ὅτῳ δὴ καὶ ἐγκαταμεῖζαί μοι δοκεῖ ταῖς τάξεσιν αὐτῶν τοὺς Πέρσας τοὺς μηλοφόρους καὶ τοῖς ἀγήμασι τοὺς ὁμοτίμους.

Καὶ οἱ πότοι δέ, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, οὐ τοῦ οἴνου ἔνεκα μακροὶ αὐτῷ ἐγίνοντο (οὐ γὰρ πίνειν πολὺν οἶνον Ἀλέξανδρον) ἀλλὰ φιλοφροσύνης τῆς ἐς τοὺς εἰταίρους.

“Οτι δὲ εἰς θεὸν τὴν καταγωγὴν τοῦ ἀπέδιδεν, οὔτε τοῦτο μοῦ φαίνεται ὅτι ἦτο σοβαρὸν τὸ σφάλμα του, ἐὰν δὲν ἦτο καὶ καμμία ἐπινόησις ἀπέναντι τῶν ὑπηκόων του, διὰ τὰ προκαλεῖ περισσότερον σεβασμόν·

εἰς ἐμὲ λοιπὸν τοῦλάχιστον δὲν φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε κατώτερος βασιλεὺς τοῦ Μίνωος ἢ τοῦ Αἰακοῦ ἢ τοῦ Ραδαμάνθους· εἰς αὐτούς, ὡς γνωστόν, ἀναχθεῖσα εἰς τὸν Δία ἡ καταγωγὴ των, ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων δὲν θεωρεῖται ὡς ἀλαζονεῖα ἐκ μέρους των·

οὔτε τοῦ Θησέως, υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, οὔτε τοῦ Ἴωνος, υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, (ἦτο κατώτερος). Διότι εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον καὶ ἡ Περσικὴ ἐνδυμασία φαίνεται ὅτι ἦτο ἐπινόησις καὶ διὰ τοὺς βαρβάρους, ὥστε τὰ μὴ φαίνεται ἐντελῶς ξένος πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, καὶ διὰ τοὺς Μακεδόνας, ὥστε τὰ ἔχη αὐτὸς κάποιαν προφύλαξιν ἀπὸ τὴν παραφορὰν καὶ τὴν ἀλαζονεῖαν τὴν Μακεδονικὴν.

διὰ τοῦτο δὲ ἀκριβῶς μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ ἀνέμειξεν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν τοὺς Πέρσας τοὺς μηλοφόρους καὶ εἰς τὰ ἀγήματα τοὺς εὐγενεῖς (Πέρσας).

Καὶ τὰ συμπόσια δέ, ὡς λέγει ὁ Ἀριστόβουλος, δὲν παρετείνοντο ὑπ’ αὐτοῦ χάριν τῆς οἰνοποσίας, διότι ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἔπινε πολὺν οἶνον, ἀλλὰ χάριν φιλοφροσύνης πρὸς τοὺς φίλους.

Κεφ. 29 § 3—4 Ἄγνωστοι λέξεις.

γένεσις=καταγωγή
 ἀναφέρω=ἀποδίδω
 πλημμέλημα=σφάλμα
 σόφισμα=ἐπινόησις.
 τὸ σεμνὸν=ὁ σεβασμὸς
 ἀφανέστερος=κατώτερος.
 οὐδεμιᾶ προστίθεται ὕβρι=δὲν
 θεωρεῖται ἀλαζονεία

σκευὴ=ἐνδυμασία.
 ἀλλότριος=ξένος
 ἀποστροφή=προφύλαξις
 ὀξύτης=ὀρμητικότης
 ὕβρις=ἀλαζονεία
 ὁμότιμος=εὐγενής
 πότος=συμπόσιον
 ἑταῖρος=φίλος

Κεφ. 29 § 3—4 Γραμματικά.

ἀνέφερον=ὄρισ. ἄορ. τοῦ ρ. ἀναφέρω, ἀνέφερον, ἀνοίσω, ἀνήνεγκα-
 ἀνήνεγκον, ἀνενήνοχα, ἀνενηνόχην. ἐμοί=προσ. ἄντων. δοτ. πτώσ.
 ἀ' προσ. δοκεῖ=ἐνεστ. τοῦ δοκῶ (ἀπρόσ.) δοκεῖ, ἐδόκει, δόξει, ἔδοξε,
 δέδοκται, ἐδέδοκτο. μέγα=ἐπιθ. οὐδ. γένους τοῦ ἄνωμ. ἐπιθ. μέγας-
 μεγάλη, μέγα. τυχὸν=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. τυγχάνω. γενέσθαι=ἀπαρ. ἄορ.
 β' τοῦ ρ. γίγνομαι, ἐγιγνόμην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γέγονα, ἐγεγόνειν.
 ἀφανέστερος=ἐπιθ. συγκρ. βαθμ. τοῦ ἐπιθ. ἀφανής. οἷς=δοτ. ἀναφορ.
 ἄντων. Δία=αἰτιατ. ἐν. τοῦ ὄν. Ζεὺς, Διός, Διῖ, Δία, Ζεῦ. ἀνενεχθεῖσα=
 μετχ. παθ. ἄορ. τοῦ ρ. ἀναφέρομαι, ἀνεφερόμην, ἀνοίσομαι-ἀνεχθήσομαι,
 ἀνηνεγάμην-ἀνηνέχθην, ἀνενήνεγμαί, ἀνενηνέγμην. προστίθεται=
 ὄριστ. ἐνεστ. ροῦ ρ. προστίθεμαι, προσετιθέμην, προσθήσομαι, προσεθέ-
 μην, προστέθειμαι, προσετεθειμην. εἶναι=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἶμι. ὡς
 =συμπ. σύνδ. πάντη=ἐπίρρ. δοτ. φαίνεσθαι=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ρ. φαί-
 νομαι, ἐφαινόμην, φανοῦμαι, ἐφηνάμην, πέφνηα, ἐπεφήνευιν. ὄτω=ἀναφ.
 ἄντων. οὐδ. γέν. δοτ. ἐνικοῦ. δῆ=βεβαιωτ. μόριον. ἐγκαταμεῖξαι=ἀπαρ.
 ἄορ. τοῦ ρ. ἐγκαταμείγνυμι, ἐγκατεμείγνυν, ἐγκαταμείξω, ἐγκατέ-
 μεῖξα, ἐγκαταμέμειχα, ἐγκατεμεμείχην. λέγει=ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ
 ρ. λέγω, ἔλεγον, λέξω-ἔρῶ, εἶπον, εἶρηκα, εἶρήκειν. ἐγίγοντο=ὄριστ.
 παρατ. τοῦ ρ. γίγνομαι, ἐγιγνόμην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γέγονα, ἐγε-
 γόνειν. πίνειν=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ρ. πίνω, ἔπινον, πίομαι, ἔπιον, πέπωκα,
 ἐπεπώκειν.

Κεφ. 29 § 3—4 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

ἀναφέρει	ἀναφερομένη	φαίνεσθαι	πίνειν	προστίθεται.
ἀνέφερε	—	—	—	προσετίθετο

ἀνοίσει	ἀνενεχθησομένη	φανείσθαι	πίεσθαι	προσθήσεται
ἀνήνεγκε	ἀνενεχθεῖσα	φήνασθαι	πιεῖν	προσέθετο
ἀνενήνοχε	ἀνενηνεγμένη	πεφάνθαι	πεπωκέναι	προστέθειται
ἀνενηνόχει	—	—	—	προστέθειτο
γίγνεσθαι	ἐγκαταμειγνύναι	γίγνονται	τυγχάνον	
—	—	ἐγίγνοντο	—	
γενήσεσθαι	ἐγκαταμειξίξειν	γενήσονται	τευζόμενον	
γενέσθαι	ἐγκαταμειξίαι	ἐγένοντο	τυχόν	
γεγονέναι	ἐγκαταμειχέναι	γεγόνασι	τετυχηκός	
—	—	ἐγεγόνεσαν	—	

Κεφ. 29 § 3—4 Ἐγκλιτικά ἀντικαταστάσεις.

δοκεῖ, δοκῆ, δοκοῖ ἢ δοκοίη, δοκεῖτω, δοκεῖν, δοκῶν,
προστίθεται, προστιθῆται, προστιθεῖτο, προστιθέσθω, προστίθεσθαι,
 προστιθέμενος.

Κεφ. 29 § 3—4 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

ὅτι... ἀνέφερεν (ειδική). οὐδὲ τοῦτο... πλημμέλημα (κυρία). εἰ μή...
 ἦν... ἔνεκα (ὑποθετική). οὐκουν δοκεῖ... Ῥαδαμάνθους (κυρία). Οἷς
 δὴ... προστίθεται (κυρία). οὐδὲ Θεσέως... Ἀπόλλωνος (κυρία, ἔνν. ἢ
 φράσ. δοκεῖ γενέσθαι ἀφανέστερος). Ὡς ἔμοιγε... βαρβάρους καὶ πρὸς
 τοὺς Μακεδόνας (κυρία). ὡς μή... φαίνεσθαι τὸν βασιλέα (ἀπαρέμφ. -
 συμπερασματική). ὡς ἀποστροφῆν... Μακεδονικῆς (ἀπαρέμφ. - συμπε-
 ρασματική). ἐφ' ὅτω... ὁμοτίμους (κυρία). καὶ οἱ πότοι... οὐ... ἐγίγνοντο
 ἑταίρως (κυρία). ὡς λέγει Ἄριστ. (ἀναφορική). οὐ γὰρ πίνειν... (παρενθ.
 κυρία).

Κεφ. 29 § 3—4 Συντακτικά.

ἀνέφερεν=ρ. δευτερ. προτ. Ἄλεξαν.=ὑποκ. (ἔνν.). τὴν γένεσιν=ἀντικ.
 τὴν αὐτοῦ=ἐπιθ. προσδ. ἐς Θεὸν=ἐμπρ. προσδ. δοκεῖ=ρ. κυρ. προτ.
 (προσ.). τὸ πλημμέλημα=ὑποκ. τοῦτο=κατηγ. προσδ. μέγα=κατηγ.
 εἶναι=ἀντικ. εἰδ. ἀπαρ. ἐμοὶ =δοτ. προσδ. ἦν=ρ. ὑποθ. προτ. τοῦτο
 =ὑποκ. σόφισμα=κατηγ. τυχόν=κατηγ. μετχ. ἐς τοὺς ὑπηκόους=ἐμπρ.

προσδ. τοῦ σεμνοῦ ἔνεκα=τελικὸν αἴτιον. δοκεῖ=ρ. κυρ. προτ. (προσ.). Ἄλεξανδ.=ὑποκ. (ἐνν.). γενέσθαι=ἀντικ. εἶδ. ἀπαρ. (ταυτοπ.). βασιλεὺς =κατηγ. ἀφανέστερος=ἐπιθ. προσδ. ἔμοιγε=δοτ. προσ. Μίνως - Αἰακοῦ - Ραδαμάνθους=γεν. συγκριτ. Οἷς=ἀντικ. ἐς Δία=ἐμπρ. προσδ. ἀνε- νεχθεῖσα=τροπ. μετχ. ἡ γένεσις=ὑποκ. τῆς μετχ. καὶ τοῦ ρ. προστίθε- ται. πρὸς τῶν ἀνθρώπων=ποιητ. αἴτιον. οὐδεμιᾶ=ἐπιθ. προσδ. ὕβρει =ἐπιρρ. κατηγ. αὐτῶν=γεν. διαιρ. οὐδέ... ἐνν. δοκεῖ γενέσθαι βα- σιλεὺς ἀφανέστερος. Θεσέως=γεν. συγκρ. τοῦ Ποσειδῶνος=γεν. κτητ. Ἴωνος=γεν. συγκρ. τοῦ Ἀπόλλωνος=γεν. κτητ. δοκεῖ=ρ. κυρ. προτ. (προσθ.). ἡ σκευὴ=ὑποκ. Περσικὴ=ἐπιθ. προσδ. ἔμοιγε= δοτικ. προσ. εἶναι=ἀντικ. τοῦ ρ. δοκεῖ, εἶδικ. ἀπαρέμφ. (ταυτο- προσ.). σόφισμα=κατηγ. πρὸς τοὺς βαρβάρους=ἐμπρ. προσδ. φαί- νεσθαι=τελ. ἀπαρ. τὸν βασιλέα=ὑποκ. ἀλλότριον=κατηγ. πάντη= ἐπιρρ. προσδ. αὐτῶν=γεν. ἀντικ. πρὸς τοὺς Μακεδόνας=ἐμπρ. ἐπιρρ. προσδ. εἶναι=τελ. ἀπαρ. ἀποστροφὴν=ὑποκ. τοῦ εἶναι. τινά=ἐπιθ. προσδ. αὐτῷ=δοτ. προσ. (κτητικῆ). ἀπὸ τῆς ὀξύτητος καὶ ὕβρεως =ἐμπρ. προσδ. αἰτίας. τῆς Μακεδονικῆς=γεν. ἀντικ. δοκεῖ=ρ. κυρ. προτ. (προσ.). ὁ Ἄλέξ.=ὑποκ. (ἐνν.). ἐφ' ὧτῳ=ἀναγκ. αἴτιον. ἐγκατα- μεῖξαι=ἀντικ. τοῦ ρ. δοκεῖ, εἶδικ. ἀπαρ. (ταυτ.). μοι=δοτ. προσ. τοὺς Πέρσας=ἀντικ. τοὺς μηλοφόρους=παράθ. ταῖς τάξεσιν=ἔμμ. ἀντικ. αὐτῶν=γεν. κτητ. τοὺς ὁμοτίμους=παράθ. ἀγήμασι=ἔμμ. ἀντικ. πότοι =ὑποκ. τοῦ ρ. ἐγίγοντο. λέγει =ρ. ἀναφ. προτ. Ἀριστόβουλος=ὑποκ. οὐ μακροὶ=κατηγ. οἴνου ἔνεκα=τελ. αἴτιον. αὐτῷ=ποιητ. αἴτιον. φιλο- φροσύνη=τελ. αἴτιον τῆς ἐς τοὺς ἐταίρους=ἐπιθ. προσδ. (οὐ γάρ... ρ. τῆς παρ. προτ. ἐνν. τὸ λέγεται (ἀπρ.). πίνειν=ὑποκ. Ἄλεξανδρον=ὑποκ. τοῦ πίνειν (έτερρ.). οἶνον=ἀντικ. πολὺν=ἐπιθ. προσδ.)

Κεφ. 29 §3 4 Ἐτυμολογικά.

γένεσις < ἐκ τοῦ θέμ. γεν- τοῦ γίγνομαι.

πλημμέλημα < πλημμελῶ < πλημμελής < πλὴν + μέλος (=μελωδία).

σόφισμα < σοφίζω < σοφός

σεμνός < σέβομαι.

ἀφανής < ἀ στερ. + φανῆναι τοῦ φαίνομαι.

ἀλλότριος < ἄλλος.

ἀποστροφή < ἀποστρέφω < ἀπό + στρέφω.

τάξις < τάττω.

μηλοφόρος < μῆλον + φέρω.

ἄγλημα < ἄγω.

ὀμότιμος < ὀμοῦ + τιμή.

φιλοφροσύνη < φιλόφρων < φίλος + φρήν.

Κεφ. 29 § 3—4 Νόημα.

Δὲν θεωρεῖται σφάλμα τὸ ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἀπέδιδε τὴν καταγωγὴν του εἰς τοὺς Θεοὺς. Τοῦτο ἴσως τὸ ἔκκμηε διὰ τὴν προκαλέσῃ τὸν σεβασμὸν. Ἄλλως τε δὲν ἦτο βασιλεὺς κατώτερος τῶν Αἰακῶν, Μίνωος καὶ Ραδαμανθυος, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀναγωγὴ τοῦ γένους των εἰς τὸν Δία δὲν θεωρεῖται σφάλμα. Οὔτε ἀπὸ τὸν Θησέα καὶ τὸν Ἴωνα, οἱ ὅποιοι ἦσαν υἱοὶ θεῶν, ἦτο κατώτερος. Καὶ ἡ Περσικὴ ἐνδυμασία δικαιολογεῖται, διότι ἤθελε νὰ μὴ φαίνεται ἐντελῶς ξένος πρὸς τοὺς Πέρσας φέρων ταύτην. Καὶ τὴν ἀνάμειξιν Μακεδόνων καὶ Περσῶν εἰς τὸν στρατὸν ἔκαμε διὰ τὴν προφυλάξῃ τοὺς Μακεδόνας ἀπὸ τυχόν, ἀλαζονείαν ἢ παραφοράν. Ἐπίσης τὰ συμπτώσια παρέτεινε οὐχὶ χάριν οἰνοποσίας, ἀλλὰ χάριν φιλοφροσύνης πρὸς φίλους.

Κεφ. 29 § 3—4 Περίληψις.

Πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἀναγωγὴ τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τοὺς θεοὺς. Ὁ Ἀλέξανδρος δὲν εἶναι κατώτερος τῶν βασιλέων τῶν καταγομένων ἀπὸ τοῦ Διός. Διὰ τὸ ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἐφόρει περσικὴν ἐνδυμασίαν καὶ ἀνέμειξεν εἰς τὰς Μακεδονικὰς τάξεις Πέρσας στρατιώτας καὶ εὐγενεῖς.

XXX

Ὅστις δὲ κακίζει Ἀλέξανδρον, μὴ μόνον, ὅσα ἄξια κακίζεσθαι ἐστίν, προφερόμενος κακίζέτω, ἀλλὰ ζῦμπαντα τὰ Ἀλεξάνδρου ἐς ἓν χωρίον ξυναγαγὼν οὕτω δὴ ἐκλογιζέσθω, ὅστις τῶν αὐτῶν καὶ ὁποία τύχη κεχρημένους,

Ὅποιος δὲ κατακρίνει τὸν Ἀλέξανδρον, ἅς μὴ κατακρίνη ἀναφέρων μόνον ὅσα εἶναι ἄξια κατακρίσεως, ἀλλὰ ὅλας τὰς πράξεις τοῦ Ἀλεξάνδρου συγκεφαλαιώσας εἰς ἓν, τοιοῦτοτρόπως τότε ἅς σκεφθῆ, πόσον ἀσήμαντος εἶναι

όντινα γενόμενον ἐκεῖνον καὶ ἐς ὅσον εὐτυχίας ἀνθρωπίνης ἐλθόντα,

βασιλέα τ' ἀμφοῖν τοῖν ἠπειροῖν ἀναμφιλογώτατα γενόμενον καὶ ἐπὶ πᾶν ἐξικόμενον τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, κακίζει, σμικρότερός τ' ὢν αὐτὸς καὶ ἐπὶ σμικροῖς πονούμενος καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐν κόσμῳ τιθέμενος.

Κεφ. 30 Ἄγνωστοι λέξεις.

κακίζω=κακολογῶ, κατηγορῶ,
κατακρίνω
προφέρομαι=ἀναφέρω
δὴ=τότε.
ὁποῖα τύχη κεχρημένος = εἰς
ποῖαν θέσιν εὐρίσκεται

αὐτός, ὅστις κατηγορεῖ, καὶ εἰς ποῖαν ταπεινὴν θέσιν εὐρίσκεται, ἐνῶ ἀντιθέτως πόσον σπουδαῖος ὑπῆρξεν ἐκεῖνος καὶ εἰς ποῖον σημείον τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας ἀνυψώθη,

γενόμενος χωρὶς καμμίαν διαμφισβήτησιν βασιλεὺς καὶ τῶν δύο ἠπειρῶν, καὶ φθάσας παντοῦ μὲ τὸ ὄνομά του, ἐνῶ αὐτὸς (ὁ κατακρίνων) εἶναι πολὺ ταπεινὸς καὶ ἀσχολεῖται μὲ ταπεινὰ πράγματα καὶ οὐτε ταῦτα τακτοποιεῖ.

ἀναμφιλογώτατα=ἀναμφισβητήτως
ἐπὶ σμικροῖς πονούμενος=ἀσχολού-
μενος μὲ ταπεινὰ πράγματα
κόσμος =τάξις

Κεφ. 30 Γραμματικά.

ὅστις=ἀναφ. ἀντων. κακίζει=ἐνεστ. ὁρ. τοῦ ρ. κακίζω, ἐκάκιζον, κακιῶ, ἐκάκισα. ὅσα=ἀναφ. ἀντων. κακίζεσθαι=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ρ. κακίζομαι.
προφερόμενος=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. προφέρομαι, προεφερόμην, προοίσσομαι, προηνεγκάμην, προενηνεγμαι προενηνέγμην. κακιζέτω=προστ. ἐνεστ. τοῦ ρ. κακίζω. ἐν=ἀριθμ. ξυναγαγῶν=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ξυνάγω, ξυνῆγον, ξυνάξω, ξυνήγαγον, ξυνῆχα, ξυνήχειν. ὢν=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἰμί. κεχρημένος=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. χρῶμαι, ἐχρῶμην, χρήσομαι, ἐχρησάμην, κέχρημαι, ἐκεχρήμην. ὅσον=ἀναφ. ἀντων. ἐλθόντα=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἔρχομαι, ἦα, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν. ἀμφοῖν τοῖν ἠπειροῖν=γεν. πληθ. δυϊκοῦ ἀριθ. γενόμενον=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. γίγνομαι, ἐγιγνόμην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γέγονα, ἐγεγόνειν. ἐξικόμενον=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐξικνοῦμαι, ἐξικνοῦμην, ἐξίξομαι, ἐξικόμην, ἐξίγμαι, ἐξίγμην. πονούμενος=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. πονέομαι -οῦμαι, ἐπονοῦμην, πονήσομαι, ἐπονησάμην, πεπόνημαι, ἐπεπονήμην.

τιθέμενος=μετχ. ένεστ. τοῦ ρ. τίθεμαι, έτιθέμην, θήσομαι, έθέμην, τέθειμαι, έτεθείμην.

Κεφ. 30 Χρονικαί άντικαταστάσεις.

προφερόμενος		ξυνάγων		χρώμενος
—		—		—
προσισόμενος		ξυνάγων		χρησόμενος
προσνεγκάμενος-προσνεγκόμενος		ξυνανωγών		χρησάμενος
προσηνεγμένος		ξυνηχώς		κεχρημένος
—		—		—
γενόμενον	ίοντα	έξικνούμενον	τιθέμενος	πονούμενος
—	—	—	—	—
γενησόμενον	ίοντα	έξιζόμενον	θησόμενος	πονησόμενος
γενόμενον	έλθόντα	έξικόμενον	θέμενος	πονησάμενος
γεγονότα	έληλυθότα	έξιγμένον	τεθειμένος	πεπονημένος

Κεφ. 30 Έγκλιτικαί άντικαταστάσεις και τύποι.

κακίζει, κακίζη, κακίζοι, κακίζέτω, κακίζειν, κακίζων.

Κεφ. 30 Άναγνώρισις προτάσεων.

Όστις... Άλέξανδρον (άναφορικούποθετική). μή μόνον προφερόμενος κακίζέτω (κυρία). όσα... έστιν (άναφ.). αλλά ξύμπαντα... ξυναγαγών (κυρία). ούτω... έκλογιζέσθω (κυρία). όστις... κεχρημένος (πλάγια έρωτημ.), όντινα... γενόμενον... εις όσον... έλθόντα... κακίζει (πλάγια έρωτημ.). σμικρότερος... ών... και πονούμενος... και... τιθέμενος (3 μετοχικαί έναντιωματικαί).

Κεφ. 30 Συντακτικά.

όστις=ύποκ. κακίζει=ρ. άναφ. προτ. Άλέξανδρον=άντικ. μόνον=κατηγ. προσδ. κακίζέτω=ρ. κυρ. προτ. ύποκ. ή άναφ. πρότ. όστις... κακίζει. προφερόμενος—ξυναγαγών=τροπικαί μετοχαί. όσα... έστιν=άντικ. τής μετχ. προφερόμενος. άξια=κατηγ. κακίζεσθαι=άντικ. τελ. άπαρ. ξύμπαντα=κατηγ. προσδ. τὰ Άλεξάνδρο=άντικ. ές έν χωρίον=έμπρ. προσδ. ούτω=έπιρρ. προσδ. τρόπου. εκλογιζέσθω=ρ. κυρ. προτ. (όστις

κακίζει=ύποκ. ὅστις... ὦν μετχ. τροπ. αὐτός=κατηγ. προσδ. κεχρη-
 μένος=τροπ. μετχ. τύχη=άντικ. γενόμενον=τροπ. μετχ. ἐκεῖνον=ύποκ.
 τῆς μετχ. ὄντινα=κατηγ. ἐς ὅσον=έμπρ. προσδ. εὐτυχίας=γεν. διαιρ.
 ἀνθρωπίνης=έπιθ. προσδ. ἐλθόντα=τροπ. μετχ. ἐκεῖνον=ύποκ. τῆς μ.
 γενόμενον=τροπ. μετχ.(προσδ. τῶν προηγ. γενόμενον-ἐλθόντα). βασιλέα=
 κατηγ. ἀμφοῖν τοῖν ἡπείρουν=γεν. άντ. ἀναμφιλογώτατα=έπιρρ. προσδ.
 τρόπου. καὶ ἐξικόμενον=τροπ. μετχ. ἐκεῖνον=ύποκ. ἐπὶ πᾶν=έμπρ.
 προσδ. τόπου τῷ ὀνόματι=δοτ. τροπ. αὐτοῦ=έπιθ. προσδ. ὦν καὶ πο-
 νούμενος καὶ τιθέμενος=έναντιωμ. μετχ. ύποκ. αὐτός δηλ. ὅστις κακί-
 ζει. σμικρότερος=κατηγ. ἐπὶ σμικροῖς=έμπρ. προσδ. τοῦτα=άντικ. ἐν
 κόσμῳ=έμπρ. προσδ. τρόπου.

Κεφ. 30 Ἐτυμολογικά.

καίζω < κακός.
 ἄξιος < ἄγω < ἄγ + σι-ος.
 χωρίον < χῶρος.
 ἐκλογίζω < ἐκλογος < ἐκ + λόγος.
 τύχη < τυχ- τοῦ ρ. τυγχάνω.
 εὐτυχία < εὐτυχής < εὖ + τύχη.
 ἀνθρώπινος < ἀνθρωπος.
 ὄνομα < ὁ προθ. + νομ-
 πονέω-ῶ < πόνος.

Κεφ. 30 Νόημα.

"Όσοι κατακρίνουν τὸν Ἄλέξ. δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρουν μόνον τὰ
 τρωτά του, ἀλλ' ὅλας του τὰς πράξεις. Τοιουτοτρόπως θὰ ἀντιληφθοῦν
 πόσον μέγας ὑπῆρξεν ἐκεῖνος καὶ πόσον ἀσήμαντοι εἶναι ἐνώπιόν του
 αὐτοὶ οἱ κατακριταί. Ἦτο τῷ ὄντι ὁ Ἄλέξανδρος μέγας καὶ εὐτυχής,
 διότι ἔγινε βασιλεὺς δύο ἡπείρων καὶ τὸ ὄνομά του ἔγινε πασίγνωστον, ἐνῶ
 οἱ ἐπικριταὶ εἶναι ἄσημοι καὶ οὔτε τὰς ἀσημάντους ὑποθέσεις δύνανται νὰ
 ρυθμίσουν καὶ νὰ τακτοποιήσουν.

Κεφ. 30 Περίληψις.

"Όστις κατακρίνει τὸν Ἄλέξανδρον ἄς ἴδῃ πρῶτον τὴν ἰδικήν του
 ἀσημότητα, καὶ ἀφοῦ σκεφθῆ, πόσον σπουδαῖος ἐγένετο ὁ Ἄλέξανδρος,
 τότε νὰ κατακρίνη.

Ὡς ἔγωγε δοκῶ, ὅτι οὔτε τι ἔθνος ἀνθρώπων οὔτε τις πόλις ἐν τῷ τότε ἦν οὔτε τις εἷς ἀνθρώπος, ἐφ' ὃν οὐκ ἐπεφοιτήκει τὸ Ἀλεξάνδρου ὄνομα. Οὐκου οὐδ' ἐμοὶ ἔξω τοῦ θεοῦ φῦναι δοκεῖ ἀνὴρ οὐδενὶ ἄλλῳ ἀνθρώπων ἐοικώς.

Καὶ ταῦτα χρησμοὶ τ' ἐπισημῆναι ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῇ Ἀλεξάνδρου λέγονται καὶ φάσματα ἄλλα ἄλλοις γενόμενα καὶ ἐνύπνια φανέντα ἄλλα ἄλλοις καὶ ἡ ἐς τοῦτο ἐξ ἀνθρώπων τιμὴ τ' αὐτοῦ καὶ μνήμη οὐκ ἀνθρωπίνη οὔσα, καὶ νῦν δὲ διὰ τοσοῦτου ἄλλοι χρησμοὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ αὐτοῦ τῷ ἔθνει τῶν Μακεδόνων χρησθέντες.

Ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμεψάμην ἔστιν ἃ ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων, ἀλλὰ αὐτὸν γ' Ἀλέξανδρον οὐκ αἰσχύνομαι θαυμάζων· τὰ δ' ἔργα ἐκεῖνα ἐκάκισα ἀληθείας τε ἔνεκα τῆς ἐμῆς καὶ ἅμα ὠφελείας τῆς ἐς τοὺς ἀνθρώπους· ἐφ' ὅτ' ὠρμήθηεν οὐδ' αὐτὸς ἄνευ θεοῦ ἐς τήνδε τὴν συγγραφὴν.

Διότι ἐγὼ τοῦλάχιστον νομίζω ὅτι οὔτε κανὲν ἔθνος ἀνθρώπων οὔτε καμμία πόλις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρξεν οὔτε κανεὶς ἀνθρώπος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶχε φθάσει τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου. Οὔτε εἰς ἐμὲ λοιπὸν φαίνεται ὅτι ἄνευ θείας βουλήσεως ἐγεννήθη ὁ ἀνὴρ, ὁ πρὸς οὐδένα ἄλλον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὁμοιάζων.

Καὶ ταῦτα καὶ χρησμοὶ λέγεται ὅτι ἐφανέρωσαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ διάφοροι ὄπτασία φανεῖσαι εἰς διαφόρους καὶ διάφορα ὄνειρα φανέντα εἰς διαφόρους καὶ ἡ μέχρι σήμερον ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων ὑπεράνθρωπος τιμὴ καὶ μνήμη, καὶ τώρα δὲ μετὰ τοσοῦτον χρόνον ἄλλοι χρησμοὶ δοθέντες εἰς τὸ ἔθνος τῶν Μακεδόνων πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.

Ἄλλως τε καὶ ὁ ἴδιος κατέκρινε μερικὰς πράξεις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ σύγγραμμά μου, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον δὲν ἐντρέπομαι νὰ θαυμάζω· ἐκεῖνας δὲ τὰς πράξεις ἐκάκισα ἔνεκα τῆς ἀγάπης μου πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ συγχρόνως πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων· ἔνεκα τούτου δὲ παρεκινήθηεν εἰς τὴν ἐκπόνησιν τούτου τοῦ συγγράμματος οὐχὶ χωρὶς θείαν παρακίνησιν καὶ ὁ ἴδιος.

Κεφ. 30 § 2—3 Ἄγνωστοι λέξεις.

φοιτάω-ῶ=περιφέρομαι, πηγαίνο-
έρχομαι, ἐδῶ φθάνω

τελευτῇ=θάνατος
φάσμα=ὄπτασία

φύομαι=γεννώμαι, παράγομαι
ἔοικα=παρ. τοῦ εἶκω με σημ.
ἐνεστ.=ὁμοιάζω
χρησμός=ἀπόκρισις μαντείου
ἐπισημαίνω=φανερώνω

ἐνύπνιον=ὄνειρον
μέμφομαι=κατακρίνω
ἔστιν ἄ=μερικᾶ
αἰσχύνομαι=ἐντρέπομαι

Κεφ. 30 § 2—3 Γραμματικά.

δοκῶ=ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ρ. δοκέω-ῶ, ἐδόκουν, δόξω, ἔδοξα, δεδόκηκα, ἐδεδοκῆκεν. ἦν=παρ. τοῦ ρ. εἶμι. τις=ἀόρ. ἄντων. εἷς=ἀριθ. ὄν=ἀναφ. ἄντων. ἐπεφοιτῆκει=ὑπερσ. τοῦ ρ. φοιτάω-ῶ, ἐφοίτων, φοιτήσω, ἐφοίτησα, πεφοίτηκα, ἐπεφοιτήκεν. οὐκουν=συμπ. σύνδ. ἐμοί=προσ. ἄντων. ἀ' προσ. φῦναι=ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ρ. φύομαι, ἐφούομαι, φύσομαι, ἔφυν, πέφυκα, ἐπέφυκειν. δοκεῖ=ἐνεστ. τοῦ ρ. (ἀπρόσ.). δοκῶ (ἀπροσ.). εἰκῶς=μετχ. παρ. τοῦ ἄχρ. ρ. εἶκω. ἐπισημῆναι=ἀπαρ. ἀορ. τοῦ ρ. ἐπισημαίνω, ἐπεσήμαινον, ἐπισημανῶ, ἐπεσήμηνα, ἐπισεσήμαγκα, ἐπεσεσημάγειν. λέγονται=ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ρ. λέγομαι, ἐλεγόομαι, λέξομαι, λεχθήσομαι, ρηθήσομαι, ἐλεξάομαι, ἐλέχθη, ἐρρήθη, εἶρημαι, εἰρήμη. γινόμενα=μετχ. ἀορ. β' τοῦ ρ. γίνομαι. φανέντα=μετχ. παθητ. ἀπ ἀορ. τοῦ ρ. φαίνομαι, ἐφαινόομαι, φανούομαι, φανθήσομαι, φανήσομαι, ἐφηνάομαι-ἐφάνθη, ἐφάνη, ἐφασμαι-ἐφηνα, ἐπεφάσμαι-ἐπεφήναι. οὐσα=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εἶμι. χρησθέντες=μετχ. παθητ. ἀορ. τοῦ ρ. χρήομαι-ῶμαι, ἐχρώομαι, χρήσομαι, χρησθήσομαι, ἐχρησάομαι-ἐχρήσθη, ἐχρημαι, ἐκεχρήομαι. ἐπεψάομαι=ὀριστ. ἀορ. τοῦ ρ. μέμφομαι, ἐμεφόομαι, μέμφομαι, μεμφθήσομαι, ἐμεψάομαι, ἐμέμφθη, μέμοφα, ἐμεμόφειν. αἰσχύνομαι=ἐνεστ. τοῦ ρ. αἰσχύνομαι, ἡσχυνόομαι, αἰσχυνούομαι-αἰσχυνθήσομαι, ἡσχυνάομαι, ἡσχύνθη, ἡσχυνμαι, ἡσχύνθη. θαυμάζων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. θαυμάζω, ἐθαύμαζον, θαυμάσομαι, ἐθαύμασα, τεθαύμακα, ἐτεθαυμάκειν. ἐκάκισα=ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ρ. κακίζω, ἐκάκισον, κακῶ, ἐκάκισα. ἐμῆς=κτητ. ἄντων. ἀ' προσ. ὄτω=δοτ. ἐνικ. οὐδετ. γεν. τῆς ἀναφ. ἄντων. ὅς, ἦ, ὅ. ὠρμήθη=ὀριστ. παθητ. ἀορ. τοῦ ρ. ὀρμάομαι-ῶμαι, ὠρῶομαι, ὀρμήσομαι, ὀρμηθήσομαι, ὠρμησάομαι, ὠρμήθη, ὠρμημαι, ὠρμήομαι.

Κεφ. 30 § 2—3 Χρονικαὶ ἀντικαταστάσεις.

φύεσθαι	σημαίνειν	φαινόμενα	αἰσχύνομαι
—	—	—	ἡσχυνόομαι

γύσεσθαι φῦναι πεφυκέναι	σημανεῖν σημηῖναι σεσημακέναι	φανησόμενα φανέντα πεφασμένα —	αἰσχυνοῦμαι ἤσχυνάμην ἤσχυμμαι ἤσχύμμην
φοιτᾶ ἐφοίτα φοιτήσῃ ἐφοίτησε πεφοίτηχε ἐπεφοιτήκει	ἐπισημαίνειν — ἐπισημανεῖν ἐπισημηῖναι ἐπισεσημαγκέναι —	λέγονται ἐλέγοντο λέζονται-ρηθήσονται-λεχθήσονται ἐλέξαντο-ἐρρήθησαν-ἐλέχθησαν εἴρηνται εἴρηντο	
γιγνόμενα — γενησόμενα γενόμενα γεγονότα	χρώμενοι — χρησθησόμενοι χρησθέντες κεχρημένοι		θαυμάζων — θαυμασόμενος θαυμάσας τεθαυμακώς

Κεφ. 30 § 2—3 Ἐγκλιτικά ἀντικαταστάσεις καὶ τύποι.

λέγονται, λέγωνται, λέγoinτο, λεγέσθωσαν, λέγεσθαι, λεγόμενος
ἐμεψάμην, μέψωμαι, μεψαίμην, μέψαι-μέψασθαι, μεψάμενος
αἰσχύνομαι, αἰσχύνωμαι, αἰσχυνοίμην, αἰσχύνου, αἰσχύνεσθαι, αἰ-
σχυνόμενος.
ὄρμηθην, ὀρμηθῶ, ὀρμηθεῖην, ὀρμήθητι, ὀρμηθῆναι, ὀρμηθεῖς

Κεφ. 30 § 2—3 Ἀναγνώρισις προτάσεων.

ὡς... δοκῶ (κυρία). ὅτι... ἄνθρωπος (εἰδική). ἐφ' ὄν.... ὄνομα (ἀναφ.).
οὐκουν... ἔοικώς (κυρία). καὶ ταῦτα.... χρησθέντες (κυρία). ἐπεὶ... ἔργων
(κυρία). ἀλλά.... θαυμάζων (κυρία). τὰ δ' ἔργα.... ἀνθρώπους (κυρία).
ἐφ' ὅτῳ.... συγγραφῆν (κυρία).

Κεφ. 30 § 2—3 Συντακτικά.

ἔγωγε=ὑποκ. τοῦ δοκῶ=ρ. κυρ. προτ. **ὅτι... ἦν**=ἀντικ. τοῦ ρ. ἦν=ρ. εἰδ.
προτ. ἔθνος - πόλις - ἄνθρωπος=ὑποκ. τοῦ ἦν. **τι - τις, εἷς**=ἐπιθ. προσδ.
ἀνθρώπων=γεν. τοῦ περιεχ. ἐν τῷ τότε=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. **ἐπεφοι-**

τήκει=ρ. ἀναφ. προτ. τὸ ὄνομα=ὑποκ. Ἄλεξάνδρου=ἐπιθ. προσδ.
δοκεῖ=ρ. κυρ. προτ. (προσ.). ἐμοὶ=δοτ. προσ. ἀνὴρ=ὑποκ. φῦναι=
ἀντικ. τοῦ δοκεῖ, εἶδ. ἀπαρ. ἀνὴρ=ὑποκ. ἀπαρ. (ταυτοπρ.). εὐκίως=τροπ.
μετχ. συνημμένη. ἄλλω=ἀντικ. οὐδενὶ=ἐπιθ. προσδ. ἀνθρώπων=γεν.
διαίρ. καί... λέγονται=κυρ. προτάσ. χρησμοὶ τε καὶ φάσματα καὶ ἐνύ-
πνια καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ μνήμη καὶ ἄλλοι χρησμοὶ=ὑποκ. τοῦ ρ. λέγον-
ται. ἐπισημῆναι=ἀντικ. εἰδικ. ἀπαρ. (ταυτοπρ.). ταῦτα=ἀντικ. ἐπὶ τῇ
τελευτῇ=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. τῇ Ἄλεξάνδρου=ἐπιθ. προσδ. ἄλλα
=ἐπιθ. προσδ. εἰς τὸ φάσματα. γενόμενα=τροπ. μετχ. ἄλλας=δοτ. προ-
σωπ. φανέντα=τροπικ. μετχ. ἐνύπνια=ὑποκ. τῆς μετχ. ἄλλα=ἐπιθ.
προσδ. ἄλλοις=δοτ. προσωπ. ἐς τοῦτο=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. ἐξ ἀν-
θρώπων=ἐμπρ. προσδ. δηλῶν προέλευσιν. αὐτοῦ=γεν. ἀντικ. οὔσα=
ἀναφ. μετχ. οὐκ ἀνθρωπίνη=κατηγ. διὰ τοσούτου=ἐμπρ. προσδ. χρόνου.
ἐπὶ τῇ τιμῇ=ἐμπρ. προσδ. αἰτίου (τελ. αἷτιον). αὐτοῦ=γεν. ἀντικ. τῷ
ἔθνει=ἀντικ. τῶν Μακεδόνων=γεν. κτητ. ἐμμεφάμην=ρ. κυρ. προτ.
ἐγὼ=ὑποκ. αὐτὸς=κατηγ. προσδ. ἄ=συστ. ἀντικ. ἐν τῇ ξυγγραφῇ=
ἐμπρ. προσδ. τῶν ἔργων=γεν. ἀντικ. τῶν Ἄλεξάνδρου=ἐπιθ. προσδ.
ἀλλά. αἰσχύνομαι=ρημ. κυρ. προτ. ἐγὼ=ὑποκ. θαυμάζων=κατηγ. μετχ.
αὐτὸν=κατηγ. προσδ. Ἄλεξάνδρον=ἀντικ. τοῖς θαυμάζων. ἐκάκισα=ρ.
κυρ. προτ. ἐγὼ=ὑποκ. τὰ ἔργα=ἀντικ. ἐκεῖνα=ἐπιθ. προσδ. ἀληθείας
ἔνεκα=ἀναγκ. αἷτιον. ἐμῆς=ἐπιθ. προσδ. καὶ ὠφελείας=ἀναγκ. αἷτιον.
τῆς ἐς ἀνθρώπους=γεν. ὑποκ. εἰς ἀνθρώπους=ἐμπρ. προσδ. ὠρμήθην,
=ρ. κυρ. προτ. ἐγὼ=ὑποκ. ἐφ' ὅτῳ=ἀναγκ. αἷτιον. αὐτὸς=κατηγ.
προσδ. ἄνευ θεοῦ=ἐμπρ. προσδ. δηλῶν ἐξαιρέσιν. ἐς ξυγγραφῆν=τελι-
κὸν αἷτιον. τὴν δὲ=κατηγ. προσδ.

Κεφ. 30 § 2—3 Ἑτυμολογικά.

φοιτῶ < φοῖτος (=πηγαίνουερχομὸς) < φοιτε - κατὰ μετὰπτωσιν.

θεῖος < Θεός.

χρησμός < χράω (=δίδω χρησμὸν)

τελευτῇ < τέλος

φάσμα < φαίνω < καν-μα

ἐνύπνιον < ἐν + ὕπνος

μνήμη < μιμνήσκω

αἰσχύνομαι < αἷσχος

ἀλήθεια < ἀληθής < ἄ στερ. + ληνθάνω.

ὠφέλεια < ὠφελής.

ὄρμῶ < ὄρμη < ἐκ τῆς ρ. σερ.

Κεφ. 30 § 2—3 Νόημα.

Εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους γενικῶς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτο γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἀσφαλῶς ἦτο θέλημα θεῶν νὰ γεννηθῆ τοιοῦτος ἀνὴρ τελείως διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Αὐτό, ἄλλως τε, τὸ ἐπιβεβαιοῦν οἱ χρησμοὶ καὶ αἱ διάφοροι ὄπτασίαι κατὰ θάνατόν του ὡς καὶ τὰ ὄνειρα διαφόρων ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀρκετὸν χρόνον ἄλλοι χρησμοὶ ἐστερέωσαν καὶ ἐπέβαλον τὴν φήμην του. Καὶ ἐγώ, λέγει ὁ Ἀρριανός, κατέκρινα μερικὰς πράξεις του, ἀλλὰ τὸν ἴδιον τὸν θαυμάζω. Τὰς πράξεις του ἐκάκισα ἀπλῶς ἕνεκα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τῆς ὠφελείας τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο, ἄλλως τε, ἐξεπόνησα τὸ ἔργον τοῦτο παρακινήθεις μάλιστα ὑπὸ τῶν Θεῶν.

Κεφ. 30 § 2—3 Περίληψις.

Ἡ φήμη τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔφθασε παντοῦ. Θεία βουλήσει ἐγεννήθη ὁ ἀνὴρ οὗτος. Χρησμοὶ καὶ ὄράματα καὶ ὄνειρα ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐνίσχυσον τὴν γνώμην ταύτην. Καὶ ὁ Ἀρριανός θεία παρακινήσει ἐξεπόνησε τὸ περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου σύγγραμμα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΡΩΣΣΗ,"

Ι. Θ. ΡΩΣΣΗ - ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

- * Κείμενον - Μετάφρασις * Ἑρμηνευτικά * Γραμματικά * Χρονικαί
* Ἑγκλιτικαί Ἀντικαταστάσεις * Ἀνάλυσις προτάσεων * Συντακτικά
* Ἑτοιμολογικά * Αἰσθητικά - Ἠθικά * Νόημα * Περίληψις * Ἐπιγραφή
* Δίδαγμα

Ι. Θ. ΡΩΣΣΗ - ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΤΑ ΧΡΟΝΙΚΩΝ & ΕΓΚΛΙΤ. ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

- Γ. Παπανδρεοπούλου 75 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ μετὰ ὁδηγοῦ μελέτης Ν. Ἑλληνικῶν. Διὰ τὰς Α' Β' τάξεις τῶν Γυμνασίων.
- » » » 85 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ, μετὰ ὁδηγοῦ μελέτης Ν. Ἑλληνικῶν κλπ. Διὰ τὴν Γ' τάξιν Γυμνασίου.
- » » » 95 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ Μετὰ ὁδηγοῦ μελέτης Ν. Ἑλληνικῶν κλπ. Διὰ τὴν Δ' τάξιν Γυμν.
- » » » 100 ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΑ ΓΝΩΜΙΚΑ - ΡΗΤΑ - ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ διὰ τοὺς μαθητὰς Γυμνασίων, Ἐμπορικῶν καὶ Ἀνωτ. Σχολῶν.
- » » » ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
- » » » 170 ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ (Κείμενον - Λεξιλόγιον - Παρατηρήσεις - Μετάφρασις - Συντακτικόν - Φωτολογικόν - Τυπολογικόν - Ἑτοιμολογικόν - Σύνταξις Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματολογίας) διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Γυμνασίων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν.
- Ἰωάννου Κολλάρου ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΟΜΑΔΩΝ: 61 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ διὰ τοὺς μαθητὰς Γυμνασίων.
- Βάγια - Γκότση - Κολλάρου - 340 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ - ΣΧΕΔΙΑ - ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ
Μαυροῦδη - Παπαδημητρίου - ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΙΔΕΩΝ Διὰ τοὺς τελειοφοίτους τῶν Γυμνασίων καὶ Ὑποψηφίων Ἀνωτ. Σχολῶν.
Παπανδρεοπούλου - Σταματάκου - Τασίνη
- Ἰ. Κολλάρου - Μ. Μαυροῦδη ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ Ἐκδοσις νεωτάτη μετὰ πλήρη στοιχεῖα τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τῶν λογοτεχνῶν, διὰ τοὺς μαθητὰς μέσης ἐκπαιδεύσεως.
- » » » » ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ α) Διὰ τὰς Α' & Δ' Γυμνασίου β) Β' & Ε' Γυμν. γ) Γ' Γυμν. δ) ΣΤ' Γυμν.
- » » » » ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Γυμνασίων.
- » » » » ΓΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ) (Διὰ τοὺς ὑποψηφίους Ἀνωτάτων Σχολῶν).
- » » - Καχριμάνη ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ Διὰ τοὺς μαθητὰς Α', Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ' Γυμν. Πλήρης Ἀνάλυσις Κειμένων τῶν Ἀναγνωστικῶν ΟΕΣΒ ὄλων τῶν τάξεων.
- ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΡΩΣΣΗ," ΛΥΣΕΙΣ ΦΥΣΙΚΗΣ - ΛΥΣΕΙΣ ΧΗΜΕΙΑΣ Β' τάξεων Γυμνασίου.
- » » ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ: ΗΘΙΚΗΣ - ΛΟΓΙΚΗΣ - ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ
- Στ. Παπασταματίου: ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ Καθαρευούσης - Δημοτικῆς